

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๓๑

วันศุกร์ที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๔๗ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม วันนี้มีอยู่ ๒ เรื่อง คือ

เรื่องแรก ได้รับหนังสือจากสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า นายกรัฐมนตรีโดยมติของคณะรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๑๗ ดังต่อไปนี้

“เรื่อง การสอบสวนทรัพย์สินของ จอมพล ถนอม กิตติขจร และภริยา จอมพล ประภาส จารุเสถียร และภริยา และพันเอก ณรงค์ กิตติขจร และภริยา

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ด้วยนายกรัฐมนตรีโดยมติคณะรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๑๗ เกี่ยวกับการสอบสวนทรัพย์สินของ จอมพล ถนอม กิตติขจร และภริยา จอมพล ประภาส จารุเสถียร และภริยา และพันเอก ณรงค์ กิตติขจร และภริยา โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ เพิ่มเติมว่า

ให้คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ สสร. ๔๐/๒๕๑๖ มีอำนาจเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อายัด ไว้ดังต่อไปนี้

๑. จ่ายเงินหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่อายัดไว้เพื่อชำระหนี้ค่าภาษีอากร เพื่อชำระหนี้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือเพื่อชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอันถึงที่สุด

๒. การกระทำการใด ๆ รวมตลอดถึงการจ่ายเงินที่อายัดไว้เท่าที่คณะกรรมการเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อบำรุงรักษาหรือป้องกันมิให้ทรัพย์สินที่อายัดไว้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมค่า

จึงกราบเรียนมาเพื่อขอได้โปรดแจ้งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบ ตามความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๗ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **สัญญา ธรรมศักดิ์**

นายกรัฐมนตรี"

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องที่ ๒ ผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการการศึกษา แจ้งว่า นายก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ ซึ่งเป็นกรรมการอยู่ในกรรมการคณะนี้ ได้ลาออกจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว ฉะนั้นกรรมการคณะนี้จึงว่างลงหนึ่งตำแหน่งขอให้ที่ประชุมตั้งกรรมการซ่อมแทนเสียตั้งแต่บัดนี้

นายนิสสัย เวชชาชีวะ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอทราบเรียนถามว่า หมายถึงเสนอชื่อได้ใช่ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ใช่ครับ

นายนิสสัย เวชชาชีวะ : กระผมขอเสนอ อาจารย์ เต็มสิริ บุญยสิงห์ ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ได้รับรอง

(มีสมาชิกรายอื่นขึ้นรับรอง)

นายเจริญ คันธวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายเพทาย อมาตยกุล ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรายอื่นขึ้นรับรอง)

นายวาทัญญู ณ ถลาง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายวิรัช กมุทมาศ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

นายสนอง ตู้อินดา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ อาจารย์ เกษม สุวรรณกุล ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรายอื่นขึ้นรับรอง)

นายแสวง ทัดเที่ยง : ประธานสภาครับ ผมขอเสนอ คุณเพทาย อมาตยกุล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้เสนอแล้วครับ

นายเจริญ สุวรรณมงคล : กระผมขอเสนอ อาจารย์ สิงห์โต จ่างตระกูล ท่าน

ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสิงห์โต จ่างตระกูล : ขอถอนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสิงห์โต จ่างตระกูล ขอถอน

นายกมล สมวิเชียร : กระทบขอเสนอ ดอกเตอร์ เอกวิทย์ ณ ถลาง ท่านผู้ใดเห็นด้วย

โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายบุญชอบ สาครินทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ บุญชอบ สาครินทร์
ขอเสนอ ดร. สาโรช บัวศรี ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

นายสาโรช บัวศรี : กระทบขอถอน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสาโรช บัวศรี ขอถอน จะมีท่านผู้ใดเสนอ

ชื่ออีก

(ไม่มีสมาชิกเสนอชื่ออีก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอชื่ออีกแล้วผมจะขอให้
ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อแนะนำครับ เดี่ยวได้โปรดกรุณาเลือกด้วยเชิญครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอเป็น
กรรมการการศึกษา ๑. นางเต็มสิริ บุญยสิงห์ ๒. นายเพทาย อมาตยกุล ๓. นายวิรัช
กมุทมาศ ๔. นายเกษม สุวรรณกุล ๕. นายเอกวิทย์ ณ ถลาง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เจ้าหน้าที่จะได้แจกแผ่นกระดาษสำหรับลง
คะแนนครับ เดี่ยวจะได้อ่านรายนามให้ทราบ

(เจ้าหน้าที่ได้นำแผ่นกระดาษไปแจกให้แก่สมาชิกในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

นายเอกวิทย์ ณ ถลาง : กระทบเป็นกรรมการการศึกษาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น

ไม่จำเป็นที่จะต้องเสนอชื่อกระผม ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ดร. เอกวิทย์ ณ ถลาง เป็นอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องเสนอ

นายสิงห์โต จ่างตระกูล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะทราบเรียนถามว่า สมาชิกที่ถูกเสนอชื่อนี้ มีที่เป็นกรรมการซ้ำ ๒ ตำแหน่งหรือยัง กระผมเกรงว่าเสนอไปแล้ว อาจจะเป็นโมฆะ เพราะว่าอาจารย์ เต็มสิริ ไม่ได้มาอยู่ที่นี่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่เป็นครับ ผมจะได้ขอให้เลขาธิการรัฐสภา อ่านรายชื่อท่านที่ได้มีผู้เสนอชื่ออีกครั้งหนึ่งครับ เชิญ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อมีรวมด้วยกัน ๔ ท่าน คือ ๑. นางเต็มสิริ บุญยสิงห์ ๒. นายเพทาย อมาตยกุล ๓. นายวิรัช กุมุทมาศ ๔. นายเกษม สุวรรณกุล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอตั้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต่อไปนี้ เป็นกรรมการตรวจคะแนนครับ เขียนชื่อเสร็จแล้วขอได้โปรดเข้าประจำที่ด้วยคือ ๑. คุณประธาน ดวงรัตน์ ๒. คุณสง่า สรรพศรี ๓. คุณหญิงบุญเลื่อน เครือตราชู ๔. คุณศักดิ์ สายบัว ๕. คุณพิมพ์จิตต์หมั่น ๖. คุณมะเนาะ ยูเด็น

เนื่องด้วยคุณมะเนาะ ยูเด็น ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม ผมขอตั้งคุณมานะ พิทยาภรณ์ เป็นกรรมการตรวจคะแนนแทน กรุณาหน่อยครับ

(กรรมการผู้ตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่และเริ่มทำการตรวจนับคะแนน เมื่อกรรมการได้ตรวจนับคะแนนเสร็จแล้วเสนอผลต่อประธานสภา)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปนี้เป็นรายชื่อท่านผู้ที่ได้รับเลือกครับ

๑. นายเพทาย อมาตยกุล	ได้	๖๘ คะแนน
๒. นายเกษม สุวรรณกุล	ได้	๓๑ คะแนน
๓. นายวิรัช กุมุทมาศ	ได้	๒๐ คะแนน
๔. นางเต็มสิริ บุญยสิงห์	ได้	๑๘ คะแนน

เป็นอันว่าคุณเพทาย อมาตยกุล ได้คะแนนสูงสุดได้เป็นกรรมาธิการการศึกษา แทน ดร. ก่อ สวัสดิ์พานิชย์

ต่อไประเบียบวาระที่ ๒ เป็นวาระกระทู้ถาม กระทู้ถามด่วนลำดับ ๑ ของนาย พิศาล มุลศาสตราทร ถามนายกรัฐมนตรี เรื่อง สิ่งพิมพ์ที่โฆษณาข้อความที่เป็นภัยต่อประเทศชาติ

นายพิศาล มุลศาสตราทร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิศาล มุลศาสตราทร กระผมขอตั้งกระทู้ถามต่อท่านถามรัฐบาลด้วยความเคารพ ดังต่อไปนี้

มูลเหตุจูงใจที่จะให้กระผมตั้งกระทู้ถามนั้น มีอยู่ ๒ ประการ คือว่า

๑. ต้องการที่จะป้องกันเกียรติยศชื่อเสียงของสถาบันซึ่งกระผมจะกล่าวชื่อใน กระทู้ หากเป็นกรณีที่มีบุคคลหรือสิ่งพิมพ์ไปแอบอ้างใช้สถานที่ในการปฏิบัติที่มีชอบ จะได้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติไปตามเนนการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

๒. เพื่อที่จะให้เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายรู้แนวทางในการปฏิบัติในโอกาสต่อไป

กระผมขอเรียนถามดังนี้ครับ ด้วยปรากฏว่า ขณะนี้ได้มีสิ่งพิมพ์บางฉบับได้ แอบอ้างใช้สิทธิของมหาวิทยาลัยออกสิ่งพิมพ์ หรือจำหน่ายสิ่งพิมพ์ที่มีข้อความเป็นการผิด กฎหมายที่ประกาศใช้อยู่ในขณะนี้ เช่นที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในการแสดงนิทรรศการ จินแดง ได้มีการจำหน่ายสิ่งพิมพ์โฆษณาหลักทรัพย์เมืองคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นการกระทำผิดต่อ พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่สโมสรนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล อนุญาตให้มีการพิมพ์หนังสือมหิดลสาร ซึ่งมีข้อความที่เป็นภัยต่อประเทศชาติ และบางตอนมีใจความที่ลบหลู่สถาบันพระมหากษัตริย์ดังปรากฏในหนังสือมหิดลสาร ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๑๗ หน้า ๕๕ และหน้า ๕๖ ในหัวข้อ "กรรมกรทั้งหลายจงสามัคคีกัน" น่าจะเป็นด้วยเหตุที่มีบุคคลหรือสิ่งพิมพ์ที่แอบอ้างใช้สถาบันดังกล่าวเป็นสถานที่ทำในการ ปฏิบัติ กระผมเกรงว่าจะทำความเสื่อมเสียมาสู่สถาบันอันสูงส่งนี้ และอาจเป็นสาเหตุหนึ่ง ก็ได้ที่ทำให้ปรากฏว่า ขณะนี้ได้มีสถานจำหน่ายหนังสือพิมพ์เอกชน ได้นำหนังสือพิมพ์เผยแพร่ ลัทธิซึ่งเป็นภัยต่อประเทศชาติ ศาสนา นำไปจำหน่ายในหัวเมือง แม้กระทั่งที่กรุงเทพมหานคร

อย่างแพร่หลาย กระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. ทางรัฐบาลจะมีมาตรการป้องกันปราบปรามต่อสิ่งที่เป็นภัยต่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อย่างไร

๒. โปรดชี้แจงว่า ข้อความในหนังสือมติตลสารปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ หน้า ๕๕ และ ๕๖ เป็นการผิดกฎหมายหรือไม่ ถ้าผิด จะดำเนินการอย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายกมล วรธนประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภา ที่เคารพ ท่านนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้ผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบกระทู้ถาม ของสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องต่อไปนี้

ข้อ ๑ มาตรการในการป้องกันปราบปรามสิ่งพิมพ์ที่เป็นภัยต่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นั้น ในด้านการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลได้ตรวจสอบสิ่งพิมพ์ ต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ เมื่อพบการโฆษณาที่ผิดกฎหมาย ก็ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่อยู่ เสมอ เช่น ให้คำตักเตือนแก่ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือบรรณาธิการ สั่งตักเตือนผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ห้ามการขายหรือแจกสิ่งพิมพ์ สั่งยึดสิ่งพิมพ์หรือสั่งทำลายในภายหลังเหล่านี้เป็นต้น หรือ ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดร้ายแรงเจ้าหน้าที่อาจสั่งถอนใบอนุญาตการเป็นผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของ หรืออาจทำการจับกุมฟ้องร้องดำเนินคดีแก่ผู้กระทำผิดต่อไป ส่วน มาตรการทางด้านกฎหมายนั้นได้มีกฎหมายบังคับอยู่หลายฉบับ เช่นพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๑ พระราชบัญญัติ ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และประมวลกฎหมายอาญา เป็นต้น ทว่าบทกฎหมาย เหล่านี้ในบางกรณีอาจจะไม่ทันต่อสถานการณ์ ไม่กว้างขวางพอที่จะบังคับใช้แก่การโฆษณา ข้อเขียนที่แยบยลและซ่อนเจตนาสลับซับซ้อนในระยะนี้ได้ รัฐบาลกำลังพิจารณาร่างพระราช บัญญัติการพิมพ์ฉบับใหม่เสนอต่อสภานี้อยู่ อย่างไรก็ตาม ตามที่ท่านสมาชิกแจ้งว่าได้มีการ กระทำเผยแพร่โฆษณาสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อันเป็นการผิดต่อศีลธรรม ได้แต่ทำลายความสงบแก่ บ้านเมืองนั้น รัฐบาลจะพยายามกวาดล้างและเร่งรัดมิให้เรื่องเกิดขึ้น

ข้อ ๒ ข้อความในหนังสือมติตลสารที่กล่าวนั้น เจ้าหน้าที่ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

แม้ผู้เขียนจะได้ช้อนเร็นเจตนา ทำข้อเขียนยกย่อนสลับซับซ้อน แล้วลงท้ายว่า ร. ๖ เป็น นายทุนคนแรกของเมืองไทย ซึ่งคำว่า “ร. ๖” และคำว่า “นายทุน” ก็มีได้มีความสำคัญกับ ข้อความในตอนต้น ที่พูดถึงการจัดตั้งพรรคกรรมกรและการจัดตั้งสหภาพแรงงานแล้วก็เลิกไป ในสมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ แทนที่ผู้เขียนจะกล่าวถึงผู้ดำเนินการ ให้เลิกพรรคหรือเลิกสหภาพแรงงานต่อไปแต่กลับกล่าวถึงเรื่องนายทุนขึ้นมาลอย ๆ เช่นนี้ ในทางคดีก็ย่อมเป็นการยากที่จะพิสูจน์เอาความผิดแก่ผู้กระทำการสิ่งพิมพ์ฉบับนี้ได้ อย่างไรก็ตามก็ดี ขอเรียนว่าขณะนี้หนังสือพิมพ์พิมพ์ดีดหลายฉบับได้หยุดดำเนินการแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นกระทู้ถามด่วนลำดับ ๒ ของนาย ประมวล กุลมัตย์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ครู โรงเรียนราษฎร์ถูกเลิกจ้าง

นายประมวล กุลมัตย์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประมวล กุลมัตย์ ความจริงกระทู้นี้ได้ตั้งมานานแล้ว ตั้งแต่วันที่ครูและนักศึกษาได้มาล้อมสภา จนกระทั่ง ประธานสภาได้หลบออกทางด้านหลัง แต่ก็รู้สึกว่าจะยังไม่สายจนเกินไป เพราะวันนี้บังเอิญก็ได้มีหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยลงข่าวว่า ครูชุมนุมขับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ วันนี้อีก เพราะฉะนั้นข่าวอะไรก็ตาม กระทู้ที่กระผมจะถามวันนี้ก็ตาม ยังกั้นสมัยอยู่ จึงขอ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้

ตั้งแต่ต้นเดือนมีนาคม ถึงเดือนเมษายน ๒๕๑๗ ได้มีปรากฏการณ์เกิดขึ้นใน วงการศึกษาของชาติเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่และอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวง- ศึกษาธิการ คือ เรื่องเจ้าของโรงเรียนราษฎร์ต่างๆ ได้บอกเลิกจ้างครูโรงเรียนราษฎร์ จำนวน ๑,๒๐๐ คน จากโรงเรียนจำนวน ๓๘ โรงเรียน โดยอ้างสาเหตุว่าเปลี่ยนเจ้าของกิจการบ้าง ปรับปรุงโรงเรียนบ้าง จะเลิกกิจการบ้าง ซึ่งสาเหตุที่กล่าวอ้างไม่ตรงต่อความเป็นจริง จึงเป็นเหตุ ให้ครูโรงเรียนราษฎร์จำนวนมากที่โรงเรียนเลิกจ้างต้องได้รับความเดือดร้อน ความเดือดร้อน เหล่านี้มิใช่จะมีเฉพาะตัวครู ๑,๒๐๐ คนเท่านั้น แต่ต้องกระทบกระเทือนถึงลูกเมียหรือพ่อแม่ ซึ่งอยู่ในความอุปการะของครูเหล่านั้นด้วย รวมทั้งขวัญและกำลังใจของครูโรงเรียนราษฎร์ ทั่วประเทศด้วย จนกระทั่งศูนย์นิสิตนักศึกษาประสานมิตรได้ก่อหวอดมีปฏิริยาขึ้น ออก แดงการณโจมตีโรงเรียนราษฎร์ขึ้นแล้ว และมีที่ทว่าเหตุการณ์นี้จะลุกลามเป็นเรื่องใหญ่ได้

ต่อไป ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลดีแก่บ้านเมืองในยามประเทศชาติอยู่ในภาวะคับขันเช่นนี้ กระผม จึงขอเรียนถามว่า

๑. กระทรวงศึกษาธิการทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับครูโรงเรียนราษฎร์ ที่ถูกเลิกจ้างหรือไม่ ถ้าทราบ ขอทราบว่ามีโรงเรียนราษฎร์ใดบ้างที่เลิกจ้างครูในระยะเวลา ดังกล่าวข้างต้น และเลิกจ้างโรงเรียนละกี่คน เลิกจ้างเพราะเหตุใด

๒. กระทรวงศึกษาธิการได้ยื่นมือเข้าไปไกล่เกลี่ยทำความตกลงประนีประนอม ระหว่างเจ้าของโรงเรียนราษฎร์กับครูที่ถูกให้ออกอย่างใดบ้าง และได้ผลประการใด

๓. ทราบว่าเจ้าของโรงเรียนราษฎร์ต่างได้ออกหนังสือเวียนซึ่งกันและกันไม่ให้ รับครูซึ่งจบวิชาการศึกษามาจากสถาบันวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เรื่องนี้เป็นความจริง ประการใด ถ้าเป็นความจริง รัฐบาลจะมีวิธีแก้ไขอย่างไร

๔. กระทรวงศึกษาธิการ มีมาตรการที่จะช่วยเหลือครูที่ทางโรงเรียนราษฎร์เลิกจ้าง ประการใดบ้าง ถ้ามี ขอให้ช่วยเหลือเป็นการด่วนจะได้หรือไม่

ประการสุดท้าย ไม่มีในคำถามที่กระผมได้ส่งไป แต่กระผมเชื่อว่ารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการสามารถจะทราบได้

๕. หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยฉบับวันนี้ ลงข่าวว่าครูชุมนุมขับรัฐมนตรีช่วย ว่าการกระทรวงศึกษาธิการวันนี้ สาเหตุที่ไปรื้อปากครูโรงเรียนราษฎร์ไว้เมื่อวันที่ ๑๘ เดือน ก่อนว่า ถ้าไม่สามารถช่วยเหลือครูที่ถูกไล่อพยพให้กลับเข้าสอนตามเดิมได้ทั้งหมด ภายในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม คือวันนี้ จะพิจารณาตัวเองลาออกจากตำแหน่ง บัดนี้ครูที่ถูกไล่อพยพยังกลับ เข้าทำงานตามเดิมได้ไม่หมด เพราะเจ้าของโรงเรียนราษฎร์ไม่ได้ให้ความร่วมมือนั้น ขอเรียน ถามว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้พูดว่าจะลาออกจริงหรือไม่ และถ้าหากว่า พูดจริง จะปฏิบัติอย่างไร

นายบุญสม มาร์ติน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานสภา ที่เคารพ กระทรวงศึกษาธิการขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เรื่องโรงเรียนราษฎร์เลิกจ้างครูในตอนปลายปีการศึกษานั้น เป็นเรื่องซึ่ง

เกิดขึ้นทุกปีโดยปกติ เนื่องจากครูสมัครใจไปอยู่ที่อื่นบ้าง โรงเรียนลดชั้นเรียนบ้าง และเนื่องด้วยเหตุอื่น ๆ บ้าง แต่โดยเฉพาะปลายปีการศึกษา ๒๕๑๖ นี้ มีครูโรงเรียนราษฎร์มาร้องเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการว่า เจ้าของโรงเรียนราษฎร์ได้เลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ดำเนินการไกล่เกลี่ย ทำความประนีประนอมระหว่างเจ้าของโรงเรียนกับครู และได้ผลปรากฏในคำตอบข้อที่ ๒ ว่า ในเดือนมีนาคม และจนถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ปรากฏว่ามีครูโรงเรียนราษฎร์ที่เจ้าของโรงเรียนเลิกจ้างมาร้องเรียนที่สำนักงานการศึกษาเอกชนเป็นจำนวน ๑๑๓ คน จาก ๓๓ โรงเรียน สำนักงานการศึกษาเอกชนได้ไกล่เกลี่ยทำความประนีประนอมกันได้ ๙๐ ราย จาก ๑๖ โรงเรียน ก็พอดีได้มีการร้องเรียนเป็นกลุ่มมากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดตั้งสำนักงานรับเรื่องราวร้องทุกข์เกี่ยวกับโรงเรียนราษฎร์ขึ้น ณ ที่หอประชุม กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ เมษายน ปรากฏว่าได้มีครูมาร้องทุกข์ โดยแจ้งว่า โดนให้ออกไม่เป็นธรรมรวม ๕๘๙ คน จาก ๑๘๘ โรงเรียน ข้ออ้างจากกรณีต่างๆ กัน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการก็กำลังพิจารณาหาทางช่วยเหลือครูโรงเรียนราษฎร์ที่ได้รับความเดือดร้อนเหล่านี้เป็นอย่างดีที่สุด และหาข้อเท็จจริงให้ทราบ โดยยื่นมือเข้าไกล่เกลี่ยประนีประนอมให้กลับโรงเรียนเดิม หรือจัดหาโรงเรียนอื่นให้ หรือหางานอื่นให้ ที่กระทรวงศึกษาธิการจะได้ดำเนินการเพื่อให้ได้มีงานทำ ส่วนในโรงเรียนในกรณีที่มีความผิดก็จะได้ลงโทษแล้วแต่กรณี

คำถามข้อที่ ๓ กรณีที่ทางโรงเรียนราษฎร์ได้ออกหนังสือเวียนถึงกัน ไม่ให้รับครูที่จบวิทยาลัยวิชาการศึกษาจากสถาบันวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยานั้น กระทรวงศึกษาธิการ ไม่สามารถจะหาเอกสารหลักฐานยืนยันได้ นอกจากนี้ได้ทราบเรื่องนี้จากทางหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตาม การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นการสมควร กระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการเกี่ยวกับการขอเรรจุครูด้วยความเป็นธรรมแก่ครูทุกโรงเรียน

ข้อ ๔ กระทรวงศึกษาธิการได้มีมาตรการในการช่วยเหลือครูที่ทางโรงเรียนราษฎร์เลิกจ้างโดยที่ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีสำนักงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ และได้ดำเนินการช่วยเหลือครูเหล่านี้ สำหรับครูซึ่งเดือดร้อนเรื่องการเงิน ยังไม่ได้รับเงินเดือนก็ให้ช่วยเหลือไปคนละ ๕๐๐ บาท ดำเนินการช่วยเหลือในเรื่องการจัดหางานให้แก่ครูทุกคน และขณะนี้ก็กลับไปอยู่ในโรงเรียนเดิมได้บ้าง หาโรงเรียนใหม่ได้บ้าง ยังไม่หมด ยังเป็นเรื่อง

ที่จะต้องดำเนินการต่อไป ได้มีคำสั่งห้ามมิให้โรงเรียนราษฎร์ถอนครู นอกจากจะมีเหตุผลจากการสอบสวนและวางมาตรการให้โรงเรียนราษฎร์รับบรรจุบุคคลผู้สำเร็จจากสถาบันครูทุกแห่งให้เป็นธรรมให้ความช่วยเหลือด้านประการต่าง ๆ อย่างเร่งด่วนอยู่แล้ว

สำหรับคำถามข้อที่ ๕ เป็นความจริงเมื่อวันที่ทางคณะผู้ที่จะมาร้องเรียนโดยเหตุที่คณะที่มาร้องเรียนนี้ได้ไปพบกับกระผมที่กระทรวงศึกษาธิการขอเรียกร้อง ๖ ข้อ และให้ตอบภายในวันจันทร์ แต่รุ่งขึ้นมาขอเปลี่ยนเป็น ๘ ข้อ และให้ตอบภายใน ๑๓.๐๐ นาฬิกา ตอนนั้นกระผมยังอยู่ที่สภานี้ และตอนเย็นก็ได้มาปิดประตูสภา ได้พิจารณาถึงข้อเรียกร้องทั้ง ๘ ข้อแล้วนั้น เห็นว่าเป็นข้อซึ่งมีปัญหาทางกฎหมาย ซึ่งต้องปรึกษากับกรมแรงงาน มีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับต้องออกเป็นพระราชบัญญัติอยู่ ก็จึงได้ชี้แจงไปว่ายินดีที่จะรับทั้ง ๘ ข้อนี้มาดำเนินการ ส่วนข้อที่ ๒ ที่ขอร้องว่าขอให้จัดให้ผู้ที่ดำเนินการที่ออกจากงานนี้ได้มีงานทำภายในวันที่ ๑๐ พฤษภาคมนั้น ก็ได้บอกว่าการกระทำเช่นนี้รู้สึกเป็นการบังคับเกินไป แต่อย่างไรก็ตามจะพยายามทำให้ดีที่สุด ส่วนกรณีว่าจะลาออกหรือไม่นั้น คำว่าลาออกมิได้กล่าวไว้เลยในตอนที่พบกับบรรดาครูเหล่านั้น แต่ได้กล่าวไว้จริงว่า ถ้า ๘ ข้อเพียงเท่านั้นดำเนินการไม่ได้ ก็น่าจะพิจารณาตัวเองได้ จึงขอเรียนเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นกระทู้ถามด่วนลำดับ ๓ ของคุณแสง ทัดเที่ยง ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การแก้สภาพของดินที่เป็นกรด

นายแสง ทัดเที่ยง : ขอขอบคุณท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม แสง ทัดเที่ยง แห่งจังหวัดเชียงใหม่ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

ตามที่อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ว่าได้สำรวจสภาพที่ดินไร่นาของเกษตรกรในภาคกลางแล้ว ปรากฏว่า สภาพที่ดินส่วนมากจำนวนหลายหมื่นไร่ มีสภาพเป็นกรด สาเหตุเนื่องจากการใช้ปุ๋ยเคมี ผลผลิตข้าวที่เคยได้เฉลี่ยแล้วประมาณ ๓๐ ถึงต่อ ๑ ไร่ ได้ลดลงเหลือประมาณ ๑๐ ถึงต่อ ๑ ไร่ ซึ่งเป็นตัวเลขที่น่าวิตกมากในอนาคตข้างหน้า จะต้องแก้ไขโดยการใส่ปูนขาวและปูนมาร์ลลงในดินจึงจะแปร

สภาพดินเป็นกลางได้ ขอเรียนว่าไม่ใช่แต่เฉพาะไรนาภาคกลางอย่างเดียวเท่านั้นตลอดทั่วทุกภาคไม่ว่าไรนาและไรสวนต่าง ๆ ส่วนแต่ประสบปัญหานี้ทั้งนั้น ฉะนั้นจึงขอเรียนถามว่ารัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาสำคัญของกระตูกสันหลังของชาติไปแล้วอย่างไร หากรัฐบาลยังนิ่งนอนใจ ไม่รีบดำเนินการแก้ไขโดยด่วนแล้ว ในอนาคตข้างหน้าประเทศไทยก็คงมีหวังได้ซื้อข้าวต่างประเทศกันบ้าง

ท่านประธานสภาครับ กระผมขอเพิ่มเติมเล็กๆ น้อยๆ คำถามซึ่งกระผมถามท่านรัฐมนตรีที่ท่านพี่น้องท่านและผู้ใหญ่บ้านบ้านไร่ปลายนา โปรดตระหนัก คำตอบที่ท่านรัฐมนตรีจะตอบนี้เป็นประโยชน์ต่อท่านมาก ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจเอก พิชัย กุลละวณิชย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. จากผลการสำรวจดินของกรมพัฒนาที่ดิน ปรากฏผลว่าดินที่ประกอบการกสิกรรมในภาคกลางเป็นกรดจัดประมาณ ๕ ล้านไร่ ซึ่งเรียกดินพวกนี้ว่าดินเปรี้ยวอันเกิดจากประสงค์กำเนิดของดินเป็นกรดมานานนับพันปีแล้ว ส่วนการใช้ปุ๋ยเคมีซึ่งใช้กันมากขึ้นในระยะ ๑๐ กว่าปีมานี้ก็เป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งมีส่วนเพิ่มความเป็นกรดของดินให้สูงขึ้นได้มากสำหรับในภาคกลางผลผลิตข้าวโดยเฉลี่ยในดินที่เป็นกรดดังกล่าวต่ำมาก ซึ่งดูได้จากตารางเปรียบเทียบความเป็นกรดของดินต่อการให้ผลผลิตดังนี้คือ ดินเปรี้ยวอย่างอ่อนเนื้อที่ ๓.๕ ไร่ ได้ข้าว ๑ ไร่ ประมาณ ๒๐ ถึง ๒๕ ถัง ดินเปรี้ยวปานกลาง เนื้อที่ ๑.๔ ล้านไร่ ได้ข้าวประมาณ ๑๕ ถังต่อ ๑ ไร่ ดินเปรี้ยวจัด เนื้อที่ประมาณ ๐.๖ ล้านไร่ ได้ข้าวประมาณ ๑ ไร่ต่อ ๘ ถัง ในภาคอื่นๆ โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคใต้ซึ่งมีฝนตกหนัก ดินจะถูกชะล้างมากทำให้ดินเกิดเป็นกรดได้เช่นกัน และอีกประการหนึ่งเมื่อหินแม่เป็นกรด เช่น หินแกรนิตเกิดผุพังลง ดินที่เกิดขึ้นจากหินแม่ดังกล่าวก็เป็นกรดด้วย แต่ความเป็นกรดโดยทั่วไปยังไม่หนักถึงขั้นอันตรายร้ายแรงต่อผลผลิตนัก เมื่อเปรียบเทียบกับดินเปรี้ยว ในภาคกลางนอกจากบางจุดซึ่งอาจมีปัญหาความเป็นกรดสูง เนื่องจากสักร์ใช้ปุ๋ยอัตราสูงติดต่อกันเป็นเวลานาน โดยมีได้ใช้ปูนแก้กรดที่ปุ๋ยทิ้งไว้ในดินพร้อมๆ กันไปด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ต้อง

เป็นที่ยอมรับว่า ปุ๋ยเคมีเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการเพิ่มธาตุอาหารพืชในดิน ดังนั้นจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องใช้ปุ๋ยเคมี หากต้องการให้ผลผลิตสูงขึ้น แต่ในขณะเดียวกันการใช้ปุ๋ยก็ควรปฏิบัติตามไปด้วย ซึ่งแทบทุกประเทศที่มีความก้าวหน้าทางการกลีกรรรม เขาก็ใช้ปุ๋ยและปุ๋นร่วมกันไปทั้งนั้น

๒. ต่อข้อถามที่ว่ารัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาคัญของชาวนาของชาติอย่างไรนั้น รัฐบาลขอตอบว่า รัฐบาลมิได้นิ่งนอนใจ ได้จัดการแก้ไขปัญหานี้เป็นขั้น ๆ แล้ว โดยได้มอบหมายให้กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รับไปดำเนินการ ซึ่งได้มีการดำเนินการไปแล้วดังนี้ คือ

ระยะแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ กรมพัฒนาที่ดินได้ทำการค้นคว้าวิจัยเพื่อหาวิธีการปรับปรุงดินเปรี้ยวที่ประหยัดและให้ผลผลิตสูง และได้ทำการสาธิตในไร่นาของกลีกรรตามจุดต่าง ๆ ทั่วบริเวณดินเปรี้ยวภาคกลาง ปรากฏว่าการใช้ปุ๋นร่วมกับปุ๋ยในแปลงทดลองและสาธิต ให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นจากเดิมเฉลี่ยประมาณไร่ละ ๒๐ ถึง ซึ่งถ้าหากว่าได้เผยแพร่การใช้ปุ๋นให้ปฏิบัติกันอย่างกว้างขวางทั่วบริเวณแล้ว ก็เชื่อว่าจะทำให้ผลผลิตข้าวของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก

ระยะที่ ๒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นมา กรมพัฒนาที่ดินได้จัดตั้งศูนย์ผลิตปุ๋นมาร์ลขึ้นที่อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นบริเวณที่มีปุ๋นมาร์ลสะสมอยู่มาก ได้พื้นดินและสามารถขุดนำมาใช้ได้เลย โดยเสียค่าใช้จ่ายถูกกว่าปุ๋นชนิดอื่นหลายเท่า ตั้งแต่เริ่มงานนี้มา ศูนย์ผลิตปุ๋นมาร์ลได้ประมาณหมื่นตันแล้ว และยังผลิตต่อไปเรื่อย ๆ แล้วแต่ความต้องการของกลีกรร ปุ๋นที่ผลิตได้นี้ ทางกรมได้จ่ายให้กลีกรรนำไปปรับปรุงดินเปรี้ยวโดยไม่คิดมูลค่า แต่อยู่ในความควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาที่ดิน เพื่อให้การใส่ปุ๋นเป็นไปตามหลักวิชาการและได้รับผลสูง

๓. ปุ๋นมาร์ลที่ผลิตได้จากศูนย์ผลิตปุ๋นที่จังหวัดสระบุรี ที่ได้เรียนให้ทราบแล้วนั้น เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการนำไปช่วยเหลือแบบให้เปล่าแก่เกษตรกรนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๖ ได้จ่ายให้กลีกรรไปแล้วเป็นจำนวน ๖๐ ราย เพื่อปรับปรุงพื้นที่ดินเปรี้ยว ๓,๐๐๐ ไร่ และในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ขณะนี้ได้จ่ายปุ๋นแก่กลีกรรไปแล้วจำนวน ๓๐๐ รายก็เพื่อปรับปรุง

ที่ดินเปรี้ยว ๗,๐๐๐ ไร่ พื้นที่ที่ได้รับการปรับปรุงนั้นอยู่ในท้องที่อำเภอต่าง ๆ ของจังหวัด ปทุมธานี จังหวัดนครนายก จังหวัดอยุธยา จังหวัดสระบุรี และจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งกสิกรส่วนใหญ่ที่ได้รับความช่วยเหลือนั้น มีปัญหาปลูกข้าวไม่ได้ผล เพราะดินเปรี้ยวจัด และได้ร้องเรียนขอความช่วยเหลือมาทางรัฐบาลอยู่เสมอ

๔. รัฐบาลจะขยายความช่วยเหลือเรื่องปุ๋ยเพื่อแก้ดินเป็นกรดออกไปยังภาคต่าง ๆ ของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไปตามกำลังงบประมาณ โดยจะส่งเสริมให้เกษตรกรได้กู้สินเชื่อระยะยาวจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เกษตรมาดำเนินการในเรื่องนี้ เพื่อเป็นการเร่งรัดงานในด้านนี้ให้รวดเร็วและกว้างขวางยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นกระทู้ถามของคุณศักดิ์ดา สายบัว ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง นโยบายการค้าข้าว

นายศักดิ์ดา สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ คำถามของผมนี้ได้เสนอไปเป็นเวลานานแล้ว ก็เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์และข้อเท็จจริงในอดีต ตอนนี้เหตุการณ์ก็เปลี่ยนไปมาก ผมคิดว่าถ้าจะตอบคงไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เท่าไรนัก แล้วก็จะไม่มีประโยชน์ ผมขอสงวนเวลาไว้เพื่อการอื่น ไม่ตั้งใจจะถามครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณครับ ต่อไปเป็นกระทู้ถามของคุณบุญชู โรจนเสถียร ถามนายกรัฐมนตรี เรื่อง นโยบายแรงงานและการส่งเสริมการลงทุน

นายบุญชู โรจนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถามฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่า จำนวนคนว่างงานในประเทศมีจำนวนสูงขึ้นโดยลำดับ แม้กองการจัดหางาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ก็ได้ยอมรับว่า คนว่างงานในปีที่ผ่านมามีจำนวนมากถึง ๔๔,๐๐๐ คน ยิ่งไปกว่านั้นความต้องการคนงานในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นแหล่งที่ต้องใช้แรงงานมากที่สุด ก็ลดลงถึงร้อยละ ๒๐ เป็นเหตุให้การว่างงานทรงตัวอยู่ในอัตราสูงอย่างน่าวิตกและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต อนึ่ง โดยเหตุที่ประเทศไทยเป็นประเทศกสิกรรม เมื่อเกษตรกรว่างงานหลังจากการปักดำและเก็บเกี่ยวแล้ว ก็จะมีคนงานจำนวนมาก

เคลื่อนย้ายจากชนบทเข้ามาทำงานทำในนครหลวงและเมืองไทยอื่น ๆ จึงเป็นอีกเหตุหนึ่งที่จะก่อให้เกิดปัญหาคนว่างงานเพิ่มขึ้น รัฐบาลจำเป็นต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขการว่างงานอย่างจริงจังเป็นพิเศษ เพราะการปล่อยให้แรงงานของชาติต้องสูญเสียชีวิตไปเปล่า ๆ นั้น เป็นผลเสียหายต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม การแก้ปัญหาการว่างงานดังกล่าวก็อยู่ในวิสัยที่รัฐบาลจะแก้ไขได้ไม่ยากนัก หากได้มีการกำหนดนโยบายในเรื่องนี้ให้เป็นที่ถูกต้องแน่นอนและรัดกุม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมการลงทุนเพื่อการอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในประเทศ ก็เป็นทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาคนว่างงานได้ดี

เพื่อให้เกิดความแจ่มกระจ่างในนโยบายของรัฐบาล ทั้งในด้านการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการอุตสาหกรรม และการแก้ไขการว่างงาน รวมทั้งป้องกันมิให้แรงงานของชาติต้องสูญเปล่า ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด กล่าวคือ หากรัฐบาลดำเนินนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมถูกต้องและเหมาะสมแล้ว จะมีผลให้การว่างงานลดน้อยลงหรือหมดไปได้ จึงขอกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีถึงนโยบายและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาแรงงานและการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการอุตสาหกรรมดังนี้

๑. กิจการอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ จนถึงปัจจุบัน ทางราชการได้เคยประกาศรายงานไว้ว่าเพียงสิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๑๖ มีบริษัทที่ได้รับบัตรส่งเสริมรวมทั้งสิ้น ๖๓๔ บริษัท บริษัทเหล่านี้มีเงินทุนดำเนินการรวมได้ ๒๙,๐๖๗ ล้านบาท และกิจการเหล่านี้ได้ช่วยให้ประชาชนมีงานทำ ๑๔๕,๙๔๔ ตำแหน่งงาน ตัวเลขดังกล่าวนี้แสดงว่ากิจการอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมไปแล้ว ตลอดช่วง ๑๓ ปี แม้จะได้ลงทุนลงรอนมากถึงเกือบ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ก็ช่วยให้ประชาชนได้มีงานทำเพิ่มขึ้นเพียง ๑๔๕,๙๔๔ คนเท่านั้นเอง ความไม่ได้สัดส่วนระหว่างจำนวนตำแหน่งงานที่เพิ่มขึ้นกับจำนวนเงินทุนที่ทุ่มลงไปนั้น มีเหตุเนื่องมาจากข้อผิดพลาดในด้านนโยบายประการใด แต่ถ้าหากปรากฏว่า อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมยังมีส่วนช่วยให้เกิดงานด้านการผลิตวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ประกอบของผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นโดยอ้อมอีกด้วย ก็ขอได้โปรดแจ้งให้เห็นว่า อุตสาหกรรมนั้นคืออุตสาหกรรมอะไร และได้ช่วยเสริมให้เกิดงานเพิ่มขึ้นทางอ้อมแต่ละลักษณะงานจำนวนเท่าใด รายละเอียดเกี่ยวกับ

ข้อเท็จจริงในประการที่ขอให้รัฐบาลแถลงนี้เชื่อว่าทางราชการหน่วยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้คงได้ติดตามรวบรวมไว้อย่างบริบูรณ์ มิได้ละเลยที่จะติดตามศึกษาให้เป็นที่น่าพอใจเป็นแน่

๒. ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ผู้ได้รับการส่งเสริมต่างๆ ก็ได้รับสิทธิพิเศษหลายประการเช่นได้รับการยกเว้นการเสียภาษีเงินได้ ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรและวัตถุดิบ และได้รับยกเว้นอากรขาออก ภาษีการค้าสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก เป็นต้น เมื่อรัฐต้องเสียผลประโยชน์จำนวนมหาศาลให้แก่คนกลุ่มน้อยเช่นนี้แล้ว รัฐและประชาชนโดยส่วนรวมก็พึงต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างเป็นธรรมและคุ้มค่า จึงขอทราบว่ ประโยชน์ที่ประชาชนและรัฐได้รับจากผู้ที่ได้รับสิทธิพิเศษเหล่านั้น นอกจากก่อให้เกิดงานให้ประชาชนทำเพิ่มขึ้นแล้ว ยังมีประโยชน์ในรูปใดอีกบ้าง และถ้าประโยชน์นั้นกำหนดเป็นจำนวนได้ ก็ขอทราบว่ามีจำนวนมากน้อยเท่าใด

๓. อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม แต่ต้องล้มเลิกไปหลังจากหมดสิทธิรับการส่งเสริมแล้ว มีจำนวนเท่าใด เหตุใดจึงล้มเลิก และที่ยังดำเนินการอยู่ มีจำนวนเท่าใด ประเภทอะไรบ้าง และมีปริมาณการผลิตคิดเป็นมูลค่าต่อปีได้เท่าใด รวมทั้งตำแหน่งงานที่อำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้ทำ มีจำนวนแต่ละประเภทเท่าใด อนึ่งกิจการที่หมดสิทธิรับการส่งเสริมแล้วยังดำเนินการอยู่นั้น ได้เสียภาษีเงินได้ให้แก่รัฐเป็นจำนวนปีละเท่าใด

๔. ขณะนี้รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการอุตสาหกรรมไว้ในทางที่จะให้มีผลแก้ไขปัญหาการว่างงานอย่างไร หากได้กำหนดไว้แล้ว ขอทราบว่

ก. จะส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมประเภทใด แต่ละประเภทอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมจะเพิ่มจำนวนงานให้ประชาชนได้ทำเพิ่มขึ้นแต่ละปีจำนวนเท่าใด และอุตสาหกรรมที่มุ่งหมายจะให้ช่วยแก้ปัญหาว่างงานเหล่านี้ จะมีโอกาสเกิดหรือขยายได้แน่นอนเพียงใด

ข. ได้สำรวจภาวะแรงงานที่เพิ่มขึ้นในประเทศแต่ละปีไว้แล้วหรือยัง ถ้าได้สำรวจแล้วภาวะแรงงานที่ยังขาดงานทำอยู่ในปัจจุบันและอนาคต นอกจากจะแก้ด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการอุตสาหกรรมแล้ว รัฐบาลได้กำหนดหมายที่จะแก้ด้วยวิธีการอื่นใดอีกบ้าง และวิธีการเหล่านี้จะแก้ปัญหาว่างงานในอนาคตได้ครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ ขอบพระคุณครับ

นายไอสธ โกคิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ไอสธ โกคิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ
 นายกรัฐมนตรีให้มาตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวพันในเรื่องนี้ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า
 คำถามส่วนใหญ่ของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวพันเกี่ยวข้องกับงานของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 ซึ่งกระผมรับหน้าที่เป็นประธานกรรมการอยู่ในสำนักงานนั้น กระผมขอขอบพระคุณท่าน
 สมาชิกผู้มีความเกี่ยวพันที่ได้ให้โอกาสรัฐบาลมีโอกาสมาชี้แจงให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลงทุน
 ในกิจการอุตสาหกรรม กระผมใคร่ขอประทานแยกประเด็นตอบเป็นข้อ ๆ จากคำถามของ
 ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวพันดังต่อไปนี้

คำตอบข้อที่ ๑ นับตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ ถึง ๒๕๑๖ ปรากฏว่ามีบริษัทที่ได้รับการ
 ส่งเสริมการลงทุนไปแล้ว ๖๙๖ บริษัท บริษัทเหล่านี้ลงทุนเฉลี่ยแล้ว บริษัทละ ๕๐ ล้านบาท
 มีคนงานในโรงงานเฉลี่ยแล้วบริษัทละ ๒๓๑ คน หรืออาจพูดอีกนัยหนึ่งได้ว่า ผู้ลงทุนต้อง
 ใช้เงินลงทุนประมาณ ๒๑๕,๐๐๐ บาทต่อคนงาน ๑ คน สัดส่วนของการลงทุนต่อจำนวน
 คนงานดังกล่าวข้างต้น เชื่อว่าไม่ต่างไปจากที่เป็นอยู่ในประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ กิจการที่
 ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนทั้งหมดเรียกได้ว่าเป็นอุตสาหกรรม
 ขนาดกลางและขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมเหล่านี้จะต้องใช้เครื่องจักรอุปกรณ์และเทคโนโลยี
 การผลิตที่ทันสมัย ทั้งนี้เพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพของคนงาน ทำให้คุณภาพของสินค้า
 และบริการสูงขึ้น ทั้งมีมาตรฐานที่แน่นอน และต้นทุนการผลิตของสินค้าที่ผลิตได้ไม่สูงไปนัก
 ขอบเขตของการส่งเสริมการลงทุนในปัจจุบันนี้นั้น มิได้อยู่เฉพาะในวงการอุตสาหกรรมเท่านั้น
 การส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายที่ประกาศใช้ในปี ๒๕๑๕ ได้ตัดคำว่า "อุตสาหกรรม"
 ออกใช้คำว่า "การส่งเสริมการลงทุน" ดังนั้นกิจการที่อาจได้รับการส่งเสริมก็จะรวมถึงกิจการ
 อื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไว้ได้ด้วย เป็นต้นว่าการขนส่ง
 การกสิกรรม การเลี้ยงสัตว์ การจัดตั้งสถานพยาบาล ในระยะหลังนี้ได้มีผู้ขอรับการส่งเสริม
 ในกิจการเหล่านี้ และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการไปแล้วมากมาย นโยบายของการส่งเสริม
 การลงทุนปัจจุบัน นอกจากจะเน้นหนักในการส่งเสริมกิจการที่ใช้แรงงานสูงแล้ว ยังถือเป็น
 นโยบายสำคัญที่จะส่งเสริมกิจการที่ใช้ผลิตผลทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบ โดยเฉพาะที่ตั้งอยู่

ในส่วนภูมิภาคและกิจการผลิตเพื่อการส่งออก การส่งเสริมในลักษณะนี้จึงเป็นการช่วยให้คนมีงานทำเพิ่มขึ้น ทั้งด้านเกษตรกรรมและการบริการได้อีกเป็นจำนวนมากเรียกได้ว่าเป็นการทำให้เกิดงานเพิ่มขึ้นทางอ้อม

คำตอบข้อที่ ๒ อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ใช้วัตถุดิบและส่วนประกอบที่ผลิตได้ภายในประเทศประมาณร้อยละ ๕๖ ต่อไปเมื่อความต้องการวัตถุดิบของอุตสาหกรรมในประเทศมีสูงขึ้นก็จะเกิดมีโรงงานผลิตวัตถุดิบหรือส่วนประกอบนั้น ๆ ขึ้นในประเทศ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว สัดส่วนการใช้วัตถุดิบและส่วนประกอบที่ผลิตในประเทศก็จะสูงขึ้นเป็นลำดับ สำหรับข้อถามที่ว่า อุตสาหกรรมที่ช่วยให้เกิดงานด้านการผลิตโดยทางอ้อม คืออุตสาหกรรมอะไรนั้น ขอเรียนว่า อุตสาหกรรมที่ได้ให้การส่งเสริมไปมีเกือบ ๑๐๐ ประเภท เพื่อประหยัดเวลาของสภา กระทบจึงขอยกเพียงตัวอย่างดังต่อไปนี้ อุตสาหกรรมผลิตเครื่องบินดินเผาได้มีผลในทางอ้อมให้เกิดอุตสาหกรรมผลิตดินเผาขึ้นแล้วหลายราย อุตสาหกรรมผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ได้มีผลช่วยส่งเสริมให้มีการผลิตผลไม้และพืชผักบางประเภทมากขึ้น รวมทั้งโรงงานผลิตภาชนะบรรจุ เช่นกระป๋อง จำนวนงานที่เกิดขึ้นโดยทางอ้อมมีเท่าใดนั้น ประเมินได้ว่า หลังจาก ๕ ปีแรกที่ได้มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เกิดขึ้น อุตสาหกรรมที่เกิดตามมาภายหลังช่วยให้เกิดงานไม่ต่ำกว่า ๑ เท่าตัวของอุตสาหกรรมที่ได้เกิดขึ้นมาก่อน

คำตอบข้อที่ ๓ การให้การส่งเสริมการลงทุนโดยวิธีให้สิทธิประโยชน์พิเศษแก่ผู้ลงทุนนั้น ได้มีประเทศอื่นใช้เป็นผลสำเร็จมาแล้ว สำหรับประเทศไทยนั้น เราได้ประสบผลดีพอสมควร ประโยชน์ของการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ลงทุนนั้น ก็เพื่อจูงใจให้เกิดมีกิจการหลาย ๆ อย่างที่ประเทศของเรายังขาดอยู่หากไม่มีการส่งเสริมแล้ว อาจไม่มีผู้ตัดสินใจมาลงทุนในขณะที่เรามีความต้องการอยู่ก็ได้ คิดในแง่นี้ การให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ลงทุนถือว่ามิใช่เป็นการเสีย แต่เป็นการได้ คือทำให้กิจการที่ไม่อาจทำได้ สามารถเกิดขึ้นได้รัฐจะได้ประโยชน์จากการมีรายได้เพิ่มขึ้น อันเป็นรายได้ประชาชาติ ทั้งนี้โดยการลงทุนนั้น สามารถก่อให้เกิดการใช้แรงงานและใช้ทรัพยากรของประเทศ ให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจขึ้น เมื่อการผลิตสามารถทดแทนการนำเข้าและมีการส่งออกด้วย แล้วก็จะช่วยส่งผลในด้านเงินตราต่างประเทศของประเทศด้วยอีกทางหนึ่ง และในขณะเดียวกัน รัฐก็จะสามารถเรียกเก็บภาษี ทั้งที่เป็นภาษี

เงินได้และภาษีอื่น ๆ จากกิจการที่เกิดขึ้นและกิจการที่เกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นมาได้ด้วย หากจะให้กระผมยกตัวอย่างก็เลยเห็นเป็นตัวเลขตั้งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต้องการแล้ว กระผมก็ใคร่ขอยกตัวอย่างบริษัทขนาดธรรมาสังบริษัทหนึ่งที่ได้รับการส่งเสริมมาเพื่อทราบเรียนให้ท่านทราบ บริษัทนี้ทำการผลิตยางเส้นและยางยืด เริ่มดำเนินการเมื่อต้นปี ๒๕๑๕ ใช้เงินลงทุนทั้งสิ้น ๒๕ ล้านบาท เครื่องจักรอุปกรณ์มีมูลค่า ๒๑ ล้านบาท มีคนงาน ๓๐๐ คน ในปี ๒๕๑๕ ใช้วัตถุดิบในประเทศคือ ยาง เป็นเงิน ๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท ผลิตยางเส้นและยางยืด ออกจำหน่ายได้เป็นเงิน ๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าเพิ่มทางตรง ซึ่งกิจการนี้ก่อให้เกิดแก่ประเทศ ในปีนั้นคิดเป็นเงินประมาณ ๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท บริษัทนี้ได้เสียภาษีให้แก่รัฐ ในปี ๒๕๑๕ เป็นเงินประมาณ ๑ ล้านบาท การส่งออกในปีแรกมีประมาณร้อยละ ๓๐ ของผลผลิตที่ผลิตได้ และในปีต่อไป การส่งออกของกิจการนี้ก็จะมีมากขึ้นเป็นลำดับ

คำตอบข้อที่ ๔ ในระบบเศรษฐกิจที่ยอมให้เอกชนประกอบธุรกิจแข่งขันกัน ได้นั้น ย่อมเป็นของธรรมาที่ผู้หย่อนในประสิทธิภาพต้องขาดทุนและเลิกกิจการไป กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนก็เช่นเดียวกัน ได้มีบางรายที่มีเหตุต้องเลิกกิจการไป นอกจากสาเหตุทางด้านประสิทธิภาพแล้ว ยังมีเหตุอื่นอีกหลายประการ เป็นต้นว่าวัตถุดิบขึ้นราคาไปมาก คุณภาพของสินค้าที่ผลิตได้ไม่ทัดเทียมกับผู้แข่งขันอื่น และไม่สามารถสร้างตลาดสำหรับสินค้าที่ผลิตขึ้นได้ บางรายมีปัญหาในด้านการบริหารภายในของตนเอง จำนวนบริษัทที่ได้เลิกกิจการไปหลังจากหมดสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรของการส่งเสริมแล้ว มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๔ บริษัท สำหรับบริษัทที่หมดสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรของการส่งเสริมแล้ว และยังคงดำเนินกิจการอยู่เมื่อต้นปี ๒๕๑๗ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๕๓ บริษัท บริษัทเหล่านี้ต่อไปจะต้องเสียภาษีอากรทุกอย่างให้แก่รัฐ แต่ถ้าจะให้กระผมแยกเป็นโครงการตามหมวดของงานของบริษัทเหล่านี้แล้ว กระผมก็ใคร่เสนอให้เห็นแยกได้เป็น ๒๘๓ โครงการ และตามหมวดได้ดังนี้

- | | |
|---------------------------------------|------------|
| ๑. หมวดผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลจากการเกษตร | ๓๓ โครงการ |
| ๒. หมวดแร่ โลหะ ของเขอนามิค | ๔๒ โครงการ |
| ๓. หมวดเคมีและผลิตภัณฑ์เคมี | ๒๔ โครงการ |

๔. หมวดเครื่องกลและไฟฟ้า	๒๖ โครงการ
๕. หมวดวัสดุก่อสร้าง	๒๐ โครงการ
๖. หมวดสิ่งทอ	๖๕ โครงการ
๗. หมวดบริการ	๗๐ โครงการ
๘. หมวดผลิตภัณฑ์อื่น ๆ	๓ โครงการ

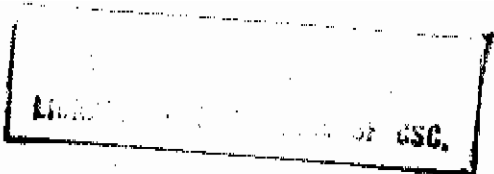
กิจการของทั้ง ๒๕๓ บริษัทมีมูลค่าการผลิตประมาณปีละไม่ต่ำกว่า ๒ หมื่นล้านบาท หากจะคำนวณเฉพาะภาษีการค้าเมื่อตอนจำหน่าย โดยใช้อัตราเฉลี่ยร้อยละ ๕ แล้ว ภาษีการค้าที่รัฐเก็บได้จากบริษัทเหล่านี้จะมีไม่ต่ำกว่าพันล้านบาทต่อปี ภาษีอื่น ๆ ที่รัฐเรียกเก็บโดยตรงจากธุรกิจนั้น ยังมีอีกหลายประการ ที่กล่าวนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไปแล้ว

อีกส่วนหนึ่งที่เปิดดำเนินกิจการแล้ว และยังใช้สิทธิประโยชน์ของการส่งเสริมมีอยู่ทั้งสิ้น ๒๖๐ บริษัท บริษัทเหล่านี้มิใช่จะได้รับประโยชน์ด้านภาษีที่กำหนดไว้ทุกรายไป นอกจากนั้นแล้ว บริษัทยังจะต้องเสียภาษีอากรอีกหลายประเภทตามปกติอีกด้วย

คำตอบข้อที่ ๕ การวางเป้าหมายการเพิ่มจำนวนคนงานนั้น ขอเรียนว่าตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ได้กำหนดเป้าหมายการมีงานทำเพิ่มขึ้นในส่วนรวมของอุตสาหกรรมทั้งหมด จากที่มีอยู่ในปี ๒๕๑๔ จำนวน ๗๕๐,๐๐๐ คน หรือร้อยละ ๔.๒ ของการมีงานทำทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ ๗๘๕,๐๐๐ คนหรือร้อยละ ๕ ของการมีงานทำทั้งสิ้น การแก้ปัญหาการว่างงานนั้น บทบาทของการส่งเสริมการลงทุนมีส่วนช่วยอยู่ไม่น้อย ดังได้กราบเรียนมาแล้ว ทั้งทางตรงและทางอ้อม นโยบายซึ่งจะต้องเน้นหนักมี ๓ ข้อด้วยกัน คือ

๑. นโยบายการส่งเสริมการลงทุน จะต้องส่งเสริมให้มีการลงทุนมากขึ้น ในกิจการที่ใช้แรงงานสูง ในกิจการที่เชื่อมโยงไปถึงการเกษตรและการเหมืองแร่ของประเทศ และในกิจการที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

๒. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จะทำการชักชวนให้มีผู้สนใจ



ลงทุนมากขึ้น ในการนี้จะต้องเพิ่มงานด้านออกไปติดต่อหาผู้ลงทุนช่วยเหลือเป็นสื่อ ในการหาผู้ร่วมลงทุนทั้งไทยและต่างประเทศ และเผยแพร่ช่องทางของการลงทุนแก่ผู้สนใจให้มากขึ้น ทั้งในด้านจัดเอกสารโฆษณา และติดต่อโดยตรง

๓. จะต้องมีการประสานงานและร่วมมือให้มากขึ้น ระหว่างฝ่ายราชการ ผู้ประกอบธุรกิจและประชาชนทั่วไป ทั้งนี้เพื่อสร้างความเข้าใจและร่วมมือซึ่งกันและกัน ในอันที่จะสร้างบรรยากาศลงทุนให้ดียิ่งขึ้น เพราะการที่ผู้มาลงทุนและตัดสินใจในการลงทุนได้นั้น จะต้องประกอบด้วยหลัก ๔ ประการคือ

๑. มีเงินทุน
๒. มีความรู้ความชำนาญ
๓. ยอมเสี่ยงภัยในอุปสรรคต่าง ๆ และ
๔. มีความเชื่อมั่นในเสถียรภาพของรัฐบาล ในฐานะทางเศรษฐกิจและความร่วมมือของประชาชน

คำตอบข้อที่ ๕ การสำรวจภาวะแรงงานของประเทศนั้น ทราบว่ากรมแรงงานได้กระทำอยู่แล้ว ส่วนเรื่องการผลิตว่างงานนั้น นอกจากด้านการส่งเสริมการลงทุนแล้วยังมีวิธีอื่นซึ่งขอลกล่าวโดยย่อ คือ

๑. ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วให้สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้และสามารถเพิ่มผลผลิตได้สูงขึ้น ทั้งที่เป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดใหญ่ แต่ในขณะเดียวกันจะได้รับการประโยชน์และความปลอดภัยของประชาชนส่วนใหญ่ไว้เหนือสิ่งอื่นใด

๒. ให้บริการความสะดวกแก่อุตสาหกรรมโดยรวดเร็ว ในการออกไปอนุญาต และการให้บริการแก่ผู้มาติดต่อ

๓. จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ลงทุน ซึ่งรวมถึงการจัดนิคมอุตสาหกรรมด้วย ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หม่อมราชวงศ์ถนัดศรีถ้อย ครั้นแล้ว ครั้นต่อไป เป็นวาระพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม
พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๑๐๙๙/๒๕๑๗ วันที่ ๑๖ เม.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๙๓๙๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๒ เมษายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

มณี พิมพ์

พิมพ์ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม

พ.ศ.

หลักการ

จัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มที่เก็บได้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก่กรุงเทพมหานครและราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง

เหตุผล

โดยที่การจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้จัดสรรได้เฉพาะแก่ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง สมควรจัดสรรเงินดังกล่าวให้แก่กรุงเทพมหานครด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษี
เครื่องดื่มให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุราและ
ภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราและภาษีเครื่องดื่ม
ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดื่ม เสียภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละสิบของภาษี
ประเภทนั้น ๆ

ภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มที่เสียเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง เศษของหนึ่งสตางค์ให้
ปัดทิ้ง

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราและภาษีเครื่องต้มตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องต้ม ส่งมอบเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นร้อยละสิบตามมาตรา ๔ ให้แก่กระทรวงมหาดไทยโดยหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละห้าของเงินภาษีที่เก็บได้

มาตรา ๖ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินที่ได้รับตามมาตรา ๕ ให้แก่กรุงเทพมหานครและราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้มีอำนาจระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อให้กรุงเทพมหานครและราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งได้รับเงินค่าภาษีสุราและภาษีเครื่องต้มที่เก็บเพิ่มขึ้นนี้

มาตรา ๗ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราและเงินภาษีเครื่องต้มตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องต้ม ที่เก็บเพิ่มขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก่กรุงเทพมหานครและราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๖ ด้วย

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

แผนการระเบียบวาระ

LMP

มณี พิมพ์

LMP ทาน

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่
เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ.

หลักการ จัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มที่เก็บได้ตามประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ให้แก่กรุงเทพมหานครและราชการ
ส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง

เหตุผล โดยที่การจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มตามประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้จัดสรรได้เฉพาะเขตราชการ
ส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง สมควรจัดสรรเงินดังกล่าวให้แก่กรุงเทพมหานครด้วย จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า
ความจริงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ นั้น ได้บัญญัติหรือกำหนดการจัดสรรเงิน
ภาษีสุราและเครื่องดื่มให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเดิมก็มีความมุ่งหมายที่จะให้จัดสรรแก่
กรุงเทพมหานครด้วย แต่โดยเหตุที่ต่อมากรุงเทพมหานครได้เปลี่ยนการปกครองของกรุงเทพ
มหานครขึ้นเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งในข้อกฎหมายวินิจฉัยว่ากรุงเทพมหานครมิใช่ราชการส่วนท้องถิ่น
จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ให้ครอบคลุมถึงกรุงเทพมหานคร เพื่อประโยชน์แก่การ
จัดสรรเงินภาษีอากรดังกล่าว ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ นั้น ได้กำหนดให้เสียภาษี
ในส่วนที่เกี่ยวกับสุราและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ และให้เจ้าหน้าที่จัดเก็บหักเป็นค่าใช้จ่าย
ร้อยละ ๕ ส่งให้กับกระทรวงการคลังเพื่อจัดสรรให้แก่กระทรวงมหาดไทย และจัดสรรไปยัง
ราชการส่วนท้องถิ่นร้อยละ ๕ เพราะฉะนั้นหลักการในเรื่องนี้ยังคงอยู่เพียงแต่ขอหลักการ
การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้แต่เพียงว่าเพิ่มคำว่ากรุงเทพมหานครขึ้นเพื่อให้ต่างกับราชการส่วนท้องถิ่น
และเพื่อให้ปฏิบัติได้ในการจัดสรรเงินภาษีส่วนนี้ แต่ว่าในการดำเนินการเพื่อแก้ไขกฎหมาย
ฉบับนี้ รัฐบาลเห็นว่าควรที่จะแปลงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ เป็นพระราชบัญญัติ
เสียทีเดียวเพราะฉะนั้นจึงได้เสนอมาในรูปของร่างพระราชบัญญัติ จึงขอเสนอเพื่อสภานี้ได้
พิจารณา

นายประคอง เทวารุท : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประคอง เทวารุท กระผมมีข้อที่จะเสนอให้รัฐบาลได้พิจารณา ๒-๓ ประการ ถึงเรื่องนี้

ประการแรก เราจะเห็นได้ว่าตั้งแต่ครั้งมีคำสั่งหรือประกาศของคณะปฏิวัตินี้ ออกมามากมาย มีข้อบกพร่องมากเหลือเกินที่ทำกันอย่างฉุกละหุกหรือไม่สุขุมรอบคอบ ทำให้เกิดข้อบกพร่องขึ้นจะต้องมาแก้กฎหมายนี้ในประการต่าง ๆ หลายอย่าง บางทีก็ต้องย้อนหลัง เหมือนอย่างพระราชบัญญัติที่เคยผ่านไปแล้ว รวมทั้งพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย อันนี้ก็เนื่องมาจากว่า ท่านคำนึงถึงว่าแต่จะทำให้ส่วนราชการส่วนท้องถิ่นนี้ได้ประโยชน์จากภาษีสุราภาษี เครื่องดื่มอะไรทั้งหลายและท่านก็ออกกฎหมายมาอย่างชนิดที่ลูกคนรีบร้อน ตั้งแต่คณะปฏิวัตินะครับ ผมไม่ได้โทษรัฐบาลนี้ ก็มุ่งหวังจะให้กรุงเทพมหานครนี้ได้ด้วย แต่พร้อมกันนั้นท่านก็ไปสร้างกรุงเทพมหานครขึ้นมาใหม่ จนไม่รู้ว่าจะเป็นอะไร จะว่ายักษ์ก็ไม่ใช่ ลิงก็ไม่เชิง จะเป็นมนุษย์ก็ไม่ใช่อีกละครับ คือรวมไปเสียว่าส่วนกลางก็เป็น ส่วนภูมิภาคก็เป็น ส่วนท้องถิ่นก็เป็นด้วย ที่นี้กฎหมายมันก็ว่าถึงราชการส่วนท้องถิ่น ควรจะได้ภาษีเหล่านี้ เมื่อกรุงเทพมหานครมันกลายเป็นว่ายักษ์ก็ไม่ใช่ ลิงก็ไม่เชิง มนุษย์ก็ไม่ใช่ อย่างนี้แล้วก็เสียไม่ได้ เมื่อไม่ได้มันก็เกิดช่องโหว่ขึ้นมาอันหนึ่งว่า เมื่อออกกฎหมายไปแล้ว ราชการส่วนท้องถิ่นที่เขาควรจะได้โดยถูกต้องนั้น มันก็ไม่ได้ไปด้วย ประกาศใช้มาตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๕ ธันวาคม ๒๕๑๖ ก็ปีหนึ่งแล้ว และนี่ยังเข้ามามาก ๕ เดือน ก็ไม่ได้ท่านจะมาทำในสิ่งที่มันผิดแล้วให้มันเป็นถูกนี้ก็โยนบาปมาให้รัฐบาลนี้ และรวมทั้งสภาอันมีเกียรตินี้ด้วย เขาก็ยอมรับครับ แต่ว่าสิ่งที่ควรจะทำให้ถูกและถูกยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องมาแก้สิ่งที่มันผิดไปแล้ว แล้วมาทำให้ถูกทีหลังอย่างนี้ อ้ายช่องว่างที่ผมว่านี่มันตั้งเวลาปีกว่า ราชการส่วนท้องถิ่นที่ควรจะได้ประโยชน์นอกจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งกฎหมายตีความแล้วไม่ใช่ราชการส่วนท้องถิ่น ทำไม่เราจึงไม่แบ่งให้เขาไปเสียก่อนอย่างผมเป็นราชการส่วนท้องถิ่น นี้ก็รออยู่ จะได้ตั้งงบประมาณเอาไปพัฒนาการบ้านเมืองอะไรต่าง ๆ ก็ทำไม่ได้ มาติดขัดอยู่ว่าถ้าจะพูดว่าท่านมีอคติลำเอียงแก่กรุงเทพมหานครก็ยอมจะได้ เพราะว่ากฎหมายออกไปแล้วให้ราชการส่วนท้องถิ่นได้ทั้งหมด แต่กรุงเทพมหานครไม่ได้ ท่านก็รอเอาไว้ ควรจะไปแบ่งกันตั้งแต่ปีครึ่งแล้วก็ไม่ได้แบ่ง แล้วท่านก็มาออกกฎหมายนี้เพื่อให้กรุงเทพมหานครได้ด้วย จึงจะแบ่ง อย่างนี้กระผมว่าเป็นการ

ไปรื้อฟื้นสิ่งที่ผิดแล้วก็มาทำให้ถูก ย้อนหลังใหม่ ก็โยนบาปมาให้รัฐบาลนี้และสภานั้นมันไม่ถูกต้อง มันน่าจะทำการที่ถูกให้ถูกยิ่งขึ้น คือว่ากฎหมายออกไปแล้ว เมื่อกรุงเทพมหานครไม่ได้เป็น เวลาตั้งปีกว่านี้ ก็แบ่งให้ราชการส่วนท้องถิ่นไป ให้เขาได้รับประโยชน์ไป อย่างนั้นมันน่าจะ ถูกต้องกว่า อันนี้เป็นข้อสังเกตประการแรกที่กระผมขอฝากให้รัฐบาลนี้ได้พิจารณาถึงคำสั่ง คณะปฏิบัติต่าง ๆ ที่มันผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปแล้ว เราก็ไม่ควรจะว่า เมื่อมันผิดแล้วก็จะทำ แต่สิ่งที่ผิดย้อนมาให้มันถูก สิ่งที่ถูกอยู่แล้วควรจะปฏิบัติได้ ทำไมเราจึงไม่ปฏิบัติไปเสียก่อน จะให้ความผิดพลาดเกิดแล้วก็มาโยนบาปให้พวกเราต้องรับผิดชอบร่วมกันอย่างนี้ กระผมว่า มันเป็นการไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง และก็เป็นการที่ยืนยันอย่างแน่นอนว่า เรานั้น ถึงเราจะไป เป็นผู้แก้ที่ทำงานกันอย่างชนิดที่ไม่ถูกต้องตรงไปตามกฎบัตรกฎหมายที่ได้ออกไว้ และนอกจากนั้นก็มีบางประการให้เห็นว่าบางที่มันก็ไม่เป็นธรรม นอกจากไม่ถูกต้องเช่นนั้นแล้ว ผลที่เขาควรจะได้ก็ไม่ได้โดยถูกต้อง ได้ด้วยโดยไม่ถูกต้อง มันก็ไม่สวยงาม ก็เกิดความรู้สึก นึกคิดที่ไม่ดีในระหว่างประชาชาติที่เห็นว่าเรารวมทั้งรัฐบาลและสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายนี้ จะต้องรับผิดชอบในบ้านเมืองในหัวเลี้ยวหัวต่อในระยะนี้ และนอกจากนั้นกระผมก็ใคร่จะ ขอประทอนถามสักนิดเถอะครับว่า จำนวนที่ได้มาตั้งแต่ปีห้าเดือนนี้ ทำไมไม่แบ่ง นั่นก็รู้กัน อยู่แล้ว แต่ว่ามันได้ทั้งหมดเท่าไร แล้วควรจะแบ่งกันอย่างไรต่อไป นี่ที่ท่านเขียนไว้ในมาตรา ๖ กิตติ มาตรา ๗ นั้นนะก็มุ่งแต่เฉพาะว่าให้กรุงเทพมหานครนี้ได้ประโยชน์ด้วย อันนี้กระผม ก็เห็นด้วยว่าในหลักการควรจะได้ แต่ว่ามันมาได้เมื่อหลังที่กฎหมายมันผิดไปเสียแล้ว จะมา แก้ให้มันถูกนี้ ตอนที่มันถูกอยู่ก่อน ทำให้มันถูกยิ่งขึ้น โดยแบ่งส่วนที่ราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งหลายควรจะได้ไปเป็นเวลาปีกว่านี้เสียก่อน แล้วนับแต่วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้กรุงเทพมหานครนั้นควรจะได้ กระผมก็ไม่รังเกียจ และเห็นว่าควรจะได้อย่างยิ่ง แต่ว่ามันควรจะได้ หลังจากกฎหมายนี้ได้ผ่านไปโดยเรียบร้อยถูกต้องแล้ว อย่างนี้จะมิดีกว่าหรือ และนอกจากนั้น งบประมาณที่ท่านจะได้ในเรื่องนี้ตามที่ท่านชี้แจงมานั้น กระผมขอทราบนิดหนึ่งเถอะครับ ว่ายอดที่มันเก็บรวม ๆ ไว้นี้ เวลานี้เข้าไปอยู่ในกระเป๋ากระทรวงการคลังมาแล้วเป็นเวลาปีเศษ นี้มันเป็นจำนวนเท่าไร แล้วถ้าแบ่งกันนั้นควรจะแบ่งอย่างไร เทศบาลทั้งหลาย ราชการส่วน ท้องถิ่นทั้งหลาย รวมทั้งกรุงเทพมหานครนี้ด้วยจะได้มากน้อยแค่ไหนเพียงไรและอย่างไร กระผมขอทราบอย่างนี้ก่อนครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเรียนว่า ยอดเงินที่เก็บได้และฝากอยู่ที่กระทรวงการคลังในเวลานี้ เป็นยอดเงิน ๑๘๒ ล้าน ๕ แสน ๗ หมื่นกว่าบาท ส่วนที่ตามว่าจะแบ่งอย่างไรมันนั้น ขอเรียนว่า หลักเกณฑ์การจัดแบ่งนั้น จะถือจำนวนประชากรเป็นหลัก และส่วนที่ว่าจะจะได้จัดแบ่งไปเสียก่อนแล้ว สำหรับส่วนท้องถิ่นนี้เป็นการถูกต้องที่จะให้จัดแบ่งนั้น ก็เป็นการถูกต้อง แต่ว่าที่รัฐบาลรีรออยู่ก็เพื่ออยากจะทำเสียให้มันพร้อมกัน ด้วยเหตุนี้เองจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา เพื่อที่จะให้การจัดสรรเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและพร้อมกัน

นายเฉลิมชัย วสินนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอถือโอกาสเรียนถามรัฐบาลเพื่อเป็นความรู้สึก ๒ ประการ ประการแรก การหักเงินไว้ ๕ เปอร์เซ็นต์เป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕ นั้น รัฐบาลประสงค์ที่จะนำส่งเป็นรายได้หรือจะให้หน่วยงานที่จัดเก็บภาษีเครื่องตีเก็บไว้ใช้จ่าย ประการที่ ๒ การจัดเก็บภาษีเครื่องตีนี้ กระผมเข้าใจว่าเป็นการเก็บภาษีต้นทาง ค่าใช้จ่ายที่ทางกรมที่ทำหน้าที่เก็บภาษีนี้ก็คงมีปริมาณไม่มากนัก จะเป็นไปได้หรือไม่ที่รัฐบาลจะใจกว้างที่จะมอบให้มหาดไทยไปทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อที่จะได้จัดสรรให้แก่ทางภูมิภาค โดยเฉพาะพวกทางท้องถิ่น เพื่อจะได้รับเงินรายได้ไปเต็มเม็ดเต็มหน่วยขอบพระคุณ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่จริงท่านผู้ถามรู้สึกว่าจะรู้เรื่องนี้ดีเสียว่ากระผมด้วยซ้ำไป แต่ไหน ๆ ถามแล้ว ก็ขอทราบเรียนอย่างนี้ครับ ๕ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเงินที่เก็บได้แต่ละปีนั้น ก็เป็นความเอื้อเฟื้อของทางด้านมหาดไทยที่จะเอามาช่วยค่าใช้จ่ายของกรมซึ่งในที่นี้เป็นกรมสรรพสามิต ช่วยค่าใช้จ่ายในการเก็บเงินจำนวนนี้ ที่จริงอาจจะไม่มาก ก็ถูกต้องแล้วครับ แต่ถ้าพูดถึงว่าถ้าหากว่าเทศบาลหรือราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องไปเก็บเงินจำนวนนี้เอง เก็บภาษีนี้เองโดยตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นมาก็คงจะต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่น้อย หลักการข้อนี้มีอยู่ในทุกภาษีที่กรมต่าง ๆ ในกระทรวงการคลังเก็บให้ราชการส่วนท้องถิ่น ในกรุงเทพมหานคร ภาษีการค้าก็มีเหมือนกัน ก็ได้อาศัยเงินจำนวนนี้ไปซื้อเครื่องมือเครื่องมือ กระดาษ

ดินสอ อะไร พวกนี้ หรือจ้างคนบ้างในเมื่อจำเป็น สำหรับเอามาช่วยในการจัดเก็บภาษีของกรมต่าง ๆ นี้ให้ดีขึ้น ถ้าจะพูดไปก็เหมือนกับว่าเป็นเงินสำหรับเสริมงบประมาณประจำปีที่กรมเก็บภาษีต่าง ๆ ได้รับอยู่ ขอขอบพระคุณ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชนะ รุ่งแสง ครับ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณเฉลิมชัย วสินนท์ งาม และที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านก็ได้ตอบไปแล้ว ความจริงแล้วกระผมเองในฐานะที่เคยทำงานที่เทศบาลมาก่อน แล้วก็ไม่ได้เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ที่หน่วยราชการจะต้องมาจ่ายเงินค่าธรรมเนียมเหมือนกับเป็นจ่ายค่าแรงให้กับส่วนราชการด้วยกันเอง กระทรวงมหาดไทยต้องไปจ่ายให้กับกระทรวงการคลัง คือกรมสรรพากรหรือเทศบาล ต้องไปจ่ายให้กับกรมสรรพสามิต อะไรในลักษณะนี้ และตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านได้แถลงมาเมื่อคืนนี้แล้ว จะเห็นว่านอกเหนือจากเงินตามงบประมาณรายรับของกระทรวงการคลัง หรือของกรมบางกรมในกระทรวงการคลังแล้ว เช่นกรมสรรพสามิต หรือกรมสรรพากรแล้วนี้ กรมสรรพสามิตหรือกรมสรรพากรก็ยังมีส่วนอันเป็นรายได้นอกเหนือจากงบประมาณรายรับของกรมนั้น ๆ ด้วย ซึ่งก็ไม่ควรจะเป็นวิธีการงบประมาณที่ดี แล้วกระผมว่าส่วนราชการด้วยกันเองนี้ ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะคิดค่าทำงานอันนี้ต่อกัน เพราะว่าก็เป็นลูกพ่อเดียวกัน คือเป็นของรัฐบาลเหมือนกัน เป็นของกระทรวงต่าง ๆ เหมือนกัน ถ้าทำอย่างนี้แล้ว ก็หมายความว่า ต่อไป กระทรวงนั้นก็คิดค่าธรรมเนียมเอาที่กระทรวงนี้ กระทรวงนี้ก็คิดค่าทำงานเอาที่กระทรวงนั้น ซึ่งเป็นปัญหา ลูกโซ่ ไม่รู้จักจบ แต่สิ่งที่แล้วไป ก็ควรจะแล้วไป กระผมขอฝากไว้เพียงว่าน่าจะได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงเลิกวิธีการอย่างนี้กันเสีย ขอขอบคุณครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปรายอีก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดมีความประสงค์จะอภิปรายหรือซักถามอะไรอีก ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ของรัฐบาลไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ

ต่อไป ระเบียบวาระที่ ๕ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๐๙๘/๒๕๑๗ วันที่ ๑๖ เม.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๙๓๕๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๒ เมษายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังก้าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังก้าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **สัญญา ธรรมศักดิ์**

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

มณี พิมพ์

มณี พิมพ์ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓ ทวิ มาตรา ๒๓ ตริ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ กับยกเลิกมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ เกี่ยวกับการแบ่งส่วนราชการ การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย อำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยการแต่งตั้งรองอธิการบดี หน้าที่รับผิดชอบของคณบดีของคณะ วาระการดำรงตำแหน่งของคณบดีและการให้มีรองคณบดีได้ หน้าที่รับผิดชอบของคณบดีของบัณฑิตวิทยาลัยและการให้มีรองคณบดีได้การประชุมคณะกรรมการประจำ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำ และเกี่ยวกับสถาบันและสำนัก

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งใช้บังคับอยู่มีบทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย

และอาจให้มีสถาบันเพื่อการวิจัย และสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการเป็นส่วนราชการ ในมหาวิทยาลัยอีกได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ ภาควิชา และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันและสำนักอาจจะมีสำนักงานเลขานุการได้

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๙ การจัดตั้งและแบ่งส่วนราชการตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัยจะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่น เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูง เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือการเลิกสมทบบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูง ให้ทำเป็นประกาศ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่เข้าสมทบใน มหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลา-

นครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๑๕ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) ออกข้อบังคับและวางระเบียบของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐกำหนด
- (๓) จัดหาวิธีการให้กิจการของมหาวิทยาลัยเจริญยิ่งขึ้น
- (๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิก คณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักภาควิชา และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา
- (๖) พิจารณาการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยและสถาบันวิชาการชั้นสูง เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย และเลิกสมทบบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยและสถาบันวิชาการชั้นสูง
- (๗) พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- (๙) แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการอื่น เพื่อให้คำแนะนำหรือดำเนินการในกิจการของมหาวิทยาลัย”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๑๘ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบ

ตามที่อธิการบดีจะมอบหมาย

อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ รongอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี และให้ดำรงตำแหน่งชั่วระยะเวลาที่อธิการบดีนั้นดำรงตำแหน่งอยู่”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ และจะมีรองคณบดีคนหนึ่งก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีจะมอบหมาย

ถ้ามีการแบ่งเป็นภาควิชา ให้หัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา นั้น

ถ้ามีการแบ่งเป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาให้หัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของส่วนราชการนั้น และจะมีรองหัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวคนหนึ่งก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนราชการนั้นจะมอบหมาย

คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ ทั้งนี้จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินแปดปีมิได้

มาตรา ๒๓ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะมีรองคณบดีคนหนึ่งก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีจะมอบหมาย

คณบดีและรองคณบดีให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการ สภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ ทั้งนี้จะดำรง ตำแหน่งติดต่อกันเกินแปดปีมิได้

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓ ทวิ และมาตรา ๒๓ ตริ แห่ง พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๒๓ ทวิ ในสถาบันและสำนัก ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และจะมีรองผู้อำนวยการคนหนึ่งก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการ จะมอบหมาย

ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ ทั้งนี้จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินแปดปีมิได้

มาตรา ๒๓ ตริ ในคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันและสำนัก ให้มีคณะกรรมการ ประจำชั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยคณบดีหรือผู้อำนวยการเป็นประธานกรรมการ รองคณบดี หรือรองผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการ ถ้าไม่มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นกรรมการหรือมีหัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นกรรมการรวมกันไม่ถึงสี่คน ให้สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ อีกได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ในการประชุมคณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๓ ตริ ให้หน้า มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๓ ตี มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันและสำนัก ด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณา กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดีหรือผู้อำนวยการ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑

แผนกระเบียบวาระ



มณีน พิมพ์

ทาน

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบางมาตราในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓ ทวิ มาตรา ๒๓ ตริ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ กับยกเลิกมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ เกี่ยวกับการแบ่งส่วนราชการ การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้ามาสมทบในมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย การแต่งตั้งรองอธิการบดี หน้าที่รับผิดชอบของคณบดีของคณะ วาระการดำรงตำแหน่งของคณบดี และการให้มีรองคณบดีได้ และมีหน้าที่รับผิดชอบของคณบดีของบัณฑิตวิทยาลัย และการให้มีรองคณบดีได้การประชุมคณะกรรมการประจำคณะ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำ และเกี่ยวกับสถาบันและสำนัก

ทั้งนี้โดยมีเหตุผลว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้น ซึ่งได้ใช้บังคับอยู่ มีบทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ปัจจุบันสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จึงจำเป็นต้องขอให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น จึงขอเสนอเพื่อสภาได้โปรดพิจารณา ขอบพระคุณครับ

นายวิชา เศรษฐบุตร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา เศรษฐบุตร ในหลักการนั้นก็คงไม่มีปัญหา กระผมคิดว่าเราก็ควรจะรับหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่กระผมมีข้อสงสัยบางประการที่อยากจะทราบเรียนถามรัฐบาลเกี่ยวกับบางข้อที่ปรากฏในข้อที่ ๑ นั่นก็คือว่า ในมาตรา ๑๘ เกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งของอธิการบดีนั้น ได้เขียนไว้ว่าให้ดำรงตำแหน่ง ๒ ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ ในเวลาเดียวกันนั้นในการบริหารของมหาวิทยาลัยก็จะมีคณบดีเป็นผู้ช่วยทางฝ่ายภาควิชาต่างๆ นั้น แต่ในการกำหนดอายุของคณบดีนั้น ในมาตรา ๒๒ หรือ มาตรา ๒๓ ก็ดีนั้น ปรากฏว่าให้ดำรงตำแหน่ง ๔ ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่ทั้งนี้จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๘ ปีมิได้ กระผม

คิดว่าในข้อนี้มัน ภายตำแหน่งของอธิการบดีควรจะเป็น ๔ ปีเท่า ๆ กันกับคณบดี ทั้งนี้ก็ด้วยความคิดว่า ระยะเวลา ๒ ปีนั้นอาจจะสั้นไปที่อธิการบดีซึ่งจะเป็นผู้ใหญ่ที่สุดในการบริหารมหาวิทยาลัยนั้นไม่สามารถทำงานได้ตามโครงการ จริงอยู่ตำแหน่งอธิการบดีนั้นเป็นตำแหน่งที่จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่ก็เป็นการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย จากประสบการณ์ที่กระผมเห็นในมหาวิทยาลัยอื่นนั้น อธิการบดีก็อาจจะต้องพิจารณาเลือกตั้งกันบ่อย เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าให้ดำรงตำแหน่ง ๔ ปีเสียเลยก็จะเป็นความสะดวกแก่การบริหาร และกระผมไม่รังเกียจที่จะให้ตำแหน่งอธิการบดีนี้มีอายุท่านองเดียวกับคณบดี คือว่าจะให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๘ ปีไม่ได้ ข้อสังเกตประการที่ ๒ ของกระผมคือเกี่ยวกับมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ เกี่ยวกับการตั้งคณบดีหรือรองคณบดีก็ตามนั้นก็ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว กระผมตั้งใจเฉพาะผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว กระผมคิดว่ากรรมการสภามหาวิทยาลัยนั้น มิได้ประกอบด้วยคณาจารย์ข้างในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่อาจจะมีคนนอกซึ่งได้รับการแต่งตั้งเข้ามาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาด้วย ถ้าในกรณีที่เปิดโอกาสให้คนนอก แต่ว่ามีตำแหน่งในกรรมการสภามหาวิทยาลัยเข้ามาได้มีโอกาสรับเลือกตั้งเป็นคณบดีอะไรเช่นนั้น กระผมก็คิดว่ามันไม่เป็นประโยชน์ ตำแหน่งประจำคณบดีนั้น หรือรองคณบดีนั้นควรจะมาจากคนข้างใน อาจารย์ทั้งหลายที่เคยสอนในภาควิชาต่าง ๆ เหล่านั้น เพราะฉะนั้นการที่เอื้อเพื่อให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยเข้ามามีสิทธิอยู่ด้วยนั้น เพราะฉะนั้นการที่เอื้อเพื่อให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยเข้ามามีสิทธิอยู่ด้วยนั้น กระผมคิดว่าไม่มีความจำเป็น เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนทางรัฐบาล ใครจะช่วยชี้แจงให้กระผมทราบข้อสงสัยนี้ ก็จะเป็นความกรุณาอย่างยิ่ง ขอขอบคุณครับ

นายสิปพนนท์ เกตุทัต : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สิปพนนท์ เกตุทัต ส่วนใหญ่กระผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขปรับปรุงนี้ แต่มีอยู่ ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ ที่กระผมไม่เห็นด้วย

ในประเด็นที่ ๑ ก็เรื่องเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี ซึ่งท่านผู้อภิปรายท่านที่แล้วได้กล่าวไว้แล้ว กระผมเองมีความเห็นสอดคล้องกับท่านว่า ควรจะเป็น

๔ ปี และไม่เกิน ๒ วาระ ด้วยเหตุผลที่ว่า ในอดีตมหาวิทยาลัยไทยส่วนใหญ่มักจะประกอบไปด้วยคณะต่าง ๆ รวมกันขึ้นมา อธิการบดีเป็นเพียงผู้ประสานงาน เกือบเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็ผลัดเปลี่ยนกันมาในวาระสั้น ๆ ได้ ในปัจจุบันและในอนาคต กระผมรู้สึกว่ารัฐบาลมีแนวนโยบายที่จะให้มหาวิทยาลัยเป็นอิสระมากขึ้น ดังนั้นการที่จะปล่อยให้แต่ละคณะเป็นอิสระซึ่งกันและกัน ไม่ร่วมกันทำงานภายใต้ผู้บริหารที่เข้มแข็ง คงจะเป็นไปได้ยาก โดยเหตุดังนั้นก็เห็นควรว่าตำแหน่งอธิการบดีนั้น ควรจะ ๔ ปี และไม่เกิน ๒ วาระ

ในประเด็นที่ ๒ กระผมเข้าใจว่ามักจะไม่ได้มีใครหยิบยกขึ้นมาพิจารณาอันนี้อยู่ในมาตรา ๒๓ ตริ ของร่างพระราชบัญญัติเดิม แล้วในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ไม่ได้แก้ไขเท่าไรนัก คือในเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำสถาบัน ซึ่งถ้าเมื่อพิจารณาจากมาตรา ๑๐ ในเรื่องหน้าที่ของคณะกรรมการประจำแล้วเห็นว่าหน้าที่นั้นมีหลายข้อที่เป็นหน้าที่ทางวิชาการ เช่น พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดีหรือผู้อำนวยการ หากหน้าที่ที่คณะกรรมการประจำคณะต้องทำเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับงานวิชาการ แต่ว่าผู้ที่นั่งอยู่ในคณะกรรมการประจำคณะส่วนใหญ่เป็นผู้บริหาร ซึ่งทุกท่านก็ทราบกันดีว่า เมื่อเราได้ทำงานบริหารนั้น ความที่ทันต่อเหตุการณ์ในทางวิชาการมักจะลดถอยลง ดังนั้นคณะกรรมการประจำคณะในมาตรา ๒๓ ตริ น่าจะต้องเพิ่มองค์ประกอบขึ้นด้วย มิใช่มีเพียงแต่ผู้บริหารกล่าวคือหัวหน้าภาควิชาเท่านั้น น่าจะมีคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนและการวิจัยนั่งอยู่ในคณะกรรมการประจำคณะด้วย ในสัดส่วนที่เท่ากัน อีกประการหนึ่งที่กระผมมีความเห็นว่าน่าจะได้รับการปรับปรุงใหม่เกือบทุกมหาวิทยาลัยเลย แต่ว่าในมหาวิทยาลัยนี้ได้เตรียมการแก้ไขปรับปรุงเอาไว้ ส่วนนี้ก็คือเรื่องขององค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมักจะประกอบไปด้วยอธิการบดี รองอธิการบดีและคณบดี มีผู้ที่สนใจในวงกรมมหาวิทยาลัยจากภายนอก หรือเรียกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นเพียงเป็นจำนวนน้อย สัดส่วนก็ประมาณ ๑ ใน ๔ หรือ ๑ ใน ๕ เมื่อเวลาประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นจริงๆ ก็ปรากฏว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุมประมาณ ๑ ใน ๑๐ เรื่องอะไรที่อธิการบดีเสนอ หรือที่มหาวิทยาลัยเสนอขึ้นมา ก็มักจะได้รับการตกลงกันภายในมหาวิทยาลัยมาแล้ว

เป็นส่วนใหญ่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก พยายามให้ความเห็นต่าง ๆ ก็มักจะไม่สำเร็จ ดังนั้นถ้าเผื่อว่าคตินิยมหรือ คอนเซ็ปท์ (concept) ของมหาวิทยาลัยไทยจะเปลี่ยนไปจากการที่เป็นส่วนราชการ มีการสั่งกันมาจากเบื้องบน ให้ไปเป็นมหาวิทยาลัยที่หลาย ๆ ส่วน บุคคลจากหลายฝ่าย ๆ มีส่วนได้ร่วมกิจการของมหาวิทยาลัย องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ก็น่าจะเปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน น่าจะมีผู้บริหารเพียงอธิการบดีหรือรองอธิการบดีเท่านั้น มีผู้แทนจากอาจารย์จากสภาคณาจารย์ ผู้แทนจากนักศึกษา ผู้แทนจากผู้นักปฏิบัติงานอื่น และบุคคลภายนอกจากมหาวิทยาลัยเข้ามาร่วมด้วย ในเรื่องนี้กระผมคิดว่าทางฝ่ายรัฐบาลน่าจะรับไปพิจารณาและแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ด้วยขอบคุณครับ

นายสุต แสงวีเชียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความตั้งใจในมาตรา ๘ เช่นเดียวกัน เพราะว่าในมาตรา ๘ ในการแต่งตั้งผู้บริหาร เช่น อธิการบดี คณบดี หัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วก็มีเวลากำหนดมีลักษณะเหมือนกับเป็นการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งนี้เองก็จะมีผลทำให้ผู้บริหารเหล่านั้นที่ต้องการจะอยู่ในตำแหน่งต่อไป มีการหาเสียง กระผมไม่อยากจะให้เรื่องการเมืองเข้าไปอยู่ในมหาวิทยาลัย จะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้วิชาการเปลี่ยนแปลงไป

เรื่องที่ ๒ ที่กระผมตั้งข้อสังเกตก็คือในมหาวิทยาลัยนั้น บุคคลสำคัญที่สุดที่จะทำให้มหาวิทยาลัยเจริญทางวิชาการนั้นก็คือหัวหน้าภาควิชา เพราะฉะนั้นหัวหน้าภาควิชา ถ้าจำเป็นจะต้องเป็นนักการเมืองอยู่ด้วย วิชาการของตัวก็ต้องหย่อนลง แล้วก็ทำให้มีวาระเพียง ๒ ครั้ง คือ ๔ ปี แล้วก็ ๔ ปีอีกครั้งนั้นจะเป็นสาเหตุให้มีการดิ้นรนมากยิ่งขึ้นจนกระทั่งหัวหน้าภาควิชาไม่สามารถจะควบคุมกิจการการค้นคว้าและการศึกษาของอาจารย์ได้เต็มที่ตามที่ตัวประสงค์ สำหรับในประเทศไทยนั้น การจะมีหัวหน้าภาควิชาที่มีความสามารถจริง ๆ นั้น หาได้ยากอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกระผมมีความเห็นว่า ไม่ควรจะมีกำหนดระยะเวลาให้เป็นเทอมจริง ๔ ปี และอาจจะเป็นอีก ๔ ปีก็ได้ เพื่อจะได้ให้ผู้นั้นมีความปลอดโปร่งใจที่จะสามารถทำงานทางวิชาการนี้ได้เต็มที่ นอกจากนั้นในมาตรา ๘ นี้เอง ไม่ปรากฏว่าภาควิชา มีรองหัวหน้าภาควิชา ผิดกับส่วนราชการที่กำหนด ยังสามารถให้มีรองหัวหน้าภาควิชาได้ กระผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่าภาควิชาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น นับวันที่จะ

เจริญเติบโตขึ้น จำเป็นจะต้องมีรองหัวหน้าภาควิชาสำหรับกระทำกิจการนี้ให้ได้เป็นผล
กระผมขอตั้งข้อสังเกตต่อผู้เสนอพระราชบัญญัติ และกระผมจะไม่เอาไปแปรญัตติ ขอขอบคุณมาก

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ การลอกแบบต่าง ๆ ในยุคนี้กำลังเจริญ
รุ่งเรือง ร่างพระราชบัญญัติก็ลอกแบบ คือว่าลอกแบบจากมหาวิทยาลัยที่เป็นอยู่ และกำลังจะ
พังก็ลอกแบบเหมือนกัน ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่อภิปรายเมื่อตะกี้มานานเต็มที ผม
หมายถึง ขอประทานโทษคุณหมอสุด ว่าการเมืองกับมหาวิทยาลัยอย่าไปยุ่งกันเสียได้ละก็ดี
ที่สุด เมื่อสภาจะอนุมัติให้ตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผมก็บอกว่าไว้ตั้งแต่ต้น บอกว่าอย่าเอา
นักการเมืองไปปนกับวิชาการเพราะนักการเมือง พวกแสวงหาอำนาจ และก็เด็กที่เขามาเรียน
หนังสือ เขาก็อยากมาเป็นทาสของนักการเมือง แต่เขอยกมีความรู้ นี้ลอกแบบมา ก็เข้าแบบนี้
เรื่องนี้เป็นเรื่องคอขาดบาดตายของมหาวิทยาลัย จริงอยู่บางมหาวิทยาลัยเกิดมาเพราะการเมือง
แต่ก็ต้องไปเพราะการเมืองเช่นอย่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง เป็นต้น กฎหมาย
ฉบับแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ ไม่เปิดโอกาสให้เปลี่ยนผู้ประศาสน์การได้ ต่อมาก็ต้องมาแก้กฎหมาย
ก็ล้มลุกคลุกคลานมา เดียวนี้ก็พอตั้งอยู่ได้ก็เอาการเมืองโยนไปให้รามคำแหงอีก รามคำแหง
ก็กำลังจะพังมีพังแหล่ ราษฎรก็เสียเงินเสียทองไปให้ถูกเล่าเรียนมากมายก่ายกอง ผมพูดใน
สภาเมื่อครั้งนั้นว่า ตัดคุณสมบัติผู้บริหารมหาวิทยาลัย อย่าให้เป็นนักการเมืองเสียไม่ได้หรือ
ผู้ที่จะเขาก็บอกว่า อาศัยนักการเมืองเพื่อเอาเงิน ผมว่าเป็นเหตุผลที่ไร้ราคา แต่มันแพ้ นักการเมือง
จึงต้องไปบริหารมหาวิทยาลัยรามคำแหงพอบริหารมหาวิทยาลัยพังขึ้น แล้วอะไรมันเกิดแก่
ชาวบ้าน คือลูกชาวบ้านแยะ ตีกันเอง ไม่เป็นอันเล่าเรียน ไม่แน่นอน อัยนี้กำลังตั้งขึ้นใหม่ ๆ
เปลี่ยนเสียที่ไม่ได้หรือครั้นว่าทัศนคติอะไรที่มันผิดมันพลาด มันเงินครุมาแล้วนี้ ตัดออกเสีย
มหาวิทยาลัยควรจะเป็นแหล่งวิชาการ ควรจะเต็มไปด้วยนักวิชาการ ไม่ใช่ให้นักวิชาการตั้งตัวเอง
นะครับ คือหมายความว่า เป็นผู้รอบรู้ ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นได้แล้ว พื้นฐานการศึกษาของเรา
มันจะได้สูงขึ้น สูงขึ้น เราจะได้พึ่งพาอาศัยคนที่สำเร็จมาจากสถานศึกษาแห่งนั้น ผมไปดูร่าง
พระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ว่าจะไม่พูด แต่เป็นนักลอกแบบชั้นเยี่ยมคือว่าอะไรเป็นแบบมาก็
ลอกเอามาจากฉบับนั้น แล้วไม่ได้คิดจะปรับปรุงให้มันดีขึ้นไปเลย ตั้งใหม่ ๆ ในยุคนี้เต็มไปด้วย
ด้วยพวก ๆ อาจารย์มหาวิทยาลัยรู้ว่าอะไรมันเป็นอุปสรรค ผมจึงอยากจะขอว่าอย่างนี้ครับ

หลักการ ถ้าสภานี้รับไปแล้ว มันแก้ไม่ได้ ถ้าหากว่าข้อปลีกย่อยในตัวบทนั้นก็ แก้ได้นี่หลักการเขียนกำหนดไว้เลยว่า มาตราไหน ๆ รับไปแล้วก็แก้ไม่ได้ ก็ผิดหลักการที่สภาให้ไป ใครจะเป็นกรรมาธิการก็แก้ไม่ได้ ผมจึงมีความเห็นว่า เราพิจารณากันว่าให้รัฐบาลเอาคืนไปเสียดีไหม ปรับปรุงมาใหม่ อย่าเอาการเมืองมายุ่งกับการศึกษา

นายศักดิ์ดา สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตอนนี้องานนิติบัญญัติกำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยอีกฉบับหนึ่ง เราได้พิจารณาหลายฉบับแล้ว กระผมก็คิดว่ามันก็ถึงคราวแล้วที่จะมาพิจารณาถึงปัญหาขั้นรากฐาน ปัญหาขั้นโครงสร้างของการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ที่เป็นมาในอดีตนะครับ มีความคิดอยู่ ๒ อย่างซึ่งมันขัดแย้งกันอยู่เสมอ แล้วทำให้มหาวิทยาลัยนี้บริหารงานด้วยดีไม่ได้ เพราะมันเป็นความคิด เอาความคิด ๒ อย่างมาบวกกันครึ่ง ๆ กลาง ๆ แล้วออกมามันก็ไม่ว่าเป็นอะไร แล้วก็ทำให้ได้ส่วนเลวของ ๒ ความคิดของ ๒ ระบบ ความคิดอันแรกหรือระบบความคิดอันแรกก็คือว่า มหาวิทยาลัยนี้เป็นหน่วยงานของรัฐบาลแล้วระบบราชการบริหารงานอย่างไร ก็มักเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยในลักษณะนั้น อันที่ ๒ ก็อยากให้ความคิดเห็นก็คือว่า มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันซึ่งมีลักษณะพิเศษ และสถาบันนี้จะรับใช้สังคมส่วนรวมด้วยดีได้ สถาบันอย่างนี้ควรจะมีคุณลักษณะอย่างหนึ่ง นั่นก็คือความมีอิสระของสถาบันและผู้ร่วมปฏิบัติงานในสถาบัน เพื่อที่จะให้การหาความจริง ความรู้มันเป็นไปได้ แล้วก็ถ่ายทอดความรู้ความจริงให้เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริง เมื่อความคิด ๒ อันนี้มันขัดกันขึ้นมา โครงสร้างของมหาวิทยาลัยที่มันเป็นมาจนถึงปัจจุบันนี้ ก็คือว่าตำแหน่งใหญ่ที่สุดที่มีอำนาจที่จะดลบันดาลให้สถาบันเป็นตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้ง แต่งตั้งจากรัฐบาล ที่นี้พูดถึงการเมืองกับมหาวิทยาลัยครับ เราควรจะพิจารณา ๒ ลักษณะ บางท่านพูดถึงการเมือง การเมืองในระบบเก่า มันมีการเมืองในระบบใหม่ บางท่านก็พูดถึงการเมืองในระบบใหม่ การเมืองในระบบเก่าใครมีอำนาจสูงสุดแล้วการแต่งตั้งผู้บริหารงานมหาวิทยาลัยก็ใช้อำนาจนั้น แล้วเกิดอะไรครับ ผลมันก็ออกมาเป็น ผมบอกกว่าอธิการมีอำนาจอิสระแต่ผู้เดียว คนอื่นไม่มีอำนาจ อำนาจทั้งหลายมันไหลมาจากอธิการ เามาจากข้างนอก แล้วก็ไหลต่อ ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัย ของผู้บริหารงานมหาวิทยาลัยภายใต้ระบอบของอำนาจอย่างนั้น มันเป็นไปได้ไม่ได้ เกิดปัญหาขัดแย้ง

สำหรับผู้รักสิทธิเสรีภาพทางวิชาการแล้วถ้าเราคิดถึงการเมืองระบอบใหม่ เรามานึกดูครับ เราอยากให้สถาบันการศึกษาชั้นสูงนี้รับใช้สังคมอย่างไร การหาความจริง ความรู้ นะครับ ถ้าไม่มีอิสรภาพในการหา มันทหาความจริง ความรู้ไม่ได้ เป็นแต่ความตอแหลหลอกลวง แล้วก็มาตะบ๊ะตะบันใช้ไปเพื่อการใดต่าง ๆ นานาการถ่ายทอดความรู้ ความจริงเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นสถาบันนั้นก็ไม่ใช่เป็นสถาบันอย่างที่เรายากจะเห็นที่จะรับใช้สังคมได้อย่างแท้จริง ทีนี้ถ้าจะให้ เป็นสถาบันอย่างประสงค์ เราจะทำอย่างไร สิทธิเสรีภาพทางวิชาการของผู้ที่ปฏิบัติงานจำเป็นจะต้องมี ไม่อย่างนั้นความจริงความรู้หาไม่ได้ เมื่อเป็นอย่างนี้ก็มีความเห็นทั้งหลายเป็นห่วงว่า เอ สิทธิเสรีภาพมักเกินขอบเขตใช้ไปในทางที่ผิด ไม่ชอบไม่ควร เราจะป้องกันอย่างไรตรงนี้ สถาบันมหาวิทยาลัยก็เป็นสถาบันของส่วนรวม ก็จำเป็นต้องรับผิดชอบต่อส่วนรวม ในการรับผิดชอบต่อส่วนรวมนั้น กระผมก็คิดว่ารัฐบาลนี้ควรจะมีส่วนในการกำหนดนโยบายอยู่ไม่มากก็น้อย สังคมนอกรัฐบาลก็ควรจะมีส่วนในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยอยู่ไม่มากก็น้อย เพื่อรักษาประโยชน์ของส่วนรวมเพราะฉะนั้นสภาสถาบันซึ่งเป็นสภาที่รับผิดชอบ หรือใช้อำนาจสูงสุดของมหาวิทยาลัยนั้นก็ควรจะได้ประกอบด้วย ส่วนหนึ่งผู้แทนรัฐบาล ผู้แทนของสังคมข้างนอก แล้วกับบรรดาข้าราชการในมหาวิทยาลัยนั้น ก็จำเป็นที่จะต้องให้ตำแหน่งสำคัญ ๆ ในการบริหารของมหาวิทยาลัยนั้นจะเป็นตำแหน่งเลือกตั้ง และอยู่ ๒ ปี ๔ ปี หรืออะไรก็ตาม สำคัญที่สุดครับ คณะบดี รองคณะบดี อธิการบดี หรือรองอธิการบดี ทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้นนะ ตราบใดที่ไม่ได้รับความไว้วางใจจากผู้ร่วมงาน อย่าไปเชื่อครับว่า จะทำงานได้ จะมีอำนาจมหาศาลอย่างไรก็ทำไม่ได้ ทำได้ก็อย่างนั้น ๆ ละครับ อาจารย์เขาจะไม่ทำวิจัยไม่สอนหนังสือ สอนหนังสือแล้ว ๆ ใครจะมาทำอะไร กระผมไม่เห็นมีทางทำได้ ควรไว้วางใจจากผู้ร่วมงานเป็นสำคัญ ถ้าท่านเป็นห่วงบอกว่า จะเล่นการเมืองกัน เราคิดอย่างนี้ครับ ถ้าบรรดาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของเราไม่มีคุณภาพที่จะปกครองตนเองในทางที่ชอบ ที่ควร อย่าไปพูดถึงประชาธิปไตยสำหรับบ้านเมืองครับ มหาวิทยาลัยปกครองตนเอง ตามวิถีทางประชาธิปไตยด้วยดีไม่ได้ ไม่ต้องไปนึกถึงประชาธิปไตยในที่อื่น ถ้าเราเห็นบางมหาวิทยาลัยเป็นเพราะคุณภาพของอาจารย์ไม่สามารถทำหน้าที่นี้ด้วยดีได้ อย่างไม่ก็ต้องเจ๊ง เพราะฉะนั้นก็อย่าไปคิดถึงเลย อีกครับ เป็นการมองในทางลบ ในทางถอยหลัง ก็ต้องเป็นเรื่องปรับปรุงคุณภาพของอาจารย์ให้ดีขึ้น ทำหน้าที่ในด้านการสอนวิจัยดีแล้วก็สามารถรับผิดชอบปกครอง

ตนเอง เลือกผู้นำหัวหน้าด้วยดีได้ ถ้าไม่ทำได้อย่างนั้นนะครับ ไปทำเป็นรูปอื่น ก็อย่าหวังจะได้
รับประโยชน์จากมหาวิทยาลัย แล้วเราก็จะนั่งบ่นว่ามหาวิทยาลัยทำอย่างนั้นไม่ได้ ทำอย่างนี้
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าโครงสร้างที่มีอยู่นี้เป็นโครงสร้างตามระบบแนวความคิดดั้งเดิม
แล้วก็จะไม่พามหาวิทยาลัยให้ไปถึงไหน ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายระวี ภาวิไล :ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ระวี ภาวิไล ขออภิปราย
แสดงความคิดเห็นเล็กน้อยในเรื่องของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย กระผมเห็นตามท่าน
สมาชิกสภาผู้มีอาวุโสว่า การร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทั้งหลายนั้น เป็นการกระทำที่
ไม่ได้ใช้ความคิดรอบคอบอะไรนัก เป็นการลอกแบบกันต่อๆ มา ทั้งๆ ที่ต้นฉบับนั้นก็ยังมี
ข้อผิดพลาดพิสดารได้โดยปฏิบัติการ และก็ไม่ได้มีความพยายามและการดำเนินการแก้ไขอยู่แล้ว
กระผมได้ทราบมาจากท่านผู้ที่ดำเนินการเกี่ยวกับทบวงมหาวิทยาลัยว่า จะมีการแก้ไขพระ-
ราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยทุก ๆ มหาวิทยาลัย เป็นการแก้ปัญหาคความบกพร่องต่าง ๆ ใน
เรื่องหลักการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่จะดำเนินการอยู่แล้ว แต่เหตุใดจึงได้เสนอร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้มาเพื่อให้ผ่านสภาไปก่อน แล้วก็ให้แก้ไขในวาระซึ่งกระผมเข้าใจว่า ในอนาคต
อันไม่ไกลนักอีกครึ่งหนึ่ง กระผมรู้สึกว่าจะถ้าจะให้เป็นการดีแล้วก็น่าจะได้อภิปรายให้มีการแก้ไข
พระราชบัญญัติ นำเอาร่างพระราชบัญญัติที่ได้แก้ไขพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
นั้นมาพิจารณาเสียก่อน จะได้ไม่เป็นการที่สภานี้จะพิจารณาสิ่งซึ่งบกพร่องไปหนึ่งแล้ว
แล้วก็ต้องมาพิจารณาแก้ไขอีก ข้อบกพร่องทั้งหลายต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกได้นำขึ้นมาแสดงนั้น
กระผมก็มีข้อเพิ่มเติมพิจารณาอีกสักเล็กน้อยในประการที่สำคัญประการหนึ่งนั้น ก็คือการเลือก
ผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย นับตั้งแต่ท่านอธิการบดี คณบดี เป็นต้นมานั้น ใน
กฎหมายเขียนไว้ว่าเป็นการแต่งตั้ง ในการแต่งตั้งผู้บริหารทางราชการนั้น เรารู้ดีว่าทำอย่างไร
ในกรณีของอธิการบดีมหาวิทยาลัยนั้น สภาเป็นผู้พิจารณาเสนอชื่อผู้สมควรเป็นอธิการบดี
สภามหาวิทยาลัย เพื่อให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง การเลือกนั้นอาจจะดำเนินการ
โดยวิธีการออกเสียงลงคะแนนภายในสภา แต่ตามความเป็นจริงที่ปรากฏทุกวันนี้ เราเห็นได้
ว่าวิธีการหลายอย่าง ซึ่งเป็นลักษณะของการใช้แรงกดดันบังคับอยู่กลาย ๆ ให้สภามหาวิทยาลัย
พิจารณาไปในตามความประสงค์ของกลุ่มชน หรือว่ากลุ่มบุคคลต่าง ๆ อันนี้ถ้าหากว่าจะให้

เป็นเช่นนั้น เหตุใดจึงไม่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนลงไป ในการเลือกตั้ง คณบดีก็เช่นเดียวกัน ในการเลือกตั้งคณบดีที่ได้ดำเนินมาในหลายกรณี ในบางมหาวิทยาลัย หรือในหลายมหาวิทยาลัยนั้น ก็ได้มีการชาวเสียงและคณบดีที่ได้ถูกแต่งตั้งโดยนิสิตเดิน ขบวนเรียกร้องให้แต่งตั้งก็มีมาแล้ว นั่นก็เป็นการผิดเจตนารมณ์และความประสงค์ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเหมือนกัน ถ้าหากว่าจะได้มีการแก้ไข และก็ควรจะให้มีการพิจารณา โดยต้องเห็นว่า วิธีการแบบที่เรียกว่าประชาธิปไตยจะจริงหรือปลอมนั้น จะนำเอาเข้ามาใช้ใน มหาวิทยาลัยได้เพียงใด และสนับสนุนความมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยที่จะให้เป็นสถาบันที่มีความ เป็นเลิศทางวิชาการมากน้อยเพียงใด ให้ชัดเจนลงไปเสียก่อน กระผมขอใช้เวลาของ สภาเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณท่านประธาน

นายวิรัช กุมุทมาศ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัช กุมุทมาศ กระผมมี ข้อข้องใจใคร่เรียนถามรัฐบาลในกรณีหลักการรับการสมทบบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยอื่น ๆ และสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่น ๆ เพื่อมารับปริญญาบัตรหรืออนุปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัย สำหรับหลักการอันนี้ดูจะเป็นหลักการซึ่งได้มีมาตลอดตั้งแต่ครั้งก่อนว่า เราจะรับสมทบ กระผมข้องใจในความหมายของคำว่า "สมทบ" หมายความว่าอย่างไร ชื่อของสถาบันอื่น ๆ ที่ จะมาสมทบกับเรานั้นจะยังคงชื่อเดิมอยู่หรือไม่ และคงชื่อเดิมอยู่แล้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ก็จะทำให้ประกาศนียบัตรนั้นไปอย่างไรหรือไม่ นี่เป็นประการแรก ประการที่สอง การสมทบจะ เป็นไปได้เพียงไร และกว้างขวางเพียงใด ในบ้านของเรานี้ ในเมื่อเรามีข้อกีดกันหลายประการอยู่ เป็นข้อน่าหวั่นใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านนิสิตนักศึกษาเองก็ตาม แม้แต่เปิดภาคการศึกษาสมทบ ซึ่งไม่ได้เอาสถาบันการศึกษาอื่น ๆ มาสมทบก็ยังมีกร้องเรียน มีการเดินขบวน มีการ ไม่ยอมเข้าห้องเรียนต่าง ๆ พวกนี้ซึ่งเป็นการเรียนภาคปายเท่านั้น กระผมก็มีความห่วงใยใน เรื่องนี้ แต่ถ้าหากว่าหลักการสมทบนี้ทำได้ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนต่าง ๆ ต่อวิทยาลัย ต่าง ๆ ในประเทศไทย ที่จะทำให้ประเทศไทยได้มีโอกาสได้รับศึกษา ได้รับปริญญามากขึ้นใน ประเทศไทย โดยไม่จำเป็นต้องไปฟิลิปปินส์ หรือต่างประเทศอื่น ซึ่งเสียเงินตราของประเทศไทย เป็นจำนวนมาก แต่กระผมก็ห่วงใยว่าเราจะทำได้เพียงใด กว้างขวางเพียงใด และมีความหมาย อย่างไร อย่างสมมติ แม่โจ้ อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งสภาฯไม่รับหลักการให้ผ่านพระราชบัญญัติไป

ครั้งที่แล้ว ถ้าแม่ใจเกิดจะสมทบเข้ากับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปรับปรุงตัวดีแล้ว มีโอกาส
 มากน้อยเพียงใด กระผมท้วงโยในข้อนี้เป็นอันมาก เพราะว่าหลักการครั้งที่แล้วว่า วิทยาลัย
 ต่าง ๆ มีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น ที่จริงความจริงนะมีน้อยมาก) เป็นการเปิดประตู
 แต่ประตูชนิดแฉะ ๆ เท่านั้นเอง แล้วก็ปิดอีก กระผมทราบว่ามีนักเรียนนักศึกษาที่จบ
 จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่าง ๆ เข้าไปเรียนในปี ๔ ปี ๕ ไปเรียนในปี ๓ ปี ๔ น่ะน้อยมากหรือ
 แทบไม่มีเลย กระผมขอกราบเรียนถามแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ เรื่องการเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ทางมหาวิทยาลัยบางแห่งก็ได้กระทำอยู่มา
 หลายปีแล้ว เช่นกรมวิทยาศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้เข้ามาสมทบทางวิทยาศาสตร์
 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเมื่อสำเร็จออกไปก็ได้อนุปริญา และก็พยายามกำลังทำ
 กันอยู่จนถึงขั้นปริญญาเช่นเดียวกัน พระราชบัญญัติใหม่นี้ก็ได้ขอเพิ่มเติมเอาไว้เพื่อจะได้
 ขอให้มีการเอาสถาบันอื่น ๆ มาเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนี้ได้ ซึ่งในกฎหมายเดิมนั้น ไม่มี
 อนุญาตไว้ให้ ขอขอบคุณครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานตั้งข้อสังเกต
 ในประเด็น ๒ ประเด็นใหญ่ สืบเนื่องมาจากการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคนก่อน ๆ ได้อภิปราย
 ไว้คือ ในข้อแรกเรื่องเกี่ยวกับทางโน้มที่ในประเทศเรา ที่มักจะมีการถือแบบ รูปแบบของ
 โครงสร้างของการบริหารงานและตลอดจนกระทั่งของการที่จะมีบทบัญญัติในกฎหมาย
 เหมือน ๆ กัน ในข้อนี้ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้งข้อสังเกตว่า เราชอบจำลองแบบกัน
 แล้วก็ไปลอกเขามาโดยไม่พิจารณา ในข้อนี้กระผมไม่ใช่ไม่เห็นด้วยกับเจตนารมณ์ที่
 ท่านตั้ง กระผมเห็นด้วยกับความมุ่งหมายซึ่งอยู่เบื้องหลังที่ท่านกล่าวดังนั้น แต่กระผมอยากจะ
 ขอแย้งในความเป็นจริงที่ว่า ทางโน้นนั้น มิใช่ว่ามหาวิทยาลัยในเมืองไทยอยากจะทำแบบ
 กันดังนั้น แต่ว่าที่มันมีทางโน้มที่เป็นดังกล่าว เพราะเหตุว่าเนื่องมาจากทัศนคติของผู้ซึ่งอยู่
 ในวงการบริหารที่จะพยายามให้กฎหมายของมหาวิทยาลัย โครงสร้างและการบริหารงานมี
 ลักษณะเหมือน ๆ กัน นี้กระผมเห็นด้วยกับท่านผู้ที่กล่าวดังนั้น แต่ว่าขอตั้งในข้อนี้ และ
 เป็นการตั้งซึ่งกระผมเองได้เคยพูดตั้งในหมู่วงการบริหาร โดยเฉพาะถ้าหากว่าเป็นขณะนี้

ก็คือ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่จะพยายามให้รูปแบบของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นออกมาเหมือนกัน ทำนองเดียวกัน ในข้อนี้กระผมเห็นว่า มีเหตุผลที่ถ้าหากว่าทางฝ่ายราชการจะให้ส่วนราชการซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยมีลักษณะทำนองเดียวกัน ทั้งในด้านโครงสร้างและการบริหารงานและระเบียบแบบแผนต่าง ๆ ที่เป็นดังนี้ กระผมเข้าใจในความรู้สึกและเหตุผลดีว่า ก็เมื่อเป็นส่วนราชการด้วยกัน เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐด้วยกัน ก็ถ้าหากเป็นแบบที่ก็ได้ดำเนินมาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรจะเป็นแล้ว ถึงจะมีข้อเสียบ้างก็ปรับปรุงได้ ก็น่าจะพยายามให้เหมือนกัน เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐเหมือนกัน โฉนดแล้วจะไปเปลี่ยนแปลงให้แตกต่างกัน แต่ในข้อนี้เป็นข้อซึ่งถึงแม้ว่าจะมีเหตุผลน่าสนับสนุน แต่ก็ยังมีข้อซึ่งเสียเป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมเห็นว่าน่าจะเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ถึงแม้จะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐด้วยกัน ก็ตาม มีโอกาสได้ใช้แบบ รูปแบบและกระบวนการวิธีการบริหารตลอดจนกระทั่งระเบียบแบบแผนในการบริหารงานภายในของมหาวิทยาลัยนั้น ได้ดำเนินไปในลักษณะที่สอดคล้องเหตุผล และสอดคล้องกับภาวการณ์ภายในของแต่ละแห่ง เพราะเหตุว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ถึงแม้ว่าจะเป็นของรัฐ แต่ว่าความเป็นมาในอดีตประการหนึ่ง กับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ภายในตลอดจนกระทั่งสาขาวิชาที่ศึกษา นักศึกษาอาจารย์ ความรู้สึก และสถานะ ซึ่งมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งยืนอยู่นั้นไม่เหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมีเหตุผลและความสมควรที่จะให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันตามสมควรและตามความต้องการ ซึ่งชุมชนมหาวิทยาลัยในแห่งนั้น ๆ ประสงค์ หรืออยากที่จะให้มีเกิดขึ้นสำหรับของตนเอง ในข้อนี้กระผมจึงเห็นด้วยกับสิ่งซึ่งอยู่ภายในใจของท่านผู้อภิปรายนั้น และใคร่จะขอวิงวอนว่าขอให้เราพิจารณากันในลักษณะที่ว่า ความต้องการของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง และเหตุผลประกอบโดยทั่ว ๆ ไป ควรจะเป็นอย่างไร ไม่ใช่จำเป็นว่า ถ้าแห่งหนึ่งเป็นอย่างนี้ แห่งอื่นก็ต้องเป็นอย่างนั้นตามหรือถ้าหากว่ามหาวิทยาลัยเก่า ๆ เป็นอย่างไร มหาวิทยาลัยซึ่งตั้งขึ้นใหม่ก็ควรจะต้องเป็นอย่างนั้นด้วย กระผมขอวิงวอนท่านที่อยู่ในที่นี้ ในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ต่อไปในข้างหน้าซึ่งอาจจะพืงมีขึ้นนั้น ได้โปรดกรุณาคำนี้ถึงข้อนี้ไว้ด้วยก็จะเป็นคุณแก่การศึกษาชั้นสูงของประเทศ ในอีกประเด็นหนึ่งซึ่งกระผมขอประทานตั้งข้อสังเกตก็คือ ปัญหาที่มีท่านสมาชิกสองสามท่านได้กล่าวถึงคือ ปัญหาเรื่องการเมืองในมหาวิทยาลัย การเมืองในที่นี้กระผมคิดว่าเราน่าที่จะต้องแยก การเมืองในข้อแรกก็คือ เรื่อง

ของการเมืองระดับชาติ เรื่องของการต่อสู้เพื่ออำนาจ และเพื่อจะดำเนินนโยบายในการปกครองประเทศ ถ้าหากว่าปล่อยให้การเมืองในแง่นี้ก้าวเข้ามาสู่มหาวิทยาลัยแล้ว กระทบเห็นว่าเป็นภัย และการเมืองในแง่นี้ถ้าหากว่าพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ก็มีใน ความหมายที่ว่า ๑. ทางกลุ่มทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นกลุ่มการเมืองซึ่งมาเป็นผู้ปกครอง มา เป็นรัฐบาลหรือกลุ่มการเมืองซึ่งยังไม่ได้เป็นรัฐบาลก็ตาม พยายามที่จะขยายอิทธิพล ใช้ อิทธิพลเข้ามาสู่ในวงกรมมหาวิทยาลัยนั้น กระทบเห็นว่าเป็นสิ่งที่เราพึงควรที่จะกำจัดไม่ให้ เกิดขึ้น และในอีกแง่หนึ่งการเมืองระดับชาติ ซึ่งจะมีอิทธิพลเหนือมหาวิทยาลัยก็คือ ใน เรื่องของการที่จะแต่งตั้ง กำหนดตัวบุคคลซึ่งเห็นว่าเป็นผู้ซึ่งเหมาะสมในทางการเมือง แล้วก็ เอาเข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้บริหารของมหาวิทยาลัย หรืออีกนัยหนึ่งคือการแต่งตั้งนักการเมือง มาเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัย ในแง่นี้กระทบก็เห็นว่าเป็นสิ่งที่เราพึงควรที่จะกำจัดไม่ให้ เกิดขึ้น แต่ถ้าหากว่าหมายถึงว่าการเมืองที่พูดกันนั้นมีความหมายขยายมาถึงการที่บรรดาครูบาอาจารย์ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง และนักศึกษาในแต่ละสถาบันจะพึงมีส่วนมีเสียงในการ ที่จะได้ออกความเห็น ผู้บริหารในระดับที่เป็นอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หรือ หัวหน้าภาควิชาจะเป็นบุคคลใด สมควรหรือไม่ ถ้าหากว่าคำว่า "การเมือง" หมายถึงส่วนเสียง ของบรรดา คณาจารย์และนักศึกษาที่จะพึงมีในด้านนี้ ตลอดจนกระทั่งความเห็นในเรื่องที่ การบริหารงานควรจะเป็นอย่างไร ให้ท่านเหล่านั้น คือ บรรดา คณาจารย์และนักศึกษาได้มี ส่วนด้วย กระทบเห็นว่าเป็นสิ่งที่เราจะไม่ให้มีการเมืองในแง่นี้ กระทบเห็นว่าเป็นสิ่งที่เราไม่ต้องการ มีท่าน ผู้อภิปรายท่านหนึ่งได้กล่าวไปแล้วว่าจะบริหารงานไม่ได้ถ้าหากว่าบรรดาครูบาอาจารย์เขาไม่ได้ เห็นด้วยนั้น เป็นความจริง กระทบคิดว่าท่านที่ได้กล่าว มีบางท่านที่ได้อภิปรายไปแล้วที่เห็น ว่าน่าที่จะให้มีความถาวรพอควร ไม่ให้มีการเมืองเข้ามา ไม่ให้มีการเลือกตั้งในตำแหน่งบริหาร ระดับต่าง ๆ นั้น กระทบเองก็เห็นด้วยในแง่ที่ว่าถ้าจะดูประสิทธิภาพในการบริหารงานอย่าง แท้จริงว่า ถ้าหากว่าไม่ให้ผู้บริหารงานของมหาวิทยาลัยมาต้องพะวงต่อเสียง ต่อความรู้สึก ของผู้ซึ่งอยู่ในชุมชนมหาวิทยาลัยแล้วละก็การบริหารงานก็จะทำได้ดีและเข้าใจว่าคงจะมี ประสิทธิภาพดีกว่า แต่ว่ากระทบคิดว่าสมัยในปัจจุบันนี้เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้วิวัฒนาการเปลี่ยนแปลง มาถึงขนาดที่ถ้าหากว่าเราจะแต่งตั้งอธิการบดี คณบดี หัวหน้าภาควิชาให้มาดำรงตำแหน่งโดย

ไม่คำนึงถึงผู้ซึ่งอยู่ในชุมชนนั้น แล้วก็บริหารงานไปโดยชนิดที่ไม่คำนึงถึง ความรู้สึก กระทบคิดว่าเป็นเรื่องอดีต ซึ่งเคยกระทำมา แต่ว่าต่อไปนั้นคงจะกระทำไม่ได้ แล้วถ้าหากว่า จะมีการตั้งกฎหมายซึ่งกำหนดไปในลักษณะนั้น กระทบคิดว่าบริหารก็จะอยู่ไม่ได้ กระทบ ใครจะขอให้ท่านทั้งหลายได้โปรดคำนึงถึงความเป็นจริงซึ่งอยู่ในวงการมหาวิทยาลัย กระทบ นิยมในความรู้สึกและความปรารถนาดีท่านผู้อภิปรายท่านหนึ่ง ท่านก็อยู่ในวงการมหาวิทยาลัย มาเก่า ขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยชื่อท่าน คือคุณหมอสุด แต่กระทบคิดว่าท่านจะห่วงบรรดา ความรู้สึกและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ขณะนี้ ในสถาบันชั้นสูงของประเทศ เจตนาดี กระทบ เห็น และถ้าเป็นไปได้ กระทบก็อยากให้เป็นเช่นนั้น แต่กระทบเข้าใจว่าคงจะเป็นไปไม่ได้ อีกแล้ว ในท่านองเดียวกัน ท่านผู้อภิปรายอีกท่านหนึ่ง คือคุณใหญ่ ศวิตชาติ กระทบขอประทาน อภัย ที่เอ่ยนามท่าน ท่านก็มีความรู้สึกอย่างนั้น กระทบก็เห็นว่าท่านอาจจะรู้สึกเช่นนั้นก็ อาจจะชอบด้วยเหตุผล ถ้าหากว่าจะมองจากเหตุการณ์ภายนอก แต่ถ้าหากว่าท่านได้คุ้นกับ ภาวะความเป็นไปในมหาวิทยาลัยแล้ว ท่านก็คงจะเห็นด้วยว่า ในปัจจุบันนี้มีความจำเป็น ทั้งในด้านที่จะให้ผู้บริหารงานสามารถทำงานได้โดยมีประสิทธิภาพ และในการนี้ก็จำเป็นที่ จะต้องให้บรรดาคณาจารย์และนักศึกษาได้มามีส่วนในการออกความเห็นในการตั้งผู้บริหาร และในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย เมื่อเป็นดังนี้ กระทบว่าเราก็จำเป็นจะต้องยอมรับ ผลอันจะพึงตามมาจากการที่จะให้ผู้ซึ่งร่วมในชุมชนนั้นเข้ามามีส่วน กล่าวคือการประหวัง การแสดงความไม่พอใจ กระทบคิดว่านี่เป็นส่วนหนึ่งของภาวการณ์ซึ่งจะตามมา เนื่องจากว่า เรามาใช้หลักการที่ให้ผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมในสิ่งซึ่งเขามีส่วนได้เสีย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ในหลักของประชาธิปไตยเมื่อเป็นเช่นนี้ กระทบเห็นว่าถ้าหากว่าบัญญัติในร่างพระราช บัญญัติที่เสนอมานี้ จะมีนัยต่อไปในทางที่การแต่งตั้งนั้น ถึงแม้ว่าจะเขียนในกฎหมายเป็น รูปของการแต่งตั้งในการสรรหาก็คงจะมีการชาวเสียงฟังความรู้สึกของทางฝ่ายคณาจารย์ และนักศึกษาดู แล้วก็ออกมาในรูปที่ว่ามีการแต่งตั้ง มีกำหนดเวลา กระทบเห็นว่าก็เป็นสิ่ง ที่ชอบด้วยเหตุผล แต่ทั้งนี้ไม่ความหมายว่ารูปการและวิธีการต่าง ๆ ซึ่งได้ใช้อยู่ในมหาวิทยาลัย อื่น ๆ หรือมหาวิทยาลัยหนึ่งนั้น ควรจะนำมาเป็นแบบบังคับกับมหาวิทยาลัยนี้ หรือมหาวิทยาลัยอื่น ที่จะพึงมีต่อไปในอนาคต กระทบขอประทานขอบพระคุณที่กรุณาให้โอกาสพูดครับ ขอขอบคุณ

พันเอก ถนัด คอมันตร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานโอกาสมาชี้แจงข้อเท็จจริงบางประการ เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของสภานิติบัญญัตินี้ได้โปรดทราบ เพราะเหตุว่า กระผมได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้มาพอสมควร

ในประการแรก กระผมขอกราบเรียนโดยย่อว่า การได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และในที่สุดได้ขอพระราชทานชื่อจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนี้ เป็นวิธีการที่รัฐบาลหรือทางราชการต้องการจะช่วยเหลือให้ประชาชนทางภาคใต้ โดยเฉพาะในบริเวณ ๔ จังหวัด แต่ว่าทางมหาวิทยาลัยนี้ก็รับใช้ประชาชนทั่วไป ไม่ใช่เฉพาะแต่ใน ๔ จังหวัด แต่ว่าท่านทั้งหลายอาจจะทราบที่ทางภาคใต้นั้นก็มีความรู้สึกบางประการว่า ทางราชการนั้นไม่ได้ให้ความสนใจหรือมิได้เหลียวแลพอ ก่อนที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นี้จะมีกำเนิดมา ชาวบ้านที่อยู่ในอาณาบริเวณจังหวัดภาคใต้นั้น ต้องส่งลูกหลานของเขา กุลบุตร กุลธิดา ออกไปเรียนในต่างประเทศ เช่น ที่ปีนังก็ดี ที่กัวลาลัมเปอร์ ที่สิงคโปร์ก็ดี เพราะฉะนั้นนอกจากจะไม่เป็นการสะดวกแก่ประชาชนทางภาคใต้แล้ว ยังทำให้ประเทศชาติต้องสูญเสียทรัพย์สินเงินตราเป็นอันมาก และโดยเฉพาะนี้ก็เป็นเรื่องของการเมืองที่เข้ามามีเหตุผลที่ช่วยให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นี้มีกำเนิดขึ้นมาได้ ก็เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าทางราชการนั้นมีความสนใจ มีความห่วงใย และเหลียวแลต่อประชาชนทางภาคใต้ เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นี้จึงได้มีกำเนิดขึ้นมา ทั้งๆ ที่ชาวต่างประเทศและชาวไทยไม่นึกว่าจะเกิดขึ้นมาได้ โดยเฉพาะแหล่งแรกที่มหาวิทยาลัยนี้เกิดขึ้นมาก็คือตำบลรูสะมิแลที่จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นพื้นที่เป็นโคลนเป็นตม ชาวต่างประเทศซึ่งกระผมได้ไปศึกษาโดยเฉพาะจากมหาวิทยาลัยในอเมริกา คือ จัป คอลเลจ ก็ดี วิลเลียม คอลเลจ และที่อื่นๆ อีกหลายแห่งที่สำรวจด้วย มาเห็นก็นึกว่าคงจะทำได้ไม่สำเร็จ แต่ด้วยความมานะพากเพียรของเจ้าหน้าที่รวมทั้งกรมโยธาเทศบาล ซึ่งได้ไปสำรวจที่ดิน มหาวิทยาลัยแห่งนี้ก็มีกำเนิดขึ้นมาได้ที่ปัตตานี และต่อจากนั้นมาก็ได้มีการเจรจาขอร้องให้ผู้ที่มีที่ดินได้บริจาคเพื่อตั้งศูนย์ของมหาวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่งที่คองหงษ์ อำเภอนาทายใหญ่ ในจังหวัดสงขลา ทั้งนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะมองเห็นได้ว่าเหตุผลที่ให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีกำเนิดขึ้นมา ก็เป็นเหตุผลทางการเมืองอยู่ไม่ใช่น้อย แต่เป็นเหตุผลทางการเมืองที่มีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมประโยชน์แก่ชาติ ไม่ใช่ประโยชน์ของรัฐบาลหรือของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

และบัดนี้นับตั้งแต่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นี้ได้มีกำเนิดขึ้นมา ก็ได้อำนวยความสะดวก ได้เสนอให้ชาวบ้านให้ลูกหลานของประชาชนที่อยู่ในเขตจังหวัดเหล่านั้นได้รับประโยชน์อย่างสมควรที่เดียวจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ไม่แต่เฉพาะในระดับอุดมศึกษา คือในชั้นมหาวิทยาลัย แต่ทางมหาวิทยาลัยยังได้เปิดโรงเรียนสาธิตขึ้นเพื่อสอนชาวบ้านในตำบลนั้น ซึ่งอาจจะยังไม่มี ความสันทัดในภาษาไทยนัก ให้มีโอกาที่จะศึกษาและได้ประกาศนียบัตร ซึ่งต่อไปก็อาจจะเป็นครูบาอาจารย์ช่วยสอนภาษาไทยต่อไปได้ ทั้งนี้ก็เป็นภูมิหลังของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยซึ่งกระผม ขอกราบเรียนโดยย่อ ยังมีข้อเท็จจริงอีกมาก แต่กระผมจะไม่ใช้เวลาของสภานี้มากเกินไปนัก ทั้งนี้โครงสร้างของมหาวิทยาลัย ในการที่จะกล่าวได้ว่าโครงสร้างนี้ได้ไปลอกแบบมาจากมหาวิทยาลัย แห่งอื่น ๆ ที่มีอยู่แล้ว กระผมก็นึกว่าไม่ตรงกับความเป็นจริงนัก ไม่ตรงเลย เพราะเหตุว่า ในการที่วางโครงสร้างของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นั้นเป็นครั้งแรกที่ได้มีการกำหนดให้ มีกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัย กรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยนี้ ก็ตรงกับวิธีการของต่างประเทศที่เรียกว่า บอร์ด ออฟ ทรัสต์ส (Board of Trustees) ซึ่งประกอบด้วยบุคคลภายนอก เป็นส่วนมาก โดยเฉพาะก็เป็นพ่อค้า คหบดี ผู้ที่มีฐานะสูงในจังหวัดเหล่านั้นเพื่อจะให้มา ช่วยกันพิจารณาและเสนอข้อคิดเห็นส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยที่เป็นกรรมสิทธิ์ของจังหวัด เหล่านั้นสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นที่พอใจของประชาชนได้ คณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัย นี้เป็นครั้งแรกที่เกิดขึ้นในระบบมหาวิทยาลัยในประเทศ และต่อมาก็ได้มีมหาวิทยาลัยแห่ง อื่น ๆ ได้นำไปใช้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นวิธีการที่กระผมนี้เห็นว่าเหมาะสมและถูกต้อง เพราะฉะนั้น ที่กระผมกราบเรียนมานี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่า เราไม่ได้ไปลอกแบบมาอย่างลืมหูลืมตาไม่ขึ้น ตรงกันข้ามเราไปเลือกใช้เลือกนำเอาสิ่งของที่เราคิดว่าจะเป็นประโยชน์นั้น ให้มาใช้เพื่อ สนองความต้องการของประชาชน นอกจากนั้นในการที่จะเลือกบุคคลที่บริหาร กระผมก็ขอ กราบเรียนได้ว่า ในสภามหาวิทยาลัยในการเลือกตั้งอธิการบดีเมื่อไม่นานมานี้เอง ได้มีการใช้ วิธีการที่ถูกต้องตามระบบและระบอบประชาธิปไตยอย่างที่สุด คือได้มีการออกเสียงลงคะแนนลับ ในระหว่างบุคคลที่รวมทั้งสิ้นมีถึง ๔ คนด้วยกัน ที่เป็นผู้ที่อยู่ในข่ายการพิจารณาที่จะได้รับ เลือกตั้ง หรือได้รับเสนอให้มีการแต่งตั้งเป็นอธิการบดี ในที่สุดอธิการบดีคนปัจจุบันก็ได้รับ เลือก ด้วยคะแนนเสียงซึ่งใกล้เคียงกันมาก เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนได้ว่า ถ้าจะมี เหตุผลทางการเมืองอื่นเข้ามาแทรกแซง ไม่ใช่ในสภามหาวิทยาลัย ในสภามหาวิทยาลัยนี้

คำนึงถึงความเหมาะสม คุณวุฒิและความสามารถในการปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง และในที่สุดก็เลือกเอาคนที่ไม่ได้อยู่ในมหาวิทยาลัยนั้น เป็นบุคคลซึ่งอยู่ในมหาวิทยาลัยอื่นมาเป็นอธิการบดี นี่ก็แสดงให้เห็นว่าไม่มีการที่จะใช้แรงกดดันหรือการหาคะแนนอะไร แต่เป็นการพิจารณาอย่างตรงไปตรงมาที่สุดครับ นอกจากนั้นท่านจะเห็นได้ว่าตามบทบัญญัติที่เสนอให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นี้ ก็ได้พยายามที่จะให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ชั้นสูง คืออธิการบดีก็ดี คณบดีก็ดี ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักประชาธิปไตยมากที่สุด เช่นไม่ให้ดำรงตำแหน่งตลอดกาล ไม่ให้เป็นอธิการบดีตลอดกาล ไม่ให้เป็นคณบดีตลอดกาลแต่ให้มีวาระที่จะปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งกระผมนี้กว่าเป็นวิธีการที่ถูกต้อง และในการที่จะเลือกอธิการบดีก็ดี หรือคณบดีก็ดี หรือแม้แต่ตัวนายกสภามหาวิทยาลัยก็ดี ก็กระทำกันโดยออกเสียงเลือกตั้งโดยตรงไปตรงมาที่สุดครับ โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดท้ายมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนด้วยความจริงใจอย่างที่สุดว่า ไม่มีสิ่งใดในที่นี้ที่จะปล่อยให้ปัจจัยภายนอก จะเป็นปัจจัยทางการเมือง หรือเศรษฐกิจหรือปัจจัยอื่นใดก็ดี เข้าแทรกแซง เพราะวามหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีเหตุผลพิเศษอยู่หลายประการ นอกจากจะได้รับพระราชทานชื่อมาแล้ว ก็ยังเป็นเหตุผลที่ยังมีปัจจัยที่จำเป็นจะต้องสนองรับใช้ความต้องการของประชาชนทางภาคใต้ เพราะฉะนั้นกระผมก็นึกว่าท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติแห่งสภานี้จะได้ให้การพิจารณาโดยถูกต้องและเหมาะสม ขอขอบพระคุณครับ

นายฉลอง กัลยาณมิตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าเราได้อภิปรายกันมาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว กระผมจึงขอเสนอให้ปิดการอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกเสนอให้ปิดการอภิปรายแล้วนะครับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นควรปิดอภิปรายได้แล้ว ผมจะกมมตต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของรัฐบาลไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษาพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษาพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษาพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ

นายแพทย์ อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ ขอประทานเวลาสัก ๑ นาที คือ กระทบได้ยืนหยัดดีถ้วนมาก ซึ่งมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ขอเลื่อนการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาในตอนบ่ายก่อน ทั้งนี้ด้วยเหตุผลว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเงินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของประเทศชาติ และกระผมคิดว่าควรที่จะได้เตรียมตัวให้ฝ่ายรัฐบาลนี้ได้มีการที่จะได้ชี้แจงให้พร้อม โดยเฉพาอย่างยิ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีควรจะได้มาร่วมในการชี้แจงในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอประทานอนุญาตและก็ได้มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว หากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นชอบด้วย กรุณาได้รับรองกระผมด้วย ให้อุญขาดได้เปลี่ยนระเบียบวาระครับผม

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระผมก็เพิ่งได้รับญัตตินะครับ มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระที่ ๘ คือยกเอาร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ขึ้นพิจารณาเป็นลำดับแรกในตอนบ่ายวันนี้ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบวาระ ยกเอาร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของรัฐบาลขึ้นพิจารณาเป็นลำดับแรก เมื่อเปิดการประชุมตอนบ่ายตอนนี้ผมขอพักการประชุม และก็จะได้ดำเนินการประชุมต่อไปเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป

ตามมติของที่ประชุมเมื่อเช้านี้ ให้ยกร่างระเบียบวาระลำดับที่ ๘ คือร่างพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราบุคลากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอขึ้นมาพิจารณาก่อน

(สำเนา)

วันที่ ๑๐๖๒/๒๕๑๗ วันที่ ๑๑ เม.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๐๒๐๓/๔๐๔๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๐ เมษายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพิกัตอัตราสุลกการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติพิกัต
อัตราสุลกการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

ลาวัณย์ พิมพ์

๒๕๓๗/๓๓๓๗ ทาน

ร่าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพิกัดอัตราอากรขาเข้า ประเภทที่ ๒๗.๑๐ จ. และกำหนดให้คืนอากรขาเข้า หรือถอนเงินประกันหรือหลักประกันที่วางไว้เป็นประกันค่าอากร สำหรับของตามประเภทที่ ๒๗.๑๐ ที่ได้นำเข้ามาใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และได้เสียภาษีหรือได้รับยกเว้นภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักรแล้ว

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้น้ำมันดิบชนิดอื่นซึ่งมิใช่น้ำมันปิโตรเลียมดิบและน้ำมันดิบที่ได้จากหินเชล ที่นำเข้ามาเพื่อใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ไม่ต้องเสียอากรขาเข้า เพราะผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมที่กลั่นได้ต้องเสียภาษีตามกฎหมาย ว่าด้วยภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักรอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่จะจัดเก็บภาษีอากรแก่ของนี้ ณ แหล่งผลิตในประเทศเพียงแห่งเดียว และนอกจากนี้สมควรกำหนดให้คืนอากรหรือถอนเงินประกันหรือหลักประกันที่วางไว้เป็นประกันค่าอากรดังกล่าวได้ เมื่อได้นำน้ำมันดิบที่ได้เสียอากรหรือวางเงินประกัน หรือหลักประกันมาใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และได้เสียภาษีหรือได้รับยกเว้นภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ณ แหล่งผลิตในประเทศแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น.

ร่าง
พระราชบัญญัติ
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร(ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภทที่ ๒๗.๑๐ จ. ในภาค ๒ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ของตามประเภทนี้ ที่นำเข้ามาเพื่อใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม”

มาตรา ๔ บรรดาของตามประเภทที่ ๒๗.๑๐ ที่ผู้นำของเข้าได้เสียอากรหรือวางเงินประกันหรือหลักประกันเป็นประกันค่าอากรแล้ว ให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจคืนเงิน

อาคารหรือให้ถอนเงินประกันหรือหลักประกันที่วางไว้เป็นประกันค่าอาคารได้ เมื่อผู้นำของเข้า
พิสูจน์ให้เป็นที่พอใจของอธิบดีกรมศุลกากรว่า ของดังกล่าวได้นำไปใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์
ปิโตรเลียม และได้เสียภาษีหรือได้รับยกเว้นภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษ่น้ำมันและผลิตภัณฑ์
น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักรแล้ว ทั้งนี้ ไม่ว่าของนั้นจะได้นำเข้ามาเมื่อใด

การขอคืนเงินอาคารหรือถอนเงินประกันหรือหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ผู้นำ
ของเข้าต้องยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมศุลกากรภายในหกเดือน นับแต่วันที่นำของเข้า

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

แผนกระเบียบวาระ



มณี พิมพ์

 ทาน

นายสัญญา ธรรมศักดิ์ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภานิติบัญญัติที่เคารพ พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากรนี้ ที่กระผมขอประทานอนุญาตท่านประธานมาเป็นผู้แถลง ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องโดยตรงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้น ก็เพราะเหตุที่กระผม พิจารณาเห็นว่า เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหลายกระทรวงทบวงกรม และก็เกี่ยวข้องกับ นายกรัฐมนตรีด้วย กระผมจึงขอประทานเป็นผู้แถลงประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย ตนเองเสียก่อน และในรายละเอียดจึงจะขอประทานให้ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้แถลงความเข้าใจโดยละเอียดต่อไป

กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพว่า รัฐบาล นี้ขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งมี หลักการ คือ

แก้ไขเพิ่มเติมพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ ๒๗.๑๐ จ. และกำหนดให้คืน อากรขาเข้าหรือถอนเงินประกันหรือหลักประกันที่วางไว้เป็นประกันค่าอากรสำหรับของตาม ประเภทที่ ๒๗.๑๐ ที่ได้นำเข้ามาใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และได้เสียภาษีหรือได้รับ ยกเว้นภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักรแล้ว

เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนด ให้นำมันดิบชนิดอื่นซึ่งมีใช้น้ำมันปิโตรเลียมดิบและน้ำมันดิบที่ได้จากหินเซลล์ที่นำเข้ามา เพื่อใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ไม่ต้องเสียอากรขาเข้า เพราะผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ที่กลั่นได้ต้องเสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร อยู่แล้ว ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ได้จัดเก็บภาษีอากรแก่ของนี้ ณ แหล่งผลิตในประเทศ เพียงแห่งเดียว และนอกจากนี้สมควรกำหนดให้คืนอากรหรือถอนเงินประกันหรือหลักประกัน ที่วางไว้เป็นประกันค่าอากรดังกล่าวได้ เมื่อได้นำน้ำมันดิบที่ได้เสียอากรหรือวางเงินประกัน หรือหลักประกันมาใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และได้เสียภาษี หรือได้รับยกเว้นภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ณ แหล่งผลิตในประเทศแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

เพื่อประกอบการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมใคร่ขอประทาน
 กราบเรียนข้อเท็จจริงและรายละเอียดในเรื่องนี้ คือตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา รัฐบาลได้มี
 หลักการที่จะจัดเก็บภาษีอากรแก่ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมที่กลั่นในประเทศเพียงครั้งเดียว โดย
 เก็บเป็นภาษีสรรพสามิตตอนนำออกจากโรงกลั่น ด้วยเหตุนี้กฎหมายที่แล้วมาจึงได้กำหนด
 ให้นำมันปิโตรเลียมดิบธรรมชาติและทอปครูดอยล์ (top crude oil) ที่นำเข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบ
 ในการกลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมได้รับยกเว้นทั้งอากรขาเข้าและภาษีการค้า แต่ผลิตภัณฑ์
 ปิโตรเลียมที่กลั่นในประเทศ เช่น น้ำมันเบนซิน ก็ได้กำหนดให้ต้องเสียภาษีสรรพสามิต
 ลิตรละ ๑.๓๐ บาท และยังต้องเสียภาษีการค้าและภาษีบำรุงเทศบาลในอัตราร้อยละ ๕.๕ ของ
 ภาษีรับด้วย เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันหากมีการนำผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมสำเร็จรูป เช่น น้ำมัน
 เบนซิน เข้ามาจำหน่ายในประเทศ ผู้นำเข้าก็ต้องเสียภาษีอากรตอนนำเข้าในอัตราเดียวกับ
 ผู้ผลิตในประเทศ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเหลื่อมล้ำกัน การเก็บภาษีน้ำมันเมื่อมีการผลิต
 หรือมีการนำเข้าเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปนี้ ได้ช่วยให้เกิดความเป็นธรรมในระหว่างผู้กลั่น
 น้ำมันด้วย เพราะหากจะเก็บภาษีอากรแก่น้ำมันดิบตอนที่นำเข้ามา น้ำมันดิบที่แต่ละโรงกลั่น
 นำเข้ามาก็อาจจะกลั่นได้ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมแต่ละชนิดไม่เท่ากัน การกระจายภาระภาษีอากร
 เข้าไปสู่ผลิตภัณฑ์แต่ละอย่างก็จะไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งจะเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่าง
 โรงกลั่นด้วยกันเอง หลักการเก็บภาษีอากรสำหรับอุตสาหกรรมน้ำมันดังที่ได้กราบเรียนมานี้
 ได้ผลดีและเหมาะสมตลอดมา แต่เมื่อมีวิกฤติการณ์น้ำมันเกิดขึ้น ทำให้น้ำมันดิบในตลาด
 โลกขาดแคลน โรงกลั่นน้ำมันจึงต้องพยายามขวนขวายหาน้ำมันจากประเทศต่างๆ เพื่อนำเข้า
 มาใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นในประเทศ และได้มีการนำน้ำมันดิบชนิดหนึ่งเข้ามาเรียกกันใน
 ภาษาอังกฤษว่า รีคอนสตีติวต์เต็ดครูดอยล์ (reconstituted crude oil) ซึ่งเพื่อความสะดวก
 กระผมขอเรียนภาษาไทยง่ายๆ ว่า น้ำมันดิบซึ่งประกอบขึ้นใหม่ น้ำมันดิบชนิดใหม่นี้ไม่ใช่
 น้ำมันปิโตรเลียมดิบหรือ ทอป ครูด ออยล์ ซึ่งอยู่ในข่ายยกเว้นอากรเข้ามา จึงอยู่ในข่าย
 ต้องเสียอากรขาเข้าและภาษีการค้าตามกฎหมายในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงเห็นเป็น
 การสมควรที่จะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และ
 วิทยาการของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป โดยขยายขอบเขตของน้ำมันที่นำเข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบใน
 การกลั่นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และจะได้รับยกเว้นภาษีอากรให้กว้างขึ้นกว่าเดิม คือแทนที่

จะยกเว้นเพียงน้ำมันปิโตรเลียมดิบ น้ำมันดิบที่ได้จากหินเซล และทอปครูดออยล์ เท่านั้น ได้ขยายให้คลุมถึงน้ำมันทุกประเภท ซึ่งจะนำเข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นในประเทศ รวมทั้งน้ำมันดิบซึ่งประกอบขึ้นใหม่ หรือน้ำมันประเภทอื่นซึ่งอาจจะมีขึ้นในอนาคต การขยายขอบเขตไม่เก็บภาษีอากรน้ำมันที่นำเข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบตามหลักการดังกล่าวนี้ ปรากฏเป็นบทบัญญัติอยู่ในมาตรา ๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติที่ขอประทานเสนอมาร่วมกันนี้ ส่วนบทบัญญัติในมาตรา ๔ ตามร่างที่เสนอ ซึ่งกำหนดให้คืนอากรขาเข้าน้ำมันที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นชนิดที่ต้องเสียภาษีอากร เมื่อพิสูจน์เป็นที่พอใจว่าได้นำเข้ามากลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และได้เสียภาษีภายในประเทศแล้ว ก็เป็นตามหลักความเป็นธรรม และความเหมาะสมเช่นกัน ทั้งนี้เพราะปรากฏว่ามีกรณีที่น้ำมันที่ได้นำเข้ามาและแม้จะไม่สามารถนำไปใช้อย่างอื่น นอกจากใช้กลั่นเพียงอย่างเดียว แต่ต้องเสียอากรตอนนำเข้าถึง ลิตรละ ๖๖ สตางค์ เมื่อกลับแล้วต้องเสียภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันในประเทศ ตามแต่ละชนิดอีก เช่นน้ำมันเบนซินลิตรละ ๑.๓๐ บาท น้ำมันดีเซล ลิตรละ ๓๐ สตางค์ และน้ำมันเตา ลิตรละ ๔ สตางค์ ภาวะภาษีอากรรวมจึงสูงเกินควรและขาดความเป็นธรรม สำหรับการนี้เกิดขึ้นเป็นกรณีของบริษัทซัมมิต อินดัสเตรียล คอเปอเรชัน ปานามา ซึ่งเป็นผู้เช่าโรงกลั่นน้ำมันบางจากของรัฐบาล ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน บริษัทได้นำน้ำมันดิบ ซึ่งประกอบขึ้นใหม่เข้ามาเป็นจำนวนประมาณ ๕๗ ล้านลิตร และอยู่ในข่ายต้องเสียอากรขาเข้าประมาณ ๓๔.๘ ล้านบาท ภาษีการค้าและภาษีเทศบาลประมาณ ๒ ล้านบาท รวมทั้งสิ้นประมาณ ๓๖.๘ ล้านบาท นอกจากนี้บริษัทยังมีความผิดตามกฎหมายฐานสำแดงเท็จอันเป็นผลทำให้อากรขาด ไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่ ซึ่งในเรื่องนี้กรมศุลกากรก็ได้รายงานว่าได้ดำเนินการเรียกค่าปรับ นอกเหนือจากค่าภาษีอากรดังกล่าวอีก ๔ ล้านบาท และบริษัทก็ได้ยอมรับผิดชอบและเสียค่าปรับเรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตามก็เห็นว่ารัฐบาลมีความเห็นว่าการที่บริษัทซัมมิตนำน้ำมันดิบซึ่งประกอบขึ้นใหม่เข้ามานี้ น่าจะเป็นเพราะสำคัญผิดในข้อกำหนดหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หากได้เสนอให้รัฐบาลทราบข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเสียก่อนที่จะนำเข้ามา รัฐบาลก็คงจะพิจารณาด้วยดีแล้วอยู่แล้ว เรื่องนี้หากไม่สามารถดำเนินการแก้ไขให้ผลที่จะเกิดก็คือ น้ำมันดิบซึ่งประกอบขึ้นใหม่จำนวนนี้ ต้องเสียภาษีอากรขาเข้าประมาณ ๓๔.๘ ล้านบาท เมื่อนำไปกลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม สมมติว่ากลั่นออกมาได้เป็นน้ำมันเบนซินร้อยละ ๒๕

น้ำมันเคโรซีนร้อยละ ๑๐ น้ำมันดีเซลร้อยละ ๑๘ และน้ำมันเตาร้อยละ ๔๗ ก็จะต้องเสียภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน รวมทั้งภาษีการค้าและภาษีบำรุงเทศบาลตามอัตราซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของน้ำมันรวมภาระภาษีอากรในประเทศที่ต้องเสียประมาณ ๒๘.๖ ล้านบาท ภาระภาษีอากรทั้งหมดขาเข้าและในประเทศรวมทั้งหมด เป็นถึงประมาณ ๖๘.๔ ล้านบาท แต่ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมสำเร็จรูปตามจำนวนที่กลั่นได้นั้น หากนำเข้ามาจากต่างประเทศจะมีภาระภาษีอากรทั้งหมดเพียงประมาณ ๒๘.๖ ล้านบาทเท่านั้น หมายความว่าโรงกลั่นในประเทศจะต้องเสียภาษีอากรสูงถึงประมาณ ๒.๔ เท่าตัว ของผู้นำเข้าจากต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ เพื่อความเป็นธรรมรัฐบาลจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะดำเนินการให้ได้ผล ตามหลักการเดิมตั้งได้ กล่าวแล้วว่า คือให้มีภาระภาษีอากรในชั้นผลิตที่โรงกลั่นเพียงชั้นเดียว กล่าวคือเมื่อได้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปและเสียภาษีสรรพสามิตรแล้ว ก็ควรให้สามารถขอคืนภาษีอากรตอนนำเข้าที่ได้เสียไปแล้วได้ ซึ่งเป็นบทบัญญัติปรากฏอยู่ในมาตรา ๔ แห่งร่างพระราชบัญญัติที่กราบเรียนมานี้ กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า การนำสินค้าเข้ามาจากต่างประเทศนั้น มักจะปรากฏมีปัญหาอยู่เสมอๆ บางครั้งผู้ส่งในต่างประเทศส่งสินค้ามาให้ผิดไปจากที่ส่ง บางครั้งสินค้าชำรุด บางครั้งผู้นำเข้าอาจจะสำคัญผิดในข้อกำหนดเกี่ยวกับอัตราอากรขาเข้า ทุกกรณีดังกล่าวนี้เมื่อสินค้ามาถึงแล้วก็เกิดความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากรขาเข้า แต่กฎหมายก็เปิดทางให้ผู้นำเข้าบรรเทาความเสียหายในทางการเงินได้ โดยยอมให้ส่งสินค้านั้นๆ กลับออกไปต่างประเทศ และขอรับคืนอากรขาเข้าได้ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ กรณีน้ำมันดิบของบริษัทซัมมิตนี้ก็เช่นเดียวกัน ถ้าเป็นภาวะปกติ ถึงแม้ว่าบริษัทจะมีความรับผิดชอบต้องเสียอากรขาเข้า บริษัทก็มีสิทธิตามกฎหมายศุลกากรที่จะขอส่งน้ำมันดิบกลับออกไปต่างประเทศ แล้วขอคืนอากรขาเข้าได้ แต่ในภาวะปัจจุบันซึ่งน้ำมันกำลังขาดแคลนอยู่เวลานี้ หากจะต้องปล่อยให้บริษัทซัมมิตส่งน้ำมันดิบกลับออกไป ก็เป็นที่น่าเสียดายที่ประเทศจะต้องขาดน้ำมันดิบจำนวนนี้ไป รัฐบาลจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะแก้ไขตัวบทกฎหมายให้บริษัทสามารถขอคืนอากรขาเข้าได้โดยไม่ต้องอาศัยกรรมวิธีที่อ้อมค้อม คือส่งน้ำมันดิบกลับออกไปต่างประเทศเสียก่อน กระผมขอประทานกราบเรียนด้วยว่า ถึงแม้บริษัทซัมมิตจะได้รับค่าภาษีอากรที่ได้เสียตอนนำเข้าคืนไป หากสภารับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ บริษัทก็ต้องเสียค่าปรับถึง ๔ ล้านบาท ซึ่งเห็นว่าเป็นการลงโทษเพียงพอและสาสมแก่

ความผิดและความบกพร่องที่เกิดขึ้นแล้ว ทั้งนี้ควรประการใดแล้วแต่สภานี้จะไปโปรด

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ จากนครศรีธรรมราช ความจริงครั้งแรกก็พิจารณาเห็นว่าไม่ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะมีข้อความในตอนที่มาตรา ๔ และในหลักการไว้ ให้คืนภาษีอากรขาเข้าให้แก่ผู้เสียภาษีไปแล้วด้วย แต่เมื่อได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงอย่างตรงไปตรงมาว่า ถ้าไม่จัดการแก้ไขด้วยกฎหมายนี้ก็จะเกิดความเสียหายในเรื่องการขาดแคลนน้ำมันในประเทศ ซึ่งก็จะเกิดความเสียหายเดือดร้อนแก่ประชาชนทั่วไปด้วย ผมเองก็รู้สึกเห็นใจแม้ว่าจะสำนักในหน้าที่ว่าเข้ามานั่งในสภานี้ จะต้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ ไม่อยากจะอนุญาตให้กฎหมายที่บัญญัติให้คืนเงินภาษี หรือเงินมัดจำ เงินประจำอะไรก็ตามให้แก่เอกชนคืนไปก็รู้สึกเกิดความลังเลใจ อยากจะฟังคำชี้แจงของท่านนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีคลังเพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อย เพื่อการตัดสินใจในการลงมติของร่างพระราชบัญญัตินี้ สิ่งที่ผมสงสัยนั้นก็คือ สงสัยว่าการสำแดงเท็จของบริษัทซิมมิทครั้งนี้ ท่านรัฐมนตรีคลังหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมนตรีคลังเคยทราบมาก่อนบ้างหรือไม่ว่าเขาทำมาแล้วก็ปี ผมเกิดความสงสัยในเล่ห์ทางการค้าของพ่อค้า โดยเฉพาะพ่อค้าซิมมิทนี้ ถ้าศึกษาไปถึงปุมหลังก็เป็นที่น่าสงสัย ผมก็ไม่อยากจะพูดในเรื่องส่วนตัวของพ่อค้าในสภานี้ แต่รู้สึกว่าน่าจะสำแดงเท็จแบบนี้แก่ประเทศไทย หลบเลี่ยงภาษีมาเป็นเวลาหลาย ๆ ปีมาแล้ว ถ้าดูปุมหลังให้ลึกลงไปถึงการที่บริษัทนี้ได้มาใช้สิทธิ หรือได้สิทธิในการเช่าโรงกลั่นน้ำมันบางจากของรัฐบาลไปดำเนินการ ในสมัยที่ผู้บริหารประเทศปกครองประเทศด้วยความไม่เรียบร้อยนั้น เราจะพบว่าปุมหลังมีผู้ได้เสียกับบริษัทนี้เป็นอันมาก ซึ่งผมก็ไม่อยากจะพูดย้อนหลังไปให้มากความ เพราะผู้อยู่ในสภานี้ก็ย่อมทราบดีบางท่านที่เป็นน้องชายของอดีตนายฯฯ ก็ได้พูดถึงองค์การเชื้อเพลิง และบริษัทนี้ที่ทำความเสียหายแก่เงินภาษีของราษฎรมาเป็นเวลาหลายปี จึงทำให้เกิดสงสัยลึกลงไปว่าก่อน ๆ นี้จะมีการเพิกเฉยให้มีการสำแดงเท็จเช่นนี้ให้รัฐขาดภาษีมาแล้วเป็นจำนวนเท่าไรเราก็ไม่อาจจะทราบได้ มาในสมัยรัฐบาลนี้ รัฐมนตรีคลังคนนี้ก็น่าจะยกย่องอยู่ว่าเอาใจใส่เรื่องภาษีเกิดมาจับได้ขึ้นมา ก็ยอมรับสารภาพว่า ได้สำแดงเท็จในการนำสินค้าเข้ามาในประเทศ ข้อนี้เป็นข้อที่สงสัยว่า เคยสำแดงเท็จอย่างนี้มาเท่าไรแล้ว กับคนที่สำแดงเท็จนั้นผมคิดว่าไม่น่าจะอภัย ไม่น่าที่จะออกกฎหมายไปคุ้มครองให้เขาได้เงิน รับเงินคืนไป โดยวิธีการของ

พิกัดศุลกากร ผมก็ไม่แน่ชัด แต่น่าจะเข้าใจว่าเมื่อน้ำมันนี้เข้ามา อย่างน้อยก็ต้องวางเงินประกันไว้แล้ว แต่ถ้าต้องเสียภาษีก็ต้องเสียตามจำนวนนั้น มิฉะนั้นก็คงจะมีการโต้แย้งกันในเรื่องเสียค่าปรับที่สำแดงเท็จต่อสินค้าที่นำเข้า เขาก็คงจะไม่เสียค่าปรับ ๔ ล้านบาทไป นี่เขายอมรับแต่โดยดีว่าสำแดงเท็จก่อนที่จะปรับ ผมเข้าใจว่าจะต้องมีการเรียกเงิน ๓๗ ล้านบาทเศษไว้แล้ว เป็นค่าประกันหรือค่ามัดจำภาษีขาเข้าที่จะเสีย ปัญหาจึงมีอยู่ว่าเราจะคืนให้เขาหรือเปล่า ส่วนหลักการที่ว่าให้ยกเว้นน้ำมันดิบชนิดต่าง ๆ ให้คลุมไปหมดตามหลักการนั้น อันนี้ผมเองไม่ขัดข้อง เพราะว่าภาชนะน้ำมัน นี่ผมคิดว่าเราจะต้องยุ่งยากลำบากต่อไปอีกนาน ของเราเองสำรวจไป ให้คนมาสำรวจไปก็ยังไม่แน่นอนนัก ในการที่ออกกฎหมายให้ยกเว้นภาษีขาเข้าแก่น้ำมันดิบต่าง ๆ โดยเพื่อไม่ให้เก็บซ้อนทั้งภาษีขาเข้าและภาษีสรรพสามิตนั้น ผมเห็นด้วย แต่เกิดสงสัยในเรื่องที่จะต้องคืนเงินมัดจำหรืออากรขาเข้าให้แก่บริษัทซัมมิทนี้ ผมก็สงสัยในข้อที่กล่าวแล้วว่าก่อนนี้น่าจะเคยกระทำเช่นนี้มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ในจำนวนหลายปีนั้น อากรขาเข้าหรือภาษีสรรพสามิตของเราก็ถูกเลี้ยงไปมากแล้ว ทำไมจึงเป็นเช่นนี้ ถ้าเอาน้ำมันประเภทที่ท่านนายกฯ เรียกชื่อเป็นไทยน้ำมันดิบชนิดใหม่มานี้ เอาเข้ามาแล้วกรรมวิธีการการผลิตเมื่อเขาเลี้ยงภาษีโดยแจ้งว่าเป็นน้ำมันดิบที่ได้ยกเว้นภาษีขาเข้าเอาเข้ามาแล้ว มากล้นเมื่อกลั่น เป็นภาษีสรรพสามิต แทนที่จะได้เก็บสรรพสามิตในอัตราสูงเหมือนกับน้ำมันดิบธรรมดา แต่ถ้าลักลอบแจ้งเท็จเอาน้ำมันดิบชนิดใหม่เข้ามา กลั่น เราเก็บได้ภาษีสรรพสามิตฝ่ายเดียวจริง แต่จำนวนภาษีสรรพสามิตที่เก็บมาแล้ว ๗-๘ ปี คงจะน้อยกว่าที่เอาน้ำมันดิบชนิดธรรมดาเข้ามา อันนี้รัฐของเรา ก็เสียเปรียบหรือถูกหลบเลี้ยงภาษีมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว เมื่อมาคิดถึงว่าเงิน ๓๗ ล้านบาทที่เราเรียกไว้แล้ว หรือมีสิทธิที่จะเรียกนี้แล้ว รัฐกลับคืนไป อีกด้วยความเห็นใจนั้น ผมก็ว่าไม่น่าจะเห็นใจ เพราะพฤติกรรมของพ่อค้าเช่นนี้ อาจจะทำให้ความเสียหายให้แก่ประเทศของเราแล้ว ดังที่ผมกราบเรียนต่อท่านประธาน ด้วยเหตุนี้เองผมจึงเห็นว่าโดยศีลธรรมหรือเพื่อแก้ไขวิกฤติการณ์ทางการน้ำมันของเรา ก็ชอบอยู่ที่จะช่วยเขา แต่ถ้าคิดถึงพฤติกรรมที่เขาสำแดงเท็จ แสดงความไม่ซื่อ คนไม่ซื่อแล้ว นี่จะต้องไม่ซื่อมาแล้ว ไม่ซื่อมากี่ปี ได้รับอนุญาตให้ทำโรงกลั่นมา ๘-๙ ปี ปีหนึ่งหลบเลี้ยงภาษีเอาในแบบที่ผมยกตัวอย่างมา หรือว่าสงสัยมา นี่เป็นเงินเท่าไร ถ้าตัวกันก็คงจะมากกว่าที่เขาจะเสียให้เราครั้งนี้ ทั้งนี้เพราะเราจับได้ ที่เขาต้องเสียเพราะเราจับได้ ถ้าเราจับไม่ได้เขาก็ไม่ต้องเสียอีก

เขาก็ทำเราอย่างนี้ต่อไปอีก อันนี้เองผมจึงสงสัย และนอกจากนั้นในรายละเอียดของร่างกฎหมายมาตรา ๔ ยังเขียนไว้เปิดโอกาสมากในวรรคสุดท้ายที่เขียนว่า ทั้งนี้ไม่ว่าของนั้นจะได้นำเข้ามาแต่เมื่อใด แล้วก็ยังมีมาตราต่อไปอีกว่า ให้ยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๖ เดือน อันนี้ผมก็สงสัยต่อไป เปิดโอกาสให้อธิบดีกรมศุลกากร เพราะว่าอาจจะไม่เป็นบริษัทข้ามชาติบริษัทเดียว กฎหมายออกไปแล้วก็คุ้มครองถึงบริษัทอื่นอีกด้วย ถ้าเกิดมีการตีบริษัทอื่นซึ่งสภาเราไม่สามารถทราบได้ ก็จะทำกันอีก หรือว่าจะมีการบุบมิบบทผลประโยชน์กันในทางไม่ชอบอีก ก็เท่ากับสภานี้ออกกฎหมายไปแล้วก็ไปให้สิทธิ ให้อำนาจให้แก่เจ้าหน้าที่บางคนหาผลประโยชน์ใส่ตัวด้วย ผมจึงไม่เห็นด้วยในข้อความบางข้อความต่างๆ ที่เห็นใจท่านนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่งที่ได้กรุณาแถลงต่อสภานี้โดยตรงไปตรงมาเหลือเกิน ซึ่งหายาก นายๆ ที่จะมาพูดกันอย่างตรงไปตรงมา ขอความเห็นใจกันอย่างนั้น แต่ด้วยเหตุผลเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศ ผมจึงมีความเห็นในข้อสงสัยเหล่านี้ ก่อนที่จะตัดสินใจรับหรือไม่รับหลักการ ผมอยากจะฟังคำชี้แจงในข้อสงสัยของผมด้วย

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพที่ท่านถามนั้น ผมจับความได้ว่า มีอยู่ ๓ ข้อด้วยกัน

ในข้อที่ ๑ อยากจะทราบเรียนชี้แจงว่า ที่แล้วมาไม่มีหลักฐานปรากฏว่า บริษัทนี้ได้สำแดงเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงอากรขาเข้าเกี่ยวกับน้ำมันดิบ พึ่งจะมีหลักฐานซึ่งจับมันคั่นตายคราวนี้

ข้อที่ ๒ ที่ว่าเราคงจะได้รับชำระค่าอากรขาเข้าและภาษีการค้า ๓๔ ล้าน ๘ แสนบาทแล้วนั้นนะ ยังไม่ได้รับชำระ เพราะเหตุว่าขณะนี้น้ำมันดิบยังอยู่ในถังเก็บน้ำมันดิบ ยังอยู่ในความอารักขาของเจ้าพนักงานกรมศุลกากร บริษัทยังไม่ได้ขอให้ตรวจปล่อยน้ำมันดิบนี้ออกไป การตรวจปล่อยน้ำมันดิบนั้นๆก็คือ เปิดก๊อกปล่อยไปเข้าโรงกลั่น เมื่อไรบริษัทนี้ต้องการน้ำมันดิบเข้าไปป้อนโรงกลั่นก็ต้องเสียอากรขาเข้า หรือไม่อย่างนั้นก็วางหลักประการให้คุ้มอากรขาเข้าและภาษีการค้าด้วยเสียก่อนจึงจะนำเข้าไปได้ ขณะนี้ยังไม่ถึงขั้นนั้น จึงยังไม่มี การได้รับชำระภาษีอากร คงได้รับชำระแต่ค่าปรับซึ่งเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งในการระงับคดี

ส่วนข้อที่ท่านเป็นห่วงว่า ถ้ายอมผ่านมาตรา ๔ โดยมีประโยคว่า “ทั้งนี้ไม่ว่าจะได้นำมันดิบนั้นเข้ามาก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” นั้น ขอกราบเรียนว่า ก็คงจะมีแต่เพียงรายนี้รายเดียวเท่านั้น เพราะเพิ่งจะเป็นผู้นำเข้าน้ำมันดิบรายแรก ซึ่งอยู่ในข่ายต้องเสียอากรขาเข้า เพราะบังเอิญเป็นน้ำมันดิบชนิดที่ไว้ในพิกัตอัตราอากรของเราจะปูไว้คลุมไม่ถึง มันไปเข้าประเภทที่เรียกง่าย ๆ ว่าประเภทกระจาด ซึ่งต้องเสียอากรขาเข้าถึงลิตรละ ๖๖ สตางค์ ฉะนั้นถ้าหากว่าสภานี้ผ่านกฎหมายไปตามร่างนี้ ก็คงจะเกิดผลแต่เพียงรายนี้รายเดียวเท่านั้นเอง ถ้าจะถามว่าทำไมถึงจะจะต้องตรากฎหมายเพื่อประโยชน์ของผู้นำเข้าเพียงรายเดียว ก็ขอกราบเรียนว่า ข้อเท็จจริงนั้นนะ ถ้าหากว่าเขามาขอนำน้ำมันดิบรายนี้ส่งกลับคืนออกไปต่างประเทศ เพราะเหตุว่าได้เกิดเหตุวิปริตขึ้น คือเขาได้สำคัญผิดในข้อกำหนด เขาไปเข้าใจเสียว่าไม่ต้องเสียอากรขาเข้า บัดนี้ปรากฏว่าเขาต้องเสีย เสียเขาก็เสีย แต่ว่ามายื่นคำร้องขอส่งน้ำมันนี้ กลับออกไปเพื่อจะได้ใช้สิทธิตามกฎหมายศุลกากร ขอคืนอากรขาเข้าและภาษีการค้าได้ไปทั้งสิ้น ตอนนั้นรัฐบาลก็ต้องขบปัญหาว่าจะควรอนุญาตให้ส่งน้ำมันดิบจำนวนนี้กลับออกไปต่างประเทศหรือไม่ และแง่ความเป็นธรรมนั้น รัฐบาลก็เห็นจะจำใจต้องยอมอนุญาตให้ส่งออกไปทั้ง ๆ ที่ตามกฎหมายขณะนี้ไม่มีอำนาจที่จะไม่อนุญาต รัฐบาลได้วินิจฉัยแล้วว่า ที่จะไม่อนุมัตินั้นนะ ไม่เป็นธรรมแน่ ถึงแม้ว่าเขาได้นำน้ำมันดิบนี้เข้ามาด้วยความสำคัญผิดแล้วก็ได้พยายามทุกวิถีทางที่จะคืนให้หลุดจากการต้องเสียอากรขาเข้า ถึงกับล่าแดงในโบชนาว่าทั้ง ๆ ที่ตัวอักษรบอกว่าเป็น รีคอนสตีติวเต็ด ครูด ออยล์ (reconstituted crude oil) นี่นะก็ล่าแดงว่าเป็น ทอป ครูด ออยล์ (top crude oil) ก็เป็นเจตนาที่จะพยายามคืนให้ออก แต่ว่าเมื่อกฎหมายมัดมือก็ต้องเสีย ข้อที่ควรพิจารณาก็คือว่ากฎหมายที่ไม่ยุติธรรมนั้นมีอยู่เสมอแหละครับ กฎหมายที่ไม่ยุติธรรมเมื่อเราพบแล้วเราก็แก้ ปัญหา มีอยู่ที่ว่าควรแก้ให้ย้อนหลังหรือไม่ สำหรับกรณีนี้ถึงจะไม่แก้ย้อนหลังให้ก็จะเกิดผลเพียงว่าเป็นการบังคับทางอ้อมให้รัฐบาลต้องยอมให้ส่งน้ำมันดิบจำนวนนี้กลับออกไปต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลรู้สึกว่าเป็นกรรมวิธีที่อ้อมค้อมโดยใช้เหตุ เราก็อยากได้นำมันดิบจำนวนนี้เข้าไปป้อนโรงกลั่นโดยเร็วเพื่อจะได้มีน้ำมันใช้ เหตุผลก็มีเพียงแค่นี้

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ ผมฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ดี ท่านนายกรัฐมนตรีก็ดี รู้สึกว่าแถลงมาไม่หมดตามกฎหมายบัญญัติ ประเด็น

สำคัญที่สุดที่รัฐบาลมาอาศัยสภานี้ให้ออกกฎหมายนี้นั้น จากเหตุผลที่แถลงมาทั้ง ๒ ครั้ง ไม่มีเหตุผลที่สภานี้จะอนุมัติให้ออกได้เลย แต่เหตุผลที่ประกอบที่จะไม่อนุมัตินั้นยังมีอีก นอกจากที่อภิปรายกันมาแล้ว เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ บริษัทนี้ทำอย่างนี้มาครั้งหนึ่งแล้ว เอาน้ำมันสำเร็จรูปมาเพื่อจะหลีกเลี่ยงภาษีอากร ก็ว่าเป็นน้ำมันดิบ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าเขาสำคัญผิด ไม่มีทางจะสำคัญผิดเลย พอค้าน้ำมันไม่รู้จักน้ำมันไม่มีใครค้า เราจะวินิจฉัยว่าเขาสุจริตหรือทุจริตหรือหลงผิดนั้น ผมก็เข้าใจอย่างที่คุณใช้กฎหมายทั้งประเทศหรือทั้งโลกเข้าใจว่ากรรมเท่านั้นมันแสดงเจตนา กรรมในอดีตเขาขโมยน้ำมันสำเร็จรูปมา แล้วมาแปลงเป็นน้ำมันดิบ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ เพื่อจะไม่ให้ต้องเสียภาษี กรมวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยไปวิเคราะห์แล้ว น้ำมันนี้ไม่ใช่ น้ำมันดิบที่จะยกเว้นภาษีได้ เขาควรจะเสียภาษี บริษัทนี้มีอิทธิพลเหนือรัฐบาลสมัยนั้น กลัวคุณหญิงคุณนาย ท่านผู้หญิง หรือพวกใครก็ตามใจเถอะ มีหุ้นส่วนอยู่ในบริษัทนี้ มีส่วนได้ส่วนเสียในบริษัทนี้ตั้งแต่ให้เข้าไปแล้ว เพราะฉะนั้นจึงมีอิทธิพล อิทธิพลของบริษัทนี้เป็นอย่างไร ก็ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นในปี ๒๕๑๒ ว่า น้ำมันอย่างนี้ก็ไม่ต้องเสียภาษี ประเทศไม่ได้ภาษีไปทีหนึ่ง ๔๐ ล้านแล้ว ถ้าควรจะปรับด้วยก็ว่า เขาเข้าใจว่ารัฐบาลนี้ก็เหมือนรัฐบาลก่อนหรือรัฐบาลนี้จะเหมือนรัฐบาลก่อนผมไม่ทราบ ได้ดำเนินการอย่างนั้นชั่วคราวเพียง ๕ ปีเท่านั้น คือว่าผมเลือกตั้งมาแล้ว บริษัทข่มขืนนี้หลีกเลี่ยงภาษีอย่างนี้มาแล้ว กรมศุลกากรจับได้แล้ว คนจับได้ผลตอบแทนคือ ประจํากระทรวง เพราะไปทำลายรังที่นี่ ผมยืนยันได้ แต่ว่าพูดลับหลังคนซึ่งไม่มีหน้าที่ต่อสู้ รัฐมนตรีบางคนมีส่วนได้ส่วนเสีย ไม่ใช่รัฐบาลนี้ รัฐบาลที่แล้วเหตุจึงได้เกิดขึ้นเช่นนั้น แล้วที่นี้ผมไม่เข้าใจว่ารัฐมนตรีในคณะรัฐบาลนี้สั่งราชการหรือฟังราชการ ถ้าฟังราชการก็ฟังจากรายงาน ถ้าคนชั้นตันกินสินบน รัฐบาลก็พลอยเสียไปด้วยทั้ง ๆ ที่ไม่ได้กินกับเขาเลย กระผมไม่เชื่อว่าจะกินหรือก ทั้งท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่กิน ผมเชื่อ แต่ว่าฟังราชการคนข้างตันกิน ช่วยไม่ได้ จึงอยากให้สภานี้รู้ถึงเบื้องหลัง จะได้วินิจฉัยว่าการกระทำนั้นกรรมเป็นเครื่องแสดงเจตนา เพราะเหตุว่ารัฐบาลไทยนี้ให้สินบนสักหน่อยหนึ่ง ไม่ต้องเสียภาษีก็ทำได้ ผมเจ็บใจในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ แต่เอาไม่ได้ เพราะกฤษฎีกาออกก่อนเขาเรียกประชุม เขาเรียก ๙๐ วัน ก่อนเรียกประชุมไม่กี่วันกฤษฎีกานี้ออกเลิกภาษีไปทีหนึ่งแล้ว เมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้ ครั้งนี้

ท่านนายกรัฐมนตรีก็ดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ดีว่าเขาสำคัญผิด สำคัญผิดอย่างไร เคยหนีมาทีหนึ่งแล้ว ไม่มีทางจะสำคัญผิดเลย เขาเชื่อว่าสินบนอาจจะช่วยให้เขาไม่ต้องเสียภาษีได้ ผมเข้าใจของผมอย่างนั้น ผมไม่ยืนยันใครว่ากินสินบน แต่พฤติกรรมสอดให้เห็นเป็นอย่างนั้น แล้วก็คิดดูซิครับ ท่านรัฐมนตรีคลังก็บอกว่าจะให้เขาส่งออกก็ออก ทำไม่ละกฎหมาย ภาษีศุลกากรรับยังได้ ฟ้องศาลอายัดก็ได้ ก็ทำผิดกฎหมายมันก็ควรจะรับได้ นี่ผมรู้กฎหมาย ตื่น ๆ ทำไม่ให้อำนาจไป รับเป็นของรัฐ ของรัฐก็ขายเข้า ทอดตลาด ชัมมิทไม่ซื้อ ก็โนนส่งไป ไทยออยล์ซื้อ ไทยออยล์ไม่ซื้อก็ส่งไปสิงคโปร์ญี่ปุ่นก็ได้ มันมีทางทำได้ การเสนอกฎหมาย มาอย่างนั้นนั่น คือเวลาจะเก็บกับราษฎร เวลาจะขึ้นค่าน้ำมัน เรายอมทุกประการ หนีภาษี จะยอมอีก ไหวหรือครับ เรานไหวหรืออย่างนี้ เก็บภาษีที่ละ ๑๐๐ บาท ๕๐ บาท คนยากจน ร้องห่มร้องไห้ ขายทอดตลาดทรัพย์สิน พวกเราหนีเสีย มหาเศรษฐีเสีย หนีได้ สภาออกกฎหมายให้เขาหนี ยกเลิกได้ สภาออกกฎหมายให้เขาเลิก สภานี้เพื่อบริษัทชัมมิทหรือเพื่อประชาชน ผมไม่เข้าใจ คือถ้ารัฐบาลนี้เข้าใจผิดคิดว่า ผมเป็นตัวแทนของบริษัทชัมมิท ผมขอปฏิเสธ ผมเป็นตัวแทนของคนทั้งชาติ เงินทุกบาท ผมเสียภาษีไม่ได้หนีเลย แต่บริษัทชัมมิท จะหนีภาษี แล้วจะให้สภานี้ออกกฎหมายรับการหนีภาษีของเขา ผมไม่เห็นด้วย และน้อยใจจริงๆ ว่าทำไมทำกันอย่างนี้ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกสภานี้จะไม่เชื่อผม ผมก็มีเอกสารซึ่งจะมาอ้างให้สภานี้ไม่ได้ เพราะข้อบังคับสภานี้ไม่ให้มี มีปีกเบ้อเรอ ผมไม่สบายใจมาตั้งแต่กระทรวง กลาโหมเซ็นสัญญาให้บริษัทนี้รับเอาไปผูกขาดกลั่นน้ำมันแล้ว ก็เวลาที่เราจะสร้างเราสร้างได้ พอเราจะกอบโกยผลประโยชน์เข้าประเทศให้เราเสียภาษีกันน้อยๆ เอาไปให้เขาเช่าเสีย เมื่อหลัง การเช่าก็มีเอาเงินกันเหมือนกัน ๔๐ กว่าล้าน ไม่มากมาย แต่ว่าประชาชนรับเคราะห์กรรมมัน เกิน ๔๐ ล้าน เรื่องเหล่านี้ผมไม่เข้าใจว่าทำไมรัฐบาลนี้ฟังราชการ ซึ่งมันจริงหรือมันเท็จ ผมก็มีหลักฐานเอกสารให้ดู แม้แต่สัญญากระทรวงกลาโหม ผมก็มีสำเนาว่ากระทรวงกลาโหม จะเลิกกับชัมมิทเสียเมื่อไรก็เลิกได้ เมื่อขออนุญาตขึ้นน้ำมัน ไม่ให้ขึ้น ถ้าแกไม่ขายฉันก็เลิก กับแก เข้าไปทำเองก็ทำได้ ก็บ่นบอกว่าเราไม่พร้อม ก็ไม่พร้อมจะไปสร้างมาทำไมละ ก็สร้าง มาแล้วมันก็ต้องพร้อม แล้วพวกนี้เป็นเหวดมาจากไหนละ และคนไทยมันโง่เง่าเต่าตุ่น กลั่น น้ำมันไม่เป็นอย่างนั้นหรือ มันทำได้ ที่ทำไม่ได้มันอยู่ที่สินบนครับ เราไม่มีโอกาสจะทำเลย สร้างนี้ก็เงินของพวกเขา เสร็จแล้วให้เขาเช่า หนีเสีย หนีภาษี ไม่พอใจที่ว่าบริษัทต่างประเทศ

มาตุถูกสภานิติบัญญัตินี้ โดยตบตาเราถึง ๒ ครั้ง ให้เห็นว่าสภาเมืองไทยนี้ไร้ความหมาย กูจะทำอย่างไรกูก็ได้ มึงคือทาสน้ำเงินกู ก็ตาย เพราะผมไม่เคยกินเขาเลยสักสตางค์หนึ่ง เพราะฉะนั้น ผมเห็นว่าถ้าหากว่าสภานี้อนุมัติให้ไป ราษฎรหมดที่พึ่งแล้ว คนต่างตัวถูก ปลดเปลื้องภานี ทั้ง ๆ ที่มีกฎหมายอยู่แล้วโดยสภานี้ แต่ราษฎรที่เสียภาษีอยู่ทุกวัน ไม่มีทาง จะปลดเปลื้อง มีแต่เพิ่มขึ้นทุกวัน ๆ เราเป็นผู้แทนของใคร ของขี้มามีหรือของประชาชน ผม จึงไม่เห็นด้วยที่สภานี้จะรับหลักการ

นายนิธิพัฒน์ ซาลิจันทร์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมได้พิจารณาร่าง พระราชบัญญัตินี้โดยละเอียดและรอบคอบแล้ว เห็นว่าจะรับหลักการกันไม่ได้ ทั้งนี้ด้วย เหตุผลใหญ่ ๒ ประการ ประการแรก ถ้าเมื่อเรายอมรับมาตรา ๓ เข้าไปแล้วเท่ากับรัฐบาลจะ เปิดประตูช่องว่างใหญ่ให้บริษัทน้ำมันสามารถที่จะหลบภาษีอากรแก่รัฐบาลอีกหลายร้อยล้านบาท ซึ่งเขาอาจจะทำได้ และก็ได้เคยทำมาแล้ว ซึ่งผมจะได้แถลงข้อเท็จจริงเป็นข้อ ๆ ไป เหตุผลที่ ๒ คือมาตรา ๔ นั้น ผมเองรับหลักการไม่ได้ เพราะว่าเท่ากับรัฐบาลยอมออกกฎหมายเพื่อช่วย คนทุจริต แล้วก็ให้มีผลย้อนหลังอีกด้วย ซึ่งมันก็ผิดหลักการทั้งคู่ ผมใคร่ขออภิปรายมาตรา ๔ ก่อนครับ คือมาตรา ๔ นี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้แถลงแล้วว่า ออกมาเพื่อ จะช่วยบริษัทขี้มามีบริษัทเดียว บริษัทอื่นถ้าเมื่อจะทำผิดก็คงจะไม่เข้าข่ายอันนี้ ซึ่งก็เป็น ความจริงครับ เพราะฉะนั้นการออกกฎหมายเพื่อช่วยคน ๆ เดียวซึ่งเป็นคนทุจริตนั้น ก็ไม่ ถูกหลักการ ผมขอเรียนว่า ที่สมาชิกบางท่านได้ถามว่าบริษัทน้ำมันนี้ได้เคยประพฤติอย่างนี้ มาก่อนแล้วหรือไม่ ผมขอเรียนยืนยันว่าได้เคยประพฤติมาแล้ว และที่จับได้โดยทางสำนักงาน ของผมได้หักทวงขั้นที่แรกก็คือว่า ไม่ใช่บริษัทขี้มามีที่ครับ เป็นอีกบริษัทหนึ่ง ซึ่งเราพบจาก หลักฐานในใบขนสินค้าซึ่งเขาตีแคลร์ (declare) ว่าเป็นน้ำมันดิบ แต่ความเป็นจริงนั้นเป็น น้ำมันสำเร็จรูป ซึ่งอาจจะบอกได้แน่นอนโดยค่าของความถ่วงจำเพาะ หรือสเปซิฟิกรวิตตี (specific gravity) ว่ามันไม่ใช่ น้ำมันดิบ เป็นน้ำมันประเภทเกือบจะถึงขั้นเบนซินเสียด้วยซ้ำ จึงได้มีหนังสือไต่ถามไปว่า ได้มีการวิเคราะห์น้ำมันดิบทุกครั้งที่น่าเข้ามาหรือเปล่า แล้วก็ ได้ ความว่าไม่ได้วิเคราะห์ทุกครั้ง ส่วนมากก็ดูด้วย เท่าที่ได้ทราบ ปีหนึ่งก็วิเคราะห์เพียง ๔-๕ ครั้งเท่านั้นเอง ทั้ง ๆ ที่น้ำมันดิบเข้ามาปีหนึ่งประมาณ ๓๐-๔๐ ครั้ง ทั้งนี้ก็รู้สึกว่าเป็นการ

หละหลวมอย่างหนึ่งที่ว่าเราปล่อยให้บริษัทน้ำมันหลบภาษีไปได้ไม่ใช้น้อย สำหรับกรณีบริษัทซั่มมิทที่มาปรากฏขึ้นนี้ ก็ได้ความว่า เรือน้ำมันได้เอาเข้ามาเป็นน้ำมัน ๒ ประเภท เมื่อได้ซั๊กตัวอย่าง ๒ ประเภทแล้ว ก็ปรากฏว่าประเภทที่ ๑ มันไม่ใช้น้ำมันดิบ บริษัทซั่มมิทก็เลยบีมน้ำมัน ๒ อย่างรวมกันเข้าไปเพื่อจะกลบหลักฐานอันนี้ก็แสดงแน่ชัดว่า น้ำมันนั้นไม่ใช่เป็นรีคอนสตีติวเต็ดครูด (reconstituted crude) อย่างที่เขาคีเคลร์ เพราะว่าถ้าเป็น รีคอนสตีติวเต็ดครูดแล้ว บริษัทนั้นไม่จำเป็นต้องเดือนร้อนเลยครับ เพราะว่ารีคอนสตีติวเต็ดครูดออยล์ ก็นับเป็นครูดออยล์ หรือว่าน้ำมันดิบอย่างหนึ่งในประเภทน้ำมันดิบของกรมศุลกากรอยู่แล้ว เพราะว่าใน เอ็กซ์พลเนตอรี (explanatory) หรือว่าในอรรถาธิบาย ซึ่งเป็นคัมภีร์ของกรมศุลกากรในการที่จะตีความว่าเป็นน้ำมันดิบหรือไม่นั้น ได้กล่าวไว้ว่าอย่างนี้ครับ ประเภท ๒๗.๐๕ น้ำมันปิโตรเลียมดิบและน้ำมันที่ได้จากหินเซล ผมจะแปลมานะครับ แปลง่าย ๆ ได้แก่ผลิตภัณฑ์เหลว ซึ่งได้จากบ่อน้ำมันหรือจากการกลั่นสกัดจากหินเซล น้ำมันดิบประเภทนี้จะต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้คือ

๑. จะต้องประกอบไปด้วย นอนออลลือตเมตริก ไฮโดรคาร์บอน เป็นส่วนใหญ่

๒. จะต้องไม่ถูกนำไปผ่านกระบวนการตกแต่งใดๆ นอกเหนือจากกระบวนการดังต่อไปนี้ คือ

๒.๑ การแยกตะกอน

๒.๒ การแยกน้ำที่ปนในน้ำมัน

๒.๓ การแยกเอาแก๊สไฮโดรคาร์บอน บางชนิดซึ่งละลายอยู่ในน้ำมันดิบนั้น เพื่อความปลอดภัยในการขนส่ง

๒.๔ การนำเอาสารไฮโดรคาร์บอน ซึ่งแยกออกมาโดยวิธีฟิสิกส์ในระหว่างที่น้ำมันดิบได้ถูกตกแต่งด้วยกระบวนการข้างต้น คือการแยกตะกอน การแยกน้ำ การแยกแก๊สนั้นเอามาเติมเข้าไปในภายหลัง นะครับ ๒.๔ นี้เองครับ ที่เราเรียกว่า รีคอนสตีติวเต็ดออยล์ เพราะฉะนั้นถ้าบอกว่าเป็นรีคอนสตีติวเต็ดออยล์ ตามที่บริษัทได้อ้างอิงมาจริงแล้วนะครับ มันก็อยู่ในประเภทน้ำมันดิบ ซึ่งไม่เสียอากรอยู่แล้วครับ บริษัทไม่ต้องไปเดือดเนื้อร้อนใจ

ที่จะมาจ่ายค่าปรับให้แก่กรมศุลกากร ๔ ล้านบาทแต่ประการใด แต่ที่บริษัทอ้างว่าเป็น รีคอน-
 สติติวเต็ดออยล์ ในกรณีนี้นั้นนะครับ มันไม่ใช่ รีคอนสติวเต็ดออยล์ มันเป็นการเอา
 น้ำมันอย่างหนึ่งมาผสมกับน้ำมันอีกอย่างหนึ่ง เพราะที่จะเป็น รีคอนสติวเต็ดออยล์ นั้น
 จะต้องเอาเนื้อที่เราแยกออกมาที่แรกนั้นมาผสมเข้าไปอย่างเต็มในภายหลัง เขาจึงจะเรียกว่า
 รีคอนสติวเต็ดออยล์ เพราะฉะนั้นที่บริษัท ดีแคลร์ ว่าเป็นรีคอนสติวเต็ดออยล์ นั้นจึง
 เป็นการสำแดงผิดประเภทอย่างไม่มีปัญหาครับ แล้วที่บริษัทยอมถูกปรับไป ๔ ล้านบาทนั้นแล้ว
 ก็เป็นการยินยอมรับไปในตัวใหญ่ เพราะฉะนั้นการที่เราจะมาก่อกฎหมายให้กับบริษัทซั่มมิต
 ซึ่งพิสูจน์ว่าเป็นผู้ทุจริตนั้น กระผมจึงไม่เห็นด้วย เดิมนั้นกระผมเคยไปชี้แจงในคณะรัฐมนตรี
 ก็นึกว่าเป็น รีคอนสติวเต็ดออยล์ แบบที่กระผมเข้าใจอยู่ ถึงได้บอกว่าเป็นเพื่อความเป็นธรรม
 ก็ไม่ควรจะไปเก็บอากรเขา แต่มาปรากฏหลักฐานภายหลังว่ามันไม่ใช่อย่างที่เรารู้กันครับ
 เป็นวิธีการซึ่งบริษัทโดนจับได้ แล้วก็เพื่อจะกลบเกลื่อนหลักฐาน ก็เลยเอามาผสมกันใน
 ขณะนั้น เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่ามาตรา ๔ นี้ออกไป ก็รู้สึกว่ามันจะเป็นการผิดหลักการ
 ในการช่วยคนผิด แล้วก็กฎหมายย้อนหลังเพื่อกับบริษัทฯ เดียวนั้นมันไม่เป็นการถูกครับ
 ซี่นนี้ในทางมาตรา ๓ นั้น คณะรัฐมนตรีก็คงจะมีจุดประสงค์ที่จะตัดปัญหาในเรื่องความหมายว่า
 น้ำมันดิบหรือไม่ใช้น้ำมันดิบ เพื่อเขาเอาเข้ามาใกล้แล้วเราก็จะมาเก็บเอาภาษีปลายทางใน
 เรื่องผลิตภัณฑ์เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นก็ไม่ควรจะไปยุ่งกับวัตถุประสงค์ครับ แต่คราวนี้มันมี
 ปัญหาในทางปฏิบัติหลายอย่างครับ อย่างที่กระผมได้เรียนมาแล้วว่า บริษัทน้ำมันนั้นนะ เมื่อ
 มีโอกาสจะต้องหลบเลี่ยงภาษีนั้นเป็นอันมาก ทีนี้สมมติว่าเราผ่านมาตรา ๓ ไปนะครับว่า
 ของตามประเภทนี้ที่นำเอามาใช้กลั่นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ยกเว้นภาษีนะครับในของประเภท
 ๒๗.๑๐ จ. นั้นนะครับ มันรวมทั้งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมทุกอย่างหมด เช่นว่า น้ำมันก๊าด น้ำมัน
 เบนซิน น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา จนกระทั่งน้ำมันหล่อลื่นอะไรพวกนี้ครับ ถ้าเมื่อเราแก้ตามนี้
 ไปแล้ว สมมติว่าบริษัท ก. จะนำน้ำมันดีเซลเข้ามา เพราะว่าเขาเอาเข้ามาแล้ว เขาน้ำมันดีเซล
 เข้ามา แต่ว่าเขาบอกว่าเขาจะมากลั่น คือว่าเขาบอกว่าอย่างนั้นครับ ก็มาเข้าตาประเภท ๒๗.๑๐ จ.
 นี้ ถ้าเมื่อเราไม่แก้ไข ชิพเมนต์ (shipment) นั้น สมมติว่าเขาเอาเข้ามา ๑๐๐ ล้านลิตร เขาจะ
 ต้องเสียภาษีให้เรา ๓๐ ล้านบาท ทันทีเลย แต่เมื่อแก้ตามนี้แล้ว เขายังไม่ต้องเสียครับ ๓๐ ล้านบาท
 นั้น เขาบอกว่ายกเว้นภาษีตามที่ขอแก้มานี้ เมื่อเขาเอา ๓๐ ล้านนี้ สมมติว่าเดือนหนึ่งเขา

จะเอาไปกลั่น ก็หมายความว่าเซฟ (safe) ดอกเบี้ยไปแล้ว ๓ แสนบาท ดีเสียว่าดอกเบี้ยเดือนละเปอร์เซ็นต์นะครับ ซึ่งคิดว่าอย่างถูกแล้วนี่ เป็นทางที่เขาจะเซฟค่าดอกเบี้ยเขาแล้วที่นี้ในการกลั่นนั้นโดยที่ที่เราเอาพนักงานธุรการไปคุมกิจการเทคนิค พวกนี้อาจจะหลบเลี่ยงได้ เพราะว่าในการกลั่นนั้น เขาอาจจะอ้างได้ว่าจะสูญเสียในการกลั่น ดีเสียว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐๐ ล้านลิตร ก็เป็น ๑๐ ล้านลิตรที่อาจจะสูญหายไป แต่ถ้าเมื่อเขากลั่นอย่างลวกๆ หรือไม่ต้องกลั่นเลยนี่ ๑๐ ล้านลิตรนี่เขาอาจจะแจ้งจำหน่ายว่าสูญไปในการกลั่นนี้ เขาอาจจะลักลอบเอาไปขายได้ ๑๐ ล้านลิตรนี้ เขาก็หลบภาษีรัฐบาลไปอีกแล้ว ๓ ล้านบาท แล้วปีหนึ่งๆ เรอิมพอร์ต (import) น้ำมันเข้ามาใช้ประมาณ ๘ พันกว่าล้านลิตร รวมทั้งน้ำมันดิบกับน้ำมันสำเร็จรูปต่างๆ ท่านก็คิดดูก็แล้วกันครับว่า ถ้าเมื่อบริษัทน้ำมันนั้น เราจับไม่ได้ไล่ไม่ทันแล้วละก็ รัฐจะสูญเสียไปสักเท่าไร เพราะฉะนั้นกระผมก็เห็นว่านอกจากโรงกลั่นน้ำมันแล้วต่อไปยังมีโรงเพโทร เคมีคอล ต่างๆ ขึ้นมาอีกด้วย โรงเพโทร เคมีคอล ต่างๆ นี้ สมมติว่าเขาจะเอาน้ำมันพวกแนปทาร์เข้ามาเนะครับ มากลั่นเป็นพวกผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เพราะผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมนี้ มันกว้างมากครับ อาจจะไปถึงพวกเพโทรเคมีคอล คือว่าวัตถุดิบปิโตรเลียมเคมีด้วยก็ได้ ซึ่งยิ่งจะไปกันใหญ่ครับ เพราะว่าอันนี้นะ กระผมคิดว่าตามที่ได้เสนอมานี้ รัฐจะเปิดประตูให้บริษัทน้ำมันหรือบริษัทเพโทรเคมีคอลนั้นะครับหลบภาษีได้ ถ้าเมื่อเราจับได้ไล่ไม่ทันนะครับ เพราะฉะนั้น กระผมเท่าที่เรียนมาแล้วนี้ ก็รู้สึกว่ในความเห็นของกระผมแล้วรู้สึกว่ จะรับหลักการไม่ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะเรียนชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่ท่านสมาชิกทั้ง ๒ ท่านได้อภิปรายไปแล้วครับ สำหรับท่านที่ ๑ ที่ได้พูดถึงการนำน้ำมันดิบจำนวนหนึ่งเข้ามา เสือปี ๒๕๑๒ นั้น ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ครับ สิ่งที่น่าเข้ามานั้น ไม่ใช่ น้ำมันสำเร็จรูป เอาไปใช้กับเครื่องยนต์ที่มันไม่ได้เป็นน้ำมันซึ่งต้องเข้าโรงกลั่นอย่างแน่นอน เพียงแต่ว่าเป็นน้ำมันที่เขาเรียกกันว่า ทอปครูดอยล์ (top crude oil) คือน้ำมันดิบชนิดที่กลั่นเอาส่วนบนที่เบาๆ ออกไปเสียก่อน ครั้งนั้นกฎหมายยังไม่ได้แก้ไขเพื่อยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับน้ำมันดิบชนิดนี้ ทางศุลกากรได้ตรวจดูลักษณะของน้ำมันอย่างนี้แล้ว ลงความเห็นว่าเป็นทอปครูดอยล์ ไม่ใช่ น้ำมันดิบตามธรรมชาติ

ตามประกาศ ๒๗.๐๕ จึงได้ชี้ขาดลงไปว่าต้องเสียอากรขาเข้า ภายหลังปรากฏว่าได้มีเรื่องร้องเรียนกันขึ้น ถึงกับได้นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยรัฐบาลในครั้งนั้นวินิจฉัยว่า น้ำมันนี้ไม่ใช่หอบครูดออยล์ แต่ว่าเป็นน้ำมันดิบธรรมดา ก็เป็นเรื่องข้อเท็จจริง ส่วนที่ว่ารัฐบาลครั้งนั้นจะวินิจฉัยไปโดยช่วยเหลือใครหรือไม่ถูกต้องหรือไม่นั้น รัฐบาลนี้ไม่เกี่ยวข้อง และอยากจะทำขอทราบเรียนแต่เพียงว่า มันไม่ใช่ น้ำมันสำเร็จรูปเท่านั้นเอง ส่วนที่ว่าภายหลังได้มีการออกพระราชกฤษฎีกายกเว้นหอบครูดออยล์นั้น ไม่เกี่ยวกับกรณีที่ได้นำเข้ามาก่อนหน้านั้น จึงได้มีการยกเว้นครับ การที่เราได้ปลดภาระอากรขาเข้าไปนั้น เพราะเหตุว่าคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยว่าเป็นน้ำมันดิบธรรมดา ซึ่งไม่ตรงกับที่กรมศุลกากรมีความเห็น ภายหลังมีการแก้ไขพิกัตอัตราศุลกากรเพื่อให้หอบครูดออยล์ไม่ต้องเสียอากรขาเข้านั้น กระผมจำเรื่องนี้ได้ดี เพราะเหตุว่าได้เกิดขึ้นสมัยที่กระผมเองเป็นอธิบดีกรมศุลกากรอยู่ แล้วก็ได้เห็นด้วยว่า เมื่อน้ำมันดิบที่เสียยิ่งกว่าน้ำมันดิบตามธรรมชาติ คือได้เอาส่วนเบาๆ ที่อยู่ข้างบนออกไปเสียก่อนแล้ว อาจจะเป็นเบนซินก็ได้ น้ำมันก๊าดก็ได้ น้ำมันเครื่องบินไอพ่นก็ได้ น้ำมันดีเซลก็ได้ หอบครูดออยล์นี้ จะเป็นน้ำมันดิบที่หนักมาก เรียกว่า ก๊าด ก็ได้ว่า เกือบเหมือนเป็นกากน้ำมันดิบ ส่วนใหญ่จะเหลือแต่น้ำมันเตากับแอสฟัลท์ ถ้าหากว่าของที่ดีๆ มีน้ำมันเบนซิน มีอะไรต่ออะไร เรายังไม่เก็บอากรขาเข้า เพราะเหตุว่าจะไปเข้าโรงกลั่น และเมื่อเข้าแล้ว ก็ต้องเสียภาษีสรรพสามิตตามอัตราปกติ ประเภทที่เป็นกากน้ำมันดิบนี้ก็เหมือนกัน เอาเข้ามาก็ไปใช้โดยตรงไม่ได้ ต้องไปเข้ากรรมวิธีในโรงกลั่นเสียก่อน เมื่อกลั่นได้อะไรออกมาแล้ว ก็ต้องเสียภาษีสรรพสามิตในอัตราปกตินั่นเอง จึงได้เห็นว่เพื่อความยุติธรรม ควรจะยกเว้นอากรขาเข้าให้ ไม่อย่างนั้นก็จะเกิดประหลาดๆ อย่างนี้ คือว่าน้ำมันดิบที่เขาเรียกง่ายๆ ว่า กากน้ำมันดิบนั้นะครับ ถ้านำเข้ามา ก็จะไปเข้าประเภทกระจัด เสียอากรขาเข้า ลิตรละ ๖๖ สตางค์ และถ้าแท้จริงส่วนใหญ่ กากน้ำมันดิบนี้ เมื่อผ่านกรรมวิธีในโรงกลั่นแล้ว จะออกมาเป็นน้ำมันเตา กับแอสฟัลท์ แอสฟัลท์นั้นเสียภาษีดูเหมือนตันละ ๑๐ บาท น้ำมันเตาครั้งโน้นเสียภาษีลิตรละ ๑๒ สตางค์ ขณะนี้ลิตรละ ๔ สตางค์ ก็จะกลายเป็นว่าวัตถุดิบเสียภาษีมากกว่า วัตถุดิบสำเร็จรูป ถ้าน้ำมันเตาเข้ามาจากต่างประเทศ แม้สมัยนั้นอากรขาเข้าก็เพียงลิตร ๑๒ สตางค์ ขณะนี้เหลือ ๔ สตางค์ แอสฟัลท์ก็เหมือนกัน ทีนี้สำหรับที่ท่านสมาชิกคนที่ ๒ ได้อภิปรายว่า ที่จริงน้ำมันดิบที่บริษัทซัมมิทนำเข้ามาที่เกิดเป็นปัญหาขึ้นนี้ ที่เรียกว่า รีคอนสตีติวต์เต็ดครูดออยล์

(reconstituted crude oil) นั้นนะ เป็นน้ำมันสำเร็จรูป ข้อนี้ต้องขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริง แต่ที่ท่านบอกว่าถ้าหากว่าเป็นรีคอนสตีติวเต็ดครูดอยล์ จริง ๆ แล้ว ก็อยู่ในข่ายไม่ต้องเสียอากรขาเข้าอยู่แล้ว ข้อนี้รัฐบาลได้พิจารณาอย่างละเอียดแล้ว ถ้าหากว่าสามารถวินิจฉัยไปอย่างที่ท่านสมาชิกว่าได้แล้ว รัฐบาลจะสบายใจมากครับ ไม่ต้องมารบกวนสภานี้ แต่ทางกรมศุลกากรก็มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายก็ดี ทางคณะรัฐมนตรี ซึ่งเพื่อความละเอียดรอบคอบ ได้มอบหมายให้คณะที่ปรึกษากฎหมายของนายกรัฐมนตรีเอาไปพิจารณากันดี ลงความเห็นที่ไม่สามารถที่จะบิดเบือนข้อเท็จจริงที่ไปชี้ขาดลงไปว่า อยู่ในข่ายต้องเสียอากรขาเข้า เพราะถ้าข้ออย่างนั้นแล้วก็จะกลายเป็นว่ารีคอนสตีติวเต็ดครูดอยล์นี้ ไปเข้าพิกัด ๒๗.๐๙ ซึ่งรัฐบาลนี้ไม่สามารถทำได้ เป็นการไม่ชัดตรงต่อหน้าที่ ส่วนเทคนิคของการที่ว่าของชนิดใดในสภาพอย่างไร เมื่อนำเข้ามาแล้ว จะไปเข้าพิกัดประเภทใดนั้น เคารพที่ตีกันในสภานี้มีสมาชิก ซึ่งรู้อะไรดีกว่ากระผมเองเสียอีก ก็อยากจะขออนุญาตสภานี้ เพราะเหตุว่าเห็นว่า สภานี้ควรจะได้รับความรู้ และข้อเท็จจริงอย่างละเอียดจากผู้รู้เรื่องนี้ดีจริง ๆ ครับ ก็มีอธิบดีกรมศุลกากรคนหนึ่ง กับผู้อำนวยการกองพิกัตอัตราศุลกากร คือ คุณกำจร สติรกุลอีกคนหนึ่ง ก็คนใดคนหนึ่งก็ได้ ครับขอให้ช่วยชี้แจงให้ข้อเท็จจริงและความรู้แก่สภานี้ เพื่อจะได้พิจารณาด้วยความรอบคอบจริง ๆ ครับ ขอขอบคุณครับ

นายอำนวยการ วิวัฒธรรม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียน และชี้แจงข้อพิจารณาทางด้านพิกัตของกรมศุลกากร พิกัตศุลกากรซึ่งเป็นปัญหาในประเด็นที่ได้หยิบยกมาพิจารณากันในวันนี้ เป็นพิกัด ๒๗ ในประเภทพิกัดที่ ๒๗ ซึ่งมีประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งหยิบยกขึ้นมา ว่าเป็นของที่อยู่ในข่ายไม่ต้องเสียอากรอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมายแก้ไขพระราชบัญญัติที่เสนอมายู่ในขณะนี้ กระผมใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงถึงผลการปฏิบัติงานของกรมศุลกากรที่เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะ คือ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๗ บริษัทซัมมิทได้นำน้ำมันดิบเข้ามาในเรือแท็งเกอร์ แล้วก็ เป็นน้ำมันดิบแบ่งออกเป็น ๒ เซกชัน (section) เป็น ๒ ส่วน น้ำมันดิบส่วนหนึ่งเรียกว่า น้ำมันดิบประกอบใหม่ คือ รีคอนสตีติวเต็ดครูดอยล์ น้ำมันดิบอีกประเภทหนึ่งเป็นน้ำมันดิบธรรมชาติที่ขุดมาได้จากบ่อ เมื่อนำน้ำมันดิบเข้ามาแล้ว และบริษัทผู้นำเข้าจะต้องมากระทำ

พิธีการต่อกรมศุลกากร คือขอยื่นใบขนเพื่อจะได้นำของออกไปทำการผลิต หรือนำไปกลั่น ในกรณีนี้ ในการยื่นใบขนนั้น บริษัทจะต้องแสดงเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องกับการสั่งซื้อสินค้ารายนี้เข้ามา ซึ่งผู้ขายในต่างประเทศส่งให้ เพราะฉะนั้นใบขนที่บริษัทนำมายื่นต่อกรมศุลกากรเมื่อต้นเดือนมีนาคม จึงแสดงน้ำมันดิบออกเป็น ๒ รายการ รายการที่ ๑ เรียกว่า คูเวตครูดอยล์ (Kuwait crude oil) คือน้ำมันดิบที่ได้มาจากบ่อน้ำมันคูเวต อันนี้ก็เป็นน้ำมันดิบตามธรรมชาติ ซึ่งตามบทนิยามซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้แล้วก็ถูกต้องทุกประการ คือได้มาจากบ่อน้ำมัน น้ำมันดิบอีก ประเภทหนึ่งเรียกว่า รีคอนสตีติวเต็ดครูดอยล์ หรือว่าที่เราเรียกว่าน้ำมันดิบ ประกอบขึ้นมาใหม่ น้ำมันดิบอันนี้ก็มีหลักฐานเป็นเอกสารภาษาอังกฤษแสดงถึงลักษณะและคุณภาพของน้ำมันดิบประเภทนี้เช่นเดียวกัน แต่ในใบขนสินค้าซึ่งเป็นการที่จะต้องกระทำยื่นเสนอต่อพิธีการศุลกากรนั้น บริษัทได้สำแดงว่า เป็นน้ำมันประเภท ทอปเปตครูดอยล์ คือน้ำมันซึ่งอยู่ในพิภตอีกประเภทหนึ่ง ไม่ต้องเสียอากรเหมือนกัน ทางกรมศุลกากรจึงได้พิจารณาปัญหาพิภตซึ่งเป็นปัญหาทางกฎหมายและก็เป็นปัญหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการวินิจฉัยคุณภาพของน้ำมัน กรมศุลกากรได้ชักตัวอย่างน้ำมันดิบทั้ง ๒ ประเภทนี้ เมื่อเรือบรรทุกน้ำมันได้เข้ามาจอดเทียบท่า เพราะฉะนั้นจึงมีหลักฐานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อได้ชักตัวอย่างน้ำมันดิบทั้ง ๒ ประเภทแล้ว ทางกรมศุลกากรเองเป็นผู้ที่ริเริ่มตั้งข้อสงสัย และก็ดำเนินการตามกฎหมาย เพราะเห็นว่าน้ำมันที่เรียกว่ารีคอนสตีติวเต็ดนี้ มิใช่เข้าไปในชายพิภตน้ำมันดิบธรรมชาติที่ได้มาจากบ่อ และก็ไม่ใช่น้ำมันประเภท ทอปเปตครูดซึ่งทั้ง ๒ ประเภทนี้อยู่ในชายได้รับยกเว้นอากร ทั้งเจ้าหน้าที่ทางด้านกฎหมายของกรมศุลกากรเองก็ดี และเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายวิทยาศาสตร์ซึ่งมีหน้าที่ทดสอบ คุณสมบัติของน้ำมันดิบก็ดี เมื่อได้พิจารณากันอย่างละเอียดแล้ว ก็เห็นว่า ส่วนที่เป็นรีคอนสตีติวเต็ดนั้น มันไม่เข้าพิภตอย่างใดอย่างหนึ่งทั้งสิ้น คือ ไม่ได้เข้าว่าเป็นน้ำมันดิบธรรมชาติที่ได้มาจากบ่อ ไม่ใช่เป็นน้ำมันดิบที่เอาตะกอนออกหรือว่าเอาน้ำออกกะครับ แต่เป็นน้ำมันดิบประเภทที่ว่าได้มีการกลั่นจนเหลือเป็นส่วนที่เหลือกากน้ำมันจากแหล่งต่าง ๆ แล้วเอามาผสมสร้างขึ้นมาใหม่ สร้างสภาพขึ้นมาใหม่ แล้วก็มีแผนภาพผสมเข้าไปด้วย เพื่อรักษาความเหลว ในลักษณะที่ว่าให้สามารถขนส่งหรือสูบถ่ายผ่านไปตามท่อได้ การที่กระทำในลักษณะนี้ บริษัทมาอ้างกับกรมศุลกากรว่า จำเป็นต้องทาน้ำมันดิบทุกประเภทเท่าที่จะหาได้ แต่นั่นเองก็ไม่ได้เป็นข้ออ้างที่กรมศุลกากร

จะรับได้ เพราะถือว่าถ้าเป็นน้ำมันดิบ ประเภทที่กฎหมายไม่ได้ยกเว้นอากรแล้ว ทางกรมศุลกากรก็มีหน้าที่ต้องจัดเก็บภาษีอากร และเมื่อบริษัทเองมาสำแดงว่า เป็นทอปปेटครูด เมื่อสำแดงเป็นทอปปेटครูดในเอกสารนะครับ เพื่อที่จะไม่เสียอากร กรมศุลกากรจึงตั้งข้อหาว่าเป็นการสำแดงเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงอากร บริษัทเองก็จึงยอมรับว่า แท้จริงแล้วนั้น ริคอนสติติวต์เตดครูด ที่นำเข้ามานี้ จะไปเรียกเป็นทอปปेटครูดไม่ได้ เป็นการยอมรับในข้อเท็จจริงเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกรมศุลกากรจึงได้ดำเนินการเกี่ยวกับการปรับ เรียกเรื่องค่าปรับในกรณีนี้เป็นจำนวนเงิน ๔ ล้านบาท สำหรับประเด็นที่ว่าน้ำมันดิบนี้จะเอาไปใช้เป็นน้ำมันสำเร็จรูปได้หรือไม่ ในเรื่องนี้ก็ได้มีการทดสอบเช่นเดียวกัน เพราะน้ำมันดิบนั้นตามปกติจะมีลักษณะใกล้เคียงกับน้ำมันเตามากที่สุด น้ำมันเตานี้จะเป็นน้ำมันประเภทที่มาใช้เกี่ยวกับโรงไฟฟ้าผลิตไม่ต้องการใช้น้ำมันคุณภาพดี ไม่ต้องการให้ดีเซลหรือไม่ต้องการใช้เบนซิน ต้องว่าต้องการใช้น้ำมันเตาซึ่งเกือบจะเป็นน้ำมันดิบขั้นสุดท้าย เราก็ทดลองเหมือนกันว่า น้ำมันประเภท ริคอนสติติวต์เตด นี้จะไปใช้เป็นน้ำมันเตาได้หรือไม่ หรือไปใช้เป็นน้ำมันสำเร็จรูปได้หรือไม่ ผลของการทดลองก็ปรากฏออกมาที่จะยืนยันได้ว่าเอาไปใช้ไม่ได้ จึงเป็นเรื่องที่จะต้องเอาไปกลั่นอีกทอดหนึ่งเท่านั้น กระผมกราบเรียนมานี้ก็เป็นเรื่องข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณา เป็นเรื่องที่กรมศุลกากร ก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จึงได้มีการเรียกร้องจัดเก็บภาษีอากร แล้วก็ในการหยิบยกหรือร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามา กระผมก็ใคร่จะขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านที่ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ทำไมจึงไปมอบอำนาจอธิบดีกรมศุลกากรในเรื่องการพิจารณาคืนอากรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ร่างกฎหมายนี้ เฉพาะกระผมไม่ได้มีส่วนจะร่างด้วยตัวเอง เพราะเป็นเรื่องของนักกฎหมาย ถ้ากระผมมีส่วน ก็คงเขียนอย่างนี้ เพราะในฐานะที่เป็นผู้เก็บและก็ต่อสู้ในเรื่องนี้ คือเก็บภาษีอากรจากบริษัท ก็ไม่อยากจะเป็นผู้ที่จะต้องไปพิจารณาคืน ก็ใคร่จะขอว่า ถ้าเป็นเรื่องที่เห็นสมควร และก็มีมีการพิจารณารับหลักการในร่างกฎหมายฉบับนี้แล้ว เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากันครั้งเดียว ไม่ใช่เป็นการระหนกมากนัก ถ้าเป็นไปได้ก็ใคร่จะกราบเรียนขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็จะเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง กระผมขอขอบพระคุณ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้รู้สึกว่าจะ เป็นกฎหมายที่น่าายที่สุดเท่าที่มีเสนอเข้ามาในสภานั้นนะครับ เราควรจะเรียกว่าพระราชบัญญัติ

คืนเงิน ๓๐-๔๐ ล้านอะไรให้แก่บริษัทซัมมิทนะครับ ไม่ควรจะเรียกว่า พระราชบัญญัติพิทักษ์
 อัตราศุลกากรหรอกครับ ก็เรื่องของบริษัทนี้ ก็อย่างที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติคือ คุณใหญ่
 ได้เข้ามาแล้ว ผมก็ได้ยินได้ฟังมามาก แต่คุณใหญ่นะบอกว่ามีหลักฐานที่เดียว เอากันเมื่อไรก็ได้
 ก็โรงกลั่นเราสร้างขึ้นมาจากเงินของเรา ของประชาชนเราเอาไปให้เขาเช่ากินกันยุบ กินกัน
 ยับกันที่เดียวครับ ผมได้ยินว่าผู้หญิงตัวเดียคนหนึ่ง กินตั้ง ๔๐ ล้าน และในตอนหลังนี้ก็
 ทะเลาะกับลูกชายก็ด้วยโรงกลั่นน้ำมันบ้าง นี่แหละครับ ถึงกับไม่พูดไม่จา แม้จะอยู่ต่างประเทศ
 ก็อยู่กันคนละประเทศ ก็อ้ายเรื่องน้ำมันบ้าง นี่แหละ อันนี้แหละครับเป็นเหตุให้ฝรั่งหรือ
 ชาวต่างประเทศที่เข้ามาในเมืองไทยนี้ คิดว่าเมืองไทยนี้มันง่าย จะทำอะไรก็ได้ มีเงินซื้อได้
 เสียอย่างเดียว ซื้อได้หมดเลยที่เดียว แต่เวลานี้เปลี่ยนยุคเปลี่ยนสมัยอย่างที่คุณใหญ่ว่าแล้ว
 และคณะรัฐบาลนี้ผมก็เชื่อในความสำเร็จของท่านว่า ซื้อไม่ได้หรอกครับ แต่ว่าความสำเร็จ
 สุจริตอย่างเดียวนั้น ผมเคยบอกไว้หลายครั้งแล้วว่า เราปกครองประเทศโดยความสำเร็จ
 สุจริตอย่างเดียวนั้น ไม่อาศัยความเฉลียว ไม่อาศัยความทันต่อเหตุการณ์นั้น มันไม่ได้ เพราะว่า
 ความซื่อซื่อ ดิกริขึ้นต่อไป ก็คือว่าความซื่อ และความซื่อ ดิกริซูปเปอร์เวตีฟ (superative)
 ก็คือความโง่ ถ้าซื้อมากก็โง่ แล้วไม่รู้เท่าทันฝรั่งเลย ฝรั่งต้มกินหมด แล้วก็นี้จะนึกว่ารัฐสภานี้ก็
 เหมือนๆ กัน เหมือนอย่างสมัยก่อนแหละ มีเงินเท่าไรก็ซื้อเข้าไปๆ ซื้อกันได้ ทำให้เสียเกียรติภูมิ
 ของสภาเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะขอร้องท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ไม่ว่าจะ
 ใครก็ตามที่นั่งอยู่ทางแถวนี้ จะลุกขึ้นมาออกอดอ้อนคำหวานอย่างไรก็ตาม อย่าเชื่อเป็นอันขาด
 ครับ จงคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ให้มันคล้ายเหมือนอย่างกับเราว่าเรือบตลำเล็ก ๆ ลำหนึ่งในลำน้ำ
 ให้จมไปเลยที่เดียวครับ แล้วใครจะมาพูดอย่างไร ผมไม่เชื่อหรอกครับ ผมเชื่อท่านเลขาธิการ
 พลังงานปรมาณูนั่น ท่านมีหน้าที่ทางนี้โดยตรง ท่านได้แยกแยะ ท่านได้วิเคราะห์แล้วว่า มัน
 โกงจริง ๆ มันหลบภาษีจริง ๆ มันทำอย่างนั้นจริง ๆ แล้วใครจะมาคอนสติติวเตดครูดออยล์
 อะไร คูเวตออยล์ ไทยแลนด์ออยล์ อะไรที่ไหน ผมไม่ทราบหรอกครับ มัน ครูด อย่างไร
 ก็ไม่ทราบ แต่ว่าถ้ามีการแจ้งเท็จ ท่านยอมรับแล้วว่า มันแจ้งเท็จเข้ามาแต่ต้น ก็ถ้าไม่แจ้งเท็จ
 เพื่อจะหนีภาษีแล้วแจ้งเพื่ออะไร ท่านจะมาเถียงว่าน้ำมันดิบนั้นเลวเสียยิ่งกว่าดิบธรรมดา
 ก็แล้วมันไปแจ้งเป็นดิบธรรมดาทำไมล่ะ ทำไมถึงไม่แจ้งเรียกว่าซูปเปอร์ดิบให้มันลงไปอย่างนั้น
 จะได้ไม่ต้องเสียภาษี ก็มันแจ้งอย่างนั้นก็เพื่อจะหลบเลี่ยงภาษี แล้วตอนหลังนี้ท่านรัฐมนตรี

การคลังก็มายอมรับอีกว่า กรมศุลกากรก็ไปจับมาแล้ว เสร็จแล้วก็ไปปู้ยี่ปู้ยำกันกันใน คณะรัฐมนตรีทั้งหลายที่สมัยโน้นนะ ไม่ใช่สมัยนี้ ก็โหมเมยกเมฆเลิกกันไป แล้วทำไมเลิกก็ คิดดูเถอะครับว่าอะไรมันเข้าไปตุงอยู่ในกระเปาะ มันถึงได้เลิกกันไป เป็นอย่างนั้นครับ รักษา เกียรติภูมิของเราเถอะครับ อย่าได้ผ่านกฎหมายฉบับนี้เป็นอันขาดเลย แล้วกฎหมายอะไร จะมีสภาพย้อนหลังก็คนมันแข็งเท็จเข้ามาแล้ว มันโกหกเข้ามาแล้ว มันเพื่อที่จะหลีกเลี่ยง ภาษีเข้ามาแล้ว มันทำอะไรต่ออะไรทุกอย่างหลอกลวงปู้ยี่ปู้ยำแล้วจะไปออกกฎหมายย้อนหลัง จะไปคืนเงินให้เขากระนั้นหรือ เป็นการกระทำที่น่าอายที่สุด เท่าที่ผมเคยเห็นมา และยัง แถมบอกว่า ไม่ว่าของนั้นจะได้นำเข้ามาเมื่อใด ทหวานมาก ฝรั่งเศสเรา ยืม ยืมอย่างกว้างขวาง พวกเราก็ได้แต่ยืมแทย มันเป็นอย่างนี้ครับ ยอมได้อย่างไร เพียงแต่ว่ากฎหมายที่ย้อนหลัง มันก็ไม่ได้แล้วละครับ แล้วนอกจากนั้นออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว ท่านจะไปคิดว่าซิมมีท บริษัทเดียวนะ มันเป็นไปไม่ได้หรอกครับ ประเดี๋ยวเถอะ บริษัทอื่น ๆ นั้นแหละครับ อย่าง ที่ท่านผู้มีเกียรติทางฝั่งโน้นเข้ามา เอาเข้ามาบ้างครับ พิสูจน์ซิครับว่าอายนี้ต้องยกเว้นภาษีจริง ๆ ผมขอคืนภาษีเถอะครับ อ้ายคนที่จะไปพิสูจน์อ้ายคนที่จะไปทำอะไรนั้นแหละครับ รวยครับ เราก็จะต้องคืนเงินกันเป็นแถวเป็นแนว สนุกกันใหญ่ทีเดียว เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการเสียเงิน โดยไม่จำเป็นแล้ว และรักษาหน้าว่าพวกเรานี้ไม่มีใครมาซื้อได้ ขอวิงวอนให้ท่านทั้งหลายคว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ต้องไปเห็นแก่หน้ากันแล้วครับ ถ้ากลางขนาดนี้แล้วเห็นแก่หน้ากัน ไม่ได้ เห็นแก่หน้าของเราเอง และเห็นแก่หน้าของประชาชนชาวไทยทั้งชาติเถอะครับ สวัสดิ์ครับ

นายถาวร ชนะภัย : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ถาวร ชนะภัย ต้องขอ กราบเรียนเพื่อขอประทานโทษ กระผมขับรถมาจากต่างจังหวัดเมื่อคืนนี้เองครับ เพื่อที่อยาก จะมาอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยเฉพาะ กระผมลุกขึ้นมาจากที่นั่งเพื่อ จะมาอภิปราย ด้วยความรู้สึกกล้าหาญใจเป็นอย่างยิ่ง แต่ในขณะเดียวกันถ้าหากว่ากระผม ไม่ได้มีโอกาสกล่าวแถลงอธิบายถึงความเป็นจริง เจตนารมณ์และหลักการที่ดีของร่างพระ- ราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมรู้สึกตัวว่าได้ทำบาปอย่างหนึ่งในชีวิตของการเป็นสมาชิกสภานิติ- บัญญัติแห่งชาติ ทุกสิ่งทุกอย่างที่กระผมจะกล่าวต่อไปนี้ กระผมขอสาบานต่อหน้าพระมหากษัตริย์ ว่า มิได้เป็นการปกป้องผลประโยชน์ของใครทั้งสิ้น แต่จะเป็นการอภิปรายเพื่อจะชี้ให้เห็นว่า

หลักการของร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลนี้ดีหรือไม่ดีอย่างไร กระผมขอกล่าวในวาระแรกนี้ว่า เจตนารมณ์หรือหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นเจตนารมณ์ที่ดี ที่ว่าดีก็เพราะ เห็นว่าเป็นการกำหนดเรียกเก็บภาษีที่เป็นธรรม ไม่ให้มีการเก็บภาษีซ้ำซ้อน แต่วิธีปฏิบัติ เท่าที่เป็นมา รัฐบาลนี้กระผมเห็นว่าชื่อ ความเชื่ออาจจะทำให้เกิดผลลัดในตอนต้น ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะแก้ไขความผิดพลาด เพราะไม่ต้องการที่จะ เก็บภาษีที่ซ้ำซ้อนทางด้านเทคโนโลยีของน้ำมัน ซึ่งกระผมได้เรียนรู้มาบ้างพอสมควรเกี่ยวข้องกับภาษี ก็คือว่า ถ้าเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่ส่งเข้ามา จะต้องเสียภาษีศุลกากรขาเข้า แต่ถ้าเป็นน้ำมันดิบหรือที่เรียกว่าครูดอยล์จะต้องเสียภาษีสรรพสามิตหรือที่เรียกว่าเอกไซส์แท็กซ์ (excise tax) หลังจากที่ถูกส่งออกจากรองาน เกี่ยวกับเรื่องบริษัทผมไม่ทราบเรื่อง เกี่ยวกับ รายงานที่บริษัทเขาจะรายงานรัฐบาลอะไร กระผมไม่ทราบ กระผมรับฟังจากสื่อมวลชน กระผมน้อยใจแทนรัฐบาลนี้ที่ว่า บริษัทต่างประเทศบริษัทหนึ่งมีอิทธิพลอะไรเหนือรัฐบาลนี้ ที่ถูกสั่งให้จ่ายภาษี แล้วยังไม่จ่าย เกินกำหนดแล้ว สิ่งที่กระผมต้องการและกระผมคิดว่า สมาชิกทั้งปวงในนี้ต้องการคือ เก็บภาษีเข้ามาให้แก่รัฐบาล ให้แก่ประเทศชาติ เพื่อบำรุง การบริหารราชการแผ่นดิน เก็บมาแล้ว เมื่อเก็บไม่ได้ยึดของมาแล้วก็ยังไม่ยอมเสีย บริษัทนี้ หรือบริษัทอะไรก็ตาม มีอิทธิพลอะไรเหนือรัฐบาล นี่เป็นสิ่งที่กระผมอยากจะให้ฝ่ายรัฐบาล ได้กรุณาเรียนตอบชี้แจงบรรดาท่านสมาชิกทั้งหลาย แต่สิ่งที่กระผมจะพูด ที่กระผมจะพูด ในเจตนารมณ์และหลักการของกฎหมายฉบับนี้ กระผมเห็นด้วย เพราะกระผมเชื่อว่าไม่ใช่ แต่กระผมเท่านั้น ทุกคนในที่นี้ต้องการความเป็นธรรมต้องการความถูกต้อง กฎหมายฉบับนี้จะ ให้ความถูกต้อง กระผมยังไม่เข้าใจทำที่ของทางฝ่ายทางด้านบริษัท เช่นสมมติว่า ถ้าหากว่ามี การเก็บภาษีขาเข้าในลักษณะที่เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปแล้ว และยังมาเก็บภาษีสรรพสามิต เมื่อผลิตภัณฑ์นั้นผ่านโรงกลั่นมาอีกทีหนึ่ง เป็นการเก็บภาษีทั้ง ๒ ครั้ง ก็จะคืนภาษีส่วนที่ เก็บในต้นทางคือภาษีขาเข้าให้ รัฐบาลพูดอย่างนี้ ทางบริษัทยังไม่มีเชื่อมั่นในรัฐบาล รัฐบาลจึงต้องหาทางออกกฎหมายฉบับนี้มา เพื่อที่จะให้บรรดาสมาชิกท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย รวมทั้งกระผมด้วยคนหนึ่งรู้สึกกระอักกระอ่วนใจ รู้สึกลำบากใจเหมือนกับเป็นการถูกบีบ บังคับทางอ้อม แต่อย่างไรก็ตาม โดยหลักการแล้วรัฐบาลทำถูกต้องที่รัฐบาลทำถูกต้องก็เพราะเหตุว่า จริง ในการที่จะส่งครูด (crude) ชนิดหนึ่งขึ้นมา ที่เรียกว่ารีคอนสตีติวเต็ดครูด (reconstituted

crude) ขอประทานโทษ กระผมใช้ภาษาอังกฤษครับ แต่เมื่อชื่อว่าเป็นครูด ก็ต้องไม่เสียภาษี แต่บัดนี้ทางรัฐบาลได้กำหนด ได้นิยามลงไปแล้วว่า ครูดอันนั้นไม่ใช่เป็นครูดพิเศษ แต่เป็นครูดที่เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจึงต้องเก็บภาษี อย่างไรก็ตาม กระผมก็จะขอกล่าวสรุปอย่างสั้น ๆ ว่า เจตนารมณ์ หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นหลักการที่ถูกต้อง มีรากฐานอยู่บนเหตุผลแห่งความเที่ยงธรรม ให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย รัฐบาลเองก็ไม่ต้องการภาษีที่ได้มาโดยไม่เป็นธรรม ฝ่ายผู้เสียภาษีก็ไม่ต้องการเสียภาษีที่เกินจากความ เป็นจริง จุดกึ่งกลางคือจุดที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงออกมา กระผมจึงชื่นชมมากว่าเช่นนี้ รู้ตัวว่าอาจจะต้องถูกเหยียบ แต่สิ่งใดที่ทำได้ด้วยความบริสุทธิ์ใจมีรากฐานอยู่บนความตั้งใจจริง รักความเที่ยงธรรม กระผมคิดว่าท่านประธานที่เคารพของกระผมคงจะเข้าใจและให้อภัย ขอบพระคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชนะ รุ่งแสง ครับ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งทางรัฐบาลเสนอนั้น สภาแห่งนี้ก็เป็นที่ยอมรับแล้วว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจของทั้งประชาชนและสื่อมวลชน และได้หยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาสู่ความสนใจของทั้งประชาชนและสื่อมวลชนตั้งแต่บริษัทซัมมิทเริ่มเกิดปัญหาเกี่ยวกับกรมศุลกากรแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาแห่งนี้ก็มีความสนใจด้วย และเมื่อรัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่สภานั้น กระผมแน่เหลือเกิน แม้แต่ตัวกระผมเองก็มีความกังขาในรัฐบาลว่า เหตุใดรัฐบาลจึงต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา สิ่งที่น่าเข้าไปประเทศนั้น กรมศุลกากร รัฐบาล กระทรวงการคลัง หรือรัฐบาลไม่มีดุลพินิจพอแล้วหรือที่จะใช้ดุลพินิจว่า ผลิตภัณฑ์สิ่งนี้ หรือวัตถุดิบอันนี้ควรแก่การเก็บภาษีประเภทใด แต่ในเวลาเดียวกันประชาชน สื่อมวลชน และแม้แต่สภาแห่งนี้ บางท่าน รวมทั้งตัวกระผมเองด้วยก็มีความเข้าใจว่า รัฐบาลไม่กล้าที่จะตัดสินใจในปัญหานี้ จึงโยนภาระหน้าที่ในการตัดสินใจในเรื่องนี้ให้แก่สภา เป็นการโยนบาปให้แก่สภาแห่งนี้ ซึ่งข้อเท็จจริงจะเป็นอย่างไรนั้น กระผมจะไม่ขอพูดอะไรมาก เพราะความจริงแล้วท่านอธิบดีกรมศุลกากรก็ได้ชี้แจงมาแล้วในปัญหาข้อเท็จจริงว่า วัตถุดิบคือ ครูด หรือว่า รีคอนสตีติวเต็ดครูด ที่ส่งเข้ามานั้นเป็นสิ่งที่เก็บภาษีในลักษณะใดแล้ว ท่านก็ได้ชี้แจง แต่ในความเข้าใจ กระผมเข้าใจว่าสิ่งที่บริษัทซัมมิทได้เสนอเข้ามาที่จะไม่ให้

เก็บภาษี แล้วรัฐบาลเกิดปัญหานี้เป็นปัญหาที่ว่า สิ่งนี้ได้มีการใช้กรรมวิธีผ่านเอาสิ่งดีไปแล้ว เหลือสิ่งบางอย่างที่จะได้แต่ก็น้อยลง เช่น สมมติว่าสิ่งที่ส่งเข้ามานั้นจะผ่านโรงกลั่น ถ้าสามารถผลิตได้ ๑๐ ประเภทแล้ว จะต้องเก็บภาษีจำนวนเท่านี้ แต่เมื่อสิ่งนี้เอาเข้ามาแล้ว เมื่อผ่านโรงกลั่น จำเป็นจะต้องผ่านโรงกลั่น แต่เมื่อผ่านโรงกลั่นแล้วจะได้ผลิตภัณฑ์ออกมาเพียง ๕ ประเภท แล้วจะไปให้เก็บภาษีเขา เช่นสิ่งที่เอาเข้ามาแล้วผ่านโรงกลั่นแล้วออกผลมาได้ ๑๐ ประเภทนั้น เป็นสิ่งซึ่งไม่ยุติธรรม รัฐบาลจึงมุ่งความยุติธรรมเป็นที่ตั้ง และเมื่อเป็นอย่างนี้กระผมก็จะเรียนถามรัฐบาลนั้นๆ ในลักษณะข้อสงสัยของประชาชน สื่อมวลชน และสภาแห่งนี้ว่า รัฐบาลมีอำนาจใหม่ที่จะยกเว้นภาษีลดหย่อนภาษี ไม่เรียกเก็บภาษี คือ รัฐบาลมีอำนาจใหม่ ถ้ารัฐบาลไม่มีอำนาจจะทำสิ่งนี้ รัฐบาลจึงต้องโยนให้สภาแห่งนี้พิจารณาที่จะออกพระราชบัญญัติ กระผมขอเรียนถามท่านนายกฯ ลั้นๆ ว่า หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลั้นๆ ว่า กรมศุลกากรกระทรวงการคลัง หรือรัฐบาลมีอำนาจใหม่ที่จะเลิกไม่เก็บภาษี ยกเว้นหรือลดเว้น มีอำนาจใหม่ ถ้าไม่มีจึงต้องโยนมาให้รัฐสภาแห่งนี้ กระผมขอเรียนถามเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ที่จริงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ถามนั้นกับผมก็รู้จักกันมานาน ท่านไม่น่าถามเลย ถ้าหากว่ามีทางแล้วละก็ รัฐบาลต้องใช้วิธีการนั้นแน่ๆ ครับ เพราะเหตุว่ากฎหมายไม่เปิดให้ตีความอย่างนั้น เท่ากับว่ากฎหมายมัดมือ แล้วก็เนื่องจากว่า การมัดมือนั้นะ มันไม่มีความเป็นธรรมถึงได้ จำใจต้องเสนอร่างกฎหมายนี้มายังสภาและก็รบกวนเวลาของสภาด้วยครับ ขอขอบพระคุณ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังรัฐบาลแถลงมาแล้ว ในหลักการของกฎหมายฉบับนี้ก็มียู่ ๒ ประเด็นด้วยกัน ประเด็นที่ ๑ ก็เพื่อปรับปรุงพิกัตอัตราศุลกากรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ประเด็นที่ ๒ สาเหตุในการปรับปรุง ก็อันเนื่องแต่ความบกพร่องที่ได้บังเกิดขึ้น การที่จะปรับปรุงพิกัตอัตราศุลกากรให้เหมาะสมหรือเป็นธรรมหรือให้เป็นกระจ่างแจ้งในการที่จะเก็บต่อไปนั้น กระผมเชื่อว่าสภานี้ไม่มีใครที่จะขัดข้อง ถ้าเห็นว่ามันเป็นสิ่งที่เกิดความไม่เป็นธรรมแก่บุคคลทั่วๆ ไปที่ประกอบอาชีพในสิ่งเหล่านั้น และผู้กระทำโดยสุจริตโดยทั่วไป แต่ที่บรรดาสมาชิกผู้มีเกียรติได้สงสัยก็มีอยู่อย่างเดียวว่า

เราได้มีการย้อนหลังกลับไป ย้อนหลังกลับไปนั้นเสมือนหนึ่งจะเป็นการส่งเสริมผู้กระทำผิด ให้ได้รับการช่วยเหลือ ถ้าอย่างนั้นแล้วทำไมรัฐบาลจึงไม่จัดการในกรณีบริษัทซัมมิทให้เสร็จสิ้นไปเสียตอนหนึ่งก่อนในฐานะที่เป็นผู้สำแดงเท็จในขณะที่กฎหมายนี้ยังไม่ได้เปิดโอกาสอันนี้ให้ทำเสียให้เสร็จสิ้นไป แล้วก็เสนอร่างพระราชบัญญัติมาใหม่ว่าต่อไปจะกระทำอย่างนี้ก็ชอบที่จะเป็นที่สร้างความเสมอหน้าแก่บรรดาผู้ประกอบการค้าทั้งหลายในปัจจุบันนี้ ด้วยเหตุเหล่านี้เราจะเห็นว่าบรรดาบริษัทพ่อค้าใหญ่ ๆ พวกนี้หลีกเลี่ยงภาษีตลอดจนการขึ้นราคาของต่าง ๆ อย่างชนิดจับไม่ได้ไล่ไม่ทัน และยังคงความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นอย่างมาก ถ้าหากว่าเราใช้ความอ่อนแออันนี้ เปิดโอกาสให้บริษัทต่าง ๆ ถือโอกาสให้ได้รับความผ่อนผัน ก็จะเป็นแบบมาตรฐานในการที่จะให้บริษัทต่าง ๆ ลองดู ถ้าหากว่าจับไม่ได้ไล่ไม่ทันก็ได้ประโยชน์ก็คือรัฐบาลและประชาชน ถ้าจับได้ไล่ทัน อย่างมากก็เสียภาษีหรืออย่างมาก็อาจจะได้รับการอโหสิกรรมอย่างที่กระทำในครั้งนี้นี้ แต่ในเรื่องการกระทำเรื่องน้ำมันนี้ รัฐบาลเป็นห่วงอยู่อย่างเดียวว่าในการที่น้ำมันดิบนี้จะกลับออกไป ถ้าเขาเสียภาษี แต่เราก็ชอบที่มีมาตรการในการที่จะยึดเอาน้ำมันดิบนี้เข้าไว้ และอีกประการหนึ่ง ปัญหาเหล่านี้จะไม่เสร็จสิ้นไปเป็นอันขาด ถ้าหากว่าตราใบได้สัญญาระหว่างรัฐบาลและโรงงานกลั่นน้ำมันนั้นยังมีช่องโหว่ให้โรงกลั่นน้ำมันเป็นเบียดนอนอยู่ตลอดเวลา และบีบบังคับรัฐบาลให้ขึ้นราคาอยู่ตลอดเวลาแล้วประชาชนก็ต้องรับกรรมอันนั้น กระผมคิดว่ามิใช่ แต่การปรับปรุงพิภักดิ์อัตราศุลกากรอย่างเดียวเท่านั้น เรายังจะต้องกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้เป็นประโยชน์ในเรื่องพลังงานในเรื่องน้ำมันนี้ให้ทั้งความสะดวกก็ตาม ให้ความถูกต้องก็ตาม แต่เป็นความยุติธรรมอย่างเสมอหน้า เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน กระผมจะไม่กล่าวในข้อชี้ ที่บรรดาเพื่อนสมาชิกกล่าวมาแล้ว แต่กระผมอยากจะขอหยิบยกในมาตรา ๓ ซึ่งยังไม่มีใครกล่าวมาในมาตรา ๓ กล่าวไว้ให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภทที่ ๒๗.๑๐ จ. ในภาค ๒ แห่งพระราชกำหนดพิภักดิ์อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย โดยพระราชกำหนดพิภักดิ์อัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนความเดิมมีอย่างนี้ครับ ในประเภทที่ ๒๗.๑๐ จ. มีว่า ทอปครูดออยล์ที่พิสูจน์ให้เป็นที่พอใจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายว่านำเข้ามาเพื่อใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม จึงจะ ต้องไม่เสียอากร และยกเว้นภาษีการค้า ถ้าเรายกเลิกข้อความอันนี้ไป และในข้อความใหม่นี้

มาแทน กล่าวว่ายของตามประเภทนี้ที่นำเข้ามาเพื่อใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ก็จะได้ ยกเว้นการเสียภาษีและภาษีการค้า ทำให้กฎหมายมาตรานี้ขาดความศักดิ์สิทธิ์ ขาดความ รััดกุมในการปฏิบัติการ ถ้าหากว่าจะเปลี่ยนตามนี้ ทำไมไม่พูดว่า ของตามประเภทนี้ที่พิสูจน์ ให้เป็นที่พอใจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มอบหมายว่านำเข้ามาเพื่อใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม อันนี้ตัดการพิสูจน์ของผู้ที่ได้รับ มอบหมายอำนาจจากรัฐมนตรีไปจนสิ้น เพราะฉะนั้นรัฐใดที่นำเข้ามา ถ้าหากว่าเป็นที่พอใจ จะพิสูจน์ก็ได้ จะไม่พิสูจน์ก็ได้ เพราะไม่มีกฎหมายบังคับ จริง ทางปฏิบัติอาจจะกล่าวได้ว่า ต้องกระทำ แต่เมื่อกฎหมายเดิมบังคับให้กระทำแล้ว ทำไมเราจึงตัดการบังคับให้กระทำนั้น เสีย มันจะเกิดผลดีกว่าหรือผลเลวกว่าก็สุดแล้วแต่ที่ประชุมนี้วินิจฉัย ส่วนการปรับปรุงภาษี ศุลกากรอะไรต่าง ๆ นั้น กระทบเห็นด้วยว่าถึงโอกาสถึงความจำเป็น เราต้องปรับปรุง แต่เมื่อ จะปรับปรุงก็ชอบที่จะลบรอยต่างเสีย จัดการกรณีเรื่องนี้เสียให้เสร็จ อย่าเอาเรื่องของซัมมิท เข้ามาเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าบรรดาสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ก็คง พร้อมทั้งจะรับรองและสนับสนุน กระทบขอขอบพระคุณ

นายคิวงค์ จังคศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระทบรู้สึกว่ามีหน้าที่ที่จะต้องมา เรียนชี้แจงเพิ่มเติมในฐานะที่กระทบได้เคยรับรู้เรื่องนี้มาพอสมควร กระทบอยากจะเรียน ชี้แจงข้อเท็จจริงให้เพื่อสมาชิกสภานิติบัญญัติได้เข้าใจว่า ในความจริงนั้นเรื่องเป็นอย่างไรมา กระทบว่าเรื่องแรกที่สุดนี้แหละครับก็คือว่า คำว่ารีคอนสตีติวเต็ดครูด (reconstituted crude) นี้มันคืออะไรกัน กระทบคิดว่าอันนี้ยังมีท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติอีกหลายท่านที่ยังไม่แน่ใจ ว่ามันคืออะไร กระทบอยากจะกราบเรียนให้ทราบครับว่า ในศัพท์ทางรีไฟนเออรี (refinery) คือการกลั่นน้ำมันนั้นไม่มีคำว่า รีคอนสตีติวเต็ดครูด แต่คำว่า รีคอนสตีติวเต็ดครูด นี้ เป็น คำที่สร้างขึ้นใหม่ เป็นคำที่อย่างภาษาอังกฤษเขาเรียกว่าคอยล์ (coil) ขึ้นมานะครับ อันนี้เท่าที่ กระทบได้ศึกษาดูเรื่องและมองดูอินวอยซ์ที่บริษัทซัมมิทนำเข้ามาแล้วก็ปรากฏว่าประกอบ ไปด้วยองค์ประกอบ ๓ ส่วนด้วยกัน คือส่วนที่หนึ่งเป็นกากน้ำมันดิบอย่างที่ท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงแล้ว ซึ่งมี เอ พี ไอ ๑๖ เป็นจำนวนมากเกือบเป็น ๓ ส่วน เสร็จแล้วก็มีกากน้ำมันอีกอย่างหนึ่งซึ่งชั้นดีขึ้นมาอีกหน่อยหนึ่ง อันที่กระทบพูดว่ากากน้ำมันนี้

หมายความว่า เขาได้เข้าโรงกลั่นมาแล้ว แล้วก็เอาส่วนที่เป็นเบาคือ พวกน้ำมันเบนซิน ออกไป แล้วนะครับ ส่วนที่ ๒ นี้ก็เป็นกากน้ำมันชั้นดีที่มี เอ พี ไอ ๒๖ ส่วนที่ ๓ นั้นเขาใส่เข้ามาเป็น แนปทา แนปทอนั้นเขาเอามาเพื่ออะไร เขาเอาเข้ามาเพื่อที่จะทำให้น้ำมันใสขึ้นแล้วทำให้ เอ พี ไอ สูงขึ้นเป็น ๓๐ ถ้าน้ำมันดิบทั่วๆ ไป น้ำมันดิบธรรมชาติที่เขาเข้ามาตามโรงกลั่น น้ำมัน อย่างของโรงกลั่นน้ำมันไทยนั้นมี เอ พี ไอ ถึง ๔๐ เป็นน้ำมันที่มาจากการ์ด้า หรือ น้ำมันคูเวตก็มี เอ พี ไอ ต่ำกว่าประมาณ ๓๕ เพราะฉะนั้นเมื่อเอาอันนี้เอาแนปทาใส่เข้าไป ให้ใสขึ้น เพื่อที่จะเอามากลั่นได้ ยังเป็นตัวสเตบิไลเซอร์ (stabilizer) ด้วย อันนี้คือรีคอน สติติวเต็ดครูด ตอนนั้นเวลาเขาเอาเข้ามา เรือที่เขาเข้ามาคือ เรือเฟิสท์เวนเจอร์ เอาน้ำมัน ๒ ประเภทเข้ามา คือที่เขาเรียกว่า รีคอนสติวเต็ดครูด อันหนึ่ง กับอีกอันหนึ่งที่เราเรียกว่า คูเวตครูด แบบที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติ กระทบต้องขอออกนาม คือ ดอกเตอร์ อำนวย วีรวรรณ ได้ชี้แจงแล้ว เอารีคอนสติวเต็ดครูด มา ๓๕๐,๐๐๐ บาเรล ประมาณนั้น แล้วก็เอา คูเวตครูด เข้ามา ๓๒๕,๐๐๐ บาเรล ตอนนั้นเราก็ต้องถามว่าทำไมเขาจึงเอารีคอนสติวเต็ดครูด เข้ามา เขามีวัตถุประสงค์อะไรที่จะเอารีคอนสติวเต็ดครูด มา กระทบคิดว่าคำตอบที่จะ ตอบได้ก็มีอยู่ ๒ ประการ คือประการที่ ๑ รีคอนสติวเต็ดครูด นี้มีราคาถูก ราคาถูกกว่า แนจเจอร์ลครูด (natural crude) ที่ขายอยู่ในปัจจุบันนี้ ประการที่ ๒ เวลาที่ทาน้ำมันดิบยก เหลือเกิน กระทบอยากจะถือโอกาสนี้กราบเรียนให้ทราบเลยว่า ประเทศซาอุดีอาระเบีย ในขณะนี้ได้ใส่ประเทศไทยอยู่ในแคตทอรีที่ ๓ คือเฮลิสต์ (Isr) เป็น ๔ ประเภทครับ ประเภท ๑ คือ ประเภทที่เขาเรียกว่า เฟรนด์ลีเนชัน (friendly nation) ประเภท ๒ เขาเรียกว่า เอ็กเซมท์เนชัน (exempt nation) เป็นพวก ๒ พวกนี้จะเอาน้ำมันดิบเท่าไรเอาได้ทันที ประเภทที่ ๓ เรียกว่า นอนเอ็กเซมท์ (non exempt) ผมเสียใจเหลือเกินที่ประเทศไทยอยู่ในนอนเอ็กเซมท์ และถ้า เราเปรียบเทียบกับจีนไต้หวัน ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ พวกนี้อยู่ใน เอ็กเซมท์เนชัน ก็จะเอาน้ำมันดิบเท่าไรก็เอาได้ เมื่อเป็นแบบนี้แล้ว บริษัทน้ำมันเพื่อที่จะไม่ให้เรือที่เขาส่งไปนี้แล้ว ไม่ได้น้ำมันดิบ ก็ต้องไปหาซอสซ (source) อื่นมาให้ อันนี้กระทบคิดว่าเป็นวัตถุประสงค์ ๒ ประการ คือประการที่ ๑ กระทบขอย้ออีกที ราคามันถูก ประการที่ ๒ ในภาวะเมื่อเดือน มีนาคมนั้น น้ำมันดิบหายาก ตอนนั้นจากที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติที่กระทบขอกล่าวนาม คือ ดร. อำนวย วีรวรรณ ได้ชี้แจงไว้แล้ว การที่ซั่มมิทเอาน้ำมันเข้ามาในครั้งนั้นจะเห็นว่า

เขาทำผิดระเบียบ เราต้องยอมรับว่าทำผิดระเบียบจริงๆ คือในใบขนของเขา เขาเขียนไว้ว่า คูเวตออยล์ (Kuwait oil) อันหนึ่ง อีกอันหนึ่งเขาเขียนเป็นภาษาอังกฤษ (reconstituted crude) แล้วเขียนข้างใต้เป็นภาษาไทย น้ำมันแบบทอปครูด อันนี้มันผิดครับ เพราะว่ารีคอนสตีติวเต็ดครูด กับ ทอปครูด ไม่เหมือนกันตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงไว้แล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมคิดว่า ชัมมีททำความผิดซึ่งที่ปรับ ๔ ล้านนี้ กระผมคิดว่าเป็นการถูกต้องแล้ว เป็นการถูกต้องเหมาะสมกับที่ทำผิดหรืออาจจะทำไปโดยที่มีเจตนาภรรณับริสุทธิแต่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ แต่อันหนึ่งที่กระผมเห็นและเตะตากระผมอยู่จนทุกวันนี้ก็คือ อินวอยซ์ของเขาครับ อินวอยซ์ของเขาเขียนมาชัดเจนครับว่าเป็น รีคอนสตีติวเต็ดครูด และในอินวอยซ์นั้นบอกเสร็จทีเดียวว่ามีน้ำมันองค์ประกอบ ๓ ส่วน อย่างที่กระผมได้กราบเรียนไว้แล้วอย่างชัดเจน บอกทั้งปริมาณว่าเป็นกิโลกรัมทั้งหมด เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมคิดว่าเราน่าจะยกประโยชน์ให้จำเลย เมื่อเราปรับเขา ๔ ล้านบาทก็มากพอสมควรอยู่แล้ว แต่เพื่อความยุติธรรมนะครับ เราไม่ควรจะเก็บอากรขาเข้ากับเขาอย่างยิ่ง เพราะว่ากระผมคิดว่าเขากระทำไปด้วยเจตนาภรรณับริสุทธิ เพื่อที่จะเอาน้ำมันดิบเข้ามาภายในประเทศเรา แล้วกระผมอยากจะขอกราบเรียนอีกอย่างหนึ่งว่า โรงกลั่นน้ำมันบางจากนี้ครับ มีลักษณะไม่เหมือนกับโรงกลั่นน้ำมันของบริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทยหรือของบริษัทเอสโซ่ครับ โรงกลั่นน้ำมันอันนี้ส่วนใหญ่ให้น้ำมันเป็นพวก เฮฟวี พอร์ชัน (heavy portion) ครับ คือเป็นน้ำมันพวกดีเซล น้ำมันเตา และยางมะตอย ประมาณ ๕๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วแต่เขาจะใช้น้ำมันดิบอะไรกลั่น แต่ถ้าเราไปดูการกลั่นของโรงงานกลั่นน้ำมันไทย และโรงกลั่นน้ำมันเอสโซ่แล้ว มันจะต่างกันครับ เพราะฉะนั้นถ้าประโยชน์ทางการค้ากระผมก็เข้าใจว่า เขาก็คงจะต้องเอาน้ำมันที่เป็นกากเข้ามาเพื่อที่เขาจะ ฟูลฟิล ออบลิเกชัน (fulfil obligation) ในด้านเฮฟวี พอร์ชัน ของเขา ซึ่งก็ไม่เสียหายอะไร ด้วยเหตุผลอันนี้ กระผมจึงคิดว่า จำเป็นที่จะต้องมาชี้แจงเพิ่มเติมให้ฟัง เพื่อให้พวกเราทุกคนได้ทราบข้อเท็จจริงให้ละเอียดลงไปครับ อันนี้ที่จริงกระผมไม่อยากจะพูดเลย เพราะกระผมทำงานในฐานะที่อยู่ในคณะกรรมการพิเศษน้ำมัน แต่ในเวลาเดียวกันเมื่อมีคณะกรรมการพิเศษน้ำมันคนอื่นพูดได้ กระผมก็คิดว่ากระผมก็มีสิทธิที่จะพูดให้ชัดเจนได้ เช่นเดียวกัน กระผมอยากจะพูดอีกอย่างหนึ่งว่า เท่าที่ได้ศึกษาดูในพิกต์อัตราศุลกากรแล้ว ในเอกซ์แพลนเนตอรี โน้ต (explanatory note) ที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติได้กล่าว ไม่ได้ระบุ

ถึง รีคอนสติติวเต็ด ครูด เลย ไม่มีที่ไหน กระผมถึงได้อยากจะกลับมาพูดว่า คำว่า รีคอน-
สติติวเต็ด ครูด นี้เป็นคำที่เขาสร้างขึ้นใหม่ นะครับ ไม่มีใน เทอร์มินัลโลยี (terminology) ของ
การกลั่นน้ำมัน อันนี้กระผมคิดว่า คงจะทำให้ท่านสมาชิกทุกท่านได้เข้าใจในเรื่องนี้มากขึ้น
แล้วกระผมคิดว่าเพื่อความเป็นธรรมในเรื่องนี้แล้ว เพื่อที่จะให้สถานการณ์น้ำมันในบ้านเรา
เป็นปกติดีขึ้น กระผมคิดว่าเราควรจะผ่านและรับหลักการร่างพระราชบัญญัติอันนี้ เพราะที่
เราปรับเขา ๔ ล้านบาทนั้น กระผมคิดว่าเหมาะสมกับที่เขาเขียนใบชนที่ผิดอยู่แล้ว ถึงแม้ว่า
อินวอยซ์ของเขาจะเขียนไว้ใช้ว่าเป็น รีคอนสติติวเต็ดครูด ขอขอบคุณครับ

นายอรรถ ธรรมโน : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงผมเองก็ไม่มีความ
กล้าพอที่จะมาพูดในเรื่องนี้ เพราะผมจะพูดสนับสนุน แต่ก่อนที่ขึ้นมาพูดเรื่องนี้ ผมก็ได้รับ
คำยืนยันจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านว่าจะไม่ถูกเหยียบแน่นอน จึงอยากจะเรียน
ว่า เรื่องนี้ที่เกิดขึ้นเพราะเหตุว่าบริษัทซัมมิทเป็นตัวเรื่อง เป็นเจ้าของเรื่องนี้ และบริษัทซัมมิท
จะเป็นบริษัทที่ได้รับการเกื้อหนุนช่วยเหลือกันเหลือเกินในประเทศไทย แต่ผมก็อยากจะย้อนหลังไป
อีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าผมจะขออนุญาตพูดย้อนหลังเหมือนอย่างที่ท่านผู้อื่นพูดได้ นะครับ เมื่อ
ครั้งที่กรมพลังงานทหารได้สร้างโรงกลั่นบางจากขึ้นมาหลายปีที่แล้ว กรมพลังงานทหารตั้งใจ
จะดำเนินการกิจการโรงกลั่นนี้เอง และในขณะนั้นโรงกลั่น ทางกรมพลังงานทหารก็คิดว่าจะ
ไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งทางกระทรวงการคลังเห็นว่า ถ้าปล่อยให้กรมพลังงานทหารทำเองนั้น
เห็นจะไม่ถูกต้อง จึงขอให้ได้มีการให้ใครเข้าไปทำ แล้วในการให้เช่าคราวนั้น ไม่มีบริษัทใด
กล้าเช่าเลย เพราะโรงกลั่นนี้ได้สร้างอย่างค่อนข้างแย้ และมีบริษัทซัมมิทแห่งเดียวกล้ารับทำ
ซึ่งก็จะให้ประโยชน์แก่ประเทศชาติมากพอสมควร ผมไม่แน่ใจว่าซัมมิทจะโกงหรือไม่โกง
แต่อย่างน้อยเท่าที่ผ่านมา ก็ได้ให้ประโยชน์แก่ประเทศชาติ แล้วผมอยากจะเรียนอีกเรื่องหนึ่ง
ชัดแจ้ง ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพูดเมื่อก็ ท่านบอกว่าเราไม่มีทางออกทางอื่น
จึงจำเป็นต้องออกทางนี้ ความจริงรัฐบาลมีทางออกทางอื่น แต่ไม่สวย รัฐบาลอาจจะม
ีทางออกว่า น้ำมันรายนี้เมื่อนำออกมากลั่นออกจากโรงงานแล้วให้เสียภาษีสรรพสามิต ใน
อัตราที่ต่ำลงได้ แล้วผมเข้าใจว่าเรื่องนี้ได้มีการพูดในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี แต่ ำพณา
นายกรัฐมนตรีมีความเห็นว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำกลับหลังไม่สมควรจะทำ แล้ว

ท่านพร้อมที่จะสู้แล้วท่านพร้อมที่จะมาชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบ ส่วนการตัดสินใจว่าจะให้หรือไม่ให้ นั้น ก็เป็นเรื่องของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งสิ้น แล้วผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ในแง่เดียวที่ผมคิดว่าควรจะให้ ก็คือว่าไม่ควรมีการเก็บภาษีซ้อนเป็นอันขาด เพราะน้ำมัน ถ้านี้ถ้านำเข้ามา ถ้าเสียภาษีศุลกากร แล้วในฐานะน้ำมันดิบ เมื่อกลับเสร็จแล้วก็ไม่ควรเสียภาษี หรือถ้าหากว่ากลับเสร็จแล้ว เสียภาษีตอนที่นำเข้ามาก็ไม่ควรที่จะเสีย ผมไม่ทราบว่าบริษัท ชัมมิทจะโกงหรือไม่โกงแค่ไหน แต่ถ้าเพื่อความยุติธรรมและเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ แล้ว ผมคิดว่าสภานี้ควรจะผ่านกฎหมายฉบับนี้ ขอบพระคุณครับ

นายเกษม จาติกวณิช : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากได้ฟังผู้เชี่ยวชาญมาหลายท่าน เพราะฉะนั้นที่กระผมจะกล่าวนี้ก็สั้นครับ ยังไม่ถึงกับขอปิดครับ แต่เนื่องจากได้ยกมือมาแล้ว ก็มีคุณถาวรเป็นห่วงว่าจะถูกเหยียบ กระผมก็เลยเป็นเพื่อนแก่ให้คนเหยียบต่อ คือว่าเรื่องที่เราดกกันนี่นะครับ ที่กระผมเองว่ามันต้องแยกกัน ๒ ประเด็นครับ เรื่องชัมมิท กับเรื่องน้ำมัน ชัมมิทนี่ สำหรับส่วนตัวกระผมเองนั้นก็ได้อต่อสู้กันมาหลายปีแล้วระหว่าง ชัมมิท กับองค์การเชื้อเพลิง กับการไฟฟ้าฯ ได้ต่อรองได้ต่อสู้ในเรื่องเงื่อนไขอะไรกันมาเรื่อยๆ ก็ยังไม่รู้แพ้รู้ชนะกัน ก็ขอลอกตัวเสียก่อน เพราะฉะนั้นกระผมไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้องไปป้องกันบริษัทชัมมิท แต่เท่าที่ได้ฟังทั้งท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีคลัง และผู้ปฏิบัติงานโดยตรง คือ ดร. อำนวย แล้วก็ผู้เชี่ยวชาญทางน้ำมัน ได้กล่าวมาแล้ว ก็รู้สึกว่ามีเหตุผลอะไรในกรณีนี้ที่บริษัทชัมมิทจะเอาน้ำมัน รีคอนสตีติวเต็ดออยล์ นี้เข้ามา เพื่อหวังผลในการที่จะหลีกเลี่ยงภาษีหรือเพื่อผลประโยชน์ในการหลีกเลี่ยง คือทำให้ราคาถูกลง เพราะว่าน้ำมันนั้น ต้องเข้าโรงกลั่น ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการกลั่น เพราะฉะนั้นก็ฟังได้ว่าในกรณีนี้ก็คงทำไปโดยที่ไม่ได้ตั้งใจที่จะหลีกเลี่ยงภาษี เป็นแต่เพียงว่าปัญหาเกิดขึ้นในการวิเคราะห์ศัพท์ ซึ่งศัพท์นี้ ท่านสมาชิกท่านหนึ่งก็ได้กล่าวแล้วว่าเป็นศัพท์ประหลาดซึ่งไม่เคยมีมาก่อน แล้วท่านก็ได้อธิบายแล้วว่า การที่เขานำนี้เข้ามา มัน ก็ไม่ใช่ทำศัพท์นี้ขึ้นมา ก็ไม่ได้หวังผลอะไร นอกจากเสียว่ามันทาน้ำมันไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าได้ฟังประเด็นต่างๆ แล้ว รู้สึกว่าพวกเราสมควรที่จะผ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่วนข้อความนั้นกระผมขอให้ช่วยได้ดูกันอีกที เพราะว่าท่านอธิบดีกรมศุลกากรแสดงความเป็นห่วงใยในบางมาตรา ก็อยากจะขอให้ช่วยกันดู แต่

สำหรับกรณีนั้นได้รับฟังเหตุผลมาโดยทั่วแล้ว เห็นว่าเราคงจะรับพระราชบัญญัตินี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายชววิช มกรพงศ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่มีความรู้ทางเรื่องน้ำมันหรือทางเรื่องอัตราภาษีศุลกากรจะเก็บขนาดไหน แต่นั่งฟังในฐานะสมาชิกทั้งตัวละครทั้งสองฝ่ายว่าจะสมควรรับหรือไม่รับหลักการกฎหมายฉบับนี้อย่างไรบ้าง เมื่อฟังไปแล้ว พอฟังฝ่ายหนึ่งก็อยากจะคว่ำกฎหมายฉบับนี้ พอฟังฝ่ายที่ต้องการ ก็อยากจะสนับสนุนให้ กระผมคิดว่าประเด็นขณะนี้มียุทธวิธีว่า ขณะนี้กฎหมายฉบับนี้ที่จะออกมานั้นจะเป็นการช่วยเหลือบริษัทชัมมิทหรือไม่ ที่บริษัทชัมมิททำไปนั้นก็มีการโต้แย้งกันทั้งสองฝ่ายว่า บางคนบอกว่าถูกบ้างไม่ถูกบ้าง กระผมก็อยากจะทราบจากทางฝ่ายรัฐบาลว่าบริษัทชัมมิทมีหน้าที่จะต้องเสียภาษีหรือไม่ แล้วกฎหมายฉบับนี้จะเป็นการย้อนหลังช่วยเหลือหรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนั้น กระผมคิดว่าก็เป็นการจะเสียศักดิ์ศรีสำหรับสภานี้เป็นอย่างยิ่ง ที่เราจะมาออกกฎหมายเพื่อจะช่วยให้แก่บริษัท ซึ่งคิดว่าเป็นบริษัทที่มีอิทธิพล แต่ขณะเดียวกันก็มีเสียงอีกฝ่ายหนึ่งบอกว่า ถ้าขึ้นไปคว่ำกฎหมายฉบับนี้แล้ว เดี่ยวรัฐบาลจะแย แต่กระผมก็เลยเกิดปมดใจไปด้วยว่า จะแยอย่างไร ก็บอกว่าถ้าคว่ำกฎหมายฉบับนี้ไปแล้วนี้ น้ำมันสิ้นเดือนนี้ก็หมด ไม่มีมาใช้อีกแล้ว น้ำมันดีเซล เราก็จะเกิดการวิกฤติการณ์ทางน้ำมันหลายอย่าง รัฐบาลอาจจะอยู่ไม่ได้ ว่าอย่างนั้น เมื่อฟังอย่างนี้ กระผมในฐานะที่ไม่ได้มีความรู้ในเรื่องรายละเอียดเรื่องทางเทคนิคด้านนี้ ก็เกิดความสับสน จะลงคะแนนไม่ถูก ก็ใครอยากจะฟังทางฝ่ายรัฐบาลว่า ขณะนี้บริษัทชัมมิทได้ทำผิดจริงหรือไม่ กฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วจะเป็นการช่วยเหลือเขาไหม ถ้าเขาทำผิดก็ต้องจัดการที่จะเก็บภาษีตามระเบียบ สภานี้ไม่มีหน้าที่ที่จะมาออกกฎหมายเพื่อรับรองสิ่งที่ผิดแล้วเป็นสิ่งที่ถูก อันนี้เป็นข้อแรก ข้อที่ ๒ ถ้าหากรัฐบาลเห็นว่าเขาผิดแล้วแต่ยังเกิดความจำเป็นจะต้องเสนอกฎหมายฉบับนี้มาแล้วนี้ ก็ใครจะขอทราบเพราะเหตุผลอะไร ทำไมต้องทำอย่างนั้น ถ้ากฎหมายฉบับนี้ถูกคว่ำไปแล้ว อะไรจะเกิดขึ้น กระผมใคร่ขอทราบเรียนเท่านี้

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ บริษัทชัมมิทต้องเสียอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับน้ำมันจำนวนนี้อย่างแน่นอน ไม่มีทาง

หลีกเลี่ยงได้ครับ เพียงแต่ว่าขณะนี้ยังไม่ถึงวาระที่จะต้องเสีย เพราะเขายังไม่ได้มาขอรับการตรวจปล่อย คือยังไม่ได้ขอไซท์ก๊อกลงไปเข้าโรงกลั่น ส่วนที่ท่านถามว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้คว่ำไป จะเกิดผลอย่างไร นี่มันก็โยงมาถึงปัญหาที่ท่านถาม ที่ท่านตั้งข้อสังเกตขึ้นว่าการเขียนกฎหมายเพื่อให้เกิดผลย้อนหลังนั้น ไม่ใช่ของที่ควรกระทำ อันนี้กระผมก็เห็นด้วย แต่มันไม่มีทางเลือกครับ ถ้าหากว่าสภานี้ไม่ผ่านมาตรา ๔ โดยให้มีผลย้อนหลัง ก็จะกลายเป็นว่ารัฐบาลนี้จะถูกบังคับ บังคับด้วยความรู้สึกในด้านความยุติธรรมนะครับ ถูกบังคับให้จำใจต้องอนุญาตให้บริษัทซัมมิทส่งน้ำมันจำนวนนี้กลับออกไปต่างประเทศ เพราะรัฐบาลนี้เห็นว่าไม่ยุติธรรมจริงๆ ที่จะให้เขาต้องเสียภาษีสองซ้ำ มีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งซึ่งสภานี้ควรจะรู้ไว้ด้วย ถ้าจะต้องมีการส่งน้ำมันดิบกลับออกไปต่างประเทศแล้ว มันไม่ใช่เฉพาะจำนวนนี้จำนวนเดียวครับ ลำพังจำนวนนี้นั้นนะ ๕๗ ล้านลิตร เป็นน้ำมันดิบซึ่งประกอบขึ้นใหม่ แต่บังเอิญในการสูบจากเรือขึ้นถึงเก็บน้ำมันดิบนั้น ได้เอาไปปนกับน้ำมันดิบธรรมชาติที่คุณอำนวย วีรวรรณ ได้อธิบายแล้ว ที่เรียกว่าคูเวตครูด (Kuwait crude) นั้นนะ เมื่อไปปนกันแล้ว ก็ไม่สามารถที่จะแยกเฉพาะส่วนนี้ที่จะส่งกลับออกไปได้ ก็จะต้องพลอยจำใจ ต้องยอมให้ส่งออกไปอีกเท่าตัว คือ ๑๐๕ ล้านลิตรด้วยกัน เพื่อจะแก้ปัญหาเรื่องความยุติธรรมนี้เองครับ รัฐบาลนี้ก็อยากจะรายงานพฤติกรรมทุกแง่ทุกมุมอย่างละเอียดให้สภานี้ได้ทราบแล้วก็จะโปรดยังไงก็แล้วแต่สภาเถอะครับ ผลที่จะเกิดนั้นก็คือว่า อย่างไรๆ เขาคงต้องได้รับคืนอากรขาเข้า ด้วยการที่ว่ารัฐบาลจะต้องยอมให้ส่งน้ำมันนี้กลับออกไป เพราะเหตุว่ามันไม่ยุติธรรมจริงๆ ที่นำเสียดายก็คือว่าน้ำมันดิบอยู่ในประเทศเราแล้ว รอที่จะเข้าโรงกลั่นอยู่แล้ว กลับจะต้องยอมให้ส่งกลับออกไปเสียอีก เพื่อแก้ไขความยุติธรรม ปัญหามันมีแค่นี้เองครับ ขอขอบคุณ

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมฟังการอภิปรายมาทั้ง ๒ ฝ่ายพอสมควรแล้ว กระผมว่าควรจะปิดการอภิปราย เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอปิดการอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกขอให้เสนอให้ปิดการอภิปราย

นายศักดิ์ สายบัว : กระผมมีคำถามสำคัญมากคำถามหนึ่ง อยากจะถาม เพราะฉะนั้น
เพียงคำถามเดียว กระผมขอเปิดการอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็น
ว่าควรเปิดอภิปรายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดอภิปราย
ต่อไป เชิญคุณศักดิ์ดาครับ

นายศักดิ์ สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีปัญหาหนึ่ง ความจริงท่าน
สมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่ท่านหนึ่งฝากให้กระผมถาม เพราะว่าท่านมาไม่ทัน ปัญหานี้คือมีความเข้าใจ
กันว่า ที่ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่พยายามจับน้ำมันรายนี้ก็เพื่อหวังจะได้รางวัลในการนำจับ ในกรณีนี้
ถ้าเราผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ไป แล้วมีการคืนภาษีอากร เรายังจะต้องจ่ายรางวัลให้เจ้าหน้าที่
อยู่อีกหรือเปล่า กระผมกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน
ที่เคารพ สินบนรางวัลหากว่าจะมีกฎหมายบัญญัติให้จ่ายจากค่าขายของกลางหรือค่าปรับ ไม่
เกี่ยวกับค่าภาษีที่จะเสียหรือไม่เสียนี้ กรณีนี้ไม่มีค่าขายของกลาง เพราะรัฐบาลไม่ได้รับน้ำมัน
เพียงแต่ว่าปรับไป ๔ ล้านบาท สินบนก็ไม่มีแน่ เพราะไม่มีผู้แจ้งความนำจับ เพียงแต่ว่า
เจ้าพนักงานกรมศุลกากรตรวจพบเองจากเอกสารที่เขายื่น แล้วก็เกิดความสงสัยขึ้นมา หากว่าจะมี
การจ่ายรางวัลก็เป็นไปตามอำนาจมติของกรมศุลกากร ตามระเบียบการจ่ายเงินสินบนรางวัลครับ

นายจำลอง เทวารุท : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง เทวารุท ยิงฟัง

ท่านที่มาชี้แจงทั้งฝ่ายรัฐบาลและที่มาช่วยรัฐบาลชี้แจง กระผมก็รู้สึกว่ายิ่งงใหญ่ ยิ่งไม่ค่อยเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงครั้งไรกับบอกว่า การออกกฎหมายย้อนหลังนั้นนะ ประเทศไทยเราไม่นิยมและก็ไม่ควรจะทำ แต่ว่าไม่มีทางออกแล้วก็จะมาเลือกทำเฉพาะกรณีนี้กรณีเดียว ซึ่งก็ยิ่งสร้างความสงสัยหนักขึ้นไปอีก กระผมเชื่อว่ากรมศุลกากรนั้นนะ นอกจากจะมีหน้าที่ตรวจตราผู้ลักลอบนำสินค้าเข้ามาหลบภาษีด้วยอะไรต่างๆ เพื่อรักษาประโยชน์ให้แก่ประเทศชาตินั้น ย่อมต้องมีทั้งนักวิชาการต้องมีทั้งผู้เชี่ยวชาญในหลายสาขารวมทั้งนักกฎหมายด้วย ในการที่อธิบดีกรมศุลกากรไปจับแล้วก็มีกรปรับไหมบริษัทซัมมิทซึ่งกระทำผิดไปแล้วนั้น ก็เป็นทางที่ชี้ชัดให้เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญก็ดี เจ้าหน้าที่ก็ดี ได้พิสูจน์แล้วว่ามีกรแจ้งเท็จ แล้วก็มีกรกระทำผิดกันขึ้นจริง แล้วที่ซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลังนั้นก็อาจจะมึลึกลงไปว่ามีเจตนาจะหลบเลี่ยงภาษีด้วย แต่ว่ากระผมก็เชื่อว่ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีก็คงจะได้ตักเตือนปัญหานี้กันมาแล้ว ผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายก็คงถูกๆพณฯ นายกรัฐมนตรีเรียกไปซักฟอกแล้ว แต่เพราะเหตุใดกฎหมายฉบับนี้ซึ่งมีเพียงไม่กี่มาตราเนี้ เราจะนำประโยชน์ไปให้แก่ผู้กระทำผิดมาตบตาสภานี้ โยนบาปมาให้แก่สภานี้ ดังที่มีหลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว กระผมจะไม่อภิปรายซ้ำสิ่งที่ท่านชี้แจงหลายท่านทางฝั่งโน้นก็ล้วนแต่สไปคองแลนด์ทั้งนั้น ฟังแล้วก็ยังไม่เข้าใจใหญ่ เพราะว่เราไม่มีความรู้ในเรื่องน้ำมัน แต่ว่าเราก็มีความรู้ในเรื่องว่ากฎหมายใดควรจะให้ผ่านไปได้โดยง่าย หรือว่กฎหมายใดผ่านไปแล้วมันจะเสียหายพวกเรา มันจะเสียเกียรติประเทศไทย มันจะมีผลกระทบกระเทือนไปถึงพี่น้องชาวไทยทั้งชาติ นั้นเป็นจุดมุ่งหมายที่พวกเราทั้งหลายต้องการ เป็นจุดมุ่งหมายที่พวกเราได้พยายามช่วยกันรักษาและช่วยกันวิงวอนพวกเราทั้งหมดในสภานี้ว่ ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วก็ไม่ควรที่จะให้กฎหมายฉบับนี้คลอดออกไป กระผมไม่เห็นมีผลร้ายอะไรที่จะเกิดขึ้นถ้าเราไม่ผ่านกฎหมายฉบับนี้ไป รัฐบาลจะถูกฟ้องร้องหรือว่จะมีอะไรเกิดขึ้นกับประเทศไทย การที่เขาส่งน้ำมันของเขากลับ ก็เป็นสิทธิของเขาที่เขาจะส่งกลับ ก็อนุมัติให้เขาส่งกลับ และยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาอภิปรายชี้แจงในตอนหลังว่ มันเอาน้ำมันไปปนกันเสียแล้ว จนยากที่จะแยกออกมาว่อะไรคืออะไร ทำไม่ถึงต้องเอาไปปนกัน เจตนาที่เอาน้ำมันไปปนกันนี้ต้องมีเบื้องหลังอะไร มีเจตนาอะไรสักอย่างหนึ่ง เพราะโดยปกติแล้วน้ำมันนี้มันก็จะอยู่ในถังไหนก็ถึงนั้น จนกว่ากรมศุลกากรจะได้พิสูจน์แล้วจะได้เอาน้ำมันมาดู

แล้วว่านี่ประเภทนี้นั้นประเภทนั้น ทำไม่เอาไปปนกัน กระทบยังไม่เข้าใจใหญ่ ท่านประธานที่เคารพครับสภานี้เป็นสภาที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งก็จริงอยู่ แต่ว่าหน้าที่นั้นเอาสมบูรณในอันที่จะป้องกันผลประโยชน์ของประเทศชาติและพี่น้องประชาชน เช่นเดียวกับ ส.ส. ที่เลือกมาจากราษฎรเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นกระทบยังไม่เห็นเหตุผลที่รัฐบาลได้แถลงมานี้ ยิ่งแถลงยังไม่เข้าใจยังไม่เชื่อใจใหญ่ กระทบขอวิงวอนต่อเพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่า ลองไม่ให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไปอีกสักฉบับหนึ่ง กระทบเชื่อว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นแก่ประเทศชาติ แต่ถ้าเราปล่อยให้ผ่านออกไป ทั้ง ๆ ที่ยังมีความระแวงสงสัยในใจอยู่อย่างนี้ กระทบเชื่อเหลือเกินว่า สื่อมวลชนก็ดี พี่น้องทั้งชาติก็ดี จะต้องตำหนิติเตียนทั้งรัฐบาลและพวกเราทั้งหลาย ที่นี้อย่างแน่นอน กระทบขอขอบคุณท่านประธาน

นายประจวบ ทองอุไร: ท่านประธานสภาที่เคารพ ก่อนอื่นกระทบใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า ความคิดเห็นที่กระทบจะกล่าวต่อไปนี้ กระทบไม่ได้คำนึงว่าจะเสียหน้า เสียศักดิ์ศรี หรือรักษาประโยชน์ของผู้ใดทั้งสิ้น เพราะว่าหน้าที่ของกระทบก็ไม่ใหญ่เท่าไร ศักดิ์ศรีก็ไม่มากนัก ผลประโยชน์ก็พอมีพอกินตามอัตภาพอยู่แล้ว แต่กระทบได้ฟังคำแถลงของท่านนายกรัฐมนตรีที่ท่านกล่าวว่า เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อความยุติธรรม กระทบก็ออกจะเห็นใจ เพราะเหตุว่ากระทบได้ยึดถือเป็นหลัก เมื่อกระทบได้รับหน้าที่ในสภาแห่งนี้ว่า กระทบจะถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ การแสดงความคิดเห็นของกระทบจะกระทำในสิ่งที่กระทบเห็นว่าเป็นธรรมและกระทำด้วยความสุจริตใจอยู่เสมอ สำหรับร่างพระราชบัญญัติพิกัตอัตราศุลกากรที่รัฐบาลเสนอมานี้ ถ้าพิจารณาดูหลักการแล้วก็ดูเหมือนจะมีอยู่ชนิดเดียวคือ เราต้องการเพิ่มเติมให้มีการกำหนดชนิดของน้ำมันดิบประเภทใหม่อีกประเภทหนึ่ง ซึ่งอยู่ในข่ายยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี ปัญหาเรื่องนี้ก็ได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้กล่าวมาแล้วว่า มีส่วนพาดพิงถึงบริษัทค้าน้ำมันแห่งหนึ่ง หรือบริษัทโรงกลั่นน้ำมันซัมมิท กระทบขอประทานพูดตรง ๆ ว่า จะเป็นฝ่ายได้ประโยชน์จากพระราชบัญญัตินี้แน่ แต่ในความเห็นของกระทบ กระทบรู้สึกว่าเป็นฝ่ายได้ประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่บริษัทซัมมิท แต่เป็นรัฐบาลที่นั่งอยู่ข้างหน้าบรรดาสมาชิกทั้งหลายนี้เอง เหตุที่กระทบกล่าวเช่นนั้นก็เพราะว่า กระทบได้ฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ของท่านอธิบดีกรมศุลกากร ซึ่งได้ยอมรับในข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งว่า น้ำมันดิบที่บริษัทส่งเข้ามานี้เป็นน้ำมันดิบจริง ๆ แต่

เป็นน้ำมันดิบประเภทใหม่ที่เรียกว่า รีคอนสตีติวเต็ดครูด ความจริงทางแก้ไขพิกัตอัตรา
 สุลกากรเพื่อเพิ่มประเภทน้ำมันดิบชนิดใหม่นั้นได้กระทำมาครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อครั้งเราเพิ่ม
 ทอปเปตครูด เหตุที่เราจำต้องทำเช่นนี้ ก็เพราะเหตุว่ากฎหมายพิกัตอัตราสุลกากรที่เราใช้อยู่
 เวลานั้นมันเก่าเกินไป มันล้าสมัยเสียแล้ว ไม่ทันวิวัฒนาการสมัยใหม่ซึ่งมีน้ำมันประเภทใหม่ ๆ
 เกิดขึ้น กระผมเองก็ไม่สู้มีความรู้อะไรมากนัก แต่ก็ได้พยายามสอบถามท่านผู้รู้หลายท่าน
 ซึ่งก็ได้ยอมรับกันว่าน้ำมันดิบประเภทใหม่นี้ เป็นน้ำมันที่รวมมาจากแหล่งผลิตน้ำมันต่าง ๆ
 หลายแห่งด้วยกัน เพราะเหตุว่าซื้อได้ราคาถูกอย่างหนึ่ง แต่เมื่อรวมได้แล้วก็นำมาผ่านกรรมวิธี
 เพื่อนำเอาไฮโดรเจน ซัลไฟท์ นำเอาก๊าซออก แต่โดยข้อเท็จจริงก็ยังคงเป็นน้ำมันดิบ ที่นี้
 ปัญหาที่มันเกิดขึ้นนี้ก็เพราะเหตุว่ากฎหมายพิกัตอัตราสุลกากรเดิมของเรามีอยู่นั้น ใน
 ข้อ ๒๗.๑๐ จ. ซึ่งเราเพิ่มไว้เป็นแต่เพียง ทอปเปตครูดออยล์ เมื่อบริษัทแห่งนี้ได้นำน้ำมัน
 เข้ามา คือน้ำมัน รีคอนสตีติวเต็ดครูด ก็เกิดปัญหาว่าจะไปแจ้งแก่กรมสุลกากรว่าเป็นน้ำมัน
 ประเภทใด เพราะเหตุว่าประเภทน้ำมันที่กำหนดไว้มีน้ำมันอยู่เพียง ๓ ประเภท คือ ๒๗.๑๐
 ซึ่งหมายถึงน้ำมันดิบ บีโตรเลียมดิบตามธรรมชาติ ๒๗.๑๐ จ. หมายถึง ทอปเปตครูด ๒๗.๑๐ ฉ.
 หมายถึงน้ำมันเบรค น้ำมันเครื่อง หรือน้ำมันอื่น ๆ ซึ่งประเภทนี้โดยแท้จริงเป็นน้ำมันสำเร็จรูป
 เพราะว่าเก็บภาษีในอัตราถึงลิตรละ ๖๖ สตางค์ แต่ในข้อ ๒๗.๑๐ ฉ. นี้เอง ได้เขียนไว้ว่า
 น้ำมันอื่น ๆ เมื่อกรมสุลกากรไม่สามารถจะจัดเก็บอากรขาเข้าจากน้ำมันที่บริษัทซั่มมีทนำเข้า
 มาได้ เพราะเหตุว่าในพิกัตอัตราสุลกากรนั้นไม่ได้กำหนดน้ำมันประเภทนี้เอาไว้ เมื่อเป็น
 เช่นนี้ในไบอิมพอร์ตเอ็มทรีฟอร์ม ของบริษัทได้ระบุมาอย่างชัดเจนว่า เป็นรีคอนสตีติวเต็ดครูด
 กระผมได้ทราบปัญหาเรื่องนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้ว ทางบริษัทก็ได้ติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญทางกรม
 สุลกากรหลายท่านว่า จะให้เสนอหรือให้เขาแจ้งว่าเป็นน้ำมันชนิดใด ซึ่งทางด้านผู้เชี่ยวชาญ
 ก็บอกว่าเอาอย่างนั้นเถอะ เมื่อมันไม่มี แต่เป็นน้ำมันดิบ ก็ให้ระบุมาว่าทอปครูด เรื่องมันก็
 เกิดเป็นปัญหาขึ้น กระผมยอมรับว่าการที่กรมสุลกากรเก็บอากรขาเข้าจากน้ำมันรายนี้เป็น
 การกระทำที่ชอบที่ถูกต้องด้วยกฎหมาย เพราะว่าเมื่อไม่มีกฎหมายกำหนด ยกเว้นภาษีอากร
 ขาเข้าให้ กรมสุลกากรก็ควรจะได้คือเก็บภาษี แต่เมื่อพิจารณาจุดเจตนาของพิกัตอัตรา
 สุลกากรที่ใช้อยู่ ก็จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า คำว่า น้ำมันอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในข้อ ๒๗.๑๐ ฉ. นั้น
 หมายความว่าถึงน้ำมันสำเร็จรูป ด้วยเหตุนี้เมื่อกรมสุลกากรจะเก็บภาษีน้ำมัน ซึ่งเมื่อกั้น ท่าน

อธิบดีกรมศุลกากรก็ได้ยอมรับว่าได้พิสูจน์แล้ว ยอมรับว่าเป็นน้ำมันดิบจริง คือไม่สามารถที่จะนำไปใช้ได้ทันทีโดยไม่ผ่านการกลั่นเสียก่อน เมื่อเป็นเช่นนี้ กระทบก็ไม่โทษว่า ท่านอธิบดีกรมศุลกากรทำผิด หรือกระทบก็จะไม่กล่าวว่าบริษัทที่ส่งน้ำมันเข้ามาใช้เล่ห์เหลี่ยมคดโกง เพราะว่าในใบแจ้งเขาก็บอกชัดเจนว่าเป็นน้ำมันประเภทไหน เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาที่มีว่าเราจะปล่อยให้ความบกพร่องเช่นนี้ยังคงมีอยู่ต่อไป หรือจะแก้ไขเสียใหม่ให้มันถูกต้องที่นี่เมื่อเราจะแก้ไขเสียใหม่ให้ถูกต้อง ปัญหาที่มีว่าเราจะแก้อย่างไร ถ้าหากว่าแก้ตามร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลนี้เสนอมานี้ สมาชิกก็ไปข้อมใจตรงวรรคสุดท้ายของมาตรา ๔ ที่บอกว่าไม่ว่าของนั้นจะได้นำเข้ามาเมื่อใด ซึ่งก็เท่ากับเป็นการระบุว่ากฎหมายฉบับนี้ หรือชวนให้เข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้ตราขึ้นเพื่อประโยชน์ของบริษัทขัมมิท ไม่ใช่เพื่อความยุติธรรมโดยทั่วไป ซึ่งความจริงตามข้อเท็จจริงที่กระทบได้ทราบ น้ำมันรายนี้กระทรวงการคลังได้อายัดไว้ อกรขาเข้าก็ยังไม่ได้อายุ ปัญหาที่มันเกิดขึ้น ก็คือว่าถ้าหากว่าบริษัทยอมเสียอากรขาเข้าจำนวน ๓๙ ล้าน หรือ ๔๐ กว่าล้านนี้ให้แก่กรมศุลกากรแล้ว เมื่อเขานำน้ำมันนี้ไปกลั่นเป็นน้ำมันสำเร็จรูป เขาจะต้องเสียภาษีสรรพสามิตอีก ข้อนี้กระทบได้ยืนยันซึ่งกระทบก็ไม่ยืนยันว่าเป็นความจริง ว่าทางบริษัทได้ขอคำยืนยันจากกรมศุลกากร หรือจากท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังก็ไม่ทราบได้ว่าจะให้คำรับรองหรือคำยืนยันแก่เขาได้หรือไม่ว่า จะไม่เก็บภาษีซ้ำอีก ซึ่งทางรัฐบาลก็ไม่กล้ายืนยัน เพราะว่าเมื่อกลั่นออกมาจากโรงกลั่น มันก็ต้องเสียภาษีสรรพสามิตตามกฎหมาย แต่ในเวลาเดียวกันรัฐบาลก็ยอมรับว่าไม่มีนโยบายจะเก็บภาษีซ้ำถึง ๒ ครั้งในสินค้าประเภทเดียวกัน คือทั้งภาษีอากรขาเข้าและภาษีสรรพสามิต เมื่อเป็นเช่นนี้กระทบก็เห็นว่ามีความที่ เราจะเลือก คือเราจะยอมให้บริษัทส่งน้ำมันดิบที่ส่งเข้ามาแล้วนั้นก็กลับออกไปโดยเขาไม่ยอมเสียภาษีอากร หรือจะให้มีการต่อสู้คดีกันในศาลโดยเขาไม่ยอมเสียอากรขาเข้า เพราะว่าทางเจ้าหน้าที่รัฐบาลก็ได้ยืนยันแล้วว่าน้ำมันประเภทนี้เป็นน้ำมันดิบอย่างแน่นอน ไม่ใช่ น้ำมันสำเร็จรูป ปัญหาที่กระทบเห็นว่าสภานี้จะต้องคำนึงถึงก็คือคำกล่าวของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ว่า ขณะนี้ภาวะน้ำมันอยู่ในขั้นวิกฤติ คือน้ำมันมีความจำเป็นแล้วกำลังขาดแคลน การที่จะยอมให้รัฐบาลผ่านกฎหมายฉบับนี้ไป กระทบก็รู้สึกไม่ใช่เรื่องเสียหน้า แต่ในทางตรงกันข้าม กระทบกลับเห็นว่าเราเสียอีกเป็นผู้ส่งเสริมความยุติธรรมให้เกิดขึ้นในบ้านเมือง เพราะเหตุว่าสมาชิกสภานี้ก็ได้พิสูจน์ให้เห็นหลายครั้งแล้วว่าเราจะให้

การสนับสนุนรัฐบาลหรือจะคัดค้านรัฐบาล เราไม่ได้เคยคำนึงถึงเหตุผลอย่างอื่น นอกจากความยุติธรรม นอกจากความเที่ยงธรรม ฉะนั้นการที่กระผมกล่าวเช่นนั้น กระผมก็เชื่อว่าจะแม้จะทำให้เกิดมีผู้เข้าใจผิด แต่กระผมก็ถือว่าได้กล่าวด้วยเจตนาอันสุจริต และด้วยความสุจริตใจ ส่วนปัญหาที่ว่าสมาชิกสภาแห่งนี้จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่รับ ไม่ใช่หน้าที่ของกระผมที่จะวิงวอนหรือขอร้องหรือเกลี้ยกล่อมชักจูง เพราะกระผมถือว่าท่านสมาชิกทุกท่านเป็นผู้อาวุโส เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยคุณพินิจ ซึ่งท่านย่อมจะวินิจฉัยเอาได้เองว่า ระหว่างผลได้กับผลเสีย เราควรจะเลือกเอาอย่างไร ขอขอบพระคุณครับ

พลโท เฉลิมชัย จารุวัตร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลโท เฉลิมชัย จารุวัตร กระผมมีส่วนที่จะต้องลงมติเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปในทางใดทางหนึ่ง และกระผมเองก็ยังคงมีความลำบากใจอยู่มาก แล้วก็เข้าใจว่าจะมีสมาชิกอีกหลายท่านในที่ประชุมนี้ที่มีความลำบากใจเช่นเดียวกับกระผม ว่าเราควรจะลงมติในทางใด จึงได้มีการต่อเวลาให้ได้อภิปรายต่อไปอีก ปัญหาที่ยังเป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ ในเรื่องที่กระผมคิดว่าทำความลำบากใจอยู่นั้นว่าจะตัดสินใจไปทางใด ก็คือว่ารัฐบาลได้เลือกวิธีการที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนั้นโดยรวมเอามาตรการ ๓ ประการเข้าไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คืออาศัยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าผ่านสภาแล้ว ก็จะมีมาตรการ ๓ ประการที่จะสำเร็จลุล่วงไปโดยทันที

ประการที่ ๑ ก็คือแก้ปัญหาในเรื่องบริษัทห่มมิทให้ลุล่วงไปโดยความสุจริตและยุติธรรม ซึ่งอันนี้กระผมก็เชื่อว่าตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และสมาชิกได้พูดนั้น เราก็เป็นที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ไม่มีปัญหาอะไร

ประการที่ ๒ ก็ต้องการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ ๒๗.๑๐ จ. ให้ทันสมัย ให้สามารถจะมีรายการซึ่งควบคุมน้ำมันประเภทใหม่ ๆ ไม่เป็นเหตุให้เกิดช่องโหว่ขึ้น นี่เป็นประการที่ ๒

มาตรการประการที่ ๓ ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวก็คือว่าจะป้องกันเรื่องปัญหาวิกฤติการณ์น้ำมันจะขาดแคลนไปจากประเทศไทย ประการที่ ๓ นี้เป็นประการที่กระผมติดใจอยู่ ท่านได้กล่าวว่า ถ้าหากว่าเราจะให้เขาน้ำมันกลับไปแล้วจะต้องนำน้ำมันดิบออกไป เท่าที่กระผมจำได้ ๑๐๔ ล้านลิตร หรือได้ไปรวมกันทั้ง ๒ ประเภทแล้ว

แต่ว่าท่านก็ยังไม่ได้แถลงให้เป็นที่หายข้องใจแก่กระผมหรือสมาชิกอีกหลายท่านว่า จนถึงวันนี้ได้มีการนำน้ำมันดิบเข้ามาเพิ่มเติมจากเมื่อเราได้มีการณเมื่อเดือนมีนาคมนั้นอีกหรือเปล่า ถ้าระหว่างนั้นจนถึงระหว่างนี้ได้มีการนำน้ำมันดิบเข้ามามากมายเพียงพอแล้ว ถ้าเราสามารถที่จะให้ส่งน้ำมันดิบอันนี้ออกไปได้โดยที่ไม่ก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ทางด้านน้ำมันดิบได้แล้ว ถ้าอย่างนี้ก็จะเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราจะพิจารณา แต่ถ้าหากว่าในระยะนี้ไม่มีการนำน้ำมันดิบเพิ่มเติมเข้ามาเพียงพอต่อการบริโภคในประเทศแล้ว จะปล่อยให้ น้ำมันดิบนี้ออกไปทั้ง ๑๐๔ ล้านลิตรแล้วจะก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ขึ้นอย่างรุนแรง ถ้าตั้งนี้แล้วก็ต้องพิจารณาเห็นความจำเป็น มาตรการอันที่ ๓ นี้เป็นความสำคัญเด่นชัดขึ้น อย่างไรก็ดี ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นจะผ่านออกไปหรือไม่ผ่านก็เสียด้วยกัน เท่าที่กระผมเห็นในขณะนี้ทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะว่ารัฐบาลจะได้ ถ้าผ่าน โดยหลักสูตรจริยธรรมซึ่งกระผมเองเชื่อมั่นทุกประการ ไม่มีปัญหาใดๆ เลย สมาชิกส่วนใหญ่ก็เห็น แต่ถ้าหากว่าผ่านไปแล้วปัญหาที่เป็นกรณีอยู่ก็มีอยู่ ๒ อย่าง อย่างหนึ่งการสอบสวนคดีต่างๆ นั้นนะเที่ยงธรรมแค่ไหน ปัญหาที่ ๒ ในทางเทคนิคที่ได้กล่าวอ้างกัน สูตรอย่างนั้น ผสมอย่างนั้นนั้นนะ มีหลักฐานเอกสารมาแสดงให้เห็นปรากฏชัดแค่ไหน ความก็จะเป็นที่กังขากันไป ครั้งจะผ่านไปเล่า ทางฝ่ายสมาชิกก็จะเป็นส่วนที่เสียเหมือนกัน มีสมาชิกหลายท่านที่ได้กล่าวว่า การออกพระราชบัญญัตินี้นั้นนะเป็นการออกพระราชบัญญัติย้อนหลังสมาชิกแห่งสภานี้ก็มีความรู้สึกในสามัญสำนึกเหมือนกันว่า การจะผ่านร่างพระราชบัญญัตินั้นก็จะต้องยึดหลักการทางกฎหมาย หลักการทางกฎหมายก็เป็นเรื่องสำคัญ แต่ถ้าจะเอาหลักการทางความยุติธรรมมาเปรียบเทียบในข้อเท็จจริงแล้ว น่าหนักได้เสียนี้จะคุ้มกันหรือไม่ กระผมอยากจะใคร่เรียนถามทางฝ่ายรัฐบาลโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ถ้าหากว่าจะดำเนินการทางอื่นเป็นทางสายกลาง ซึ่งถ้ากระทำไปแล้วจะทำให้ทุกคนได้ผ่านปัญหาอันนี้ไปด้วยความสะดวกใจและรักษาไว้ซึ่งสามัญสำนึกของแต่ละฝ่ายได้ นี่เป็นความเห็นของกระผมในเรื่องทางสายกลาง ถ้าทำได้เพราะว่ารู้แล้วว่าในเหตุผลนั้น ในหลักความเป็นธรรม ในหลักความสุจริตนั้น ท่านขณะเราเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าส่วนได้ส่วนเสียทั้ง ๒ ฝ่าย ถ้าท่านจะถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ไปเสียก่อน ใช้มาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ในขณะนี้ดำเนินการกับบริษัทนี้ให้เสร็จสิ้นไปเสียก่อน แม้เราจะต้องสูญเสียน้ำมันส่งออกไปตั้งว่านั้น ถ้าความขาดแคลนไม่เกิดขึ้น ความเสียหายไม่เกิดขึ้นมากเท่ากับ

สมาชิกแห่งสภาฯ ถ้าโหวตผ่านไปแล้วเกิดความเสียใจหรือเกิดความงุนงงสนทนในที่ในหมู่ประชาชนว่า สถาบันแห่งนี้ก็ได้ยึดหลักเกณฑ์หรือสามัญสำนึกบางประการแล้ว จะตัดเทียมกันได้หรือไม่ ถ้าความเสียหายทั้ง ๒ ฝ่ายนี้พอจะตัดเทียมเห็นว่ากำลังกันได้แล้ว กระผมก็ใคร่จะขอเรียนถามอีกครั้งว่า ทางรัฐบาลนี้จะเห็นใจสมาชิกแล้วก็จะปรูฟ (proof) ให้เห็นได้ไหมว่าจะถอนไปได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้แล้วขอกรุณาแจ้งอีกครั้งเถอะครับว่า มีเหตุอะไรที่จะทำอย่างนั้นไม่ได้ ถ้าหากว่าเป็นความจำเป็นยิ่งยวด กระผมก็เชื่อว่ามันก็เป็นประเด็นสุดท้ายที่สมาชิกจะได้พิจารณาาก่อนที่จะลงมติในเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ในด้านคดีนั้นเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว เพราะเหตุว่าทางด้านกรมศุลกากรได้กำหนดเงื่อนไขโดยใช้อำนาจตามกฎหมายศุลกากร กำหนดเงื่อนไขให้บริษัทรับไปปฏิบัติคือปรับ ๔ ล้านบาทเพียงแค่นั้นเอง ไม่ได้ปรับของกลาง ตามกฎหมายศุลกากรก็สามารถระงับคดีไปได้ ในด้านนั้นเสร็จเด็ดขาดไปแล้วไม่มีปัญหา ขึ้นต่อไปก็คือว่าจะขอตรวจปล่อยน้ำมันรายนี้ไปเมื่อไรก็ต้องเสียอากรขาเข้า มีอยู่เท่านั้นครับ ส่วนที่ท่านถามว่ามีน้ำมันดิบใหม่ ๆ เข้ามาอีกหรือไม่หลังจาก ๑๐๔ ล้านลิตรนี้เข้ามาแล้ว ทางกระผมไม่ได้รับรายงานมาจากกรมศุลกากร แต่เนื่องจากท่านอธิบดีกรมศุลกากรอยู่ที่นี้ บางที่ท่านอาจจะตอบได้ ก็อยากจะขออนุญาตให้ท่านช่วยชี้แจงสักเผื่อท่านชี้แจงได้ในขณะนี้ ส่วนข้อที่ท่านถามว่าจะมีมาตรการอื่นอย่างใดหรือไม่ นั้น ขอกราบเรียนว่า เท่าที่รัฐบาลได้ลองดูแล้วก็ยังมีอยู่ ๒ วิธีเท่านั้นแหละครับ คือถ้าจะไม่ให้มีการเสียภาษีสองซ้อนและไม่มีอำนาจที่จะยกเว้นภาษีสรรพสามิตให้ เพราะเหตุว่าถ้าจะทำก็จะกลายเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งพูด ทำโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายกระทรวง ซึ่งทางรัฐบาลก็มีอำนาจอยู่แต่ว่าจะออกกฎหมายกระทรวงเพียงเฉพาะคน ๆ เดียวแล้วรายเดียว ครั้งเดียวนี้ ก็รู้สึกว่าจะไม่สมควรเหมือนกัน แล้วก็อยากจะให้สภาฯ ได้รับรู้ด้วย ถ้าเผื่อว่าเรื่องอย่างนี้ไม่ควรจะปล่อยให้ผ่านไป ถึงแม้ว่าจะไม่ยุติธรรมก็ขนทรายเข้าวัดกันไว้ก่อนเถอะ ก็แล้วแต่สภาฯ จะโปรดรับทางเลือกที่รัฐบาลเห็นก็มีอยู่ ๒ ทางเท่านั้นแหละครับ คือเมื่อไม่สามารถยกเว้นภาษีสรรพสามิตได้ ยกเว้นอากรขาเข้าก็ไม่ได้ ก็ต้องคืนอากรขาเข้าให้ วิธีคืนก็คือ ๑. คืนให้ ถ้าสภาฯ ผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ไป ถ้าสภาฯ ไม่ผ่านก็ต้องคืนด้วยวิธียอมให้เขาส่งกลับออกไป กระผมว่าประเด็นมีสั้น ๆ เพียงแค่นั้นแหละครับ ก็แล้วแต่สภาฯ จะโปรดจะเลือกเอาแบบไหนครับ ขอขอบพระคุณ

นายอำนวยการ วีระวรรณ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใครจะขอทราบว่ามีน้ำมันดิบของบริษัทนี้นำเข้ามาหลังจากกรณีที่เกิดขึ้นแล้วหรือไม่ กระผมขอกราบเรียนว่าได้มีน้ำมันดิบนะครับ นำเข้ามาเพื่อให้ในการกลั่นในระยะตั้งแต่หลังวันที่ ๓ มีนาคม เป็นต้นมาอีก ๒-๓ ครั้ง กระผมไม่ได้นำจำนวนที่แน่นอนมา แต่ก็มีการนำเข้ามาแล้วก็เมื่อสัปดาห์ที่แล้วนี้เองก็มีนำเข้ามาอีกชิปเมนต์ (shipment) หนึ่ง อีกจำนวนหนึ่งก็เป็นเรื่องที่ว่ายังมีน้ำมันดิบเอาเข้ามาในจำนวนหนึ่งที่เอามาใช้ในการกลั่น ส่วนที่ว่าควรจะนำเข้ามามากกว่านี้ได้หรือไม่นั้น กระผมก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะทราบได้ เพราะเป็นเรื่องในกิจการของบริษัทนี้เอง น้ำมันดิบที่กักเก็บไว้นี้ก็เก็บอยู่ในถังเก็บน้ำมัน ซึ่งเมื่อมีจำนวนรวมทั้งสิ้นประมาณ ๑๑๐ ล้านลิตร หรือประมาณ ๗ แสนบาร์เรล ก็มีจำนวนมากพอสมควรเมื่อถูกกักอยู่ดังที่เคยเก็บน้ำมัน แล้วก็ใช้ถ่ายเทในการกลั่นได้ ก็ต้องใช้เป็นเก็บหรือกักอยู่ในระหว่างอายุัด หรือกักก่อนตรวจปล่อยของกรมศุลกากรไปในขณะนี้ ขอขอบพระคุณ

นายสวัสดิ์ อุทัยศรี : ท่านประธานที่เคารพ ผม สวัสดิ์ อุทัยศรี ผมจะไม่พูดถึงเรื่องซั่มมิทหรืออะไร ผมจะพูดเฉพาะอภิปรายเรื่องร่างพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น ในร่างพระราชบัญญัตินี้มีปัญหาที่จะต้องพิจารณาอยู่หลายประการด้วยกัน ซึ่งบางปัญหาก็ตัดแย้งกันในตัวประการแรก มาตรา ๓ ที่แก้ไขว่า "ของตามประเภทนี้ที่นำเข้ามาเพื่อใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม" ของตามประเภทนี้ก็มียู่มาก ที่เราเห็นอยู่ที่ขายอยู่ที่น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าส น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา อะไรต่างๆ นั้นะครับ บอกว่าที่นำเข้ามาเพื่อใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม อันนี้มันก็อย่างที่ท่านสมาชิกคนหนึ่งท่านได้พูดไว้แล้วนะครับ มันเป็นการควบคุมยากครับ เขาเอามา เขาจะกลั่นหรือไม่กลั่นก็ไม่ทราบ แต่ถ้าไปกลั่นแล้ว ผลที่มันสูญหายไป ในขณะที่การกลั่นนั้น ขอโทษมันมีประมาณกี่เปอร์เซ็นต์ก็แล้วแต่ แต่ถ้าเขาวางเงินมัดจำไว้แล้วแล้วไม่ได้ไปกลั่น เอาไปขายเสีย เขาเอามาคืน ก็หมายความว่าเขาได้คืน สมมุติว่าถ้ากลั่นแล้วมันเสียไป นั่นเป็นการเอาเปรียบแก่ทางราชการ ทำให้ทางรัฐบาลเสียเปรียบในเรื่องภาษี เขาอ้างว่าจะมากลั่น แต่ความจริงไม่กลั่น เอาไปขายเสีย แต่เขาได้คืนนั้นส่วนที่ควรจะเสียตามปกติของการกลั่นนั้น เขาได้คืนไปด้วย ทำให้เสียเปรียบอันหนึ่ง เราคุมไม่ได้ คุมยากที่สุดนะครับ ในเรื่องนี้ สำหรับมาตรา ๔ ที่เขียนไว้ว่า "บรรดาของตามประเภท ๒๗.๑๐ ที่ผู้นำของได้เสีย

อาคารหรือวางเงินประกันหรือหลักประกันเป็นประกันค่าอาคารไว้แล้ว ให้อธิบดีกรมศุลกากร
 นี้มีอำนาจคืนเงินอาคารหรือให้ถอนเงินประกัน หรือหลักประกันที่วางไว้เป็นประกันค่าอาคาร
 ได้ เมื่อผู้นำของเขาได้พิสูจน์ให้เป็นที่พอใจของอธิบดีกรมศุลกากรว่า ของดังกล่าวได้นำไป
 ใช้กลับเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และได้เสียภาษีหรือยกเว้นภาษีตามกฎหมายว่าภาษีน้ำมัน
 และผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำให้ราชอาณาจักรแล้ว....” เอาแค่นี้ก่อนนะครับ อันนี้ก็ไม่ชัดเจนครับ
 เขียนอย่างนี้มันมีช่องโหว่มากเหลือเกินครับ เพราะบรรดาของตามประเภทที่ ๒๗.๑๐ นั้น
 อย่างที่ผมเรียนเมื่อกันั้นแล้ว มีน้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าส น้ำมันดีเซลอะไรต่างๆ นี่เยอะเยอะ
 ถ้าเอาเข้ามาากลับ พวกนี้ต้องเสียภาษีทั้งนั้นนะครับ ถ้าเอามากลับเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
 สมมุติว่าสามารถที่จะเอาน้ำมันเบนซิน ซึ่งจะต้องเสียภาษีถึงลิตรละ ๑ บาทเข้ามา ผลิตภัณฑ์
 ปิโตรเลียมชนิดหนึ่ง อาจจะเป็นอะไรก็ได้เนะครับ ในทางเคมีนี่ผมก็ไม่ทราบเนะครับ สมมุติว่า
 ผลิตมาเป็นพลาสติกชนิดหนึ่ง ซึ่งพลาสติกชนิดนั้นได้ยกเว้นภาษีด้วย เราจะป้องกันได้อย่างไรครับ
 เขาเอาน้ำมันสำเร็จรูปแล้วเข้ามา เพราะว่าบรรดาของมาตรา ๒๗.๑๐ นี้ อาจจะไม่สำเร็จรูปก็ได้
 ไม่สำเร็จรูปก็ได้ แต่ถ้าเขาสำเร็จรูปแล้วมาซึ่งควรจะต้องเสียภาษี มาผลิตมากลับเป็นผลิตภัณฑ์
 ปิโตรเลียม ซึ่งจะเป็นอะไรอีกก็ไม่ทราบในอนาคตข้างหน้า แล้วของนั้นอาจเสียภาษีต่ำกว่า
 น้ำมันเบนซินหรือไม่ต้องเสียภาษีเลย เราแก้ไขได้อย่างไร อันนี้ก็เป็นปัญหายุ่งยากเนะครับ
 คือว่าลักษณะนี้คลุมเครือ ส่วนถ้อยคำที่บอกว่า “ทั้งนี้ ไม่ว่าของนั้นจะนำเข้ามาเมื่อใด” นั้น
 ผมไม่วิจารณ์เนะครับ สมาชิกหลายท่านก็ได้วิจารณ์มาแล้ว แล้วฝ่ายทางรัฐบาลก็บอกว่ากฎหมายนี้
 คงจะใช้ได้ครั้งเดียว นั้น ผมคิดว่าควรจะไม่ค่อยถูกต้องนัก เพราะเมื่อออกมาเป็นกฎหมาย
 แล้วมันก็ต้องใช้กันไปจนกว่าจะยกเลิกกันไป ประการสุดท้ายคือ ความในมาตรา ๔ จากเมื่อกันี้
 ของที่นำเข้ามาต้องวางเงินประกันหรือให้หลักประกันไว้แล้ว ต่อเมื่อผลิตและเสียภาษีแล้ว
 หรือเป็นที่พอใจของอธิบดีแล้ว จึงจะมาคืน แต่มารรคสองบอกว่า การขอคืนเงินอาคารหรือ
 ถอนเงินประกันหรือหลักประกัน ของผู้นำเข้าตามวรรคหนึ่งผู้นำเข้าต้องยื่นคำร้องต่ออธิบดี
 ศุลกากรภายใน ๖ เดือน นับแต่วันนำของเข้า อันนี้ก็เท่ากับบังคับให้ผลิตให้ผลิตภายใน
 ๖ เดือน ถ้าเขาผลิตไม่ทันล่ะ หรือไม่ได้ผลิตล่ะจะทำอย่างไร ก็ไม่ได้คืน จะเป็นธรรมไหมล่ะ
 ถ้าเราจะให้ความเป็นธรรมเขา เมื่อเรารับเงินมัดจำไว้ส่วนหนึ่งแล้ว ผลิตและเสียภาษีแล้วก็
 คืนให้ไป นั้นเป็นความเป็นธรรม แต่ถ้าคืนไม่ทันภายใน ๖ เดือนล่ะก็ หมายความว่าคืนไม่ได้

ความไม่เป็นธรรมก็เกิดขึ้น เหตุที่คืนไม่ได้ก็มี เช่นสมมุติว่าโรงกลั่นเสีย ต้องซ่อมเกินกว่า ๖ เดือน จะทำอย่างไร ผมจึงเห็นว่ากฎหมายนี้ที่ร่างเข้ามาไม่สมบูรณ์ครับ ยังมีอะไรที่ควรจะต้องปรับปรุง ถ้าหากว่ารัฐบาลจะขอถอนไปพิจารณาให้เรียบร้อย ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง ขอขอบคุณครับ

นายปวย อึ้งภากรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่จะขอกราบเรียนข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์ของการพิจารณาของท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นการตอบคำถามของคุณเฉลิมชัย จารุวัตร ซึ่งท่านอธิบดีกรมศุลกากรได้ตอบไปบ้างแล้วว่า ตั้งแต่เกิดเหตุเมื่อเดือนมีนาคมนั้น ได้มีน้ำมันดิบเข้ามาบ้างจากบริษัทซัมมิต เข้ามาในประเทศไทย แต่กระผมจำตัวเลขไม่ได้ แต่ที่จำได้แน่ ๆ คือว่าเข้ามาน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนที่ยืดเอาไว้ และนอกจากนั้นในฐานะที่กระผมเป็นที่ปรึกษาของท่านนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจก็ได้พยายามหาทางที่จะหาวิธีอื่น ๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งน้ำมันดิบหรือน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว ที่เรียกกันว่าโซล่า จากบริษัทอื่น ๆ ซึ่งทำการค้าขายอยู่ในประเทศไทยนี้ คำตอบที่ได้จากทุกบริษัทก็คือว่า เขาหามาให้ไม่ได้มากนัก ถ้าจะมหาได้อาจจะต้องใช้เวลาสี่ถึงหกอาทิตย์เป็นอย่างเร็ว แล้วก็ราคาที่จะหาได้นั้นจะสูงกว่าราคาที่รัฐบาลควบคุมในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่จะกราบเรียนว่า เราพิจารณาอย่างไร ๆ ก็ตาม ขอได้โปรดคำนึงว่า ถ้าหากว่าเราปล่อยให้ปริมาณจำนวนนี้ซึ่งเรายืดเอาไว้กลับออกไปจากประเทศไทยเราแล้วละก็ เราจะหาอะไรกลับมาทดแทนไม่ได้ ที่กระผมพูดนี้ไม่ได้หมายความว่ากระผมจะเข้าข้างรัฐบาลหรือเข้าข้างบริษัทซัมมิต กระผมใคร่จะกราบเรียนว่า ขอได้โปรดคำนึงถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้เกี่ยวกับวิกฤติการณ์ของน้ำมัน และขอได้โปรดคำนึงถึงสวัสดิภาพของประชาชน เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าน้ำมันขาดแคลนลงไปแล้ว หรือราคาน้ำมันแพงขึ้นแล้วจะกระทบกระเทือนถึงนโยบายที่เราจะกระทำให้ราคาต่าง ๆ นั้นมีเสถียรภาพ ข้อนี้ได้้นำเรื่องเสนอท่านนายกรัฐมนตรีไปแล้ว แต่เรื่องอีกเรื่องหนึ่งที่กระผมใคร่จะกราบเรียนเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านทั้งหลายว่า สภาพการค่าน้ำมันและผลิตน้ำมันในประเทศไทยนั้นไม่เป็นที่พอใจของใคร ๆ ทั้งสิ้น กระผมเองกระผมก็ไม่พอใจท่านเองเดียวกับท่านสมาชิกหลายท่านตั้งแต่ครั้งประวัติศาสตร์เดิมจนกระทั่งเดี๋ยวนี้มีการระวางที่สื่อให้เห็นว่ามี การทุจริตหรือการเสียเปรียบคนอื่นเสมอ เนื่องด้วยเหตุนี้คณะที่ปรึกษาฝ่ายเศรษฐกิจของท่านนายก-

รัฐมนตรีจึงกำลังศึกษาต่อไปว่า เราจะหาวิธีแก้ไขเปลี่ยนแปลงระบบการค้ำน้ำมันและการผลิตน้ำมันในประเทศไทยอย่างไรบ้าง การที่เราจะมาเอาร่างพระราชบัญญัติอันนี้มาแก้ทั้งหมดมาแก้แล้วบริษัทนั้นได้เคยทำเราเจ็บช้ำน้ำใจ บริษัทนี้ได้ทำไม่ได้ แล้วก็ผลถ้าหากว่าไปตกกับประชาชนแล้ว กระทบก็คิดว่าสมาชิกสภานิติบัญญัตินี้คิดไม่รอบคอบ ที่จะคิดรอบคอบนั้นต้องไปคิดในทางยืดยาวต่อไปครับ ขณะที่ปรึกษาจึงได้พยายามคิดต่อไปในแง่ที่ว่า เราจะมี การปฏิรูปการผลิตน้ำมันและค้ำน้ำมันอย่างไรบ้าง เพื่อจะนำเสนอคณะรัฐบาลปัจจุบันนี้ภายใต้ การนำของท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ หรือจะเป็นรัฐบาลต่อไปซึ่งจะเป็นได้การนำของ ท่านประธานสภาก็เป็นได้ ขอบพระคุณครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานสภานิติบัญญัติ ฯ เหตุผลที่ร่างกฎหมายนี้ ได้สร้างความกระอักกระอ่วนใจให้แก่สมาชิกหลายท่านรวมทั้งตัวกระผมด้วย ก็คือว่าในร่างนี้ ได้รวมเอาหลักการ ๒ ประการเข้ามาไว้ด้วยกัน หลักการประการแรกเกี่ยวกับความเป็นธรรม ซึ่งท่านพูดอยู่นักหนาว่า รัฐบาลจะต้องให้ความเป็นธรรมแก่พ่อค้า ประการที่ ๒ ในการที่ ท่านจะร่างกฎหมายนี้เปิดช่องโหว่ให้แก่การที่จะได้มีการต้องเสียรายได้ของประเทศไปอีก จำนวนหนึ่ง ตลอดเวลาที่ได้ผ่านมานี้จะเป็นด้วยอารมณ์ จะเป็นด้วยความเจตนาหรือความ ตั้งใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่จะรักษาประโยชน์ของบ้านเมือง ได้มุ่งไปในทางแง่ที่จะให้ คั้นหรือไม่ให้คั้น มุ่งไปดูจากในแง่ที่บริษัทใดบริษัทหนึ่งซึ่งกระผมคิดว่าสภานี้คงจะตั้งมั่น อยู่ในหลักแห่งความเป็นธรรม และกระผมต้องการจะกลับมาอภิปรายเรื่องนี้อีกสักประเด็นหนึ่ง ขอพูดถึงเรื่องแรกสั้น ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ประเทศจะต้องขาดรายได้ จะต้องมีความเสียหายหรือ ช่องโหว่ ความไม่เหมาะสมบางประการของร่างกฎหมายฉบับนี้ เช่นเดียวกับร่างประมวล รัชฎาการที่ได้ผ่านไปแล้วโดยวิธีประหลาด ๆ รวมของต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมไว้หลาย ๆ อย่างแล้วก็ ในที่สุดก็จะตัดทางโน้นก็เสียตายทางนี้ จะตัดทางนี้ก็เสียตายทางนั้น อันนี้ก็เช่นเดียวกัน ที่ สร้างความลำบากอยู่เวลานี้ ในประเด็นที่ ๑ ที่ว่าเราจะต้องเสียหายไปเท่าไรนั้น ท่านสมาชิก คนหนึ่งซึ่งรู้เรื่องนี้ดีได้อภิปรายอย่างละเอียด แต่กระผมเกรงว่าเรื่องนี้อาจจะผ่านความสนใจ ของเราไปเสียเนื่องจากได้มีการอภิปรายเรื่องอื่น ๆ เป็นอันมาก กระผมอยากจะให้กลับไประลึก ถึงเรื่องนั้น มาตรา ๓ ที่เสนอมานี้มีช่องโหว่อยู่หลายประการ ในการที่จะทำให้รัฐบาลไม่ได้

รับรายได้ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจอย่างยิ่ง อันนี้ละครับที่กระผมเห็นว่าเราไม่ควรจะต้องให้ผ่าน ที่นี้ประเด็นที่ ๒ เรามาพูดกันถึงเรื่องความเป็นธรรม เรื่องความเป็นธรรมนี้กระผมเชื่อว่าในที่นี้รักความเป็นธรรมและตั้งมั่นอยู่ในความเป็นธรรมอย่างยิ่ง เราไม่ได้มุ่งที่จะไปลงโทษผู้ใด ไม่ต้องการไปมุ่งที่ว่า ถ้าผู้ใดทำผิดคิดร้ายแล้วก็จะหมายมั่นเช่นหมาให้อาสัญญไปเลย แต่ที่เราจะต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมหลายต่อหลายประการด้วยกันทีเดียว เราไม่ต้องไปคำนึงว่า นายคนนี้ชื่อชัมมิต นายคนนี้ชื่อท้อค หรือนายคนนั้นชื่อนาย ก. นาย ข. แต่สิ่งที่เราควรจะต้องนึกถึงความเป็นธรรมอันแท้จริงนั้น ความเป็นธรรมนี้น่าจะคำนึงถึงถนน ๒ ทาง ไม่ใช่แต่ที่ว่ารัฐบาลจะต้องเป็นธรรมกับพ่อค้าตลอดไป พ่อค้าเป็นธรรมแก่ประชาชนบ้างหรือไม่ บริษัทบางบริษัทนั้นได้แสดงน้ำใจให้แก่ประเทศชาติเห็นว่า เมื่อถึงเวลาที่เขาจะต้องขาดทุนหรือต้องขาดกำไร เขาก็พร้อมที่จะสนับสนุนหลักการของรัฐบาล แต่ถ้าเราจะมองจากในแง่ที่ว่ารัฐบาลจะให้ความเป็นธรรมแก่บริษัทอันนี้อยู่หรือไม่ อ่างแต่เพียงว่า ถ้าเขาอยากจะชนของเขา กลับไป ก็ควรจะให้ชน กระผมคิดว่าท่านอาจมองแต่แง่ประชาชนบ้าง มองจากแง่ที่ว่าสภาวการณ์เวลานี้อ่านวยหรือเกือกลงให้การใช้หลักความเป็นธรรม เป็นเช่นนั้นหรือไม่ มีท่านผู้อภิปรายคนหนึ่งที่เขาเกรงหนักหนาว่าจะถูกเหยียบ ได้มาชี้แจงว่า บริษัทชัมมิตได้ช่วยเหลืออย่างไร กระผมเห็นว่าเป็นการกระทำที่ดี เป็นการกระทำที่ให้ความเป็นธรรม ชี้แจงพฤติการณ์ให้แก่ท่านบางท่านที่อาจจะไม่สันทัดในเรื่องนี้ ได้เห็นว่าสิ่งดีที่เขาทำก็มีอะไร แต่กระผมอยากที่จะเพิ่มเติมอีกนิดว่า การที่บริษัทชัมมิตยอมเข้ามาบริหารจัดการบริหารโรงกลั่นน้ำมันบางจากนั้น ได้มีเงื่อนไขอีกหลายประการที่ผูกพันและเชื่อมโยงกัน จนกระทั่งทำให้เขาแน่ใจว่าการลงทุนเช่นนั้น ไม่ได้ทำให้เขาเสียหาย ไม่ได้ทำให้เขาขาดทุน ตัวอย่างเช่น การที่รัฐบาลจะต้องรับซื้อน้ำมันจากเขา ในราคาอันหนึ่งอันใดอะไรต่างๆ กระผมไม่อยากจะใช้เวลาเหล่านี้มาขยายข้อความนี้ให้มากขึ้น อันนี้พิจารณาพฤติการณ์ต่อไปของบริษัทแห่งนี้ เราเคยได้ยินกันหลายครั้งหลายคราแล้วว่ามีเรื่องอย่างนั้นมีเรื่องอย่างนี้ แต่เราจะต้องทำใจเป็นกลาง ไม่ใช่ขอกแวกนี้กว่าใครสวดอย่างนั้น ใครสัพพัตติโยอย่างนี้ เราจะถือว่าสิ่งเหล่านี้เป็นของผิดพลาด แต่เราจะต้องระลึกอยู่ประการหนึ่งว่า ครั้งหนึ่งที่ประเทศไทยต้องการน้ำมันอย่างมาก ครั้งหนึ่งที่รัฐมนตรียุทธสาทรกรม รัฐมนตรีคลัง ใช้เป็นเหตุผลในการที่จะขึ้นราคาน้ำมัน ขึ้นภาษีน้ำมัน เราทราบกันว่าได้มีการนำน้ำมันนี้ไม่เข้าประเทศไทย ไปยังประเทศอื่น ซึ่งอันนี้ก็ยังไม่เคยมีใครได้แถลงให้แจ่ม

กระจ่างกันมาเลยว่าเรื่องมันเป็นอย่างไร ประเทศไทยเสียหายอย่างไรหรือไม่ แค่นี้ ประการใด เมื่อเป็นเช่นนี้เป็นการแสดงน้ำใจแล้วละหรือว่าบริษัทนี้ได้แสดงมิตรจิตต่อสภานี้ ต่อประชาชน ซึ่งต้องการน้ำมันเป็นอย่างยิ่ง ต่อรัฐบาลนี้หรือเปล่า แต่ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลนี้เอียงกระเท่เร่ มาเลย บอกว่าควรจะให้ความเป็นธรรมแก่เขา กระผมคิดว่าความเป็นธรรมนั้นน่าจะจะต้อง มองกันดูให้มันชัดเจนเสียหน่อยว่า ถ้าหากว่าเขากระทำเช่นนี้แล้ว ประเทศไทยต้องเสียหาย ถึงกับเรื่องการควบคุมราคา เราก็จะควบคุม การควบคุมปริมาณ เราก็จะควบคุม สิ่งเหล่านี้ เราจะยินยอมให้บริษัทกระทำโดยประชาชนชาวไทยต้องเสียหายหรือไม่ กระผมว่าถ้ารัฐบาล พยายามที่จะปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ ผลที่จะเกิดเสียหายแก่ประชาชนทั้งหลายแล้ว สิ่งเหล่านั้นอาจจะต้องอยู่เหนือสิ่งใดก็ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เรามีสิทธิที่จะป้องกันตัวได้ ทุกประการ กระผมเชื่อว่าโดยเหตุผลทั้ง ๒ ประการที่ได้กล่าวมานี้ ทั้งความเสียหายและความ บกพร่องของร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งก็ยังได้ยอมรับ อันนี้เราได้เห็นกัน แล้วว่าร่างนี้ไม่เหมาะสม และได้เห็นว่ารัฐบาลเองก็รู้ตัวถึงจะต้องให้ท่านนายกฯ ขึ้นมาชี้แจง ในวันนี้ ด้วยความเกรงใจต่อท่านเป็นอย่างยิ่ง กระผมมีความเห็นว่ารัฐบาลน่าจะได้อถอนร่างนี้ไป อันนี้เป็นอย่างเบา ๆ ที่สุด แต่ถ้าหากจะต้องให้มีการยกมือตัดสินกัน กระผมต้องขอกราบเรียนว่า กระผมจะไม่ยอมให้ผ่านกฎหมายนี้

นายนิคม จันทรวิฑูร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิคม จันทรวิฑูร กระผมมีความหนักใจอยู่เพียงประการเดียว ซึ่งจะกราบเรียนขอความสบายใจจากท่านนายกฯ กระผม มีความรู้สึกและกระผมเชื่อว่าหลายท่านซึ่งเคยเป็นลูกศิษย์ท่านมา มีความรู้สึกอย่างเดียวกัน สุภาชิตทางกฎหมายได้พูดไว้ว่า ผู้ที่จะมารับความยุติธรรมนั้น จะต้องมาด้วยมือบริสุทธิ์ กระผมเห็นออกเห็นใจท่านนายกฯ และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอย่างยิ่ง แล้วก็ มองเห็นต่อไปถึงปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น แต่ความรู้สึกอันนี้มีมากเหลือเกิน ท่านประธานที่ เคารพ เพราะฟังดู แม้แต่รัฐบาลเองก็ยอมรับว่าบริษัทซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ที่จะได้ รับผลประโยชน์โดยตรงนี้ ทำการหลายอย่างไม่ถูกต้องแล้วก็ผิดกฎหมาย ฉะนั้นสุภาชิต กฎหมายที่เราว่าเรียนมา เขายึดถือมา มันก็ทำความเข้าใจให้แก่กระผมโดยเฉพาะส่วนตัว ที่จะตัดสินไปในทางที่จะสนับสนุนรัฐบาล ฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนขอฟังความเห็นของ

ท่านให้กระผมและเพื่อนได้สบายใจเสียหน่อยว่าหลักดังกล่าวนั้น ความจริงแล้วเป็นอย่างไร
แล้วก็ปัญหาเรื่องนี้ไม่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวข้องอย่างไรกับสภานิติบัญญัติตามร่างกฎหมายดังกล่าว ขอขอบคุณ

นายสัญญา ธรรมศักดิ์ (นายกรัฐมนตรี) : สำหรับกรณีนี้กระผมขอกราบเรียนว่า
ในคณะรัฐมนตรีนั้นนะ ได้พิจารณาซักถามเจ้าหน้าที่และตัวเลขต่าง ๆ และเหตุการณ์ต่าง ๆ
โดยละเอียดและเป็นเวลาอันยาวนาน กระผมขอกราบเรียนว่าในขณะนั้นและจนกระทั่งบัดนี้
กระผมยังไม่มีหลักฐานที่จะปักใจลงไปได้ว่าบริษัทซัมมิทนี่ทุจริต ทั้งนี้ถ้าจะโดยอาศัยหลัก
กฎหมายอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ยกขึ้น ก็เป็นความจริงที่ว่า ผู้ใดมาขอความยุติธรรม
ต้องมาด้วยมืออันบริสุทธิ์ แต่ในเวลาเดียวกัน ก็มีหลักกฎหมายที่มีอยู่ว่า ต้องมีความสันนิษฐานว่า
ทุกคนสุจริต จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่าเขาไม่สุจริต ในกรณีบริษัทซัมมิทนี่ เราหาใช้ได้มีความไว้
วางใจแนบแน่นมาแต่ต้นไม่ แต่ก็ได้พยายามตั้งสตินึกถึงความยุติธรรมเป็นใหญ่ เรายังไม่มี
หลักฐานที่จะพิสูจน์ได้ว่าเขาคิดฉ้อโกงทุจริตต่อรัฐบาล การที่เราปรับเขา ๕ ล้านบาทนั้นนะ
เป็นไปตามพระราชบัญญัติศุลกากร ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นนักกฎหมายคงทราบแล้วว่าพระ-
ราชบัญญัติศุลกากรนั้นไม่ถือเจตนาเป็นสำคัญ ถ้าเขามีการสำแดงผิดก็ต้องมีความผิดแม้ไม่
เจตนาก็ต้องปรับ กรณีเป็นเช่นนั้น และเรื่องนี้ทั้งหมด กระผมก็กราบเรียนได้ว่าเรายังไม่มี
หลักฐานที่ว่าบริษัทซัมมิทนี่จะฉ้อโกงรัฐบาล หรือประชาชนชาวไทย เราคิดว่าเป็นเรื่องที่เขา
เรียกว่าขาดความรอบคอบมากกว่า โดยคิดว่าถ้าได้น้ำมันราคาถูกมาก็นำเข้ามาแล้วก็เวลามา
แจ้งรัฐบาลก็แจ้งว่าเป็นทอปครูด แต่ในเวลาเดียวกันในภาษาอังกฤษก็แจ้งว่ารีคอนสตีติวเต็ด
ครูด reconstituted crude ข้อนี้ก็เห็นว่าเราจะไปปักใจว่าเขาจะฉ้อโกงรัฐบาลก็ทำไปไม่ได้ ด้วย
ความบริสุทธิ์ ทั้งนี้ในเรื่องประเด็นของพระราชบัญญัตินี้ กระผมขอกราบเรียนว่าจุดมันอยู่
นิดเดียวเท่านั้น จุดมันมีอยู่ว่า เราเสียดายน้ำมัน ๕๗ ล้านลิตร หรือร้อยกว่าล้านลิตรที่จะ
ต้องปล่อยให้เขาเรอเอ็กซ์พอร์ต (re-export) หรือส่งกลับออกไป เราจะต้องขอเอาไว้ ที่นี้การคัด
เอาไว้หน้านั้นนะ เราจะให้เขาเสียภาษี ๒ ชั้น คือเสียภาษีขาเข้าด้วย กับเสียภาษีสรรพสามิตด้วย
ในข้อนี้กระผมเองเห็นว่าไม่ยุติธรรม เพราะเหตุว่าถ้าเพียงเขาส่งน้ำมันสำเร็จรูปเข้ามา เขาก็ยัง
เสียภาษีไม่เท่านี้ ข้อนี้ที่กระผมได้ตกลงใจกับในคณะรัฐมนตรีว่า จะต้องขอเสนอสภาเพื่อ
ให้มีความเป็นธรรมเกิดขึ้น และให้เราได้นำมันเอามาใช้เพื่อประโยชน์ของอาณาประชาราษฎร์
ขอบคุณครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังการอภิปรายมาหลายท่าน รวมทั้งทางฝ่ายท่านรัฐบาลก็ได้อภิปรายมามาก ก็ถอดใจความในเรื่องสำคัญนั้น กระผมก็เกิดมีความวิตกใจขึ้น เกิดเป็นปัญหาขึ้น และที่ "ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็ได้แถลงมาอย่างนี้ กระผมใคร่จะกราบและวิงวอนขอร้อง ในร่างพระราชบัญญัตินี้อาจจะกระทบกระเทือนถึงเกษตรกรทั่วประเทศ ถ้าหากปรากฏว่าน้ำมันนี้กลับคืนไป ความแก้ไขเรื่องน้ำมันปั่นป่วนกันอยู่ทุกวันนี้ ก็ยังไม่สิ้นสุด ต้องฟ้องร้องนายอำเภอบ้าง ฟ้องเจ้าเมืองบ้าง ว่าจัดสรรน้ำมันก็ยังไม่เพียงพออยู่ อันนี้ก็เลยนึกเป็นห่วง ก็ใคร่จะขอร้องท่านสมาชิกสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติ ขอได้กรุณาเถอะ รับร่างอันนี้เพื่อปากท้องของประชากรหรือเกษตรกรทั่วประเทศ ซึ่งจะได้ทำข้าวทำปลาให้ท่านได้รับประทานต่อไปถ้าหากปล่อยไว้ ถ้าเกิดขาดแคลนขึ้นมาหรือปั่นป่วนในลักษณะหนึ่งแล้ว กระผมก็เกรงว่าความยุ่งยากที่จะมาสู่ถึงรัฐบาลมาก อันนี้กระผมไม่ได้เข้าทางฝ่าย "ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี หรือทางฝ่ายรัฐบาล แล้วก็เห็นด้วยกับที่ท่านสมาชิกสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติได้อภิปรายมาแล้วหลายครั้งหลายครา กระผมจึงใคร่กราบวิงวอนและขอร้อง นี้กว่าขอให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านเพื่อเกษตรกรของประเทศไทยทั่วประเทศแล้วในโอกาสสุดท้ายนี้ กระผมก็ใคร่ขอเสนอให้ท่านเปิดอภิปราย ขอคนรับรองด้วยครับ

ประธานสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ได้ครับ ท่านก้านันครับ ท่านก้านอนอภิปรายไปมากแล้ว เห็นจะไม่ได้ละครับ

นายกมล สมวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายกมล สมวิเชียร จะไม่ขอปิดการอภิปรายครับ แต่ว่าอยากจะใคร่ขอกราบเรียนในฐานะที่เป็นคนธรรมดาสามัญแล้วก็ไม่ใช่ว่าเทคนิค กระผมพยายามฟังด้วยความตั้งใจอย่างยิ่งทั้งฝ่ายเทคนิคและทางฝ่ายนักการเมือง แล้วก็ไม่ได้สบายใจอย่างที่สุด แล้วก็เหมือนท่านผู้อภิปรายครั้งที่แล้วว่า ถ้าเผื่อท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้อรรถาธิบายมาแล้วจะสบายใจขึ้น ยิ่งให้อรรถาธิบายมาด้วยความเคารพและด้วยความรักเป็นส่วนตัวอย่างยิ่ง กระผมก็ยังไม่ได้สบายใจหนักขึ้นไปอีก ทั้งนี้และทั้งนั้นไม่ได้มาจากคำนิยามที่เป็นเรื่องของวิชาการอะไร แต่ว่ามาจากคำนิยามที่ได้รับการอบรมมาจากพ่อแม่และก็ครูบาอาจารย์ ที่เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มันผิดหลักการอยู่ ๔ ประการซึ่งกระผมคิดว่าเรายอมไม่ได้ ถึงอดตายก็ต้องขออดตาย หลักการอันแรกนั้นนะ

กระผมคิดว่าผู้พิพากษาซึ่งนั่งอยู่ในที่นี้น่าจะพูดมากกว่ากระผม นั่นก็คือหลักของกฎหมายย้อนหลัง กฎหมายย้อนหลังเป็นหลักที่กระผมคิดว่าเราไม่สามารถที่จะยอมได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับปากท้อง เกี่ยวกับความเป็นความตายอะไร ถ้าเมื่อเราคิดว่าอันนี้เป็นหลักการที่ประเทศชาติของเราซึ่งเป็นประเทศที่อารยะใช้ และเราใช้หลักกฎหมายย้อนหลังนี้สำหรับองค์กร หรือว่าบริษัทเพียงบริษัทเดียวเท่านั้นเอง นี่ประการแรก ถ้าเมื่อจะพูดถึงความยุติธรรมแล้ว กระผมอยากจะขอทราบเรียนว่ามีคนไทยครบตาตา ๆ ตัวลึบ ๆ เหมือนกระผมนี้ครับ เพราะว่าไม่ค่อยมีจะรับประทาน ที่ผจญกับความยุติธรรมอย่างมหากาลเลย ที่อยู่ในคุกในตาราง เพราะว่ากฎหมายนี้ทำให้เขาต้องอยู่ในนั้น ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้กระทำความผิดก็มาก ทำให้เราถึงไม่คิดถึงเขาบ้าง กฎหมายกับความยุติธรรมนั้น ไม่เหมือนกันครับ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาอังกฤษ ภาษาลาติน หรือว่าภาษาลาว ไม่เหมือนกัน มันคนละอย่าง เมื่อเหตุการณ์มันเกิดขึ้นมาแล้ว มีกฎหมายบัญญัติไว้แล้วว่าเป็นความผิด ต้องลงโทษ และจะไปย้อนหลังไม่ให้มีความผิดเกิดขึ้น ไม่ให้มีการปรับนั้น กระผมคิดว่าทำไม่ได้ นั่นประการหนึ่ง

หลักประการที่ ๒ ก็คือหลักทางการเมือง มีคนพูดในที่นี้หลายท่าน ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านกล่าวว่า ถ้าเมื่อไม่มีน้ำมันแล้วรัฐบาลจะแย่ กระผมคิดว่าอันนี้ผิดหลักผิดเอทิกเทท (etiquette) ผิดศีลธรรมทางการเมืองอย่างมหากาล จะเอาอันนี้มาเป็นแบลคเมลล์ (blackmail) ว่า จะต้องผ่านร่างพระราชบัญญัติอันนี้เพื่อให้รัฐบาลดำรงอยู่นั้น กระผมคิดว่าเป็นการยอมที่ผิดมากครับ รัฐบาลจะต้องช่วยตัวเอง ถ้าไม่มีน้ำมันตอนนี้หรือว่าเฉพาะงวดนี้แล้ว จะต้องไปหาน้ำมันมาครับ อันนี้เป็นเรื่องของรัฐบาลซึ่งสภาไม่เกี่ยวเลย สภามีหน้าที่เพียงที่จะควบคุมการปฏิบัติงานของรัฐบาล ถ้ารัฐบาลหาน้ำมันมาไม่ได้ ชาวบ้านเขาว่าเอา หรือว่าทนไม่ไหวก็ต้องลาออกไปเมืองไทยก็ยังมีคนตีอีกมาก กระผมคิดว่าอย่างนั้นครับ ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

ประการที่ ๓ ผิดหลักแห่งศักดิ์ศรีของประเทศชาติ กระผมคิดว่าเอะอะพวกเรานี้คนไทย คนเขาด่าเรามาก เพราะกระผมได้ไปต่างประเทศบ่อย และถูกด่าบ่อยมากที่สุดว่าเป็นชาติที่เห็นแก่เอรรถประโยชน์เป็นหลัก คือเอรรถประโยชน์นิยมขอให้เอาตัวรอดได้เถอะ ขอให้ยุติกันดีเถอะ ขอให้สบายเถอะ จะเสียเนื้อเสียตัวเสียศักดิ์ศรีอะไรก็ยอม อันนี้เรา

ยอมเสียศักดิ์ศรีและเสียหลักกฎหมายเพื่อให้มีน้ำมันใช้สบาย ๆ ครับ ในสภานี้ยังมีรถคันโต ๆ อีกหลายต่อหลายสิบคัน รวมทั้งรถของท่านประธานด้วย ด้วยความเคารพ กระผมเคยใช้รถยี่ห้อ ๘ สูบนะครับพอเป็น ส.ส. จำเป็นขึ้นมา ต้องขายขาดทุนไปตั้งหลายหมื่นบาท เพื่อประหยัดน้ำมันตามนโยบายของท่านอาจารย์สัญญาที่รักของกระผม แต่หลายท่านรัฐมนตรียังไม่ทำอย่างนั้นครับ แต่จะประหยัดน้ำมัน ขอโทษครับ แต่ว่าจะพยายามให้มีน้ำมันเพื่อจะได้ได้อยู่กันอย่างสบาย ๆ ไม่ว่าจะเสียศักดิ์ศรีอะไรแค่ไหน และประการสุดท้าย ผิดหลักศีลธรรมครับ ท่านประธานผิดหลักศีลธรรมที่ว่า เราเป็นมนุษย์ เราเป็นคนไทย พ่อแม่ ปู่ย่า ตา ยาย ของเรานั้นสอนให้เราเป็นคนที่มีศักดิ์ศรีตามสมควร ไม่เคยเป็นทาสใครครับ กระผมเชื่อว่าเราไม่ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว ไม่เหมือนอย่างที่บางท่านกล่าวว่าเราจะต้องลำบาก กระผมเชื่อว่าคนดีศรีอยุธยายังมีมากพอที่จะหาน้ำมันมาได้ และเราไม่ต้องเสียศักดิ์ศรีของเราเลย ขอขอบคุณครับ

นายสถาปน์ ศิริพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าได้เวลาอันเป็นอุดมฤกษ์แล้ว ขอปิดอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกขอปิดอภิปราย มีผู้รับรองครบถ้วนแล้วครับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ กระผมบอกว่ามีเรื่องสำคัญอยู่เรื่องหนึ่งคือ กระผมเห็นควรจะเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ก็อยากให้สมาชิกได้รู้ถึงเรื่องว่า ข้อกฎหมายศุลกากร รับน้ำมันทั้งหมดนี้ก็ได้ แต่ไม่ยอมรับ และก็เอาการที่จะส่งออกไปมาสู่เรานี้ กระผมอยากจะพูดประเด็นนี้ กระผมจึงขอเปิดอภิปรายต่อไป ถ้าใครเห็นด้วย ขอได้โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๘ คน).

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดอภิปรายต่อไป เชิญคุณใหญ่ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ กระผมไม่อยากจะรบกวนเวลาของสภานี้เลย แต่กระผมถามตั้งแต่เช้าว่า กฎหมายศุลกากรนั้นริบทรัพย์ได้ ถ้าทำผิดกฎหมาย ถามก็ไม่มีใครตอบกระผม มาตอบกันเมื่อตอนจะปิดอภิปราย คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็บอกว่า ริบก็ริบได้ แต่ไม่ริบ และเพราะเหตุไม่ริบนี้เอง ก็เป็นเหตุมาอ้างต่อสภานี้ว่า กลัวเขาจะส่งน้ำมันออก ก็ไม่ริบเขา น้ำมันแปลว่าอะไรกัน แปลว่าไม่ริบ เพราะเอาการจะส่งออกมาสู่สภานี้อย่างนั้นหรืออย่างไร นี่เป็นประเด็นแรก ประเด็นที่ ๒ ท่านนายก ฯ ท่านบอกว่าบริษัทบริสุทธี กระผมก็ไม่รู้ว่าท่านไปรู้อะไรมาได้อย่างไรว่าบริสุทธี กระผมไม่เคยเป็นผู้พิพากษา ท่านเคยเป็นแต่ผู้พิพากษาทุกคนถือว่ากรรมเท่านั้นแสดงเจตนา เมื่อกรรมแสดงเจตนาแล้ว กระผมก็วินิจฉัยไปตามหลักกฎหมาย ว่าการกระทำของเขาแต่เก่าก่อนนั้น แสดงเจตนา ประเด็นอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า การปนน้ำมันเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีนี้คือแสดงเจตนาไม่สุจริต ไปบอกว่าเขียนภาษาอังกฤษถูก แต่เขียนภาษาไทยอีกอย่างหนึ่ง ภาษาไทยเป็นผิดก็ผิด หลักกฎหมายในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่า ระหว่างภาษาสองภาษา ภาษาต่างประเทศกับภาษาไทย ท่านให้ยึดเอาภาษาไทยเป็นหลักที่ถูกต้อง ที่กระผมเรียนมาถูกหรือผิดกระผมก็ไม่รู้ ครูสอนกระผมมาอย่างนั้น ก็บอกว่า ทอปท์ครูดอยล์และถูกต้องแล้ว แล้วก็ไม่ได้เสียภาษีแต่ความจริงไม่ใช่ ทอปท์ครูดอยล์ และก็ไม่ได้แจ้งเท็จ ไม่ติดตะราง ประเทศไทยก็เป็นแหล่งสำหรับคนโกงหากิน กระผมจึงไม่เห็นด้วยกับท่านนายกรัฐมนตรีในประเด็นนี้ กระผมไม่เห็นด้วยเพราะเหตุว่ากรรมมันแสดงเจตนาถ้าหากว่าเราปล่อยให้กฎหมายนี้ออกไป ไม่ใช่เราจะปิดรูรั่ว มันหมายความว่าถึงจะทำให้คนคิดสูตรโกงเราต่อไปอีก ถ้าเอาน้ำมันดิบจริง ๆ ๑๐ เบอร์เซ็นต์ใส่เข้าไป และเอาน้ำมันเบนซิน น้ำมันดีเซลอะไรใส่เข้าไป ก็จะได้กำไรมาก ๆ ก็มาบอกว่าที่เราออกมาวันนี้ได้รับยกเว้นภาษี มันตาย พูดถึงความเที่ยงธรรม อะไรคือความ

เที่ยงธรรม บริษัทซั่มมิทเสี่ยภาชีไม่เที่ยงธรรม แต่ว่ากระผมเสี่ยภาชีเที่ยงธรรม บริษัทไทยออยล์เสี่ยเที่ยงธรรม มันถูกหรือครับอย่างนี้ เมืองไทยไม่ใช่มีบริษัทน้ำมันแต่บริษัทเดียว คนแสดงการทุจริต บอกว่าเที่ยงธรรม สภาต้องออกกฎหมายให้เขา เพราะความเที่ยงธรรมอะไรคือความยุติธรรม ความเห็นเท่านั้นแหละครับ ความเห็นของใครก็คนนั้นเป็นคนยุติธรรม กระผมจึงไม่เห็นด้วยจริงๆ สำหรับกฎหมายฉบับนี้ มันบีบคั้นหัวใจกระผมเหลือเกินว่า กระผมเป็นคนไทยสู้คนต่างด้าวไม่ได้ กระผมผิวดำเสี่ยภาชีกระผมต้องถูกปรับ ไม่มีสภาไหนเคยมาออกกฎหมายยกเว้นว่านายใหญ่ไม่ต้องเสี่ยภาชี เพื่อความยุติธรรมเลย แต่บริษัทหนึ่งโก่งภาชี แสดงเจตนาชัดเจน สภาจะต้องออกกฎหมายให้ โดยเหตุผลที่ว่าไม่ยึดน้ำมัน และกลัวเขาจะขนเอาน้ำมันออกมาสู่เรา กระผมยังไม่เห็นด้วยใหญ่ ถ้าสภานี้ถูกขู่ได้ด้วยเหตุเท่านั้นแล้ว กระผมว่าเอกราชอยู่ไม่ได้หรอกครับ ไม่ช้าจะมีเคส (case) ต่าง ๆ มาสู่เราต่อไป กระผมคิดว่าตายตาบหน้าดีกว่า และไม่ตายด้วย เหมือนอย่างเพื่อนสมาชิกที่พูดกันเมื่อคืนว่า มันไม่หมดคนดีในกรุงศรีอยุธยา อย่าผูกขาดการปกครองกันก็แล้วกัน กระผมเห็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยและที่สมาชิกจะปิดอภิปรายกระผมให้ตอบคำถามกระผมสักคำหนึ่งว่า เมื่อกฎหมายให้ยึดน้ำมันทั้งร้อยกว่าล้านลิตรได้ ทำไมไม่ยึด ไม่ใช่เป็นเหตุเอามาอ้างต่อสภานี้ว่าเขาจะขนออกจึงไม่ยึด บอกว่าเที่ยงธรรม อะไรเที่ยงธรรม หนึ่งภาชี ๔๐ ล้าน ปรับ ๕ ล้าน ทั้งๆที่เขาจะขนออกได้เพราะฉะนั้นความยุติธรรมก็คือความเห็น ความเห็นคนซื่อซัดนั่นแหละ กระผมเข้าใจอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงขឹងใจปัญหาที่ที่กระผมพูดเมื่อเช้านี้ว่า บริษัทนี้กระผมพูดอย่างไม่เกรงใจ ท่านประธานครับ เคยให้สินบนครับ กระผมจึงกลัว กระผมจะไม่ยอมให้ใครมากินสินบนโดยมีมือของกระผมเลย กระผมกราบเรียนท่านประธานท่านนี้ จะปิดก็ปิดเถอะครับ

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงผมลุกขึ้นมาค้านหลายครั้ง จนอาจารย์ของผมซึ่งท่านเป็น ๆพณฯ นายกรัฐมนตรีบ้าง ๆพณฯ รัฐมนตรีคลังบ้างจนท่านจะเกลียดหน้าผมแหละครับ แต่สำหรับวันนี้ผมใคร่จะขอกราบเรียนว่า ผมจะไม่ค้านแต่ว่าจะมาขอเรียนเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย ขอให้ทราบข้อเท็จจริงบางประการ ไม่มีประโยชน์ครับ ในการที่เราจะเป็นประชาธิปไตย ไม่มีประโยชน์ในการที่เราจะลงมติ ถ้าเราไม่รู้เรื่องที่เรากำลังวิจารณ์กันนี่ว่าเป็นเรื่องอะไร ยกตัวอย่างง่าย ๆ พวกเราไม่มีความสามารถในการจะวินิจฉัยว่า

คานสภานี้จะรับน้ำหนักได้ไหมเราต้องเชื่อคนที่เขารู้ ต้องถามคนที่เขารู้ ว่าคานแบบนี้
 จะรับได้ไหม ขอประทานโทษครับ ที่จะต้องเรียนว่ามีเพื่อนสมาชิกบางท่าน ซึ่งออกมาพูด
 โดยที่ท่านไม่ทราบ ไม่ทราบว่ากฎหมายที่เรา กำลังจะเปลี่ยนนี้ รากฐานมันเป็นอย่างไร แล้ว
 มันเปรียบเทียบกับกันเป็นอย่างไร มาถึงท่านก็ใส่ๆ นะครับว่า รัฐบาลทำอย่างนั้นไม่ถูก รัฐบาล
 ทำอย่างนี้ไม่ถูก ผมนะ เงินเดือนผมไม่ขึ้นเพราะท่านรัฐบาลละครับ ที่ผมพูดนี้ เพราะผม
 ไม่มีอะไรกับซัมมิต เพราะฉะนั้นผมพูดด้วยความจริงได้ว่า เรื่องที่เรา กำลังพูดนี้เป็นอย่างไร
 หลักของกฎหมายนะครับ ผมพิจารณาดูตามที่ผมได้ศึกษามา กฎหมายของเราเนี่ยสืบทอดมา
 มาแล้ว เราถือหลักว่า บรรดาน้ำมันดิบทั้งหลายที่นำเข้ามาผลิตภายในประเทศนี้ เสียภาษี
 หนึ่งเดียว คือเสียภาษีสรรพสามิต แล้วภาษีสรรพสามิตนี้เท่ากันกับภาษีศุลกากร ผมใคร่ขอ
 เรียนให้ท่านจำไว้แค่นี้ก่อน บอกว่าภาษีศุลกากรกับภาษีสรรพสามิตนี้เท่ากัน แล้วเป็นนโยบาย
 ของรัฐที่อยากจะทำให้มาผลิตภายในประเทศ เพราะว่าอธิปไตยกรรมแรงงานก็จะยืม คนงานก็จะได้ทำ
 ภาษีก็ได้เท่าเดิมต่อไปผมใคร่ขอเรียนว่า สำหรับครูดหรือน้ำมันดิบที่เราพูดกันนี้ มีอยู่ ๓ อย่าง
 พูดกันภาษาง่าย ๆ นะครับ แบบชาวตลาด ๆ อย่างพวกเราพูด ไม่ใช่ทฤษฎี อย่างหนึ่งเรียกว่า
 น้ำมันดิบตามธรรมชาติขุดแล้วก็ส่งมาเลย นั่นอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งคือน้ำมันดิบซึ่งเขา
 ตัดตอนไปแล้ว ตัดตอนเอาไปบางส่วนซึ่งเรียกว่า ทอปท์ครูด มีท่านสมาชิกบางท่านถามว่า เคาะ
 นี้จะโกงกันหรืออย่างไร นี่มันเอาน้ำมันซึ่งทำตุ๊กตัก ๆ อย่างนี้มาเพื่อประโยชน์อะไร ขอเรียนว่า
 ในทางธุรกิจเขาจะ เขามีประโยชน์อยู่หลายอย่าง เช่นสมมุติว่า ประเทศไทยเราใช้แก๊ส
 หุงต้มมันมากเกินไป ไม่มีที่ขายเขาก็จะต้องตัดตอนเอาก่อน คือใช้ความร้อนดึงเอาแก๊ส
 หุงต้มนี้ออกไปก่อน เมื่อเข้ามาถึงในเมืองไทยปริมาณซึ่งเรียกว่าการสนอง คือปริมาณ
 น้ำมันที่เข้ามาในเมืองไทยนี้ มันจะได้พอดีกับตลาด ส่วนน้ำมันดิบประเภทที่ ๓ คือน้ำมันดิบ
 ซึ่งมีปัญหากันนี้ พูดกันง่าย ๆ ก็คือเอาอะไรบางอย่างใส่เข้าไปถามว่าทำไมจะต้องใส่เข้าไปทำไม
 คำตอบก็บอกว่า ประการแรกก็เหมือนกับท่านอธิบดีท่านอธิบดีให้ฟัง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ท่านหนึ่งได้อภิปรายให้ฟัง บอกว่าน้ำมันดิบเวลานี้หายาก น้ำมันดิบอะไรได้ก็เอามา นั่นอย่างหนึ่ง
 อีกอย่างหนึ่งเป็นการประหยัดค่าขนส่ง คือถ้าน้ำมันดิบธรรมดา ถ้าคุณเอา ก. หรือ ข. ใส่
 เข้าไป ปริมาณมันจะไม่เข้ากัน ไม่เข้ากันกับน้ำมันดิบ บวกกับ ก. ซึ่งบวกเข้าไปแต่มันจะน้อย
 แต่ประการที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่า เพื่อสนองตลาด เช่นสมมุติว่าเวลาน้ำมันโซล่า

หรือน้ำมันดีเซลหมุนเร็วนี้ขาดตลาด ถ้าคุณสามารถใส่น้ำมันนั้นเข้ามา เวลาคุณกลั่นคุณก็จะได้ปริมาณหรือเปอร์เซ็นต์ของน้ำมันโซล่านี้น่ามากขึ้นเพื่อที่จะสนองกิจการของตลาดได้ บรรดาที่ผมพูดมาทั้งหมดนี้ไม่ใช่เพื่อจะมาป้องกันสัมมิท หรือว่าไม่ใช่มาตัดสินเข้ากับ พจนารัฐมนตรี ผมใคร่จะเรียนให้ท่านทราบว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ควรที่จะแก้กันเดี๋ยวนี้ ควรจะแก้กันมาเมื่อประมาณสัก ๗-๘ ปีแล้ว เป็นกฎหมายที่มีช่องโหว่ เราใช้คำว่า “น้ำมันดิบ” น้ำมันดิบคืออะไร พวกเรานี้อาจจะพูดกันง่ายๆว่า น้ำมันดิบมันจะยากอะไร มาตีความอย่างนี้ แต่ว่าถ้าท่านไปถามนักกฎหมายที่เชี่ยวชาญนะครับ เขาจะเถียงกันเป็นวันว่า อ้ายนี้ใช้น้ำมันดิบไหม ถ้าคุณเอาน้ำมันดิบแล้วคุณเอาแก๊สพุ่งต้มออกนี่ ถามว่ามันใช้น้ำมันดิบไหม ถ้าคุณมีม้าตัวหนึ่ง คุณบอกว่า ม้า ถ้าคุณตัดหางของม้าออกไป ถามว่า นี่ใช้ม้าไหม ขอถามปัญหาต่างๆ อย่างนี้ แล้วก็ขอให้คุณย้อนหลังไปดูวิวัฒนาการของการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องภาษีน้ำมันนี้ คุณจะเห็นว่าครั้งหนึ่งเคยแก้ไขโดยเติมคำว่า “ทอปครูด” เข้าไป เพราะตอนนั้นมีปัญหาทำนองเดียวกันนี้ เพราะฉะนั้นจึงเติมเข้าไปว่าทอปครูดแต่ตอนนั้นไม่มีใครพูดถึงเรื่องรีคอนสตีติวเต็ดครูดเหมือนคราวนี้ เอาละครับ คราวนี้ผมจะขอเรียนสภว่าการที่เราจะแก้กฎหมายฉบับนี้ รัฐบาลเสียหายอะไร พูดกันง่ายๆก็คือรีคอนสตีติวเต็ดครูดนี้หมายความว่าน้ำมันดิบธรรมดา บวกกับ ก. สมมติว่าผมไม่เอาในหมักนั้นละผมจะเอาน้ำมันดิบธรรมดาเข้ามา ผมไม่เสียภาษี ภาษีศุลกากรไม่ต้องเสีย ผมเสียภาษีสรรพสามิตเวลาผมกลั่นเสร็จแล้ว ผมแยกเอา ก. เข้ามา ก. นี้สมมติว่าเป็นน้ำมันเบนซิน พูดกันง่ายๆ ผมก็เสีย ๑.๓๐ บาท ให้แก่ท่านอธิบดีกรมศุลกากร แล้วก็หมดกันแค่นั้น แต่ที่นี้ถ้าผมเอาปนกันเข้ามา แล้วก็เข้าไปในโรงกลั่นซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิตคุมอยู่ ๒๔ ชั่วโมง ถ้าคุณจะบอกว่าเจ้าหน้าที่ไม่สุจริต ผมว่าเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรก็อาจจะไม่สุจริตก็ได้ คุณจะต้องเชื่อเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิตนี้สุจริต เอาละครับ น้ำมันรีคอนสตีติวเต็ดครูด นี้เมื่อเข้าไปในโรงกลั่นแล้วนะครับ คุณเสียภาษีอะไรบ้าง คุณยกเว้นไปทั้งหมด สมมติว่าคุณผ่านกฎหมายนี้คุณยกเว้นไปทั้งกระบี่ไม่ต้องเสียภาษีเลย ในที่สุดคุณก็ได้ภาษีสรรพสามิตมาเท่ากับในการที่เขาแยกน้ำมันดิบกับน้ำมันเบนซินเข้ามาเหมือนกัน ไม่มีอะไรเสียหาย ผมว่ารัฐบาลชุดนี้รู้สึกว่าคุณจะเป็นสุภาพบุรุษหน่อย ท่านไม่ได้กล่าวว่ากฎหมายเมื่อสมัยก่อนไม่ดี เวลานี้ท่านจะแก้ให้มันดี เพราะฉะนั้นผมจึงรู้สึกว่าเห็นใจท่านในการที่ถูกพวกเราโจมตีมาก ขอบขอบคุณครับ

พลโท เณลิมชัย จารุวัตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลโท เณลิมชัย จารุวัตร กระผมขอขอบคุณที่กรุณาให้กระผมได้มาอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้ถามรัฐบาลแล้ว ปัญหาที่ตอบมาก็คือว่า ประการที่ ๑ กระผมอยากจะพูดให้เคลียร์ ก็คือว่าน้ำมันนี้ถ้ากลับออกไปแล้ว เราจะทำอย่างไร ถ้ากลับเข้ามาอีก ราคาแพงขึ้น คิดตัวเลขง่าย ๆ สมมุติว่า น้ำมันดิบนี้กลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง เพิ่มขึ้นลิตรละบาท ก็จะเป็นเงินเพียง ๑๐๔ ล้านบาทเท่านั้น ๑๐๔ ล้านบาท อ้อ ขอโทษครับ ๑ ล้านกับ ๔ หมื่นบาท ก็ขอโทษครับ ๑๐๔ ล้านลิตร ใช่ไหมครับ ลิตรละบาท กระผมคิดว่าคงไม่ถึงเท่านั้นหรอกครับ เงินก็เพียงไม่มากนักที่นี้ ถ้าความขาดแคลน ๑๐๔ ล้านลิตรไปกลั่นเป็นน้ำมันที่จะมาใช้งานได้ นี่กระผมก็คิดว่าเป็น ยอดสำหรับการใช้ทุกวัน คงไม่กี่วันนัก คงจะไม่เกิน ๗ วัน กระผมประมาณ ๓ วันครับสำหรับ อัตราการใช้ทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นความขาดแคลนที่จะเกิดกระทบกระเทือนอย่างใหญ่หลวงนั้น ถ้าเราคิดคำนวณ ๓ วันก็คงจะไม่มากนัก และจำนวนน้ำมันดิบที่จะนำกลับเข้ามากระผม ก็ไม่ได้ถามเฉพาะบริษัทซัมมิทบริษัทเดียว บริษัทอื่น ๆ ก็อาจจะนำน้ำมันดิบเข้ามาซึ่ง พอดีแทนความขาดแคลนนี้ได้ ฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนว่า เจตนาของกระผมนั้นมีได้ นึกข้ามไปถึงความลำบากของกลีกรหรือคนอื่น ๆ ที่จะต้องเดือดร้อนเพราะเหตุนี้ เพราะ ก็ยังพิสูจน์ไม่ได้ว่าจะเดือดร้อนจริง และถ้าเดือดร้อน จะมากถึงแค่ไหน แต่กระผมมีทาง ที่ใครจะเรียนเสนอว่า ขอได้กรุณาให้รัฐบาลพิจารณาอีกครั้งหนึ่งเป็นมติสัมปทาน คือ ทางสายกลางประกอบด้วยองค์สาม นี่เป็นแต่เพียงข้อเสนอของกระผมเท่านั้น องค์ที่ ๑ ก็คือว่าถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ไปเสีย เพราะว่าก็ยังมีข้อบกพร่องอื่น ๆ อยู่ และก็จะก่อให้เกิดความวิตกกังวลกันทั้ง ๒ ฝ่ายเมื่อผ่านเราไป หรือไม่ผ่านเราไป ก็ไม่ดีด้วยกันทั้งนั้น องค์ที่ ๒ ก็คือดำเนินการกับบริษัทซัมมิทตามตัวบทกฎหมายที่มีอยู่ ตามทำนองคลองธรรม ซึ่งกระผมก็เชื่อว่าสมาชิกทุกท่านนี้เชื่อใจท่านนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีคลัง และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลทุกฝ่ายร้อยเปอร์เซ็นต์เต็มตัว เมื่อการดำเนินการอันนี้เสร็จไปแล้ว ซึ่งเป็นการดำเนินการทางฝ่ายบริหารเป็นประการใด แล้วก็ถึงองค์ที่ ๓ คือ เสนอร่างพระราชบัญญัติ กลับมาอีกครั้งหนึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติให้วางเป้าหมายแต่เพียงอันเดียว คือร่างพระราชบัญญัติพิกัตอัตราศุลกากรหลักการที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมพิกัตอัตราศุลกากรขาเข้า ประเภท ๒๗.๑๐ จ. ถ้ามาในรูปแบบนี้แล้วก็เขียนเสียให้กระทัดรัด อย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านได้กล่าวแล้ว กระผม

คิดว่านี่ก็จะเป็นทางออกสายกลางที่จะทำให้ทุกฝ่ายได้ประสมแต่ที่ดีที่งาม กระผมก็ไม่ยืนยันที่จะให้เป็นไปตามนี้แต่กระผมก็ขอเสนอด้วยเจตนาอันสุจริต เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมขอขอบคุณครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ มาถึงตอนนี้ผมเห็นว่าถ้าจะช่วยรัฐบาลก็มีอยู่ทางเดียวแหละครับ คือให้ท่านถอนออกไปอย่าได้ถือที่ฐิमानะเลย เพราะว่าท่านรัฐมนตรีคลังท่านยิ่งพูดท่านก็ยิ่งละ เพราะว่าท่านก็ยอมรับแล้วว่า ของที่เข้ามาผิดกฎหมายนะครับ เมื่อผิดกฎหมายก็ปรับไปแล้ว ๔ ล้านบาท การเสียค่าปรับนั้น เป็นการแสดงว่าได้กระทำความผิด เมื่อไม่ได้กระทำความผิดจะไปเสียค่าปรับได้อย่างไร และท่านก็บอกว่าถ้าปล่อยน้ำมันที่เข้ากลั่นก็ต้องเสียภาษี ถ้าหากจะไม่เสียภาษีแล้วท่านก็รับเองว่าท่านจะออกพระราชกฤษฎีกาก็ได้ แต่ว่าท่านไม่ทำ เพราะว่าออกพระราชกฤษฎีกาช่วยบริษัท ๆ เดียว ท่านทำไม่ได้ แต่ท่านจะมายืนเวรอันนั้นให้แก่เราครับ จะมาให้แก่เราทำ มันจะไปถูกที่ไหนครับแล้วยิ่งกว่านั้นจะมาน้ำมัน ๑๐๐ ล้านลิตรนี้ออกไป เอามาชุกกับเรา ท่านกำหนดฝั่งโน้นท่านก็กลัวว่ากสิกรจะเดินทางมาร้องทุกข์ ไม่ต้องกลัวหรอกครับ เพราะเหตุว่าเมื่อไม่ยอมเสียภาษีเราก็รีบ และขายทอดตลาดไป หรือว่าเราจะไม่ให้ น้ำมันนั้นออกก็ได้ มันมีกฎหมายควบคุมการส่งออกอยู่แล้วนี่ครับ ท่านไปเห็นแก่หน้าบริษัทซัมมิททำไม และท่านนายกรัฐมนตรีท่านจะมาตีเฟนด (defend) คนผิดทำไมท่านชื่อเกินไปครับ ผมนี่เห็นใจในความซื่อของท่านจริง ๆ เลยทีเดียว อย่าได้มาตีเฟนดคนผิด อย่าได้ช่วยคนผิดเลยครับ น้ำมัน ๑๐๐ ล้านลิตรนั้นอย่าให้ออกไป เรามีกฎหมายห้ามการส่งออก ควบคุมการส่งออกแล้ว เพราะฉะนั้นท่านกำหนดจะให้กสิกรเดินทางมาร้องทุกข์ต่อสภาว่าอย่าออกกฎหมายนี้เลยก็เดินทางไปร้องทุกข์ต่อท่านนายกรัฐมนตรีว่าอย่าอนุญาตให้น้ำมันจำนวนนี้ออกไปดีกว่าครับ ถอนไปเสียเถอะครับ เพราะว่าผมเห็นด้วยกับทางฝั่งโน้นนะครับ ว่าคนตีกรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นสุดหรอกครับ และก็ไม่ใช่เท่านั้น คนตีกรุงรัตนโกสินทร์ก็ไม่สิ้นสุดครับ ที่นั่งอยู่นี้ คนตีกรุงรัตนโกสินทร์ทั้งนั้นแล้วตีเท่า ๆ กัน จึงมานั่งแก้อีเท่า ๆ กันนะครับ แล้วที่จะมาว่าสมาชิกนี้พิจารณาอะไรโดยไม่รู้เรื่องรู้อ่าวเหมือนอย่างท่านสมาชิกว่าเมื่อตะกี้นี้แหละนะครับ เป็นการดูถูกพวกเราครับ เราได้พิจารณาอย่างรอบคอบ และเราก็ได้ฟังท่านเลขาธิการพลังงาน ๆ ก็เข้ามาแล้วนะครับ

วินิจฉัยมาโดยละเอียดตลอดได้แล้ว ผมยังรู้เบื้องหลังอะไร ๆ ที่จะแผ่ได้อีกเยอะแยะนะครับ แต่ว่ายังไม่อยากจะแผ่หรอกครับ ถอนไปเถอะครับ มิฉะนั้นท่านจะเสียใจนะครับ

นายวทัญญู ณ ถลาง: ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยู่ข้างฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ มีประเด็นสะกิดใจผมอย่างหนึ่งคือตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดว่า ท่านได้พิจารณามานานจนกระทั่งบัดนี้ ยังไม่เห็นว่าเป็นบริษัทซัมมิทนั้นได้กระทำใด ๆ ไปในทางที่เรียกได้ว่าทุจริต เพราะฉะนั้นก็ถือว่าสุจริตอยู่ก่อน กระผมเชื่อด้วยความเคารพนับถือมานานแล้วในความยุติธรรมและความบริสุทธิ์ใจของท่านทุก ๆ ประการ จนกระทั่งบัดนี้ และในเวลาเดียวกัน กระผมเชื่อว่าทั้งท่านรัฐมนตรีและท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติในสภาฯ นี้ โดยเฉพาะท่านที่มาจากศาล น่าจะสะกิดใจเช่นเดียวกับกระผม ในข้อรายงานของท่านอธิบดีกรมศุลกากรที่ว่า เมื่อได้เกิดเหตุขึ้นแล้ว ทางบริษัทได้นำน้ำมันทั้ง ๒ ชนิดนั้นผสมกัน ข้อสะกิดใจอันนี้ทำให้กระผมพยายามคิดว่า เขาผสมกันทำไม เขาไม่รู้เขี้ยวหรือว่าน้ำมันทั้ง ๒ ชนิดนั้นไม่ควรจะผสมกัน ในฐานะที่เป็นของกลาง และเป็นไปได้ หรือไม่ว่าการผสมนั้นเป็นการผสมโดยเจตนาเพื่อหลีกเลี่ยงบางประการ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็เป็นการคำนวณไว้ล่วงหน้าแล้วว่า ถ้าหากจะเป็นปัญหาต่อไปในภายหน้าก็จะใช้เป็นมาตรการที่จะอ้างได้ว่า ถ้าจำเป็นต้องส่งออก ก็จะต้องส่งออกไปทั้งหมด และเป็นที่น่าเสียดายตามคำที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เรียนให้ที่ประชุมทราบถ้าจำเป็นต้องอนุญาตให้ส่งออกไปแล้ว ก็จะต้องส่งน้ำมันดิบทั้ง ๒ ประเภทออกไปด้วยเป็นจำนวนมาก ก็จะได้เห็นว่าเป็นจำนวนน้ำมันที่ทำให้ฝ่ายเราซึ่งขาดแคลนอยู่แล้ว เกิดความวิตกกังวลว่าจะไม่มีน้ำมันใช้ เป็นการบีบบังคับ เป็นการสร้างวิกฤติการณ์ที่บีบบังคับเช่นเดียวกับวิกฤติการณ์ทั้งหลาย กระผมจึงคิดว่าเรื่องนี้เป็นข้อสะกิดใจที่น่าจะลองใคร่ครวญกันดู นอกเหนือจากเหตุผลทั้งหลายที่ท่านสมาชิกผู้มีความหวังดีต่อประเทศชาติได้พูดให้เห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นพระราชบัญญัติที่ไม่สมควรจะรับหลักการ ขอบพระคุณครับ

นายนิธิพัฒน์ ซาลิจันทร์: ท่านประธานสภาที่เคารพ เรื่องประเด็นที่เราจะพิจารณานั้นก็คือว่า ที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็ได้พูดว่า ท่านยังไม่แน่ใจว่าเจตนาของบริษัทนี้สุจริตหรือทุจริตกันแค่ไหน ก็จากปากคำที่หรือจากที่ท่านอธิบดีกรมศุลกากรเอง มาแถลง

ในสภาก็บอกอยู่ชัดแล้วว่า น้ำมันที่ได้ส่งเข้ามาเป็นปัญหานี้ มาในเรือลำเดียวกัน อยู่เป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่ง ๕๗ ล้านลิตร อีกส่วนหนึ่ง ๕๐ กว่าล้านลิตร ๕๐ กว่าล้านลิตรนั้น พิสูจน์ได้แล้วว่าเป็นน้ำมันดิบที่แท้จริงอีก ๕๗ ล้านลิตรนั้น เป็นน้ำมันดิบซึ่งที่แรกบริษัท ดีแคลร์ว่าเป็นทอปครูดซึ่งปรากฏว่าหลังจากเทคแซมเปิล (take sample) ไปพิสูจน์ที่หลังแล้ว ก็ปรากฏว่าไม่ใช่เพราะฉะนั้นบริษัทก็เอา ๒ ส่วนนี้บี้มเข้ามาปนกันไปเลย ก็อยากจะเรียนถามว่า ก็ในเมื่อส่วนหนึ่งที่บริษัทรู้แน่ ๆ แล้วครับว่าไม่ต้องเสียภาษี เพราะว่าเป็นน้ำมันดิบที่แท้จริง ๆ อีกส่วนหนึ่งนั้นเป็นปัญหา ก็ถูกระยะไรครับ ถ้าเมื่อบริษัทมีเจตนาสุจริต จะต้องไปบี้มเอา ๒ อันมาคละกันเพื่อให้มันยุ่ง ถ้าเมื่อเป็นปัญหา ๕๗ ล้านลิตร ก็ให้ตีความไป ๕๗ ล้านลิตรนั้นชิตรับเหตุไฉนจึงเอาน้ำมันที่เป็นปัญหานี้เอามาปนไปกับน้ำมันซึ่งไม่เป็นปัญหา อันนี้กระผมก็เพียงเสนอเป็นข้อวินิจฉัยว่าเจตนาของบริษัทนั้นเป็นอย่างไร เป็นที่น่าสงสัยอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่เราจะออกกฎหมายซึ่งเรียกว่าไม่ถูกหลักการนี้ ให้กับคนที่มีเจตนาซึ่งน่าสงสัยนี้ กระผมรู้สึกว่ามันไม่เป็นที่สภาเราในที่ควรจะทำกันอย่างยิ่ง เพราะเพียงรัฐบาลท่านจะออกท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็บอกแล้วว่า รัฐบาลจะแก้กฎกระทรวงก็ทำได้ครับแต่ท่านไม่ยอมทำ กลัวจะเสียชื่อรัฐบาล แต่เหตุไฉนถึงจะมาโยนความเสียชื่อให้แก่สภาในเมื่อเรื่องที่เป็นที่สงสัยกันอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงรู้สึกว่าจะโดยเฉพาะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่รู้สึกว่าจะมองในเรื่องความชอบธรรม ในเรื่องความเป็นธรรมแล้ว ยังปลงใจไม่สนิทครับที่จะสนับสนุนไปได้ แต่อย่างไรก็ตาม เรื่องที่กระผมเห็นว่ามันสำคัญกว่าที่พูดถึงบริษัทซัมมิทนี้ รัฐบาลจะเสียหายไปก็เพียงว่าเสียสามสิบสี่สิบล้านเท่านั้นแหละครับ ที่กระผมหนักใจมากก็คือ มาตรา ๓ ที่รัฐบาลเปิดประตูโล่งให้บริษัทซึ่งมีเรคคอร์ด (record) ที่เราพิสูจน์ได้ว่าเคยไม่สุจริตมาก่อน จะเอาเปรียบรัฐบาลได้เป็นร้อย ๆ ล้าน ในมาตรา ๓ แทนที่บอกว่า จะเอาผลิตภัณฑ์น้ำมันเฉพาะทอปครูดเข้ามา ซึ่งกรมศุลกากรจะต้องพิสูจน์ว่าเอามากันจริง เปลี่ยนมาเป็นว่าให้เอาประเภทไหนเข้ามาก็ได้โดยไม่ต้องมีการพิสูจน์ เพียงแต่ดีแคลร์ว่าจะเอามากันให้เป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมเท่านั้น ก็ไม่ต้องเสียภาษีหรอกครับ อันนี้แหละครับ กระผมคิดว่าสมาชิกซึ่งเคยเป็นรองอธิบดีกรมศุลกากร ท่านก็มองเห็นแล้วว่าเป็นการเปิดประตูว่างใหญ่ครับ ตามที่รัฐบาลจะเสียหายเป็นร้อย ๆ ล้าน ถ้าเมื่อปล่อยอันนี้ออกไป แล้วภาชนะน้ำมันที่ท่านกะว่าจะได้มานั้น จะไม่ได้ตามที่มันเป็นจริง แล้วท่านจะต้อง

มาออกกฎหมายี่ดภาษีอันอื่นกับพวกเราต่อไปอีกเพราะฉะนั้นไหน ๆ กระทบได้มาหักหัวแล้ว ก็อยากจะเสนอทางออกให้กับรัฐบาลสักหนอยทางออกมันมีนะครับว่า แทนที่จะมาเสนอกฎหมายให้สภานี้ปวดหัวเล่นเปล่า ๆ นี้ครับ ก็คือว่าน้ำมันที่เป็นปัญหานี้ ก็แทนที่รัฐบาลจะมาตีเป็นประเภท ๒๑๐ จ. ซึ่งต้องเสียภาษีถึงลิตรละ ๖๖ สตางค์นี้ ก็ตีให้เป็น ๒๑๐ ง. ซึ่งเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างหนึ่ง ซึ่งน้ำมันนั้นมันใช้ได้ว่าเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นฟิวเอลออยล์ (fuel oil) ซึ่งเอามาใช้ที่ไหน ๆ ก็ได้ครับ ซึ่งกระทบแน่ใจว่าทำได้ ซึ่งในกรณีนี้เสียภาษีเพียง ๔ สตางค์เท่านั้นเอง บริษัทซั่มมิทแทนที่จะเสียภาษี ๔๐ กว่าล้าน ๑๐๐ ล้านลิตรก็เสียประมาณ ๔ ล้านบาทครับ ซึ่งกระทบลองถามซั่มมิทแล้ว เขาก็ยอมครับ แต่ทำไมทางรัฐบาลไม่ยอมเอามาตรการอันนี้มาใช้ก็ไม่ทราบ แทนที่จะมาออกให้สภานี้พิจารณากฎหมายซึ่งมันผิดหลักการอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นกระทบก็ขอวิงวอนท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพว่า ขอให้ถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปครับ แล้วก็หาทางออกซึ่งสวยกว่านี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกท่านพยายามเคี่ยวเข็ญให้รัฐบาลทำผิดกฎหมายตรงที่ว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า น้ำมันจำนวนน้ำมันจะต้องเข้าพิกต์อย่างนี้ ท่านก็มาเคี่ยวเข็ญรัฐบาลบอกว่า ควรจะเอาเข้าช่องนี้ซึ่งรัฐบาลทำไม่ได้มันผิดกฎหมายครับ ส่วนข้อที่ท่านทักขึ้นว่าเป็นข้อซึ่งน่าข้องใจ ผมก็เห็นด้วยว่าน่าข้องใจ คือข้อที่ว่า เพราะเหตุใดบริษัทจึงได้อ่าน้ำมันจากในเรือซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนนั้นเวลาบีมขึ้นดังแล้ว ทำไมถึงเอาไปรวมกันเข้า เฉพาะข้อนี้ทราบว่าทางกรมศุลกากรก็ได้รับคำชี้แจงมาจากบริษัท ส่วนจะฟังได้แค่ไหนก็แล้วแต่ที่ประชุมนี้ ขอให้ทางเจ้าหน้าที่ศุลกากร คือคุณกำจร สติรกุล ช่วยอธิบาย แล้วก็อาจจะจะมีปัญหาเกี่ยวกับการแยกพิกต์ ซึ่งคุณกำจรก็อาจจะอธิบายได้ดีกว่าผมด้วยซ้ำไปครับ

นายกำจร สติรกุล : ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ให้กระทบชี้แจง และในฐานะที่กระทบเองก็เป็นสมาชิกผู้หนึ่ง ก็อยากจะใคร่ขอประทานอนุญาตขอร่วมอภิปรายในเรื่องนี้ด้วย ที่ขอร่วมอภิปรายในเรื่องนี้ ก่อนอื่นก็ขอเรียนเพื่อเป็นที่ทราบแก่เพื่อนสมาชิกทุกท่านด้วยว่า กระทบเองเป็นเจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้หนึ่ง ที่ได้ร่วมตั้งแต่ส่งสัญญานำเข้าซึ่งน้ำมันของซั่มมิทนี้ และได้ร่วมกับท่านอธิบดีกรมศุลกากรทำการ

วิเคราะห์ได้คำนึงถึงข้อพิรุณต่าง ๆ ทุกด้านอย่างดีที่สุด เพราะกระผมเองในฐานะสมาชิกก็อยากจะใคร่ขออนุญาตให้ความกระจ่างต่อสภานี้ เพื่อทุกท่านจะได้ใช้ดุลพินิจไปในทางที่ถูกที่ควรตามความเป็นจริง ในเรื่องนี้กระผมใคร่ขอหยิบยกเกี่ยวกับเรื่องของกฎหมายก่อนคือกฎหมายพิกัต ฯ กฎหมายในด้านภาษีอากรนั้นคือการทำจะระบุภาระภาษีอากรแก่ของใดว่าควรจะเป็นเท่าไรนั้น ก็ต้องเป็นไปตามเหตุตามผลซึ่งได้มีการพิจารณาเสนอ และสภานี้ก็ผ่านด้วยความเห็นชอบ อย่างเช่นในเรื่องที่เกี่ยวกับว่าเราควรจะต้องเก็บภาษีอากรแก่ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมหรือน้ำมันที่กลั่นให้ประเทศนี้กันอย่างไร แนวทางที่เป็นธรรมที่สุดก็คือว่า จัดเก็บตอนที่ออกจากโรงกลั่นแล้วจัดเก็บในอัตราที่เท่ากับอัตราอากรขาเข้า อันนั้นก็ได้พูดไว้แล้วทีนี้ในหลักอันนี้ครับ ในด้านที่กระผมได้เกี่ยวข้องคือ กฎหมายพิกัต ฯ ก็ให้พยายามตั้งแต่ตอนต้น ก็คือว่าประเภทที่คลุมถึงน้ำมันปิโตรเลียมดิบ หมายถึงดิบตามธรรมชาติก็ได้กำหนดให้ไม่ต้องเสียอากร หรือได้รับการยกเว้น แต่ว่าต่อมาไม่นาน ด้วยวิวัฒนาการในทางเทคนิค ซึ่งก็สืบเนื่องมาจากการขาดแคลนน้ำมัน หรือว่าเกี่ยวข้องกันหลายด้าน มันเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอครับ เราก็แก้ไขกันมาครั้งหนึ่งแล้วครับ ในเมื่อมีความจำเป็นที่ต้องเอา ทอปเปตครูด ออยล์ (topped crude oil) เข้ามา ทอปเปต ครูด ออยล์ ก็คือน้ำมันปิโตรเลียมดิบที่ผ่านการเอาบางสิ่งบางอย่างออกไปที่เหลือนั้นละครับคือทอปเปตครูดออยล์ คือหมายถึงน้ำมันที่สุก ๆ ดิบ ๆ มันไม่ใช่ดิบเสียแล้ว เราก็นึกกันนะครับ ว่าคงมีเพียงแต่นี้ที่จะนำเข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นเสร็จแล้วก็ไปเก็บภาษีเอาที่สรรพสามิต คุลกการก็ยกเว้นให้ ภาษีการค้า อากรขาเข้าก็ยกเว้นให้ แต่เสร็จแล้ววิวัฒนาการอีกละครับ โดยเฉพาะวิกฤติการณ์น้ำมันที่เกิดขึ้น ความขาดแคลนเรื่องน้ำมันดิบ ทำให้ผู้ที่กลั่นน้ำมันไม่ว่าในประเทศนี้หรือที่ไหน ก็ต้องพยายามชวนชวนเอาอะไรก็แล้วแต่ ที่สามารถเอามาใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นน้ำมันนี้เอาเข้ามาด้วยเหตุนี้เองจึงได้มีการนำเอาน้ำมันที่เป็นปัญหา ซึ่งก็คือ รีคอนสตีติวเตด ครูด ออยล์ (reconstituted crude oil) พูดภาษาชาวบ้านก็คือว่าน้ำมันที่สุก ๆ ดิบ ๆ แต่ว่าสุก ๆ ดิบ ๆ ในลักษณะไม่ใช่ ทอปเปตครูดออยล์ ทอปเปตครูดออยล์คือน้ำมันสุกในลักษณะที่ว่าเอาส่วนที่สุกออกไป ส่วนสุก ๆ ดิบ ๆ ยังเหลืออยู่ แต่น้ำมันที่เอาเข้ามานี้ก็มีส่วนของทอปเปตครูดออยล์อยู่ แต่ก็มีผสมผสมเอาส่วนที่ได้จากการกลั่นบางอย่างเอาเข้ามาปะปนไปด้วย ทีนี้การที่เอาเข้ามาเช่นนั้นะ จุดมุ่งหมายก็เอาเข้ามาเพื่อเป็นวัตถุดิบกลั่นออกมาก็ต้องเสียภาษีภายใน

ตามหลักการที่ได้ทราบเรียนไว้แล้ว แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้มันเป็นปัญหาในทางเทคนิค เทคนิคในแง่ของการที่ว่าเอามากลับได้ เทคนิคในด้านโรงกลั่นอีกประการหนึ่ง และเทคนิคในแง่พิภักดิ์ซึ่งเกิดขึ้นมาจากการที่รัฐบาลแล้วก็รวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้วยครับ น้ำมันจนด้วยเกล้าเหมือนกันที่ไม่สามารถจะมองไปข้างหน้าให้มันทันต่อเหตุการณ์ คอยแก้กฎหมายให้มันเป็นไปตามที่ถูกที่ควร ซึ่งสิ่งเหล่านี้กระผมเองซึ่งได้มานั่งอยู่ ณ ที่นี้ ก็มีความรู้สึกว่าเป็นความรับผิดชอบของเราทุกคนเหมือนกัน และของรัฐบาลในการที่จะต้องกำหนดตัวบทกฎหมายนี้เพื่อให้ภาระภาษีอากรกระจายไปในทางที่ถูกที่ควร อะไรที่เราไม่สามารถแก้ได้ทันควันด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือว่าด้วยการที่จะไล่ตามวิวัฒนาการในทางเทคนิคทุกด้านนั้นเป็นไปไม่ได้ นี่ก็เป็นเรื่องสุดวิสัยซึ่งต้องยอมรับแต่สำหรับกรณีที่เกิดขึ้นนี้ กระผมเองในฐานะที่เป็นผู้จับกุมด้วยผู้หนึ่ง และในฐานะที่ได้ไปช่วยราชการกระทรวงการคลังด้วย ก็ได้เกี่ยวข้องในทางด้านนโยบาย ตลอดจนถึงชั้นคณะรัฐมนตรี ก็อดไม่ได้ที่ต้องขอทราบเรียนเหล่าเพื่อน ๆ สมาชิกว่า กระผมต้องขอยกย่องรัฐบาลชุดนี้ที่ท่านได้ใช้พิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการเรื่องนี้เป็นฉาก ๆ ก็คือว่าจะอย่างไรเสียในแง่ของกฎหมาย กฎหมายว่าด้วยพิภักดิ์อัตราศุลกากรที่ไม่ทันต่อเหตุการณ์ความรับผิดชอบของผู้ที่จะออกกฎหมายให้ข้าราชการนี้ก็มีไป แต่ตราบใดที่เป็นกฎหมายขึ้นมา เมื่อมีความผิดเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่ ก็ต้องถือเป็นผิด ท่านก็สนับสนุนให้ทางกรมศุลกากรดำเนินการเต็มที่เท่าที่สมควรตามความเหมาะสมแก่กรณี ในด้านนี้กระผมขอชี้แจงว่า กระผมเองก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้พยายามให้ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคของกรมศุลกากรได้พยายามดูแล้ว เจตนาที่แท้จริงของผู้นำน้ำมันนี้เข้ามานั้นเพื่ออะไรกันแน่ มีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงภาษีอากรหรือไม่ประการใด เจตนาหลีกเลี่ยงนั้น ขอให้เป็นที่เข้าใจว่าย่อมต้องสืบต่อมาจากประโยชน์ที่จะได้รับ ไม่ใช่ว่าเจตนามองจากข้อพิรุณ ข้อพิรุณต่าง ๆ กระผมเองได้คำนึงถึงทุกท่าน และยังทำให้ต้องจ้างพนักงานเทคนิคให้คอยดูแล้วเคราะห์ออกมาให้ได้ว่ามีผลประโยชน์อะไรจากการนั้น จุดที่สำคัญที่สุดก็คือว่า น้ำมันที่เขาเข้ามาสามารถใช้เป็นผลิตภัณฑ์น้ำมันสำเร็จรูปชนิดใดชนิดหนึ่งแล้วหรือไม่ ถ้าหากว่าใช้ได้ก็ไม่มีปัญหา การที่สำแดงไม่ต้องเสียอากรเข้ามา ทั้ง ๆ ที่เป็นน้ำมันที่ใช้ได้ เป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมชนิดที่ต้องเสียอากรเข้าอยู่แล้ว นี่เป็นการหลีกเลี่ยงโดยมีเจตนาที่แน่นอนแต่เท่าที่ได้เอาตัวอย่างซึ่งซักจากในเรือ ไม่ใช่จากน้ำมันที่ผสมกันแล้ว เป็นน้ำมันที่ตัวอย่างที่แท้จริงที่นำเขาไปวิเคราะห์

หลายแห่ง รวมทั้ง ขอบประทานโทษ ต้องขออภัยนะครับ ที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตซึ่งเป็นคนกลาง และเป็นแหล่งซึ่งหมายความว่า ถ้าหากมีการกระทำผิดเช่นนี้ ก็พร้อมที่จะร่วมมือกับศาลทหารที่จะเล่นงานผู้กระทำผิดเต็มที่ แต่ทางฝ่ายการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเองก็ได้ชี้แจงมาแล้ว ไม่สามารถที่จะเอาน้ำมันที่นำเข้ามานี้ไปใช้ เช่นน้ำมันเชื้อเพลิงหนักหรือน้ำมันเตาได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่มีทางอื่นในด้านของพิกัดอัตราศาลทหาร จำเป็นต้องไปจัดเข้าประเภทหย่อยอื่น ๆ ภาวะภาษีอากรจึงต้องตกถึงลิตรละ ๖๖ สตางค์นะครับยิ่งเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วนะครับ เจตนาดีหรือไม่ ก็ต้องคำนึงถึงว่าประโยชน์ที่ได้มีหรือไม่ที่นี้ประโยชน์ที่ได้จะได้อะไรละครับ ในเมื่อน้ำมันที่นำเข้ามาต้องเอาไปกลั่น ส่วนที่กลั่นออกมาได้ อันนี้ก็ได้ตรวจสอบเช็คในแง่เทคนิคหมดแล้วนะครับ ส่วนใหญ่ก็จะได้เป็นน้ำมันดีเซล และน้ำมันเตา น้ำมันดีเซลถ้าเอาเข้ามาสำเร็จรูปก็จะเสียอากรขาเข้าเพียงลิตรละ ๓๐ สตางค์ น้ำมันเตาเสียเพียงลิตรละ ๔ สตางค์ แต่ว่าการที่เขาเอาน้ำมันรีคอนสตีติวเต็ดครูดออยล์เข้ามาั้นนะครับ เขาต้องเสียนะครับ โดยกฎหมายต้องเสียถึงลิตรละ ๖๖ สตางค์ การที่เขาเอามาแบบนี้แล้วต้องมากลั่นและต้องมาเสียอีกในอัตราภาษีสรรพสามิตเช่นเดียวกับอัตราอากรขาเข้า ถ้าหากนำน้ำมันสำเร็จรูปเข้ามา ก็ทำให้ไม่มีข้ออะไรเลยที่จะมองให้เห็นได้ว่า จะเป็นประโยชน์ต่อผู้นำเข้าเลย ในการที่เอาเข้ามาและสำแดงแบบนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ อย่างที่ ๆ พณฯ นายกรัฐมนตรีท่านได้กล่าวยืนยันแล้วว่าเท่าที่เราได้กระทำหน้าที่กันทุกท่านอย่างดีที่สุดนี่ละครับ ผลมันออกมา มันก็ยังหาไม่เจอครับว่า ถ้าเขาเจตนาจะหลีกเลียง มันเพื่อประโยชน์อะไรกันนะครับ เพราะฉะนั้นเพื่อความกระจ่างในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ศาลทหารที่เผชิญเป็น และก็มีมานั่งที่นี้ด้วยกระผมก็ขอกล่าวยืนยันว่าที่ ๆ พณฯ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้เป็นความจริงทุกประการที่นั้นนอกจากนั้นครับ กระผมใคร่ขออภิปรายในหลักว่า ความรับผิดชอบเกี่ยวกับกฎหมายที่ออกไม่ทันต่อเหตุการณ์นี้ละใครละครับจะต้องรับผิดชอบ ในเรื่องนี้ถ้าสมมุติว่าไม่มีผู้ใดรับผิดชอบ ผลจะตกไปที่ไหน ศาลทหารมีหน้าที่ปฏิบัติ แต่ตามกฎหมายก็ต้องจัดเก็บภาษีไปการที่จะลงโทษ ท่านเพื่อนสมาชิกก็บอกว่า ทำไม่ไม่รีบเสียครับ ทำได้ถึงขั้นที่จะปรับ ๔ เท่าของราคา บวกอากร แถมยังจำคุกได้เสียอีก ๑๐ ปี แต่แม้กระทั่งคนที่ไปฆ่าคนตายศาลเขาก็ไม่ใช้ว่าเอาไปพันคอเสียทุกคนก็ต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ นะครับ แล้วก็ต้องคำนึงถึงเจตนา แม้ว่ากฎหมายศาลทหารนั้น ไม่ว่าจะเจตนาไม่เจตนาที่มีผิด ก็เพื่อให้สะดวกในการว่า เรื่องภาษีนี้เป็นเรื่องว่าจะมีผลหลีกเลียง

เสียไม่ครบ ก็ต้องให้สามารถปรับใหม่กันได้บ้าง ที่นี้เมื่อเป็นเช่นนี้ครับ ความรับผิดชอบอันนี้ กระทบเห็นว่า มีแต่เฉพาะรัฐบาลซึ่งไม่ค่อยคำนึงผลในแง่การเมืองเลยเท่านั้นเองครับ ที่จะมี ความกล้าที่จะมาเสนอต่อสภาเพื่อพร้อมที่จะรับผิดชอบ แต่เนื่องจากเป็นเรื่องของกฎหมาย ก็เป็นเรื่องของสภาที่ต้องออกกฎหมายนี้ ก็มาถึงอยู่ที่ว่าพวกเราทุกคนที่นั่งอยู่ที่นี้ นะ จะพร้อมที่จะ รับผิดชอบในเรื่องที่เราไม่สามารถที่จะแก้กฎหมายให้ทันต่อเหตุการณ์ด้วยหรือไม่ อันนี้ ประเด็นหนึ่ง ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่กระทบอยากขอยกขึ้นด้วยก็คือว่า ที่ได้มีการพูดว่าให้ บังคับย้อนหลังอะไรนั้นนะ ก็มองกันไปได้คนละ तरह นะ แต่เท่าที่กระทบที่ได้ศึกษา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระทบเห็นว่า มันเปรียบเทียบกันได้กับเช่นกรณีที่น่าสั่นก้ำอะไรก็แล้วแต่ จำพวกว่าตูดดิบเข้ามาต้องเสียอากรขาเข้า ต้องเสียภาษีการค้าแต่เสร็จแล้วถ้าหากว่าเอาไปดำเนินการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป แล้วส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ผลสืบเนื่องจากการนำเอาไปใช้ประโยชน์ตามนโยบายอันควรของรัฐ ก็มีกฎหมายนี้ครับที่กำหนดออกมาให้ คั้นอากร ภาษีอากรต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งหมดให้แก่ผู้ที่นำวัตถุดิบนั้นเข้ามา ร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็เป็นไปในทำนองเดียวกันนะครับ ขอให้ได้คำนึงดู ได้มีการกำหนดไว้ว่า น้ำมันนี้ที่ต้อง เสียอากรขาเข้า ไม่ต้องเสียแล้ว ถ้าหากนำเอาไปกลั่นแล้วไปเสียภาษีสรรพสามิตทุกอย่าง ครบถ้วนถูกต้องหมดแล้ว ถึงจะคั้นอากรขาเข้าให้ มิใช่บังคับว่าให้ยกเว้น ให้บทยกเว้นนั้น มีผลย้อนหลัง มันไม่ใช่ย้อนหลังครับ ที่นี้เมื่อเป็นเช่นนี้ กระทบเองนอกจากจะให้ความ กระทบแจ้งในข้อเท็จจริงแล้ว ในฐานะสมาชิกจึงใคร่จะขอให้ทรงตระหนักเห็นส่วนตัวว่า สำหรับ กระทบเองแล้ว ขอกล่าวสดุดีต่อรัฐบาลชุดนี้ที่มีความกล้า กล้าในการให้ความเป็นธรรม และในด้านที่ให้ความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ถูกที่ควร เพื่อมิให้ภาระภาษีในกรณีที่ไม่ถูกไม่ควร นั้นกระจายตัว อาจจะไปถึงพี่น้องประชาชนทั่วไปก็ได้ กระทบก็หวังว่าคำชี้แจงของกระทบนี้ ควรจะให้ความกระจ่างพอสมควร ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ท่านสมาชิกยังไม่ได้ชี้แจง ดูเหมือนท่าน รัฐมนตรีท่านจะขอร้องให้ชี้แจงว่า บริษัทเอาน้ำมัน ๒ อย่างไปรวมใส่ตุ่มเดียวกันทำไม

นายกำจร สติรกุล : ที่เขาเอาน้ำมันนั้นะครับ เอาไปปนกันตอนสูบขึ้นเขาให้ คำชี้แจงว่า เนื่องจากว่าเรือที่บรรทุกเข้ามา นั้น จำเป็นต้องรีบนำกลับไป ตลอดถึงการที่จะสูบ

น้ำมันออกมาจากแต่ละถัง ถ้าแยกสูบก็จะกินเวลามาก เมื่อกินเวลามาก ค่าใช้จ่ายก็จะมาก
 นี้ที่เขาชี้แจงนะครับ แต่เมื่อชี้แจงแล้ว กระทบก็ขอเสริมว่า เรื่องนั้นก็ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เขา
 ชี้แจง แต่ก็ยังส่อพิรุณอยู่นั่นเองในทรรศนะของกระทบเอง แต่พิรุณนี้มันเชื่อมโยงถึงเจตนา
 ที่กระทบกราบเรียนไว้แล้ว แต่เมื่อไม่มีผลประโยชน์อันสืบเนื่องมาต่อเจตนา นั้น ก็ยังไม่
 สามารถสรุปได้ว่ามีเจตนา

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สุรินทร์ มาศดิตถ์ จาก
 นครศรีธรรมราช ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้โอกาสกระทบมาอภิปราย
 เพื่อประกอบการวินิจฉัยของท่านสมาชิก ครั้งแรกกระทบอภิปรายเป็นกลาง ๆ แต่ครั้งนี้
 กระทบขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระทบอภิปรายคัดค้าน โดยมีเหตุผลว่า ที่ฝ่ายสนับสนุน
 พุดไปในท่านองว่า บริษัทซัมมิทนี้ไม่มีเจตนาหรือพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริต อันนี้กระทบ
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า มีอดีตนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง บัดนี้ก็ไปอยู่เมืองนอก
 แล้วก่อนที่จะเซ็นสัญญานี้ กระทบมีหลักฐานสืบทราบมาว่า ได้รับเช็คเป็นดอลลาร์ไป ๑ ล้าน
 ดอลลาร์ อันนี้เห็นรากฐานที่ไม่น่าไว้วางใจแก่นักการค้าที่ขอให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน นี่ประการหนึ่ง
 มาประกอบการไปปัจจุบันนี้ จากคำชี้แจงของท่านนายกรัฐมนตรีเอง และจากกรรมการผู้เชี่ยวชาญ
 ตรวจน้ำมันบอกว่า ในภาษาอังกฤษที่เป็นอินวอยซ์ (invoice) หรือใบส่งจากต่างประเทศนั้น
 กำหนดเป็นน้ำมันชนิดใหม่ซึ่งเรียกเป็นภาษาอังกฤษ กระทบก็เรียกไม่เป็น แต่ว่าตัวหนังสือ
 ภาษาไทยที่บริษัทซัมมิทเขียนกำกับลงไปเป็นภาษาไทยว่าเป็นน้ำมันดิบ ทำไมจึงทำอย่างนี้
 แสดงว่าในต่างประเทศนั้นเขาซื้อสตัยในทางการค้าซื้ออะไร เขาก็บอกอย่างนั้น แต่ว่าเนื่อง
 จากฟังคำอภิปรายของท่านเจ้าหน้าที่ศุลกากรว่าเคยทำมาครั้งหนึ่งแล้ว แต่ว่าไม่เมออกตัวให้กันไป
 ครั้งนี้จึงคิดว่าเขาจะไม่เมอีก ได้เขียนภาษาไทยกำกับลงไปว่าน้ำมันดิบให้เข้าประเภทข้อ ๒๗.๑๐ จ.
 เพื่อจะไม่ต้องเสียภาษี ทีนี้จะแก้ปัญหว่า เมื่อไม่ได้ประโยชน์อะไรแล้ว ทำไมจึงทุจริต ทำไม
 จะไม่ได้ประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นนักวิชาการฝ่ายน้ำมันที่มีความรู้ก็บอกว่า
 ถ้าเอาน้ำมันประเภทนี้เข้ามาแล้วต้นทุนมันต่ำ เมื่อต้นทุนต่ำเขาก็ต้องได้กำไรจากวัตุดิบที่
 ต่ำมากล้น ถ้าไม่เสียภาษีก็น่าจะได้กำไร นั่นแหละคือสิ่งที่เขาได้ เขาทุจริตเพราะเขาหวังได้
 ที่หวังได้ก็คือเอาวัตุดิบที่ราคาต่ำมากล้นให้ได้กำไรมากถ้าไม่ต้องเสียภาษี เขาจึงเขียนกำกับ

เป็นภาษาไทยว่า น้ำมันดิบ เพื่อให้เข้าหลักเกณฑ์ตามกฎหมาย เพื่อที่จะไม่เสียภาษี แต่ถ้าเจ้าหน้าที่จับได้ เขาต้องเสียภาษี เขาก็เสี่ยงพ่อค้าทุกคนต้องเสี่ยง นี่ความไม่สุจริต กระผมเชื่อว่า มีแน่ในบริษัทซัมมิต เมื่อเป็นอย่างนี้สภานี้จะม้ออกกฎหมายช่วยคนไม่สุจริต แม้แต่รัฐบาลเองมีนักกฎหมายผู้เชี่ยวชาญเยอะเยอะ ก็ยังไม่ยอมออกพระราชกฤษฎีกาช่วยคนผิดแล้ว แล้วให้สภานี้ม้ออกกฎหมายช่วยคนผิด กระผมไม่เห็นด้วย นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง กระผมก็เป็นหัวหน้านายกรัฐมนตรีก่อนที่รัฐบาลที่ยืนยันไม่ยอมละทิ้งฎี กระผมขอประทานโทษท่านประธาน กระผมไม่อยากจะเรียกท่านนายกว่า ท่านนายคนชื่อ ละครับ เพราะคนชื่อไปนอนอยู่บอสตันแล้ว กระผมอยากจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีนี่คือนายคนจริง สุจริต เด็ดขาด ฉับไว ที่จะแก้ปัญหาความวิกฤติของประเทศ กระผมอยากจะให้ทุกคนเรียกท่านว่า นายคนจริง คนชื่อหมดสมัยแล้ว ชื่อจนเราจะฉิบหายวายป่วงแล้ว อย่าเรียกท่านอีกคนเลย ท่านประธานที่เคารพกระผมอยากจะเรียนว่า กฎหมาย ถ้าท่านรัฐบาลไม่ถอนไป ก็มีว่ารับหรือไม่รับ ถ้าไม่รับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกับกพร่องไปแล้ว ไม่ยึดไว้ซึ่งน้ำมันเราก็ต้องคืนน้ำมัน ถ้ารับ เราแปรญัตติไม่ได้ มาตรา ๕ นี้เสียหายมาก คือยกเว้นข้อ ๒๗.๑๐ เฉย ๆ ไม่ใช่ยกเว้นข้อ ๒๗.๑๐ จ. ๒๗.๑๐ เฉย ๆ นี่ยกเว้นน้ำมันถึง ๖ ประเภทแล้ว ไม่มีมาตรการควบคุม มีอย่างเดียวคือให้อธิบดีกรมศุลกากรเป็นผู้วินิจฉัย ท่านอธิบดีท่านมาบอกแล้ว ท่านไม่ยอมทำ มอบให้รัฐบาล ถ้ารัฐบาลอื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอื่นละ ไม่วินิจฉัยช่วยพวกพ่อค้ากันฉิบหายวายป่วง เราจะต้องเสียเงินภาษีกันต่อไปอีกก็พันล้านรัฐมนตรีบางคนอาจจะแถลงว่า ฉันมีเงิน ๕๐ ล้านเฉย ๆ ก็ได้ อันนี้ครับ ท่านประธานกระผมจึงเป็นห่วงเมื่อเป็นห่วงอย่างนี้แล้ว กระผมคิดว่าถอนไปดีกว่า ถ้าไม่ถอนก็ไม่รับ เมื่อไม่รับ น้ำมันกลับถ้ารับไป เราแปรญัตติไม่ได้ เพราะในหลักการบ่งไว้ชัดว่ายกเว้นภาษีศุลกากร ๒๗.๑๐ เราจะไปแปรญัตติแก้หลักการไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงอยากจะให้ถอนไป

นายเจริญ คันธวงศ์: ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังมาเป็นเวลานาน ก็มีความรู้สึกว่ ในสภานี้วันนี้เคร่งเครียดเป็นพิเศษ หวังรัฐบาลรู้สึกว่วันนี้ไม่ได้ยิ้มเลย แล้วก็ทางสมาชิกก็พยายามใช้ดุลพินิจอย่างดี หลังจากที่ได้ฟังอภิปรายกันมาเป็นเวลานานพอสมควร กระผมใคร่จะขอสรุปเองง่าย ๆ ก็คือ ขอให้ยุติการอภิปรายครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกเสนอให้ยุติ ปิดอภิปรายมีท่านผู้ใดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอญัตติพิเศษครับ เนื่องจากว่าเรื่องที่กำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก ทั้งในทางด้านเทคนิค ข้อเท็จจริง และปัญหากฎหมาย กระผมขอเสนอให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปยังกรรมาธิการเพื่อพิจารณาก่อนรับหลักการ ตามข้อบังคับข้อ ๓๔ (๓) ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นด้วย...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ได้ครับ ญัตติข้อนี้ญัตติครับ ต้องขอเปิดอภิปรายเสียก่อนครับ แล้วถึงจะเสนอญัตติได้ มีท่านสมาชิกเสนอให้ปิดอภิปรายแล้วมีผู้รับรองครบถ้วนแล้ว

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ครับ ถ้าอย่างนั้นกระผมขอเสนอเมื่อเวลาเสร็จญัตตินี้แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เปิดอภิปรายใหม่ ถ้าเพื่อไม่มีใครเสนอเปิดอภิปราย ผมจะถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายได้

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ประธานโทษนะครับ ท่านประธานครับแต่ว่าสมาชิกมีสิทธิจะเสนอตามข้อบังคับ ข้อ ๓๔ (๓) ครับ เมื่อไรก็ได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ใช่ครับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอให้ปิดอภิปรายแล้ว

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายได้ ต่อไปนี้ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้... จะมีผู้ใดเสนอญัตติอะไรใหม่ตอนนี้

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอให้ส่งร่างพระ

ราชบัญญัตินี้ไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาก่อนรับหลักการ ตามข้อบังคับข้อ ๓๔ (๓) ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เตียวครับ กรรมการไหน

นายไพจิตร เอื้อทวิกุล : สุตแล้วแต่สภานี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกเสนอญัตติให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปให้คณะกรรมการพิจารณาก่อนรับหลักการ มีท่านผู้ใดรับรองไหมครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็มีผู้รับรองแล้วครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : เราได้โต้แย้งกันมาตั้งครึ่งก่อนวันนะครับ ประเด็นต่าง ๆ ก็ได้ว่ากันมาหมดแล้ว ขอให้รัฐบาลถอนไป รัฐบาลก็ไม่ถอนไปครับ แล้วกฎหมายฉบับนี้ มันแก้ไม่ได้หรอกครับ อย่าได้ส่งไปยังคณะกรรมการอะไรเลยครับ โหวตกันเลยที่เดียวครับ เพราะว่าเสียเวลากันมานานแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอมติต่อที่ประชุมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้คณะกรรมการพิจารณาก่อนรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๖๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : กระผมขอให้นับคะแนนเสียงใหม่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรนับคะแนนเสียงใหม่.....

นายบดี จุณณานนท์ : ผู้เสนอต้องมีผู้รับรอง ตามข้อบังคับต้องมีผู้รับรอง ๓๐ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เสนอใหม่ครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : เมื่อตะกั๊นสมาชิกยังฟังสับสนออยู่นะครับ ท่านประธาน
ถามว่า ขอให้นับใหม่ก่อนใช้ใหม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาเถอะครับ เสนอใหม่ดีกว่า มีสมาชิกหักหัวง

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : กระผมขอเสนอให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดรับรองบ้าง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบแล้วครับ

นายกระจ่าง พันธุ์มรวิน : กระผมขอเสนอไม่ให้นับคะแนนเสียงใหม่ครับ
ผู้ใดเห็นด้วย ขอได้โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรองครบแล้วครับ เสนอให้นับใหม่
นี้เดียวครับ ตามข้อบังคับ เข้าใจว่าจะต้องมีท่านสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๓๐ คนครับ ที่เสนอ
ให้นับใหม่ครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : เสนอใหม่อีกทีนะครับ ขอให้นับคะแนนเสียงใหม่นะครับ แล้วขอสมาชิกรับรอง ๓๐ คนครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรองครบจำนวน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรอง ๓๐ คน ครบแล้วนะครับ ไม่ต้องเสนออะไรอีกแล้ว เป็นอันว่านับคะแนนเสียงใหม่ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมละครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการ

(นายบดี จุณณานนท์ ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ว่าอย่างไรครับ คุณบดี

นายบดี จุณณานนท์ : ท่านประธานที่เคารพครับ การลงคะแนนเสียงใหม่ ตามข้อบังคับจะต้องใช้วิธีอื่น ไม่ใช่ใช้วิธียกมือครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาอย่างนั้นเชียวหรือ ข้อไหนช่วยบอกผมด้วยผมจะได้เปิดดู ข้อเมื่อไหร่หรือครับ ให้เปลี่ยนวิธีลงคะแนนเป็นวิธีดังกล่าว ในข้อ ๕๘ หรือข้อ ๕๙ ให้ยื่นขึ้นนะครับ

ต่อไปนี้ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอขอได้โปรดยื่นขึ้นครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๖๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่ควรรับหลักการ ขอได้โปรดยื่นขึ้นครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๕๘ คน)

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอให้ส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญ
ชุดการเศรษฐกิจพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอ
กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ ฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอกำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ ฯ
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตาม
ข้อบังคับ ฯ คือภายใน ๗ วัน

สำหรับการประชุมวันนี้ ขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๕ นาฬิกา.

